

Лиахона

Речи от общата конференция

Исус Христос: централна фигура в нашия живот и в името на Църквата

Нова учебна програма и нова програма за неделните събрания създават равновесие между изучаването на Евангелието у дома и в Църквата

Обявени са дванадесет нови храма

„Тази вечер ви увещавам, с цялата надежда на моето сърце, да се молите да разбирате своите духовни дарове – да ги развивате, използвате и разширявате повече от когато и да било. Ще промените света, когато правите това. ...

Скъпи мои сестри, имаме нужда от вас! Ние „се нуждаем от вашата сила, вашето обръщане във вярата, вашето убеждение, вашата способност да ръководите, вашата мъдрост и вашите гласове“. Просто не можем да съберем Израил без вас.

Обичам ви и ви благодаря, и сега ви благославям със способността да оставите света зад себе си при подпомагането на това така важно и належащо дело. Заедно можем да извършим всичко, което нашият Небесният Отец желае да направим, за да подготвим света за Второто пришествие на Неговия Възлюбен Син“.

Президент Ръсел М. Нелсън, „Участието на сестрите при събирането на Израил“, с. 69, 70.

Пълна промяна,
от Дженъди Пейдж

Съботна сутрешна сесия

- 6 **Откриващи бележки**
Президент Ръсел М. Нелсън
- 8 **Дълбоко и трайно обръщане към**
Небесния Отец и Господ Исус
Христос
Старейшина Куентин Л. Кук
- 12 **Вдигни главата си и се радвай**
М. Джозеф Броф
- 15 **Полагане на основата на**
велико дело
Старейшина Стивън Р. Бангъртър
- 18 **Не се смущавайте**
Старейшина Роналд А. Расбанг
- 21 **Да се събере в Христос всичко**
Старейшина Дейвид А. Беднар
- 25 **Истината и планът**
Президент Далин Х. Оукс

Съботна следобедна сесия

- 28 **Вотът на подкрепа за църковните**
служители
Президент Хенри Б. Айринг
- 30 **Непоколебими и постоянни в**
Христовата вяра
Старейшина Д. Тог Кристоферсън
- 34 **На пророка слушайте гласа**
Епископ Дийн М. Дейвийс
- 37 **Единни в Христа**
Старейшина Юлиусис Соарес
- 40 **Нашият лагерен огън на вярата**
Старейшина Герит У. Гонг
- 43 **Всички трябва да вземат върху си**
името, което е дадено от Отца
Старейшина Пол Б. Пайпър
- 46 **Вярвайте, обичайте, действайте**
Старейшина Дитер Ф. Ухтгорф

Обща сесия на жените

- 50 **Заради Него**
Джой Д. Джоунс
- 52 **Божествена неудовлет-**
вореност
Мишел Д. Крейг
- 55 **Радостта от безкорист-**
ната служба
Кристина Б. Франко
- 58 **Жените и изучаването**
на Евангелието у дома
Президент Хенри Б. Айринг
- 61 **Родители и деца**
Президент Далин Х. Оукс
- 68 **Участието на сестрите в**
събирането на Израил
Президент Ръсел М. Нелсън

Неделна сутрешна сесия

- 71 **Видението за изкуплението на**
мъртвите
Президент М. Ръсел Баларг
- 74 **Да се превръщаме в пастири**
Бони Х. Кордън
- 77 **Служението на помирение**
Старейшина Джефри Р. Холанг
- 80 **Ролята на Книгата на Мормон при**
обръщането във вярата
Старейшина Шейн М. Боуън
- 83 **Ранени**
Старейшина Нийл Л. Андерсън
- 87 **Правилното име на Църквата**
Президент Ръсел М. Нелсън

Неделна следобедна сесия

- 90 **Опитвам се, опитвам се,**
опитвам се
Президент Хенри Б. Айринг
- 93 **Бог Отец**
Брайън К. Аштън
- 97 **Да вземем върху си името на**
Исус Христос
Старейшина Робърт К. Гай
- 101 **Искаш ли да оздравееш?**
Старейшина Матю Л. Карлентър
- 104 **Изберете днес**
Старейшина Дейл Г. Ренлънг
- 107 **Сега е времето**
Старейшина Джек Н. Джерарг
- 110 **Духовни пастири**
Старейшина Гари Е. Стивънсън
- 113 **Да се превръщаме в светиите от**
последните дни за пример
Президент Ръсел М. Нелсън
- 64 **Висши ръководители и висши**
служители на Църквата на
Исус Христос на светиите от
последните дни
- 115 **Указател на материалите от**
конференцията
- 116 **Новини от Църквата**
- 121 **Следвайте Ме, елате с Мен – за**
кворумите на старейшините и
Обществото за взаимопомощ

188-ата полугодишна обща конференция

Съботна сутрешна обща сесия, 6 октомври 2018 г.

Водещ: президент Хенри Б. Айринг
Откриваща молитва: старейшина Крейг А. Кардън
Закриваща молитва: старейшина Адилсон де Паула Парела
Музика от Хора на Табернакъла при Храмовия площад; Мак Уилбърг и Райън Мърфи, диригенти; Брайън Матиас и Ричард Елиът, органисти: „О, Иехова, поведи ни“, *Химни*, № 57; „Зора зазори“, *Химни*, № 1, аранж. Уилбърг; „Когато слушам със сърцето“, ДеФорд, аранж. Мърфи; „Високо на върха“, *Химни*, № 4; „Ще следвам Божия план“, *Сборник детски песни*, № 86, аранж. Хофхайнс; „Хайде, светии“, *Химни*, № 22, аранж. Уилбърг.

Съботна следобедна обща сесия, 6 октомври 2018 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс
Откриваща молитва: Шарън Юбенк
Закриваща молитва: старейшина Джони Л. Кох
Музика от смесен хор от Центъра за обучение на мисионери в Прово; Райън Егет и Елмо Кек, диригенти; Линда Маргетс и Бони Гуудлиф, органисти: „Чуйте, народи!“ *Химни*, № 169, аранж. Шанк; китка: „Ще бъда смел“, *Сборник детски песни*, 85 и „Църквата на Исус Христос“, *Сборник детски песни*, 48, аранж. Уорби; „От Небесния ни Цар избрани“, *Химни*, № 156; „Смели воители на Израил“, *Химни*, № 166, аранж. Шанк.

Събота вечер, обща сесия на жените, 6 октомври 2018 г.

Водещ: Джийн Б. Бингам
Откриваща молитва: Мемнет Лопез
Закриваща молитва: Дженефър Фрий
Музика от хор на млади жени от колове в Плезънт Гроув, щата Юта; Трейси Уорби, диригент; Бони Гуудлиф, органист: „Хайде, Божии чеда“, *Химни*, № 42, аранж. Уорби; „Това е Христос“, Фауст, Пинбъргъ и Мууди; „Да запеем с радост“, *Химни*, № 3; „Ще отнесем на света Неговата истина“, *Сборник детски песни*, 92, аранж. Уорби.

Неделна сутрешна обща сесия, 7 октомври 2018 г.

Водещ: президент Хенри Б. Айринг

Откриваща молитва: старейшина Алън Ф. Пакър
Закриваща молитва: старейшина Доналд Л. Халстром
Музика от Хора на Табернакъла; Мак Уилбърг, диригент; Ричърд Елиът и Андрю Ънсвърт, органисти: „Ликувайте, Господ е Цар!“, *Химни*, № 51; „Спасителю на Израил“, *Химни*, № 5, аранж. Уилбърг; „Избери правилно“, *Химни*, № 150, аранж. Уилбърг; „За пророка ни славим Те, Боже“, *Химни*, № 12; „His Voice as the Sound“, американски народен химн, Уолкър, аранж. Уилбърг; „It Is Well with My Soul“, Спафърд и Блис, аранж. Уилбърг.

Неделна следобедна обща сесия, 7 октомври 2018 г.

Водещ: президент Далин Х. Оукс
Откриваща молитва: старейшина Гари Б. Сабин
Закриваща молитва: старейшина Майкъл Джон У. Те
Музика от Хора на Табернакъла; Мак Уилбърг и Райън Мърфи, диригенти; Андрю Ънсвърт и Брайън Матиас, органисти: „In Hymns of Praise“, *Hymns*, № 75, аранж. Мърфи; „Вярвам във Христа“, *Химни*, № 84, аранж. Уилбърг; „Слава

на Бог, хвала!“, *Химни*, № 50; „Нашата молитва към Теб“, Нелсън и Пери, аранж. Уилбърг.

Речите от конференцията са на разположение

За достъп до речи от общата конференция чрез Интернет на много езици посетете conference.lds.org и изберете език. Речите са на разположение и чрез мобилното приложение Gospel Library. Информация за общата конференция във формат, достъпен за хора с увреждания, е достъпна на disability.lds.org.

На корицата

Предна корица: *Светлината на света* 2015 г., от Уолтър Рейн, копирането забранено.
Задна корица: снимка от Коуди Бел.

Снимки от конференцията

Снимките в Солт Лейк Сити са направени от Коуди Бел, Джаней Бингам, Мейсън Кобърли, Уестън Колтън, Брайън Никълсън, Лесли Нилсън, Мат Райър и Кристина Смит.

Международно списание на Църквата на Исус
Христос на светиите от последните дни

Първото президентство: Ръсел М. Нелсън, Далин Х. Оукс,
Хенри Б. Айринг

Кворумът на дванадесетте апостоли: М. Ръсел Балард,
Джефри Р. Холанд, Дитер Ф. Ухторф, Дейвид А. Беднар,
Куентин Л. Кук, Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън,
Роналд А. Расбанд, Гари Е. Стивънсън, Дейл Г. Ренлънд,
Герит У. Гонг, Юлисис Соарес

Редактор: Ранди Д. Фънк

Съветници: Браян К. Аштън, Рандъл К. Бенет, Беки Крейвън,
Шарън Юбанк, Кристина Б. Франко, Доналд Л. Халстром,
Лари С. Кечър, Ерих У. Колишке, Лин Г. Робинс

Изпълнителен директор: Ричард И. Хийтън

Директор църковни списания: Алън Р. Лойбърг

Бизнес управител: Гарф Кенън

Административен редактор: Адам С. Олсън

Помощник-административен редактор: Райън Кар

Асистент публикация: Франсиска Олсън

Набор и редакция: Мариса Денис, Дейвид Диксън,
Дейвид А. Едуърдз, Матю Д. Флитън, Лори Фулър, Гарет Х.
Гарф, Ларийн Портьр Гонг, Джон Райън Дженсън, Шарлът
Ларкабал, Майкъл Р. Морис, Ерик Б. Мърдок, Сали Джонсън
Оукърк, Джошуа Дж. Пърки, Джен Пинбъроу, Ричард М.
Ромни, Минди Селу, Мариса Уидисън

Изпълнителен директор оформление:

Дж. Скот Кнудсън

Директор оформление: Тад Р. Питърсън

Дизайн: Джанет Андриюз, Фей П. Андрус, Манди Бентли,
С. Кимбъл Бот, Томас Чайлд, Джошуа Денис, Дейвид Грийн,
Колвин Хинкли, Ерик П. Джонсен, Сюзън Лофгрен, Скот М.
Мууи, Емили Чиеко Ремингтън, Марк У. Робисон, Брад
Тъбри, К. Никол Уолкърхорт

Координатор интелектуална собственост:

Колет Небърк Аун

Директор производство: Джейн Ан Питърс

Производство: Айра Глен Ъдър, Кевин Банкс, Джули
Бърдт, Томас Дж. Кронин, Брайън У. Джимми, Джини Дж.
Нилсън, Мариса М. Смит

Предпечат: Джошуа Денис

Директор печат: Стивън Т. Люис, Амон Харис

Директор разпространение: Трой Р. Бейкър

За абонаменти и цени извън САЩ и Канада, отидете на
store.lds.org или се свържете с вашия местен църковен център
за разпространение или с ръководител на район/клон.

Предавайте статии и запитвания по Интернет на
liahona.lds.org; чрез електронна поща на liahona@
ldschurch.org; или на адрес *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. 2420,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Лиахона (термин от Книгата на Мормон, който означава
„компас“ или „нещо, което напътства“) се публикува на
албански, арменски, бислама, български, камбоджански,
себуано, китайски (опростен), хърватски, чешки, датски,
холандски, английски, естонски, фиджи, фински, френски,
немски, гръцки, унгарски, исландски, индонезийски,
италиански, японски, кирибати, корейски, латвийски, литовски,
малгашки, маршалезе, монголски, норвежки, полски,
португалски, румънски, руски, самоа, словенски, испански,
суахили, шведски, тагалог, тайтянски, тай, тонга, украински,
урду и вьетнамски. (Честотата варира според езика).

© 2018 на Intellectual Reserve, Inc. Всички права запазени.
Отпечатано в САЩ.

Информация за авторските права: Освен ако не
е обозначено друго, отделни лица могат да копират
материали от *Лиахона* за лично ползване с нетърговска цел
(включително за църковни призования). Това право може да
бъде ограничено по всяко време. Нагледните материали не
могат да бъдат размножавани, ако това изрично е забранено
в бележката до произведението. Въпросите относно
авторските права следва да бъдат отправяни до Intellectual
Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT
84150, USA; имейл: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

November 2018 Vol. 25 No. 4. LIAHONA (USPS 311-480)
Bulgarian (ISSN 1085-4312) is published four times a year (April,
May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of
Latter-day Saints, 50 East North Temple Street, Salt Lake City,
UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada,
\$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake
City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription help
line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone. (Canada Post
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Указател на говорителите

Айринг, Хенри Б., 28, 58, 90
Андерсън, Нийл Л., 83
Аштън, Брайън К., 93
Балард, М. Ръсел, 71
Бангъртър, Стивън Р., 15
Беднар, Дейвид А., 21
Буоун, Шейн М., 80
Броф, М. Джозеф, 12
Гай, Робърт К., 97
Гонг, Герит У., 40
Дейвийз, Дийн М., 34
Джерард, Джак Н., 107
Джоунс, Джай Д., 50
Карпентър, Матю Л., 101
Кордън, Бони Х., 74
Крейг, Мишел Д., 52
Кристоферсън, Д. Тод, 30
Кук, Куентин Л., 8
Нелсън, Ръсел М., 6, 68, 87,
113
Оукс, Далин Х., 25, 61
Пайпър, Пол Б., 43
Расбанд, Роналд А., 18
Ренлънд, Дейл Г., 104
Соарес, Юлисис, 37
Стивънсън, Гари Е., 110
Ухторф, Дитер Ф., 46
Франко, Кристина Б., 55
Холанд, Джефри Р., 77

Указател на темите

благодат, 40, 52, 97
божествено естество, 68
върщане към активност, 110
Възкресение, 71, 93
Възстановяването, 87
вяра, 6, 15, 18, 21, 25, 30, 40,
52, 83, 90, 104, 113
Господен ден, 8
деца, 15, 25, 61
Джозеф Смит, 34, 52, 80, 107
доброта, 61
доземно съществуване, 93
дом, 6, 8, 15, 18, 21, 58, 113
Домът Израилев, 68
жертва, 55
завети, 30, 43, 80, 107
задържане на обрънатите във
вярата, 37
изпитания, 83, 90
изучаване, 58, 113
изучаване на Писанията, 8,
37, 58
изцеление, 46, 83, 97, 101
името на Църквата, 87, 113
истина, 25, 107
Исус Христос, 6, 8, 12, 15, 18,
21, 25, 30, 36, 37, 40, 43,
46, 50, 52, 55, 58, 71, 74,
77, 80, 83, 87, 90, 93, 97,
101, 104, 107, 110, 113
Книгата на Мормон, 34, 68,
80
кръщение, 43
личностна ценност, 74, 97
любов, 18, 37, 40, 46, 50,
55, 58, 61, 74, 77, 90, 93,
97, 110
майчинство, 58, 61, 68
медии, 68
милосърдие, 55, 58, 90
мир, 18, 77, 83
младежи, 74
молитва, 58
надежда, 46, 90
Небесен Отец, 25, 40, 93,
104
несгоди, 12, 18, 30, 46, 55,
71, 83, 101

обръщане във вярата, 8, 21,
30, 37, 80
Общество за взаимопомощ,
68
осъждане, 97
откровение, 18, 34, 80
перспектива, 68, 107
план на спасение, 25, 61, 71,
93, 104
подтици, 52
покаяние, 25, 101, 104
помиряване, 77
постоянство, 30, 83
преподаване, 15, 58, 68
преследване, 83
пример, 113
приобщаване, 37
приоритети, 107
причастие, 8, 43, 90
приятелство, 37, 74
пророци, 18, 34
прошка, 12, 40, 46
родителски грижи, 15, 61
Светият Дух, 18, 43, 80, 93
светът на духовете, 71
свидетелство, 80
свобода на избор, 25, 104
семейна домашна вечер, 8
семейство, 6, 8, 15, 25, 58,
61, 113
следване на пророка, 34
служба, 37, 40, 50, 52, 55,
74, 97
служение, 37, 40, 46, 50, 68,
74, 77, 97, 110
смърт, 71
страх, 18, 101
събиране на Израил, 21, 68,
74, 80
съвършенство, 40
творчество, 40
технологии, 61
традиции, 15
учебна програма, 6, 8, 113
ученичество, 12, 43, 46, 52
храмова работа, 68, 113
храмове, 18, 34, 113

Резюме на 188-ата полугодишна обща конференция

Отново на общата конференция бяха обявени големи промени. Макар че промените този път бяха различни, пораждащите ги цели остават същите: Божият пророк чувства, че така ще се подготвяме за Второто пришествие на Господ и ни кани да укрепваме вярата си в Небесния Отец и Неговия Син Исус Христос.

Ето някои от основните покани и обещания, подчертани от президент Ръсел М. Нелсън по време на конференцията.

Да направим дома по-свят

Във въстъпителната си реч президент Нелсън представи необходимостта да направим промени в живота си, които да направят домовете ни център за изучаване на Евангелието. „Дошло е времето за *съсредоточена върху дома*

Църква, подкрепяна от случващото се в сградите на нашите клонове, райони и колове“.

- Прочетете за предложените промени в изучаването у дома и подкрепящите ги промени в неделните събрания (вж. страница 8).
- Намерете допълнителна информация в „Промени помагат да се балансира преподаването на Евангелието у дома и в Църквата“ (страница 117).

„Оставете света“

На общата сесия на жените президент Нелсън покани сестрите да участват в „най-великата кауза... на земята днес“. Той обеща: „Заедно можем да извършим всичко, което Небесният Отец желае да направим, за да подготвим света за Второто пришествие на (Исус Христос)“.

- Прочетете четирите покани на президент Нелсън към сестрите (вж. страница 68).

„Възстановете правилното име на Господната Църква“

Президент Нелсън призовава членовете да наричат Църквата на Спасителя с даденото от Него име. „Обещавам ви, че ако полагаме най-добрите си усилия да налагаме правилното име на Господната Църква, Този, на Когото тази Църква принадлежи, ще излива Своята сила и благословии върху светиите от последните дни, по начин, невидян досега“.

- Прочетете указанията на президент Нелсън относно името на Църквата (вж. страница 87).

„Посещавайте Неговия свят дом“

Президент Нелсън приключи конференцията с обявяването на 12 нови храма и покана „редовно... да бъде(м) в Неговия свят дом“. Той каза: „Обещавам ви, че Господ ще извършва чудесата, от които знае, че се нуждаете, ако правите жертви да служите и да се покланяте в Неговите свети храмове“.

- Виджте къде ще се намират обявените храмове (вж. страници 113, 116).

От президент Ръсел М. Нелсън

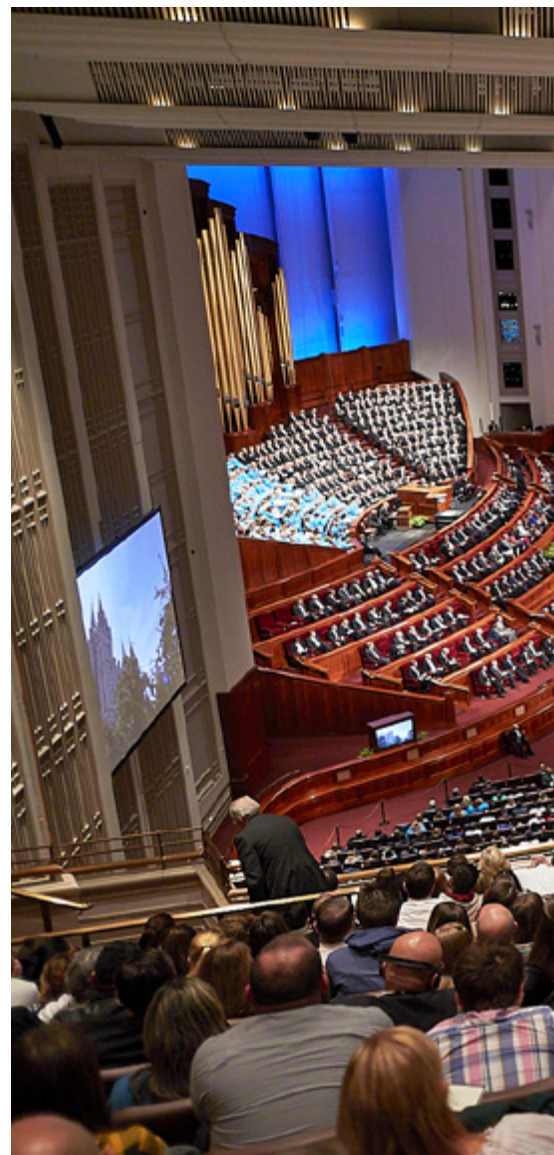
Откриващи бележки

Дошло е времето за съсредоточена върху дома Църква, подкрепяна от случващото се в сградите на нашите клонове, райони и колове.

Скъпи мои братя и сестри, с нетърпение очаквахме отново да се съберем с вас на тази октомврийска обща конференция на Църквата. Сърдечно приветстваме всеки един от вас. Много сме благодарни за вашите молитви, които ни дават сили. Усещаме техния ефект. Благодарим ви!

Благодарни сме за изключителните ви усилия да следвате

напътствията, дадени по време на общата конференция преди шест месеца. Президентствата на кол по света са търсили откровенията, необходими за реорганизиране на кворумите на старейшините. Мъже в тези кворуми, заедно с отдадени сестри от Обществото за взаимопомощ, усърдно се трудят, за да служат на нашите братя и сестри по един по-висш и по-свят начин. Ние

сме вдъхновени от вашата доброта и изключителни усилия да предавате обичта на Спасителя на вашите семейства, съседи и приятели, както и за службата ви към тях по Неговия начин.

От априлската конференция насам със сестра Нелсън се срещнахме с членове от четири континента и острови в морето. От Йерусалим до Хараре, от Уинипег до Банкок, ние усетихме силната ви вяра и силата на вашите свидетелства.

Радваме се, че толкова много младежи се присъединиха към Господния батальон от младежи, за да помагат в събирането на разпръснатия Израил¹. Благодарим ви! И като

продължавате да следвате поканите, които отправих по време на духовното послание за младежите по света, вие давате пример, който да следваме. И колко въздействащи са вашите усилия!

През изминалите няколко години в председателстващите съвети на Църквата сме размишлявали върху следния важен въпрос: Как можем да отнасяме Евангелието в неговата проста чистота и валидните за вечността обреди до *всички* Божии чедя?

Като светии от последните дни сме свикнали да мислим, че „църквата“ се случва в нашите сгради за събрания и се подкрепя от

случващото се у дома. Трябва да въведем промяна в този модел. Дошло е времето за *съсредоточена върху дома Църква*, подкрепяна от случващото се в сградите на нашите клонове, райони и колове.

С продължаващото разрастване на Църквата по света, много членове живеят на места, където няма сгради за събрания – без признаци това да се промени скоро. Спомням си за едно семейство в такова положение, което трябваше да провежда събрания в дома си. Попитах майката дали ѝ харесва събранията да се провеждат в нейния дом. Тя отвърна: „Харесва ми! Моят съпруг е по-внимателен какво казва у дома,

защото знае, че там ще благослави причастието всяка неделя“.

Дългосрочната цел на Църквата е да помага на всички членове да израстват във своята вяра в нашия Господ Исус Христос и Неговото Единение, да им помага да сключват и спазват завети с Бог и да укрепва и запечатва техните семейства. Това не е лесна задача в днешния сложен свят. Противникът все повече и все по-силно атакува вярата, нас и семействата ни. За да оцееем духовно, ние се нуждаем от защитен подход и активни планове. Затова сега желаем да въведем организационни промени, които допълнително ще

укрепват нашите членове и техните семейства.

В продължение на много години ръководителите на Църквата разработват интегрирана учебна програма за укрепване на семействата и отделните членове чрез *съсредоточен върху дома и подкрепян от събранията* план за изучаване на ученията, укрепване на вярата и подхранване на личното поклонение. Нашите усилия през последните години за по-добро осветяване на Господния ден – превръщането му в наслада и личен израз на обичта към Бог – ще бъдат укрепени от тези промени.

Тази сутрин ще започнем изграждането на ново равновесие и свързаност между преподаването на Евангелието у дома и в Църквата. Всеки от нас е отговорен за своето лично духовно израстване. И от Писанията е съвсем ясно, че родителите носят основната отговорност за преподаване на учението на техните деца². Отговорност на Църквата е да помага на всеки член в дадената от Бог задача – увеличаването на познанието за Евангелието.

Старейшина Куентин Л. Кук сега ще обясни какви са тези важни промени. Всички членове на Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли единодушно подкрепят това послание. Благодарни сме за даването от Господ вдъхновение, повлияло при разработването на плановете и процедурите, които старейшина Кук ще представи.

Мои скъпи братя и сестри, знам, че Бог е жив! Исус е Христос! Това е Неговата Църква, ръководена от Него чрез пророчества и откровения, давани на смирените Му служители. За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Ръсел М. Нелсън и Уенди У. Нелсън, „Смели воители на Израил“ (духовно послание за младежите по света, 3 юни 2018 г.), NoreofIsrael.lds.org.
2. Вж. Учение и завети 93:40, Моисей 6:58–62.

От старейшина Куентин Л. Кук
От Кворума на дванадесетте апостоли

Дълбоко и трайно обръщане към Небесния Отец и Господ Исус Христос

Нашата цел е да балансираме преживяванията по време на събранията и в дома по начин, който силно да увеличава вярата и духовността, както и да задълбочава обръщането.

Както президент Ръсел М. Нелсън красиво и красноречиво сподели преди малко, от доста време ръководителите на Църквата разработват *„съсредоточен върху дома и подкрепян от събранията* план за изучаване на ученията, укрепване на вярата и подхранване на личното поклонение“. След това президент Нелсън обяви промени за постигане на „ново равновесие и свързаност между преподаването на Евангелието у дома и в Църквата“¹.

За да се постигнат тези цели – описани от президент Ръсел М. Нелсън и одобрени след решение на Съвета на Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли – считано от януари 2019 г. програмата за неделните събрания ще се промени както следва:

Програма за неделните събрания

Неделните събрания в Църквата всяка неделя ще се състоят от съсредоточено върху Спасителя 60-минутно събрание за причастие, обредът на причастieto и духовни послания. След пауза членовете на Църквата ще посещават уроци от 50 минути на ротационен принцип:

- Неделното училище ще се провежда през първата и третата неделя.
- Събранията на свещеническите кворуми, Обществото за взаимопомощ и Младите жени ще се провеждат през втората и четвъртата неделя.
- Събранията през петата неделя ще се провеждат под напътствието на епископа.

и новия източник *Следвайте Ме, елате с Мен* – за отделни членове и семейства, координирани с материала в Неделното училище и Неделното училище за деца³. От януари в Неделното училище за младежи, възрастни и деца ще се изучава Новия завет. Новият източник *Следвайте Ме, елате с Мен* – за отделни членове и семейства също за Новия завет има за цел да помага на членовете да изучават Евангелието у дома. В него се обяснява: „Този източник е за всеки човек и всяко семейство в Църквата. Предназначен е да (ни) помага в изучаването на Евангелието – независимо дали самостоятелно или със семейството (ни). ... Разделите в този (нов) източник са организирани според график за ежеседмично четене“⁴.

Новите уроци в Неделното училище за деца според *Следвайте Ме, елате с Мен* следват същата програма. Часовете на Неделното училище за възрастни и младежи през първата и третата неделя ще бъдат така координирани, че да следват новия източник *Следвайте Ме, елате с Мен*. През втората и четвъртата неделя възрастните в свещеничеството и Обществото за взаимопомощ ще продължават да изучават ученията на ръководителите на Църквата с наблягане върху посланията на съвременните пророци⁵. Младите жени и младите мъже в свещеничеството на Аарон ще изучават теми от Евангелието през тези недели.

Новият източник за изучаване предлага „Идеи за изучаване на Писанията и семейна домашна вечер“⁶. Разделите за всяка седмица включват полезни идеи за изучаване и дейности за отделни членове и семейства. Източникът *Следвайте Ме, елате с Мен* – за отделни членове и семейства също съдържа много илюстрации, които подпомагат личното и семейно изучаване, особено за децата⁷. Този нов източник ще бъде осигурен на всяко домакинство до декември тази година.

Президент Нелсън, започвайки в своето първоначално обръщение към членовете на Църквата през

Неделното училище за деца ще се провежда всяка седмица за същия период от 50 минути и ще включва време за пеене и уроци.

По отношение на програмата за неделните събрания, висшите ръководители от много години осъзнават, че за някои от нашите ценни членове програмата от три часа може да представлява трудност. Това е така особено за родителите на малки деца, децата в неделното училище, възрастните членове, наскоро обрънатите във вярата и други².

Но тази промяна се състои в значително повече от намаляване на продължителността на неделните събрания. Президент Нелсън спомена с благодарност колко много е постигнато в резултат на вашата вяроност по отношение на предишни покани. Той и всички ръководители на Църквата желаят да се предостави повече радост в Евангелието на родители, деца, младежи, несемейни, възрастни, новопокръстени и проучватели чрез съсредоточени върху дома и подкрепяни в събранията усилия. Целите и благословиите на тази промяна и други скорошни промени са както следва:

- Задълбочаване на обръщането към Небесния Отец и Господ Исус Христос и укрепване на вярата в Тях.

- Укрепване на отделните членове и семейства чрез съсредоточена върху дома и подкрепяна от събранията програма, която допринася за изпълнен с радост живот според Евангелието.
- Освещаване на Господния ден с фокус върху обряда на причастието.
- Подпомагане на всички чедна на Небесния Отец и от двете страни на завесата чрез мисионерска работа и приемане на обредите, заветите и благословиите на храма.

Изучаване на Евангелието, съсредоточено върху дома и подкрепено от събранията

Тази неделна програма позволява повече време за домашна вечер и изучаване на Евангелието у дома в неделя или по друго подходящо за отделните членове и семейства време. Семейни дейности могат да се провеждат в неделя или по друго време. За тази цел ръководителите следва да не планират църковни събрания и дейности в понеделник вечер. Но домашната вечер, личното и семейно изучаване на Евангелието и дейностите следва да се планират според индивидуалните обстоятелства.

Семейното и лично изучаване у дома ще бъде значително подкрепено от съгласувана учебна програма

януари, ни увещава да се подготвяме за Второто пришествие на Исус Христос чрез следване на заветната пътека⁸.

Условията в света все повече изискват задълбочено обръщане и укрепване на вярата в Небесния Отец, Исус Христос и Неговото Единение. Господ ни подготвя ред по ред за опасните времена, в които живеем. През последните няколко години Господ ни е напътствал да обръщаме внимание на следните основни въпроси:

- Освещаване на Господния ден и светия обред на причастието, на които се набляга през последните три години.
- Под напътствията на епископа, укрепените кворуми на старейшините и Общества за взаимопомощ се съсредоточават върху целта и божествено постановените отговорности на Църквата⁹ и това да се помага на членовете да сключват и спазват свещени завети.
- Служението по един „по-висш и по-свят начин“ се въвежда с радост.
- Дългосрочното планиране, храмовите завети и службата при работата по семейната история стават важна част от заветната пътека.

Обявената тази сутрин промяна е още един пример за пригодно за

съвременните трудности ръководство.

Досегашната учебна програма е наблягала на случващото се по време на неделните събрания. Знаем, че когато имаме по-добре подготвено преподаване и духовно подготвени членове, имаме по-добри неделни преживявания. Благославяни сме от това, че Духът често задълбочава и укрепва обръщането във вярата по време на събранията.

Новата, съсредоточена върху дома и подкрепяна от събранията учебна програма трябва по-силно да влияе на семейната религиозна практика и поведение и личната религиозна практика и поведение. Познаваме духовното влияние и дълбокото и трайно обръщане във вярата, които могат да бъдат постигнати в домашна обстановка. Преди години едно проучване констатира, че за младите мъже и жени влиянието на Светия Дух най-често придружава личното изучаване на Писанията и молитвата у дома. Нашата цел е да балансираме преживяванията по време на събранията и в дома по начин, който силно да увеличава вярата и духовността, както и да задълбочава обръщането към Небесния Отец и Господ Исус Христос.

При съсредоточения върху дома и подкрепления от събранията аспект на тази промяна се позволява гъвкавост, при която всеки отделен член и всяко семейство с молитва определят как и кога да бъде прилаган той. Например очаква се това значително да благославя всички семейства, но също така, предвид местните нужди, ще бъде съвсем уместно младите несемейни, възрастните несемейни, самотните родители, семействата, в които не всички са членове, новите членове¹⁰ и други да се събират извън редовните неделни събрания, за да се радват на евангелско общуване и да бъдат укрепвани чрез съвместно изучаване на новите източници. Това може да са неформални събирания за всички, които желаят.

На много места по света членовете избират да остават в сградите за събрания след редовните служби в

неделя, за да намират радост, докато общуват. Нищо в обявените промени не би попречило по какъвто и да било начин на тази прекрасна и полезна практика.

За да помагат на членовете да се подготвят за Господния ден, някои райони изпращат през седмицата информиращ имейл или съобщение в социалните медии. С тази промяна силно насърчаваме този вид общуване. Тези покани ще напомнят на членовете за предстоящите неделни събрания и темите на уроците и ще допринасят за поддържане на свързан с Евангелието разговор у дома. Освен това, по време на неделните събрания за възрастни също така ще се предоставят информация, която всяка седмица да свързва изучаването в Църквата и у дома.

Събранието за причастие и урокът ще трябва да бъдат обмисляни с молитва, за да може да се набляга на духовните приоритети, а не на административните. Например повечето съобщения могат да се включват в седмичната покана или на разпечатана програма на събранията. Въпреки че събранието за причастие трябва да има откриваща и закриваща молитва, за второто събрание е необходима само закриваща молитва¹¹.

Както споменахме по-рано, новата програма влиза в сила чак през януари 2019 г. За това има няколко причини. Двете най-важни са: първо, да имаме време да раздадем източника *Следвайте Ме, елате с Мен* – за отделни членове и семейства и второ, да предоставим време на президентствата на кол и епископствата да променят часовете на събранията с цел повече райони да се събират по-рано през деня.

Когато сме търсили откровение през изминалите няколко години, сме били насочвани да наблегнем на събранието за причастие, освещаването на Господния ден и да насърчаваме родителите и отделните членове да превръщат домовете си в източник на духовна сила и увеличена вяра – места на радост и щастие.

Необикновени благословии

Какво означават тези промени за членовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни? Уверени сме, че членовете ще бъдат благославяни по необикновени начини. Неделята може да стане ден за изучаване и преподаване на Евангелието по време на събранията и у дома. Когато отделните членове и семейства се включват в семейни съвети, семейна история, служение, служба, лично поклонение и радостни семейни моменти, Господният ден ще бъде истинска наслада.

Едно семейство от Бразилия участва в тестването на новия източник *Следвайте Ме, елате с Мен*. Бащата, Фернандо, завърнал се мисионер, със съпругата му Нанси са родители на четири малки деца, и той казва: „Когато програмата *Следвайте Ме, елате с Мен* беше представена в нашия кол, бях толкова развълнуван, че си помислих: „Сега ще се промени начинът, по който изучаваме Писанията у дома“. И това наистина се случи в моя дом, а като ръководител в Църквата видях как се случва и в други домове. ... Тя ни помогна наистина да обсъждаме Писанията в нашия дом. Съпругата ми и аз придобихме по-задълбочено разбиране по изучаваните теми. ... Тя ни помогна... да увеличим своето познание за Евангелието и да укрепим своята вяра и свидетелство. ... Давам своето свидетелство, че... тя е вдъхновена от Господ, за да може последователното и ефективно изучаване на принципите и ученията, които се съдържат в Писанията, да осигурява повече вяра, свидетелство и светлина на семействата... в един все по-затъвящ в своето падение свят“¹².

От коловете по света, където се тества новия източник *Следвайте Ме, елате с Мен*, получихме много положителни отзиви. Мнозина споделиха, че са успели да напреднат от четене на Писанията до изучаването им. Също така единодушно посочиха, че преживяването е изградило

вярата им и е имало прекрасно влияние върху района¹³.

Дълбоко и трайно обръщане във вярата

Целта на тези промени е придобиването на дълбоко и трайно обръщане във вярата при възрастните и подрастващото поколение. На началната страница на източника за отделни членове и семейства е посочено: „Целта на всяко едно изучаване и преподаване на Евангелието е да задълбочаваме обръщането си във вярата и да ставаме по-подобни на Исус Христос. ... Това означава да разчитаме на Христос да променя сърцата ни“¹⁴. Това се подпомага от преподаване „не само в класната стая, но и в сърцето и дома на човека. Изискват се постоянни, ежедневни усилия да разбираме и живеем според Евангелието. Истинското обръщане във вярата изисква влиянието на Светия Дух“¹⁵.

Най-важната цел и върховна благословия на дълбокото и трайно обръщане във вярата е достойното приемане на заветите и обредите на заветната пътека¹⁶.

Сигурни сме, че ще се съветвате заедно в търсене на откровения при въвеждането на тези промени – без да гледате „оттатък знака“ или да се

опитвате да управлявате отделните членове и семейства. В предстоящи съобщения ще се споделя допълнителна информация, сред тях писмо от Първото президентство и приложение към него.

Свидетелствам ви, че при обсъжданията в Съвета на Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли в храма и след като нашият възлюбен пророк се обърна към Господ за откровение относно въвеждането на тези промени, всички ние получихме ясно потвърждение за тях. Ръсел М. Нелсън е нашият жив президент и пророк. От обявените днес промени ще произлязат големи благословии за тези, които с ентузиазъм ги прилагат и търсят напътствията на Светия Дух. Ще се доближаваме в по-голяма степен към нашия Небесен Отец и нашия Господ и Спасител Исус Христос, за Когото съм категоричен свидетел. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, „Откриващи бележки“, *Лиакхона*, ноем. 2018 г., с. 8.
2. Също така осъзнаваме, че като цяло в обществото повечето информационни, образователни и дори развлекателни програми са били сериозно съкратени.
3. Тази учебна програма ще бъде налична

както в електронен, така и в печатен вариант.

4. *Следвайте Ме, елате с Мен – за отделни членове и семейства*, 2019 г., с. vi.
5. Вж. „Следвайте Ме, елате с Мен – за кворумите на старейшините и Обществото за взаимопомощ“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 140. Вместо през втората и третата неделя, послания от общата конференция ще се обсъждат през втората и четвъртата неделя.
6. Вж. *Следвайте Ме, елате с Мен – за отделни членове и семейства*, с. 4. Отделните членове и семейства определят коя част от изучаването на Евангелието у дома, домашната вечер и семейните дейности ще представляват семейната домашна вечер (която мнозина вече наричат „домашна вечер“). Тъй като отделните членове и семейства ще определят това, *домашна вечер* и *семейна домашна вечер* са взаимно заменими в обявените промени.
7. Вж. *Следвайте Ме, елате с Мен – за отделни членове и семейства*, с. 29.
8. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Да вървим заедно напред“, *Лиахона*, апр. 2018 г., с. 7.
9. Вж. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 2.2. Божествено постановените отговорности „включват помощ на членовете да живеят според Евангелието на Исус Христос, събиране на Израил чрез мисионерска дейност, грижа за бедните и нуждаещите се и осъществяване спасението на мъртвите чрез строе на храмове и изпълняване на обреди чрез заместник“. Вж. също Учение и завети 110, където е изложено възстановяването на важни ключове.
10. Обръщайте специално внимание на децата, чиито родители не са членове или не посещават събранията редовно. Несемейните и други могат да се събират с някое семейство, ако това е полезно за всеки от тях.
11. Откриващите дейности и откриващата молитва по принцип няма да бъдат част от второто събрание.
12. Семейство Фернандо и Нанси де Карвальо, Бразилия.
13. Отделните членове и семейства, включили се в тестването, като цяло са изучавали Евангелието по-често и са имали по-съдържателни обсъждания и изучаване у дома. Споделят, че са имали повече неформални обсъждания със семейството си и членове на района и е било полезно за тях да изучават един и същ откъс от Писанията като семейство. При младежите това е най-силно изразено.
14. *Следвайте Ме, елате с Мен – за отделни членове и семейства*, с. v; вж. също 2 Коринтяните 5:17.
15. *Следвайте Ме, елате с Мен – за отделни членове и семейства*, с. v.
16. Ръсел М. Нелсън, „Да вървим заедно напред“, с. 7.

От М. Джозеф Броф

Втори съветник в Общото президентство на Младите мъже

Вдигни главата си и се радвай

Докато посрещаме трудностите по Господния начин, нека всеки да вдига главата си и да се радва.

През 1981 г. с баща ми и двама близки приятели отидохме на пътешествие в Аляска. Трябваше да кацнем на едно отдалечено езеро и да се изкачим до много красиво високо плато. За да намалим товара, който всеки от нас трябваше да носи, ние опаковахме провизиите си в кутии, покрихме ги с дунапрен, закачихме големи цветни ленти и ги хвърлихме през прозореца на нашия малък самолет към планираната ни дестинация.

След като пристигнахме, търсихме къде ли не, но за наш ужас не можахме да намерим никоя от кутиите. Накрая намерихме една. В нея имаше малък газов котлон, брезент, десертчета и няколко опаковки макарони, но нищо към тях. Нямаше начин да се свържем с останалия свят, а щяха да ни вземат от там след седмица.

От това научих два ценни урока: първо, не хвърляй храната си през прозореца. Второ, понякога трябва да се сблъскаме с трудности.

Често първата ни реакция на трудностите е: „Защо на мен?“ Това обаче никога не премахва трудността. Господ изисква да преодоляваме трудности и както казва, „тези неща ще (ни) дадат опит и ще бъдат за (наше) добро“¹.

Понякога Господ ни моли да направим нещо трудно, а понякога трудностите се създават от нашата свобода на избор или тази на някого друго. Нефи изпада и в двете ситуации. Когато Лехий кани синовете си да се върнат, за да вземат плочите от Лаван, той казва: „Братята ти роптаят, казвайки, че това, което съм изискал от тях, е трудно; но ето, аз не съм го изискал от тях, а това е заповед от Господа“². В един друг случай братята на Нефи използват своята свобода на избор, за да ограничат неговата: „Те сложиха ръка върху ми, защото ето, те бяха извънредно разгневени и ме вързаха с върви, защото се опитаха да отнемат живота ми“³.

Джозеф Смит се сблъсква с трудност в затвора Либърти. Отчаян и без признаци за облекчение, Джозеф извиква: „О, Боже, къде си Ти?“⁴ Несъмнено някои от нас са се чувствали като Джозеф.

На всички се случват трудни неща: смъртта на любим човек, развод, отклонило се дете, болест, изпитания на вярата, загуба на работа или някаква друга трудност.

Завинаги ме промениха следните думи на старейшина Нийл А. Максвел от Кворума на Дванадесетте, изречени докато се бори с левкемия. Той казва: „Бях изпаднал в дълбок размисъл и тогава в ума ми дойдоха следните 11 поучителни и успокоителни слова: „Дадох ти левкемия, за да можеш искрено да учиш хората Ми“. След това той обяснява как това преживяване го благославя с „разбиране за великите реалности на вечността. ... Такива погледи към вечността могат да ни помагат да изминаваме следващите 100 метра, които може да са много трудни“⁵.

Позволете ми да предложа две неща, които да ни помагат в пътуването и победата ни през трудните моменти

с такива погледи към вечността. Трябва да посрещаме трудностите, първо, като прощаваме на другите и второ, като се покоряваме на Небесния Отец.

Да прощаваме на онези, които са ни причинили трудност и да се помиряваме с „волята Божия“⁶ може да е много трудно. Може да боли най-много, когато трудността е причинена от близък, приятел или дори от нас самите.

Докато бях млад епископ, научих за прошката, когато президентът на моя кол, Брус М. Кук, разказа следната история. Той обясни:

„В края на 70-те с няколко съдружници започнах бизнес. Макар че не правехме нищо незаконно, някои лоши решения, съчетани с трудни икономическите времена, доведоха до провала ни.

Някои от инвеститорите заведоха дело, за да възстановят загубите си. Адвокатът им се оказа съветник в епископството на семейството ми. Беше много трудно да подкрепям мъжа, който изглежда се опитваше да ме унищожи. Развих истинска враждебност към него и го считах за мой враг. След пет години съдебни битки загубихме всичко, което имах, включително дома си.

През 2002 г. съпругата ми и аз научихме, че президентството на кол, в което бях съветник, щеше да бъде реорганизирано. Докато бяхме на кратка ваканция преди освобождаването, тя ме попита кои бих избрал за мои съветници, ако ме призоват за президент на кол. Не исках да говоря за това, но тя настоя. Накрая си помислих за едно име. После тя спомена името на адвоката, който считахме за причина за трудностите ни преди 20 години. Докато тя говореше, Духът ми потвърди, че той трябва да бъде другият съветник. Можех ли да му простя?

Когато старейшина Дейвид Е. Соренсен ме призова да служа като президент на кол, той ми даде един час, за да си избира съветници. През сълзи казах, че Господ вече ми е дал това откровение. Докато произнасях името на човека, когото бях считал за свой враг, гневът, враждебността и омразата, които бях таил, изчезнаха. В този момент научих за мира, който идва от прошката чрез Единението на Христос“.

С други думи, моят президент на кол искрено му прости, подобно на Нефи⁷. Познавам президент Кук и неговия съветник като двама

праведни свещенически ръководители, които се обичат. Реших да бъда като тях.

Години по-рано, по време на злополучното ни приключение в Аляска бързо научих, че да виним другите за нашите проблеми – това, че пилотът хвърли храната при здрачаване – не е решение. Обаче, докато понасяхме физическо изтощение, липсата на храна, гаденето и докато спяхме на земята по време на силна буря, само с един брезент над нас, научих, че „за Бога няма нищо невъзможно“⁸.

Млади хора, Бог изисква трудни неща от вас. Една 14-годишна млада жена участва в отбор по баскетбол. Мечтае си да играе в баскетболния отбор на гимназията като кака си. После научава, че родителите ѝ са призовани да ръководят мисия в Гватемала.

При пристигането си открива, че няколко от предметите ѝ ще са на испански – език, който тя още не говори. В училището ѝ няма момичешки спортни отбори. Тя живее на 14-ия етаж в силно охранявана сграда. И на всичкото отгоре, с цел безопасност, не може да излиза сама навън.

Родителите ѝ слушат как тя с месеци плаче всяка вечер преди да заспи. Това ги съкрушава! Те накрая решават да я изпратят в къщи при баба ѝ, за да учи в гимназия.

Когато съпругата ми влиза в стаята на дъщеря ни, за да ѝ съобщи решението ни, тя вижда, че дъщеря ни е коленичила за молитва, а Книгата на Мормон е отворена на леглото. Духът прошепва на съпругата ми: „Всичко с нея ще е наред“ и съпругата ми тихо излиза от стаята.

Никога повече не я чуваме да плаче преди да заспи. Тя смело се справи с тези три години с решимост и с Господната помощ.

В края на мисията ни аз я попитах дали ще отслужи пълновременна мисия. Тя каза: „Не, тате, аз вече служих“.

Бях съгласен! Обаче след около шест месеца една нощ Духът ме

събуди с мисълта: „Призовах дъщеря ти на мисия“.

Реакцията ми беше: „Небесни Отче, тя вече даде толкова много“. Духът бързо ме поправи и разбрах, че Господ изисква мисионерската ѝ служба.

Скоро след това заведох дъщеря ми на обяд. На масата аз казах: „Ганзи, знаеш ли защо сме тук?“

Тя каза: „Да, тате. Знаеш, че трябва да отслужва мисия. Не искам да ходя, но ще отида“.

Поради това, че тя покори волята си на Небесния Отец, тя Му служи с цялото си сърце, мощ, ум и сила. Тя научи баща си как да върши трудни неща.

По време на своето духовно послание за младежи по целия свят президент Ръсел М. Нелсън помоли младежите за няколко трудни неща. Президент Нелсън каза: „Петата ми покана към вас е да се откроявате; да бъдете различни от света. ... Затова Господ очаква от вас да изглеждате, да се изказвате, да действате и да се обличате като истински последователи на Исус Христос“⁹. Това може да е трудно, но знам, че можете да го правите и то с радост.

Помнете, че „човеците са, за да могат да имат радост“¹⁰. При всичките си трудности, Лехий все пак

намира радост. Помнете ли, когато Алма „изнемогва от скръб“¹¹ поради народа на Амония? Ангелът му казва: „Благословен си ти, Алма; ето защо, вдигни главата си и се радвай, ... защото ти си бил верен в изпълнението на заповедите Божии“¹². Алма научава една велика истина – винаги можем да се радваме, когато спазваме заповедите. Спомнете си, че въпреки войните и трудностите по времето на капитан Мороний „никога не бе имало по-щастливо време за народа на Нефи“¹³. Можем и трябва да намираме радост, когато имаме трудности.

Спасителят имаше трудности: „Светът... ще Го смята за едно нищо; ето защо, те ще Го бичуват и Той ще го изстрада; и ще Го удрят и Той ще го изстрада; да, те ще Го заплюват и Той ще го изстрада поради Своята любяща доброта и дълготърпението Си към чедата човешки“¹⁴.

Поради тази любяща доброта Исус Христос изстрадал Единението. Поради това Той казва на всички нас: „В света имате скръб; но дерзайте: Аз победих света“¹⁵. Чрез Христос ние също можем да победим света.

Докато посрещаме трудностите по Господния начин, нека всеки да вдига главата си и да се радва. При тази свещена възможност да свидетелствам на света, заявявам, че нашият Спасител живее и води Своята Църква. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Учение и завети 122:7.
2. 1 Нефи 3:5.
3. 1 Нефи 7:16.
4. Учение и завети 121:1.
5. Neal A. Maxwell, „Revelation,” *First Worldwide Leadership Training Meeting*, Jan. 11, 2003, 6.
6. 2 Нефи 10:24.
7. 1 Нефи 7:21.
8. Лука 1:37.
9. Ръсел М. Нелсън, „Смели воини на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), HoreofIsrael.lds.org.
10. 2 Нефи 2:25.
11. Алма 8:14.
12. Алма 8:15.
13. Алма 50:23.
14. 1 Нефи 19:9.
15. Йоан 16:33.

От старейшина Стивън Р. Бангъртър
От Седемдесетте

Полагане на основата на велико дело

Уроците, преподавани чрез традициите, които установяваме в домовете си, макар малки и прости, са все по-важни в днешния свят.

Като родители в Сион имаме свещената отговорност да събуждаме в децата си желание и отдаденост на радостта, светлината и истините на Евангелието на Исус Христос. Докато отглеждаме децата си, ние установяваме традиции в домовете си и изграждаме модели на общуване и поведение в семейните ни взаимоотношения. По този начин установяваните от нас традиции трябва да създават силни, непоклатими черти на доброта в децата ни, които ще ги зареждат със сила да се справят с трудностите в живота.

От много години семейството ни се радва на ежегодната традиция да сме на палатки високо в планината Юинта в североизточна Юта. Пътуваме 32 км по каменист път, за да стигнем до красива зелена долина с извисяващи се стени на каньон, през която преминава река със студени и кристални води. Всяка година, надявайки се да препотвърдим ценността на евангелските учения и практики в сърцата на децата и внуците ни, със Съюзън молим всеки от шестте ни сина и семействата им да подготвят

кратки послания на тема, която считат за важна част от основата на дом, съсредоточен в Христа. После се събираме на уединено място за семейно духовно послание и всеки представя посланието си.

Тази година внуците ни написаха темата на посланията си на камъни и после един по един ги поставиха в пръстта един до друг като символ на сигурната основа, на която

се установява щастливият живот. Вплетена в шестте им послания бе неизменната и вечна истина, че Исус Христос е крайъгълният камък на тази основа.

По думите на Исая: „Затова така казва Господ Йехова: Ето, полагам в Сион камък за основа, камък избран, скъпоценен, крайъгълен, за твърда основа“¹. Исус Христос е този скъпоценен крайъгълен камък в основата на Сион. Именно Той разкрива на Пророка Джозеф Смит: „Затова да се не уморявате да вършите добро, защото вие полагате основата на велико дело. И от дребните неща произлиза онова, което е велико“².

Уроците, преподавани чрез традициите, които установяваме в домовете си, макар малки и прости, са все по-важни в днешния свят. Кои са малките и прости неща, които, ако установим, ще вършат велико дело в живота на децата ни?

Президент Ръсел М. Нелсън наскоро се обърна към голяма конгрегация близо до Торонто, Канада и ясно напомни на родителите за нашата свещената отговорност да учим децата си. Сред важните отговорности, които посочи, президент Нелсън подчерта задълженията на родителите да учат децата си да разбират защо вземаме от причастието, значимостта на това да са родени в

Теми на послания, представляващи основата за щастлив живот, с Исус Христос в ролята Си на крайъгълен камък на тази основа.

завета, важноста на подготовката за патриархална благословия и получаването ѝ, както и насърчи родителите да водят при семейното четене на Писанията³. Нашият възлюбен пророк ни насърчава чрез тези усилия да направим домовете си „светилища на вярата“⁴.

В Книгата на Мормон Енос записва огромната си благодарност за примера на своя баща, който „(го) поучаваше на своя език и съобразно учението и увещанието Господни“. С дълбоко вълнение Енос възкликва: „И благословено да бъде името на моя Бог за това“⁵.

Цена малките и прости традиции, които следваме в нашия дом в продължение на повече от 35 години брак. Много от тези традиции са незабележими, но важни. Например:

- Вечерите, когато не бях у дома, винаги знаех, че без да го молим, под ръководството на Сюзан най-големият ни син вкъщи ще поведе семейството за изучаване на Писанията и семейна молитва⁶.
- Друга традиция – никога не излизаме от дома или приключваме телефонен разговор, без да кажем: „Обичам те“.

- Животът ни е благославян от редовното отделяне на време за лични интервюта с всеки от синовете ни. По време на едно такова интервю попитах сина ни за желанията му и подготовката му да отслужи мисия. След известно обсъждане имаше момент на размисъл, после той се наведе напред и замислено заяви: „Тате, помниш ли, когато бях малък и започнахме да имаме интервюта с теб?“ Казах: „Да“. „Ами – каза той, – обещах ти, че ще отслужи мисия и ти ми обеща, че ти и мама ще отслужите мисия, когато остарее“. После имаше още една пауза. „Имате ли проблем, който ви пречи да служите, защото може да мога да помогна?“

Редовните благотворни семейни традиции, които включват молитва, четене на Писанията, семейна домашна вечер и посещаване на църковните събрания, макар и да изглеждат малки и прости, създават култура на любов, уважение, единство и безопасност. В духа, който съпътства тези дейности, децата ни биват защитени от огнените стрели на противника, които са

толкова неразделна част от светската култура днес.

Спомняме си мъдрия съвет на Еламан към синовете му: „Помнете, че върху канарата на нашия Изкупител, Който е Христос, Синът Божий, вие трябва да градите основите си; тъй че когато дяволът изпрати мощните си ветрове, да, своите мълнии във вихрушката, да, когато всичките му градушки и мощни бури ви заудряят, той да няма сила над вас да ви завлече долу в бездната на окаяността и безкрайната злочестина поради канарата, върху която сте изградени и която е сигурна основа, основа, върху която ако хората градят, не могат да паднат“⁷.

Преди години, докато служех като млад епископ, един възрастен господин поиска да говори с мен. Той описа напускането си на Църквата и праведните традиции на родителите си, когато бил младеж. Описа подробно болката, която изпитвал през живота си, докато напразно търсел трайна радост наред с мимолетното щастие, което предлага светът. Сега в напредналата си възраст той почувствал нежните, понякога настойчиви шепнещи усещания от Духа Божий, които го насочвали отново

към уроците, практиките, чувствата и духовната безопасност на младостта му. Той изрази благодарност за традициите на родителите си и със съвременни думи повтори казаното от Енос: „Благословено да бъде името на моя Бог за това“.

В личния ми опит завръщането на този мъж към Евангелието е типично за мнозина и се повтаря често сред Божиите чеда, които напускат за известно време и после се връщат към ученията и практиките на младежките им години. В тези моменти виждаме мъдростта на автора на притчата, която увещава родителите: „Възпитавай детето отрано в подходящия за него път и то няма да се отклони от него“⁸.

Всеки родител има моменти на разочарование и различни нива на решителност и сила, докато отглежда деца. Обаче, когато родителите упражняват вяра, като учат децата си искрено, любящо и вършат всичко по силите си, за да им помагат по пътя, те получават по-голяма надежда, че засятите семена ще пуснат корен в сърцата и умовете на децата им.

Моисей добре разбира основната нужда от постоянно поучаване. Той съветва: „И на (тези слова) да учиш прилежно децата си и за тях да говориш, когато седиш в дома си, когато ходиш по пътя, когато лягаш и когато ставаш“⁹.

Коленичим до децата си по време на семейна молитва, грижим се за тях чрез усилията си да провеждаме смислено семейно четене на Писанията, търпеливо и любящо се грижим за тях, като заедно участваме в семейна домашна вечер и се безпокоим за тях на колене в личните ни молитви към небесата. О, колко копнеем посятите от нас семена да пуснат корен в умовете и сърцата на децата ни!

Считам, че не е толкова важно дали децата ни разбират всичко от поученията ни, като например докато се стремим да четем Писанията или да проведем семейна домашна вечер, или да посещаваме дейностите на младежите и други църковни събрания. Не е толкова важно дали в

тези моменти те разбират важноста на тези дейности, а е по-важно дали ние като родители упражняваме достатъчно вяра да следваме Господния съвет усърдно да живеем според Евангелието на Исус Христос, да преподаваме, увещаваме и задаваме очаквания, вдъхновени от него. Това са усилия, породени от нашата вяра – че един ден семената, посяти в младостта им, ще пуснат корен, ще покълнат и израснат.

Нещата, за които говорим, които проповядваме и на които учим, определят нещата, които ще се случват сред нас. Като установяваме благотворни традиции, които учат на ученията на Христос, Светият Дух ще свидетелства за истинността

на посланията ни и ще подхранва семената на Евангелието, посети дълбоко в сърцата на децата ни чрез постоянните ни усилия. За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Исая 28:16.
2. Учение и завети 64:33.
3. Вж. Facebook страницата на Нийл Л. Андерсън, публикация от 19 авг. 2018 г., [facebook.com/lds.neil.l.andersen](https://www.facebook.com/lds.neil.l.andersen).
4. В Sarah Jane Weaver, “President Nelson Urges “Teach the Children,”” *Church News*, Sept. 23, 2018, 11.
5. Енос 1:1.
6. Вж. Далин Х. Оукс, „Свещеническата власт в семейството и Църквата“, *Лиахона*, ноем. 2005 г., с. 24–27.
7. Еламан 5:12.
8. Притчи 22:6.
9. Второзаконие 6:7.

От старейшина Роналд А. Расбанд
От Кворума на дванадесетте апостоли

Не се смущавайте

Смелост, братя и сестри. Да, живеем в опасни времена, но докато стоим на заветната пътека, няма място за тревога.

Добавям своето свидетелство към дадените преди малко послания на президент Ръсел М. Нелсън и старейшина Куентин Л. Кук за хармонията и единодушието на Съвета на Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли. Знаем, че тези откровения са намерението и волята на Господ и ще благославят и укрепват хората, семействата и Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни за поколения напред.

Преди няколко години една от нашите млади омъжени дъщери и съпругът ѝ зададоха на сестра Расбанд и мен много важен и касаещ живота въпрос: „Все още ли е безопасно и мъдро да създаваме деца в този видимо нечестив и плашещ свят, в който живеем?“

Това беше важен въпрос за майка и баща, който те да обмислят със своите скъпи семейни деца. Ние усещаме смущението в гласа им и страха в сърцата им. Нашият отговор беше твърдо „Да, това е повече от добре“, след което споделихме основните учения на Евангелието и нашите собствени сърдечни впечатления и житейски преживявания.

Страхът не е нещо ново. Учениците на Исус Христос, излезли в

Галилейското езеро, се плашат от „вятъра и вълните“ в тъмнината на нощта¹. Като Негови ученици в днешно време, ние също имаме страхове. Нашите несемейни възрастни се страхуват да поемат ангажименти, като например да сключат брак. Младженците, подобно на нашите деца, може да се страхуват да създават деца в един все по-лош свят. Мисионерите се страхуват от много неща, особено от контактуването с непознати хора. Вдовиците се боят как ще живеят сами. Тийнейджърите се страхуват, че няма да бъдат приети; учениците се страхуват от първия учебен ден; студентите се плашат от резултатите от изпити. Ние се боим от неуспехи, отхвърляне, разочарование и неизвестното. Страхуваме се от урагани, земетресения и пожари, които опустошават земята и живота ни. Боим се, че няма да бъдем избрани, а от друга страна се страхуваме, че може да бъдем избрани. Страхуваме се, че не сме достатъчно добри; боим се, че Господ няма да ни благослoвя. Страхуваме се от промяната и нашите страхове могат да прераснат в ужас. Споменах ли, че това важи за всички?

От древни времена страхът ограничава перспективата на Божиите чедра. Винаги съм харесвал разказа за

Елисей в 4 Царете. Сирийският цар изпраща легион, който идва „през нощта и обкръж(ава) града“². Тяхното намерение е да заловят и убият пророка Елисей. Четем:

„А на сутринта, когато слугата на Божия човек стана и излезе, войска с коне и колесници беше обкръжила града. Слугата каза: Ах, господарю мой! Какво ще правим?“³

В гласа му се долавя страх.

„Елисей отговори: Не бой се, защото онези, които са с нас, важат повече от онези, които са с тях“⁴.

Но той не приключва с това.

„И Елисей се помоли: Моля Ти се, Господи, отвори му очите, за да види. И Господ отвори очите на слугата и той видя, че хълмът беше пълен с огнени коне и колесници около Елисей“⁵.

Ние може и да нямаме огнени колесници, изпратени да разсейват страховете и да побеждават демоните ни, но поука е ясна. Господ е с нас, грижи се за нас и ни благославя по начини, по които само Той умее. Молитвата може да призовава силата и откровенията, от които се нуждаем, за да насочваме мислите си към Исус Христос и Неговата единствена жертва. Господ знае, че понякога ще изпитваме страх. Аз съм го изпитвал и вие също, затова Писанията са изпълнени с Господните съвети:

„Затова дерзайте и не се бойте“⁶.
„Поглеждайте към Мене във всяка мисъл; не се съмнявайте, не се бойте“⁷.

„Не бой се, малко стадо“⁸. Харесвам топлотата в израза „малко стадо“. В тази Църква може да сме малко на брой според разбирането на света, но когато отваряме духовните си очи, „онези, които са с нас, важат повече от онези, които са с тях“⁹. Нашият любящ Пастир Исус Христос продължава: „Нека земя и пъкъл се обединят срещу вас, защото ако сте построени на Моята канара, те не могат да надделят“¹⁰.

Как се разсейва страхът? В случая на младия момък – той стои непосредствено до Елисей, който е Божий пророк. Ние имаме същото обещание. Когато слушаме президент Ръсел М. Нелсън и се вслушваме в неговите съвети, ние стоим до пророк на Бог. Спомнете си думите на Джозеф Смит: „И сега, след многото свидетелства, които са били дадени за Него, това е свидетелството, последното от всички, което ние даваме за Него: Той живее!“¹¹ Исус Христос е жив. Любовта ни към Него и Неговото Евангелие прогонват страховете.

Желанието ни „винаги да имаме Неговия Дух“¹² с нас ще отблъсква страховете настрана, за да получаваме едно вечно разбиране за земния ни живот. Президент Нелсън предупреждава: „В идните дни ще бъде невъзможно да оцелеем духовно без постоянното влияние на Светия Дух, което да ни направлява, насочва и утешава“¹³.

Господ казва относно големите опустошения, които ще покрият земята и ще вкоравят сърцата на мнозина: „Но учениците Ми ще застанат на свети места и не ще бъдат помръднати“¹⁴.

И още, този божествен съвет: „Не се смущавайте, защото когато всички тези неща станат, вие ще узнаете, че обещанията, които са ви били направени, ще бъдат изпълнени“¹⁵.

Застанете на свети места, бъдете непоклатими и обещанията ще бъдат изпълнени. Нека разгледаме всяко

от тези неща във връзка с нашите стракове.

Първо, застанете на свети места. Когато стоим на свети места – нашите праведни домове, осветени сгради за събрания и храмове, ние чувстваме, че Духът Господен е с нас. Намираме отговори на въпроси, които ни притесняват или успокоение, за да ги оставим настрана. Така действа Духът. Тези свети места в Царството Божие на земята изискват нашето благоговение, уважението ни към другите, да даваме най-доброто от себе си в живот според Евангелието и да имаме надежда, за да отхвърляме страховете си и да търсим изцеляващата сила на Исус Христос чрез Неговото Единение.

Няма място за страх в тези свети места на Бог или в сърцата на Неговите чеда. Защо? Заради любовта. Бог винаги ни обича и ние Го обичаме. Нашата любов към Бог отблъсква всички стракове и Неговата любов изобилства на свети места. Помислете над това. Когато сме колебливи в задълженията ни към Господ, отклоняваме се от Неговия път, водещ към вечен живот, поставяме под въпрос или съмнение своята значимост в

Неговия божествен промисъл, когато позволяваме на страховете да отворят вратата на всичките си спътници – обезсърчение, гняв, неудовлетвореност, разочарование – Духът ни напуска и ние оставаме без Господ. Ако сте изпитвали това, знаете, че не е добро място за пребиваване. За разлика от това, когато стоим на свети места, можем да чувстваме Божията любов, а „свършената любов прогонва всякакъв страх“¹⁶.

Следващото обещание е: „Не се смущавайте“¹⁷. Независимо колко зло и хаос изпълват земята, чрез нашата ежедневна вяра в Исус Христос ни е обещан „Божия мир, който никой ум не може да схване“¹⁸. И когато Христос дойде в цялата Си сила и слава, злото, бунтът и неправдата ще свършат.

Преди много време апостол Павел пророкува за нашето време и казва на младия Тимотей:

„А това да знаеш, че в последните дни ще настанат усилни времена.

Защото човеците ще бъдат себелюбиви, сребролюбиви, надменни, горделиви, хулители, непокорни на родителите, неблагодарни, нечестиви, ...

... повече обзети от сладострастие, отколкото от страст към Бога“¹⁹.

Помнете, че „онези, които са с нас“ от двете страни на завесата, хората, които обичат Господ с цялото си сърце, мощ, ум и сила, „важат повече от онези, които са с тях“²⁰. Ако активно се уповаваме на Господ и Неговите пътища, ако сме ангажирани в Неговото дело, няма да се страхуваме от тенденциите в света или да се смущаваме от тях. Аз ви моля да отхвърляте светските влияния и натиск и да се стремите към духовност в своето ежедневие. Обичайте това, което Господ обича, което включва Неговите заповеди, Неговите свети домове, нашите свещени завети с Него, причастие-то във всеки Господен ден, нашето общуване чрез молитва и няма да се смущавате.

Последно, вярвайте в Господ и Неговите обещания. Аз знам, че всички Негови обещания ще се изпълнят. Знаем го толкова сигурно, колкото че стоя тук пред вас на това свято събрание.

Господ е разкрил: „Защото тези, които са мъдри и са приели истината, и са взели Светия Дух за свой водач, и не са били измамени, истина ви казвам, те няма да бъдат отсечени и хвърлени в огъня, но ще преживеят деня“²¹.

Ето защо не бива да се смущаваме от смута на нашето време, от хората в голямото и обширно здание, от онези, които се присмиват на честните усилия и отдадената служба към Господ Исус Христос. Оптимизмът, смелостта, дори милосърдието идват от сърце, което не е обременено от тревоги или смут. Президент Нелсън, който е „оптимистично настроен за бъдещето“, ни напомня: „Ако желаем да можем да отсяваме безбройните гласове и философии на хората, които атакуват истината, трябва да се научим да получаваме откровения“²².

За да получаваме лични откровения, трябва да направим живота според Евангелието наш приоритет и да насърчаваме вярата и духовността в другите, както и в самите нас.

Спенсър У. Кимбъл е един от пророците от моята младост. През последните няколко години, след като бях призован като апостол, съм намирал мир от неговото първо послание на общата конференция през октомври 1943 г. Той бил затруднен от своето призоваване; знам какво е усещането. Старейшина Кимбъл казва: „Прекарах много време в размисъл и молитви, в пост и молитви. Имах противоречиви мисли, които проникнаха в ума ми, приличащи на гласове, които казват: „Не можеш да вършиш това дело. Не си достоен. Не си способен. Но винаги накрая идваше победната мисъл: „Трябва да вършиш възложената ти работа – трябва да станеш способен, достоен и подготвен. И битката бушуваше“²³.

Насърчен съм от искреното свидетелство на този апостол, който стана 12-ия президент на тази силна Църква. Той разбираше, че трябва да загърби страховете си, за да „върши възложената му работа“ и че трябва да разчита на сила от Господ, за да стане „способен, достоен и подготвен“. Ние също можем. Битките ще бушуват, но ние ще ги посрещаме

с помощта на Духа Господен. Няма „да се смущаваме“, защото когато вървим с Господ и следваме Неговите принципи и Неговия вечен план, ние стоим на стабилна основа.

Какво да кажем сега за тези дъщеря и зет, които зададоха преди години искрения и любопитен въпрос, основан на опасения? Те сериозно обмислиха нашия разговор онази нощ, молиха се, постиха и стигнаха до свои собствени заключения. За щастие и радост на тях и нас – бабата и дядото, сега те са благословени със седем прекрасни деца и вървят напред с вяра и любов.

Смелост, братя и сестри. Да, живеем в опасни времена, но докато стоим на заветната пътека, няма място за тревога. Благославям ви, че като вършите това, няма да бъдете смущавани от времената, в които живеем или от трудностите в живота ви. Благославям ви да избирате да стоите на свети места и да бъдете непоклатими. Благославям ви да вярвате в обещанията на Исус Христос, в това, че Той живее, бди над нас, грижи се за нас и е с нас. В името на нашия Господ и Спасител, Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Марк 4:37.
2. 4 Царете 6:14.
3. 4 Царете 6:15.
4. 4 Царете 6:16.
5. 4 Царете 6:17.
6. Учение и завети 68:6.
7. Учение и завети 6:36.
8. Учение и завети 6:34.
9. 4 Царете 6:16.
10. Учение и завети 6:34.
11. Учение и завети 76:22.
12. Учение и завети 20:77.
13. Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 96.
14. Учение и завети 45:32.
15. Учение и завети 45:35.
16. Мороний 8:16.
17. Учение и завети 45:35.
18. Филипийците 4:7.
19. 2 Тимотей 3:1–2, 4.
20. 4 Царете 6:16.
21. Учение и завети 45:57.
22. Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, с. 96.
23. Спенсър У. Кимбъл, в Conference Report, Oct. 1943, 16–17.

От старейшина Дейвид А. Беднар
От Кворума на дванадесетте апостоли

Да се събере в Христос всичко

Силата на Евангелието на Спасителя да ни променя и благославя произтича от разпознаването и прилагането на взаимната свързаност на неговото учение, принципите и практиките му.

Въжето, което всички познаваме, е важно средство. Въжетата се правят от нишки, растения, тел или други материали, всеки от които бива по отделно усукан или заплетен с други. Любопитното е, че материали, които може да са съвсем обикновени, може да бъдат вплитани заедно и да стават изключително здрави. Затова, ефективното свързване на обикновени материали може да създаде изключително средство.

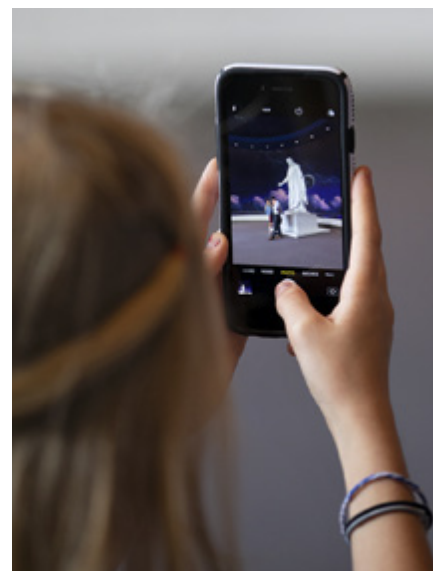
Както въжето придобива силата си от множество взаимно преплетени нишки, така и Евангелието на Исус Христос дава най-голяма истина и предлага най-богатите благословии, ако се вслушваме в предупреждението на Павел „да се събере в Христос всичко – това, което е небесно и земно“¹. Важно е това събиране на истина да е съсредоточено върху Господ Исус Христос, защото Той е „пътят и истината, и животът“².

Моля се Светият Дух да просветлява всички нас, докато размишляваме как принципът на *събиране на всичко в Христос* се отнася за практическите начини ежедневно да

изучаваме Неговото възстановено Евангелие и да живеем според него.

Период на откровения

Живеем в забележителен период на откровения във възстановената Църква на Исус Христос. Историческите промени, обявени днес, имат само една главна цел: да усилят вратата ни в Небесния Отец, Неговия

и получаването на „Неговия образ на лицето (ни)“,⁵ не могат да бъдат получени само чрез изпълнение и поставяне на отметка в списъка на всички духовни неща, които трябва да правим. Силата на Евангелието на Спасителя да ни променя и благославя произтича от разпознаването и прилагането на взаимната свързаност на неговото учение, принципи и практики. Само когато ние *събираме в Христос всичко*, като непоколебимо се съсредоточаваме върху Него, евангелските истини ни позволяват да се превръщаме в това, което Бог желае да станем,⁶ и да устояваме смело до края⁷.

Научаване и свързване на евангелски истини

Евангелието на Исус Христос е великолепен гоблен от истини, който е „стройно сглобе(н)“⁸ и вплетен. Като учим и свързваме разкриваните евангелски истини, ние сме благославяни с незаменяема перспектива и увеличаваща се духовна способност през очи, които могат да виждат Господното влияние в живота ни, и уши, които могат да чуват Неговия глас⁹. А принципът *да се събере в Христос всичко* може да ни помага да променим традиционните списъци с отметки в една сплотена, интегрирана и завършена цялост. Позволете ми да ви дам доктринален и църковен пример за това, което предлагам.

Пример № 1. Четвъртият символ на вярата е един от най-добрите примери за събиране в Христос на всичко: „Ние вярваме, че първите принципи и обреди на Евангелието са: първо, Вярa в Господ Исус Христос; второ, Покаяние; трето, Кръщение чрез пълно потапяне за опрощение на греховете; четвърто, Полагане на ръце за даване дара на Светия Дух“¹⁰.

Истинската вяра е съсредоточена в Господ Исус Христос – в Него като божествения и единороден Син на Отца и изкупителната мисия, която е изпълнил. „Защото Той отговори на целите на закона и има право над всички онези, които имат вяра в

план, Сина Му Исус Христос и Единението Му. Разписанието за неделните събрания не просто бе съкратено. Напротив, сега имаме нараснали възможности и отговорности като отделни хора и семейства да използваме времето си за обогатяване на Господния ден като наслада в домовете си и на църква.

Миналия април не просто бе променена организационната структура на свещеническите кворуми. Наблегна се на един по-висш и свят начин на служение на нашите братя и сестри и му бе придадена повече сила.

Както преплетените нишки във въжетото създават силно и издържливо средство, всички тези взаимно свързани действия са част от обединените усилия да се подредят по-добре вниманието, ресурсите и делата на възстановената Църква на Спасителя спрямо основната ѝ мисия: да се помага на Бог в Неговото дело да се осъществява спасението и възвисяването на Неговите чеда. Моля не наблягайте основно на логистичните аспекти на това, което бе обявено. Не трябва да позволяваме на

процедурните детайли да прикриват основните духовни причини точно сега да настъпят тези промени.

Нашето желание е да се увеличава по земята вярата в плана на Отца и в изкупителната мисия на Спасителя и да се установи Божият вечен завет³. Единствените ни цели са да се улесни продължаващото обръщане към Господ, да обичаме по-дълбоко и да служим по-ефективно на нашите братя и сестри.

Сегментиране и отделяне

Понякога като членове на Църквата ние сегментираме, отделяме и прилагаме Евангелието в живота ни, като създаваме дълги списъци с лични теми за изучаване и задачи за изпълнение. Но такъв подход може да ограничи нашето разбиране и визия. Трябва да внимаваме, защото фарисейското съсредоточаване върху списъци може да ни отклони от доближаването ни към Господ.

Целта и пречистването, щастиято и радостта, както и продължаващото обръщане и защита, които идват от отдаването на сърцата ни на Бога⁴

Него; защото онези, които имат вяра в Него, ще се придържат към всичко, което е добро; затова Той се застъпва за делото на чедата човешки¹¹. Упражняването на вяра в Христос е *уповаване* и влагане на доверието ни в Него като наш Изкупител, в Неговото име и в Неговите обещания.

Първото и естествено последствие на уповаването на Спасителя е покаяние и отвърщане от зло. Като упражняваме вяра в Господ, ние по естествен начин се обръщаме към Него, отиваме при Него и зависим от Него. Затова покаянието е *уповаване* в Изкупителя и *разчитане* на Него да върши за нас онова, което сами не можем да свършим. Всеки от нас трябва да „(разчита) изцяло на заслугите на Този, Който е могъщ да спасява“,¹² защото само „чрез

заслугите, и милостта, и благодатта на Светия Месия“¹³ можем да станем нови създания в Христос¹⁴ и в крайна сметка да се завърнем да живеем в Божието присъствие.

Обредът кръщение чрез потапяне за опрощение на греховете изисква да се *уповаваме* на Него, да *разчитаме* на Него и да Го *следваме*. Нефи заявява: „Аз знам, че ако *следвате Сина* с цялостно намерение в сърцето, без лицемерие и без измама пред Бога, но с искрена цел, покайвайки се за греховете си и свидетелствайки на Отца, че сте готови да вземете върху си името на Христа чрез кръщение, да, като *следвате вашия Господ и Спасител* във водата според словото Му, ето, тогава вие ще получите Светия Дух; да, тогава идва кръщението с огън и със Светия Дух“¹⁵.

Обредът полагане на ръце за дара на Светия Дух изисква от нас да се *уповаваме* на Него, да *разчитаме* на Него, да Го *следваме* и да *напредваме* чрез Него с помощта на Неговия Свят Дух. Както заявява Нефи: „И сега... аз знам, че ако човек не устои до края, следвайки примера на Сина на живия Бог, той не може да бъде спасен“¹⁶.

Четвъртият символ на вярата не просто посочва основните принципи и обреди на възстановеното Евангелие. Това вдъхновено заявление на вярвания събира в Христос всичко: *уповаване* в Христос, *разчитане* на Христос, *следване* на Христос и *напредване* с Христос.

Пример № 2. Сега искам да опиша как всички църковни програми и инициативи са събрани в Христос. Могат да бъдат представени много други примери, но аз ще използвам само няколко.

През 1978 г. президент Спенсър У. Кимбъл каза на членовете на Църквата да увеличат силата на Сион по целия свят. Той посвеща светиите да останат в родните си страни и да установят силни колове, като събират Божието семейство и учат членовете му на Господните пътища. Той също така каза, че ще бъдат построени още много храмове и обеща на светиите благословии, където и да живеят по света¹⁷.

С увеличаването на коловете, се увеличи необходимостта домовете на членовете да „се превърнат в (места), на които членовете на семейството (обичат) да бъдат, където (могат) да обогатяват живота си и да намират взаимна обич, подкрепа, благодарност и насърчение“¹⁸. В последствие, през 1980 г. неделните събрания бяха консолидирани в един тричасов блок, за да „се подчертае отново личната и семейната отговорност за учене, спазване и преподаване на Евангелието“¹⁹. Това наблягане върху семейството и дома отново бе потвърдено в „Семейството: прокламация към света“, представена през 1995 г. от президент Гордън Б. Хинкли²⁰.

възстановеното Евангелие на Исус Христос ще нарастват перспективата, целта и силата, ако се стремим да събираме в Христос всичко – именно в Него.

Всички възможности и благословии с вечни последствия произтичат от Господ Исус Христос, стават възможни и имат цел благодарение на Него. Както свидетелства Алма: „Няма друг път или средство, чрез което човек може да бъде спасен, а само в и чрез Христа. Ето, Той е животът и светлината на света“²⁶.

Радостно споделям свидетелството си за божествеността и действителното съществуване на Вечния Отец и Неговия Възлюбен Син, Исус Христос. Намираме радост в нашия Спасител. И в Него намираме обещание за „мир в този свят и вечен живот в идния свят“²⁷. За това свидетелствам в святото име на Господ Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ефесяните 1:10.
2. Йоан 14:6.
3. Вж. Учение и завети 1:21–22.
4. Еламан 3:35.
5. Алма 5:14.
6. Вж. Матей 5:48, 3 Нефи 12:48.
7. Вж. Учение и завети 121:29.
8. Ефесяните 2:21.
9. Вж. Учение и завети 136:32.
10. Символът на вратата 1:4.
11. Мороний 7:28.
12. 2 Нефи 31:19.
13. 2 Нефи 2:8.
14. Вж. 2 Коринтяните 5:17.
15. 2 Нефи 31:13, курсив добавен.
16. 2 Нефи 31:16.
17. Вж. Spencer W. Kimball, “The Fruit of Our Welfare Services Labors,” *Ensign*, Nov. 1978, 76.
18. Инструкции за президентства на кол и епископства, в “Church Consolidates Meeting Schedules,” *Ensign*, Mar. 1980, 73.
19. Инструкции, в “Church Consolidates Meeting Schedules,” 73.
20. Вж. „Семейството: прокламация към света“, *Лиахона*, май 2017 г., с. 145.
21. Вж. Gordon B. Hinckley, “New Temples to Provide ‘Crowning Blessings’ of the Gospel,” *Ensign*, May 1998, 87.
22. Вж. Gordon B. Hinckley, “The Perpetual Education Fund,” *Liahona*, July 2001.
23. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Господният ден е наслада“, *Лиахона*, май 2015 г., с. 129–132.
24. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 1.4, курсив добавен.
25. Символът на вратата 1:9.
26. Алма 38:9.
27. Учение и завети 59:23.

През април 1998 г. президент Хинкли обяви строежа на голям брой по-малки храмове, като така свещените обреди на Господния дом стават по-лесно достъпни за светиите от последните дни по целия свят²¹. И тези подобрени възможности за духовен растеж и развитие бяха допълнени от нарастващия брой членове, които разчитат на собствените си сили в материален аспект, чрез въвеждането през 2001 г. на Кредитния фонд за образование²².

По време на служението си, президент Томас С. Монсън многократно увещава светиите да спасяват и подчертава грижата за бедните и нуждаещите се като една от божествено постановените отговорности на Църквата. В духа на наблягането на материалната подготовка, през 2012 г. бе въведена инициативата Служби по разчитане на собствените сили.

През изминалите няколко години се наблягаше на подчертани и утвърдени²³ важни принципи за превръщането на Господния ден в наслада у дома и в Църквата, като това ни подготви за разписанието на неделните събрания, обявено в тази сесия на общата конференция.

А преди шест месеца кворумите на свещеничеството на Мелхиседек бяха укрепени и съгласувани по-ефективно с помощните организации, за да се

постигне един по-висш и по-свят подход към служението.

Считам, че последователността и времето на тези тези действия в течение на много десетилетия могат да ни помогнат да видим това единно и цялостно дело, а не просто поредица от независими и отделни инициативи. „Бог е разкрил модел на духовен напредък за отделните хора и семействата чрез обреди, преподаване, програми и дейности, които са **съсредоточени върху дома и са подкрепяни от Църквата**. Църковните организации и програми не са самоцелни, а съществуват, за да благославят отделните хора и семействата“²⁴.

Моля се да можем да осъзнаем, че Господното дело е едно велико световно дело, което става все по-подкрепяно от Църквата и по-съсредоточено в дома. Знаем и свидетелствам, че Господ разкрива и предстои да „разкрива много велики и важни неща, принадлежащи на Царството Божие“²⁵.

Обещание и свидетелство

Започнах посланието си, като подчертах силата, която се създава, когато отделните нишки биват усукани или вплетени във въже. По същия начин ви обещавам, че в изучаването ни и в живота ни според

От президент Далин Х. Оукс
Първи съветник в Първото президентство

Истината и планът

Когато търсим истина за религията, трябва да използваме духовни методи, подходящи за това търсене.

Съвременното откровение определя истината като „познание за нещата такива, каквито са и каквито бяха, и каквито ще бъдат“ (Учение и завети 93:24). Това е съвършеното определение на плана на спасение и „Семейството: прокламация към света“.

Живеем във време на изобилна и широко разпространена информация. Но част от тази информация не е вярна. Трябва да сме предпазливи в търсенето на истината и подбора на източници за нейното намиране. Не трябва да се обръщаме към светската известност или власт като към достоверни източници на истина. Трябва да бъдем бдителни по отношение на информация или съвети, давани от различни звезди в шоубизнеса, известни спортисти или анонимни интернет източници. Експертните познания в дадена сфера не трябва да бъдат считани за експертно познание за истината по други теми.

Трябва да бъдем бдителни и по отношение на мотивите на този, който предоставя информацията. Затова Писанията съдържат предупреждение за свещеническо лукавство (вж. 2 Нефи 26:29). Ако източникът е анонимен или непознат, информацията

също може да бъде поставена под съмнение.

Нашите лични решения трябва да бъдат основани на източници, които са компетентни по въпроса и които са лишени от егоистични мотиви.

1.

Когато търсим истина за религията, трябва да използваме духовни методи, подходящи за това търсене: молитва, свидетелството на Светия Дух и изучаване на Писанията и

словата на съвременните пророци. Винаги се натъквавам, когато чуя, че някой е загубил вярата си поради ученията на света. Онези, които преди са имали духовно разбиране, може да страдат от самопричинена духовна слепота. Както казва президент Хенри Б. Айринг: „Проблемът на хората не е в това, което си мислят, че разбират, а в това, което все още не могат да разберат“¹.

Научните методи ни водят до така наречената научна истина. Но „научната истина“ не разкрива пълната цел на живота. Тези, които не се учат „чрез учение, също и чрез вяра“ (Учение и завети 88:118), ограничават своето разбиране за истината до това, което могат да потвърдят с научни средства. Това поставя изкуствени граници на тяхното търсене на истината.

Президент Джеймс Е. Фауст казва: „Тези, които са били (кръстени), поставят вечната си душа в опасност, когато небрежно се обръщат само към светски източници на познание. Ние вярваме, че Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни разполага с пълнотата на Евангелието на Христос, което е съществена част от истината и вечното просветление“².

Ние получаваме истинна и трайна радост, като опознаваме и действаме

според истините за това кои сме, какъв е смисълът на смъртния живот и къде отиваме след смъртта. Тези истини не могат да бъдат научени чрез научни или светски методи.

II.

Сега ще говоря за възстановени евангелски истини, които са в основата на ученията на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Моля ви внимателно да обмислите тези истини. Те обясняват много за нашите учения и практики, вероятно включително и някои, които още не сте разбрали.

Има Бог, Който е любящият Отец на духовете на всички, които някога са живели или ще живеят.

Полът е вечна наша характеристика. Преди да се родим на тази земя, всички сме живели като духове на мъже или жени в Божието присъствие.

Току-що чухме хорът на Табернакъл на Храмовия площад да пее „Ще следвам Божия план“³. Това е установеният от Бог план, чрез който всички Негови духовни чеда да могат вечно да напредват. Този план е жизненоважен за всеки от нас.

Според плана на Бог тази земя е била създадена като място, където Неговите възлюбени духовни чеда могат да бъдат родени в смъртността, да получат физическо тяло и да имат възможността за вечен напредък, като правят праведни избори.

За да имат смисъл, изборите в смъртността трябва да бъдат

правени между противопоставящите се сили на доброто и злото. Трябва да има противопоставяне, затова на един противник, който е бил отхвърлен поради бунт, е позволено да изкушава Божиите чеда да действат в разрез с Божия план.

Целта на Божия план е да предостави на Неговите чеда възможността да избират вечен живот. Това може да бъде постигнато само чрез опит в смъртността, а след смъртта – чрез продължаващ напредък в света на духовете.

По време на земния живот дрежите ни ще бъдат опетнени от грях, тъй като сме се поддавали на злите изкушения на противника и в крайна сметка ще умрем. Ние сме приели тези трудности, като сме разчитали на следното условие в плана – че Бог, нашият Отец е щял да ни осигури Спасител, Неговия Единороден Син, Който да ни спаси с възкресение, чрез което всички ще живеят съвечно след смъртта. Спасителят също така е щял да осигури Единение, за да заплати цената за това всички да бъдат пречистени от греха при поставените от Него условия. Тези условия включват вяра в Христос, покаяние, кръщение, дара на Светия Дух и други обреди, изпълнени чрез свещеническа власт.

Великият план на Бог за щастие осигурява съвършен баланс между вечното правосъдие и милостта, които можем да получим чрез Единението на Исус Христос. То също така прави възможно да се превърнем в нови същества в Христа.

Един любящ Бог помага на всеки от нас. Ние знаем, че чрез Неговата любов и поради Единението на Неговия Единороден Син „цялото човечество може да се спаси чрез подчинение на законите и обредите на (Неговото) Евангелие“ (Символът на вярата 1:3, курсив добавен).

Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни правилно е позната като съсредоточена върху семейството Църква. Но малцина разбират, че нашето съсредоточаване върху семейството не се отнася само

за този живот. Вечните семейни взаимоотношения също са основополагащи в нашата теология. „Семейството е постановено от Бог“⁴. Според великия план на нашия любящ Творец, мисията на Неговата възстановена Църква е да помага на Божиите чеда да постигнат божествената благословия на възвисяване в селестиялното царство, която може да бъде получена само чрез вечен брак между мъж и жена (вж. Учение и завети 131:1–3). Ние потвърждаваме учението на Господ, че „полът е съществена характеристика на личността в доземното, земното и вечното самосъзнание и цели“ и че „брактът между мъжа и жената е съществен елемент в Неговия вечен план“⁵.

Последно, любовта на Бог е толкова всеобхватна, че с изключение на малцина, които съзнателно стават синове на погибелта, Той е осигурил съдба на слава за всички Свои чеда. „Всички Свои чеда“ включва всички, които са починали. Извършваме обреди за тях чрез заместници в нашите храмове. Целта на Църквата на Исус Христос е да подготви Неговите чеда за най-висшата степен на слава, която е възвисяване или вечен живот. За тези, които не желаят или не са достойни, Той е осигурил други царства на слава, макар и в по-малка степен.

Всеки, който разбира тези вечни истини, може да разбере защо ние, членовете на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, мислим и действаме по начина, по който мислим и действаме.

III.

Сега ще спомена някои приложения на тези вечни истини, които могат да бъдат разбрани само в светлината на Божия план.

Първо, ние почитаме личната свобода на избор. Повечето хора знаят за изключителните усилия на възстановената Църква да насърчава религиозната свобода в Съединените щати и по целия свят. Тези усилия не само подкрепят нашите лични интереси, но съгласно плана на Бог,

целят да помагат на всички Негови чеда да упражняват своята свобода на избор.

Второ, ние сме хора, посветени на мисионерската работа. Понякога ни питат защо изпращаме мисионери до толкова много народи, дори и сред християните. Зададох ни подобен въпрос за това защо даваме милиони долари за хуманитарна помощ за хора, които не са членове на нашата Църква и защо не свързваме тази помощ с мисионерските си усилия. Ние правим тези неща, защото гледаме на всички смъртни като на Божии чеда, наши братя и сестри, а ние желаем да споделяме своите духовни и материални благословии с всички.

Трето, смъртният живот е свещен за нас. Нашата отдаденост на Божия план изисква от нас да се противопоставяме на абортите и евтаназията.

Четвърто, някои са угрижени поради някои от вярванията на нашата Църква по отношение на брака и децата. Нашето знание за разкрития Божий план на спасение ни задължава да се противопоставяме на настоящия социален и юридически натиск да изоставим традиционния брак и да правим промени, които объркват или променят пола или размиват разликите между мъжете и жените. Ние знаем, че взаимоотношенията, индивидуалността и ролята на мъжете и жените са съществени за осъществяването на великия план на Бог.

Пето, ние също така имаме отличаваща се гледна точка по отношение на децата. Ние гледаме на раждането и отглеждането на деца като на част от Божия план и като на носещо радост и свещено задължение на тези, на които е предоставена силата да бъдат част от това. В нашите очи най-важните съкровища на земята и в небесата са нашите деца и нашето потомство. Затова трябва да преподаваме и да се застъпваме за принципите и традициите, които осигуряват най-добрите условия за развитието и щастието на децата, на всички деца.

Последно, ние сме възлюбени чеда на Небесен Отец, Който ни учи,

че мъжествеността и женствеността, бракът между мъжа и жената и раждането и отглеждането на деца са съществени в Неговия велик план за щастие. Нашата позиция по тези основни въпроси често провокира противопоставяне срещу Църквата. Приемаме това за неизбежно. Противопоставянето е част от плана, а най-упоритите противопоставящи се усилия на Сатана са насочени към най-важните аспекти на Божия план. Той се стреми да унищожава Божието дело. Неговите основни методи са пораждаване на съмнения в Спасителя и Неговата божествена власт, неутрализиране на последиците от Единението на Исус Христос, разубеждаване от покаяние, подправяне на откровенията и омаловажаване на личната отговорност. Той също така се стреми да обърка половете, да изопачава същността на брака и да възпрепятства раждането на деца – особено от родители, които биха отглеждали децата си в истина.

IV.

Божие дело върви напред, въпреки организираното и непрестанно противопоставяне, с което се сблъскваме, докато се стремим да живеем според ученията на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. За тези, които се препъват поради това противопоставяне, имам следните предложения.

Помнете, че принципът на покаянието е направен възможен чрез силата на Единението на Исус Христос. Както увещава старейшина Нийл А. Максуел, не бъдете сред онези, „които по-скоро биха се опитвали да променят Църквата, отколкото да променят себе си“⁶.

Старейшина Джефри Р. Холанд увещава:

„Дръжте се здраво за това, което вече знаете и останете силни, докато не получите допълнително знание. ...

... В тази Църква това, което знаем, винаги ще надделява над това, което не знаем“⁷.

Упражнявайте вяра в Господ Исус Христос – това е първият принцип на Евангелието.

Най-накрая, търсете помощ. Нашите църковни ръководители ви обичат и търсят духовни напътствия, за да ви помагат. Предоставяме много ресурси, като тези, които ще намерите на LDS.org, както и други подкрепящи материали за изучаване на Евангелието у дома. Имаме и служещи братя и сестри, призовани да ви помагат с любов.

Нашият любящ Небесен Отец желае Неговите чеда да имат радост, а това е и целта на нашето Сътворение. Радостната съдба е вечен живот, който можем да придобием, като бързае напред по това, което нашият пророк президент Ръсел М. Нелсън често нарича „заветната пътека“. Ето думи от неговото първо послание като президент на Църквата: „Останете на заветната пътека. Вашата отдаденост да следвате Спасителя, като сключвате завети с Него и след това се стремите да ги спазвате, ще разтваря вратите към всяка духовна благословия и привилегия, подготвена за мъже, жени и деца навсякъде“⁸.

Тържествено свидетелствам, че казаните от мен думи са истина и те са възможни поради ученията и Единението на Исус Христос, Който прави възможно всичко според великия план на Бог, нашият Вечен Отец. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Henry V. Eyring, *To Draw Closer to God: A Collection of Discourses* (1997), 143.
2. James E. Faust, “The Abundant Life,” *Ensign*, Nov. 1985, 9.
3. „Ще следвам Божия план“, *Сборник с детски песни*, с. 86–87.
4. „Семейството: прокламация към света“, *Лиакхона*, май 2017 г., с. 145.
5. „Семейството: прокламация към света“, с. 145.
6. Neal A. Maxwell, *If Thou Endure It Well* (1996), 101.
7. Джефри Р. Холанд, „Вярвам, Господи“, *Лиакхона*, май 2013 г., с. 94, курсивът е в оригинала.
8. Ръсел М. Нелсън, „Да вървим заедно напред“, *Лиакхона*, апр. 2018 г., с. 7.

Представен от президент Хенри Б. Айринг
Втори съветник в Първото президентство

Вотът на подкрепа за църковните служители

Братя и сестри, сега ще ви представя висшите ръководители, областните седемдесетници и

Общите президентства на помощните организации за вашия вот на подкрепа.

Предложено е да подкрепим Ръсел Марион Нелсън като пророк, гледач и откровител, и президент на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни; Далин Харис Оукс като първи съветник в Първото президентство и Хенри Бениън Айринг като втори съветник в Първото президентство.

Тези, които са „за“, могат да го покажат.

Които са против, ако има такива, могат да го покажат.

Предложено е да подкрепим Далин Х. Оукс като президент на Кворума на дванадесетте апостоли и М. Ръсел Балард като действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли.

Онези, които са „за“, моля да го покажат.

Които са „против“, могат да го покажат.

Предложено е да подкрепим като членове на Кворума на дванадесетте апостоли: М. Ръсел Балард, Джефри Р. Холанд, Дитер Ф. Ухтдорф, Дейвид А. Беднар, Куентин Л. Кук,

Д. Тод Кристоферсън, Нийл Л. Андерсън, Роналд А. Расбанд, Гари Е. Стивънсън, Дейл Г. Ренлънд, Герит У. Гонг и Юлисис Соарес.

Онези, които са „за“, моля да го покажат.

Които са „против“, могат да го покажат.

Предложено е да подкрепим съветниците в Първото президентство и членовете на Кворума на дванадесетте апостоли като пророци, гледачи и откровители.

Всички, които са „за“, моля да го покажат.

Ако има някой „против“, да го покаже със същия знак.

Предложено е да подкрепим Брук П. Хейлз, който е призван да служи като висш ръководител седемдесетник.

Онези, които са „за“, моля да го покажат.

Които са против, ако има такива, могат да го покажат.

Предложено е да освободим с благодарност за тяхната отдадена

служба старейшини Мервин Б. Арнолд, Крейг А. Кардън, Лари Дж. Еко Хоук, С. Скот Гроу, Алън Ф. Пакър, Грегъри А. Шуайтцър и Клаудио Д. Сивик като висши ръководители седемдесетници и да ги обявим за почетни седемдесетници.

Всички, които желаят да се присъединят към нас в израз на благодарност към тези братя за тяхната изключителна служба, моля да го покажат.

Предложено е да освободим следните братя областни седемдесетници: Б. Серхио Антунес, Алън С. Бат, Р. Рандъл Блът, Ханс Т. Буум, Фернандо Е. Калдерон, Х. Марсело Кардуш, Пол Р. Кауърд, Маринън Б. Де Антуняно, Робърт А. Драйдън, Даниел Ф. Дъниган, Джефри Д. Ериксън, Мервин К. Гиди, Жоао Роберто Граал, Ричард К. Хансън, Тод Б. Хансън, Майкъл Р. Дженсън, Даниел У. Джоунс, Стивън О. Лаинг, Аксел Х. Лаймър, Тасара Макаси, Алвин Ф. Мередит III, Адонай С. Обандо, Катсуюки Отахара, Фред А. Паркър, Хосе К. Пинеда, Гари С. Прайс, Мигел А. Рейес, Алфредо Л. Салас, Нетцахуалкойотел Салинас, Майкъл Л. Саутуора, Г. Лорънс Спакмън, Уилям Х. Стодард, Стивън Е. Томпсън, Джордж Дж. Тобайтс, Жак А. Ван Реенен, Раул Едгардо А. Виченцио, Кийт П. Уокър и Даниел Йирения Тауия.

Всички, които желаят да се присъединят към нас в израз на благодарност за тяхната отлична служба, моля да го покажат.

Предложено е да подкрепим останалите висши ръководители, областните седемдесетници и общите президентства на помощните организации в настоящия им състав.

Всички, които са „за“, моля да го покажат.

Които са „против“, ако има такива, да го покажат със същия знак.

Онези, които изразиха несъгласие с някои от предложенията, следва да се свържат със своя президент на кол.

Братя и сестри, ние сме благодарни за вашата постоянна вяра и молитви за ръководителите на Църквата. ■

От старейшина Д. Тод Кристоферсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

Непоколебими и постоянни в Христовата вяра

За да може човек да бъде непоколебим и постоянен в Христовата вяра, е необходимо Евангелието на Исус Христос да проникне в сърцето и душата му.

В Стария завет четем за периоди, в които чедата Израилеви почитат своя завет с Йехова и Му се покланят, последвани от периоди, през които те пренебрегват този завет и се покланят на идоли, наречени също ваалими¹.

Царуването на Ахаав е един от тези периоди на вероотстъпничество в Северното царство на Израил. Веднъж пророк Илия казва на цар Ахаав да събере израилтяните и Вааловите пророци (или свещеници) на планината Кармил. Когато хората се събират, Илия им казва: „Докога ще се колебаете между две мнения? (или казано иначе, „Кога ще решите веднъж завинаги?“) Ако Йехова е Бог, следвайте Го! Но ако Ваал е бог, следвайте него! А народът не му отговори нито дума“². След това Илия предлага той и Вааловите пророци да разсекат по едно теле и да го поставят на слой дърва всеки на отделен олтар, „но огън да не слагат отдолу“³. Той продължава: „Тогава

вие призовете името на вашия бог и аз ще призова името на Господа. И онзи бог, който отговори с огън, той нека е Бог. И целият народ отговори: Добро е, каквото си предложил“⁴.

Спомнете си, че свещениците на Ваал викат на своя несъществуващ бог часове наред да изпрати огън, но „няма глас, нито кой да отговори,

нито кой да им обърне внимание“⁵. Когато идва ред на Илия, той прави разрушения олтар на Господ, полага на него дървата и жертвата и след това заповядва всичко да бъде залято с вода – не веднъж, а три пъти. Не може да има съмнение, че нито той, нито която и да било човешка сила може да запали огъня.

„А в часа на вечерния принос Илия се приближи и каза: Господи, Боже Авраамов, Исааков и Израилев, нека стане известно днес, че Ти си Бог в Израил и аз – Твой слуга, и че според Твоето слово аз сторих всички тези неща. ...

Тогава огън от Господа падна, изгори всеизгарянето, дървата, камъните и пръстта, и облиза водата, която бе в изкопа.

И целият народ, когато видяха това, паднаха на лицата си и казаха: Йехова, Той е Бог; Йехова, Той е Бог“⁶.

Днес Илия би казал:

- Или Бог, нашият Небесен Отец, съществува или не, но ако съществува, покланяйте Му се.
- Или Исус Христос е Синът Божий, възкресеният Изкупител на човечеството, или не е, но ако е, следвайте Го.
- Или Книгата на Мормон е словото Божие или не е, но ако е, приближавайте се до Бога, като изучавате и спазвате нейните наставления⁷.

- Или Джозеф Смит видя Отец и Сина и разговаря с тях през пролетта на 1820 г. или не, но ако е така, следвайте пророческата власт, включително ключовете за запечатване, които аз, Илия, съм му дал.

По време на миналата обща конференция президент Ръсел М. Нелсън заяви: „Не е нужно да се чудите дали това е така (вж. Мороний 10:5). Не е нужно да се чудите на Кого е безопасно да се доверите. Чрез лично откровение можете да получите собствено свидетелство, че Книгата на Мормон е словото Божие, че Джозеф Смит е пророк и че това е Господната Църква. Независимо от това какво може да казват или вършат останалите, никой не може да отнеме свидетелство, дадено в сърцето и ума ви относно това кое е истина“⁸.

Когато Яков уверява, че Бог дава щедро на всички, които търсят мъдрост⁹, той също така предупреждава:

„Но да проси с вяра, без да се съмнява ни най-малко; защото който се съмнява, прилича на морски вълни, които се тласкат и блъскат от ветровете.

Такъв човек да не мисли, че ще получи нещо от Господа,

понеже е колеблив, непостоянен във всичките си пътища“¹⁰.

От друга страна, нашият Спасител е съвършеният пример за постоянство. Той казва: „(Отец) не Ме е оставил сам, защото Аз върша *винаги* онова, което Му е угодно“¹¹. Помислете върху следните описания в Писанията на жени и мъже, които са непоколебими и постоянни, подобно на Спасителя:

Те „бяха обърнати към истинната вяра; и те не поискаха да се отклонят от нея, понеже бяха непоколебими и постоянни, и непоклатими, желяещи да спазват с всичкото си усърдие заповедите Господни“¹².

„Тяхното съзнание е непоколебимо, и те непрестанно се уповават на Бога“¹³.

„И ето, вие самите знаете, защото бяхте свидетели, че всички тези, които са доведени до знанието за

истината, ... са непоколебими и постоянни във вярата и в това, с което бяха сторени свободни“¹⁴.

„И те постоянстваха в поучението на апостолите, в общението, в преломяването на хляба и в молитвите“¹⁵.

За да може човек да бъде непоколебим и постоянен в Христовата вяра, е необходимо Евангелието на Исус Христос да проникне в сърцето и душата му, което означава, че Евангелието не е само едно от многото влияния в живота, а определящият всичко център на неговия живот и характер. Господ казва:

„Ще ви дам и ново сърце, и нов дух ще вложя вътре у вас, и като отнема каменното сърце от плътта ви, ще ви дам меко сърце.

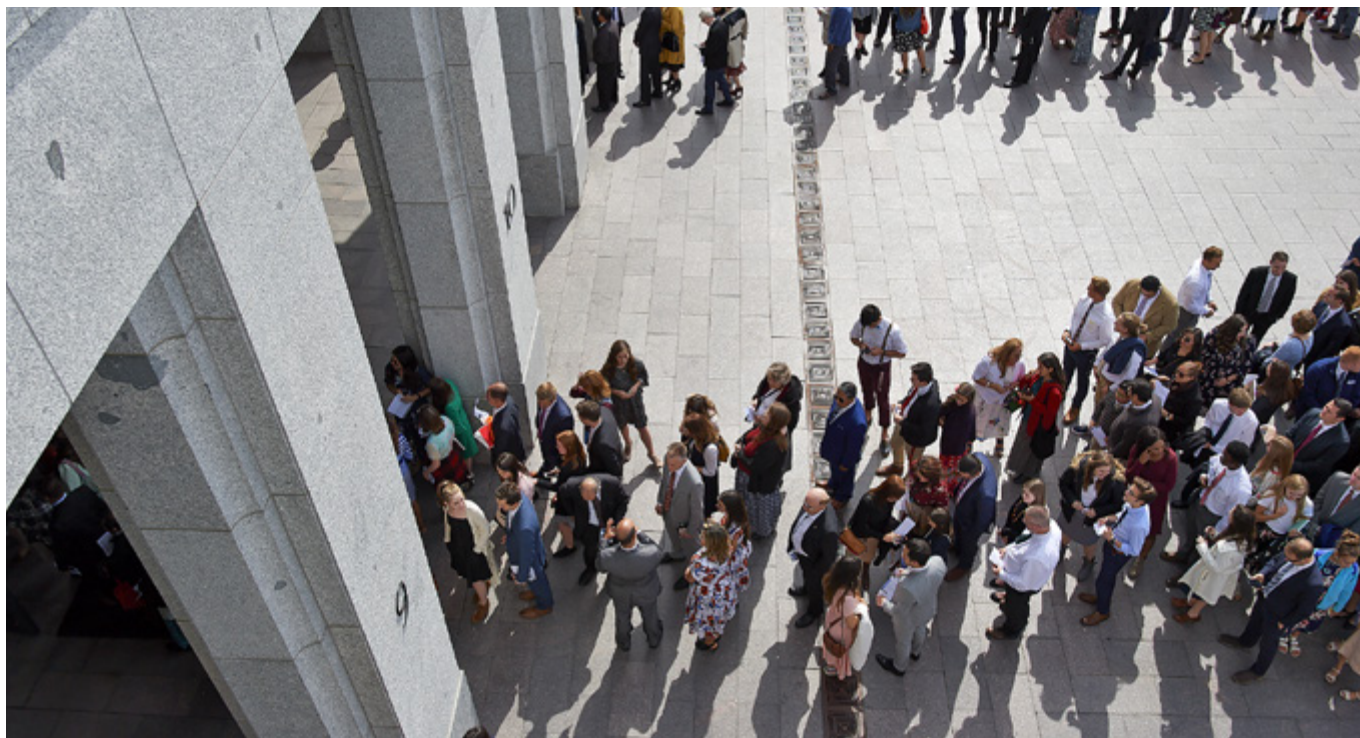
И ще вложя Духа Си вътре у вас, и ще ви направя да постъпвате според наредбите Ми, да пазите законите Ми, и да ги извършвате.

... И вие ще Ми бъдете народ и Аз ще бъда ваш Бог“¹⁶.

Това е заветът, който сключваме при кръщението и храмовите

обреди. Но има хора, които все още не са приели напълно Евангелието на Исус Христос в живота си. Както казва Павел, въпреки че са били погребани с Исус Христос чрез кръщението, на тях все още им липсва следното: „както Христос бе възкресен от мъртвите, ... така и ние да ходим в нов живот“¹⁷. Евангелието все още не определя всичко в живота им. Христос все още не е в центъра на живота им. Те избират кои учения и заповеди да следват и къде и кога да служат в Църквата. За разлика от това, именно чрез спазване на заветите с точност, тези „които са избрани съобразно завета“¹⁸, избягват заблудите и остават непоколебими в Христовата вяра.

Повечето от нас в този момент се намират на скалата между социално мотивираното участие в ритуалите на Евангелието от една страна и напълно развитата, подобна на Христовата отдаденост на Божи-ята воля от друга. Някъде по тази скала благата вест на Евангелието на Исус Христос влиза в сърцата ни

и обхваща душите ни. Това може и да не се случи мигновено, но всички следва да се стремим да достигнем това благословено състояние.

Трудно, но особено важно е да оставаме непоколебими и постоянни, когато сме пречиствани в „пещта на страданието“¹⁹ – нещо, което рано или късно се случва на всички ни. Без Бог тези тежки преживявания водят до униние, отчаяние и дори горчивина. С Бог утеха замества болката, мир замества хаоса и надежда замества тъгата. Непоколебимостта в Христовата вяра ни носи Неговата укрепваща благодат и подкрепа²⁰. Той ще превръща изпитанията в благословии и както казва Исая, ще ни дава „венц... вместо пепел“²¹.

Нека споделя три примера, на които лично съм бил свидетел:

Познавам една жена, която страда от тежко хронично заболяване, което не се поддава на лечение, свещенически благословии, молитви и пост. Въпреки това, нейната вяра в силата на молитвата и реалността на Божията обич към нея не намалява. Тя продължава напред ден след ден (понякога се бори час след час),

служи в призованията си и заедно със съпруга си се грижи за малките си деца, усмихва се колкото може повече. Пречистена от своето страдание, тя изпитва дълбоко състрадание към другите и често забравя за себе си в служба на другите. Тя продължава напред непоколебима и хората около нея се чувстват щастливи.

Един мъж, който израснал в Църквата, отслужил мисия и се оженил за прекрасна жена, с изненада разбрал, че негови братя и сестри започнали да критикуват Църквата и Пророка Джозеф Смит. След време те напуснали Църквата и се опитвали да го убедят да ги последва. Както често се случва в такива случаи, те го затрупали с есета, подкастове и клипове на критици, повечето от които също бивши членове на Църквата. Братята и сестрите му се присмивали на вярата му, казвали му, че е наивен и заблуден. Той нямал отговор на всички техни твърдения и вярата му започнала да отслабва под неспирното противопоставяне. Питал се дали да не спре да посещава Църквата. Говорил със съпругата си. Говорил с хора, на които има

доверие. Молил се. Докато размишлявал в това тревожно състояние на ума, той си спомнил как е чувствал Светия Дух и е получавал свидетелства за истини от Него. Той решил: „Ако искам да бъда честен със себе си, трябва да призная, че Духът ме е докосвал повече от веднъж и Неговото свидетелство е нещо реално“. Той подновил своето чувство на щастие и мир, което се споделя от неговата съпруга и децата им.

Съпруг и съпруга, които с постоянство и щастие следвали напътствията на висшите ръководители, били опечалени от трудностите при създаване на потомство. След похарчването на много средства при компетентни лекари, след време били благословени със син. Но само след година бебето станало жертва на трагичен нещастен случай, който го оставил в полусъзнание със сериозно мозъчно увреждане. Бебето получило най-добрата лекарска помощ, но лекарите не могли да кажат какво ще стане по-нататък. Детето, което тази двойка с такива усилия и молитви е довело в света, в известен смисъл им е било отнето и те не знаят дали ще си го върнат. Сега за тях е

много трудно да се грижат за нуждите на своето бебе, докато изпълняват и другите си отговорности. В този изключително труден момент те са се обърнали към Господ. Разчитат на „насъщния хляб“, който получават от Него. Подпомагани са от състрадателни приятели и роднини и укрепвани от свещенически благословии. Сближили се, техният съюз вероятно сега е по-задълбочен и пълен, отколкото е щял да бъде при други обстоятелства.

На 23 юли 1837 г. Господ дава откровение към тогавашния президент на Кворума на дванадесетте апостоли, Томас Б. Марш. То съдържа следното:

„И моли се за братята ти – Дванадесетте. Предупреждавай ги строго заради името Ми и нека те бъдат предупредени за всичките си грехове; и бъдете верни пред Мен към името Ми.

И след техните изкушения и многобройни страдания, ето, Аз, Господ, ще ги потърся и ако те не втвърдят сърцата си и не вкоравят вратовете си против Мен, те ще бъдат обърнати и Аз ще ги излекувам“²².

Вярвам, че дадените в тези стихове принципи имат приложение за всеки от нас. Преживяваните от нас изкушения и страдания, заедно с изпитанията, които Господ счита за редно да ни наложи, могат да ни отвеждат до пълно обръщане във вярата и изцеление. Но това се случва, ако, и само ако, не втвърдяваме сърцата си и не вкоравяваме вратовете си против Него. Ако останем непоколебими и постоянни, независимо какво се случва, ние постигаме обръщането, за което говори Спасителят, когато казва на Петър: „Когато се обърнеш, утвърди братята си“²³ – обръщане така пълно, че не може да бъде върнато назад. Обещаното изцеление представлява очистването и освещаването на нашите ранени от греха души, като така ставаме по-свети.

Спомням си съвета на моята майка: „Яжте си зеленчуците, те са полезни за вас“. Нашите майки имат право и в контекста на нашето постоянство във вярата, „яжте си

зеленчуците“ означава винаги да се молим, да се угощаваме с Писанията всеки ден, да служим и да се покланяме в Църквата, да сме достойни да вземаме от причастието всяка седмица, да обичаме ближните си и всеки ден да носим кръста си в подчинение на Бог²⁴.

Винаги помнете, че на непоколебимите и постоянните в Христовата вяра са обещани благословии, както сега, така и в идния живот. Помнете „вечния живот и радостта на светиите“²⁵. „О, всички вие, които сте чисти по сърце, вдигнете главите си и приемете приятното слово Божие, угощавайте се с Неговата любов, защото това ще ви бъде навеки достъпно, ако сте непоколебими в съзнанието си“²⁶. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Ръководство към Писанията, „Ваал“.
2. 3 Царе 18:21.
3. 3 Царе 18:23.
4. 3 Царе 18:24.
5. 3 Царе 18:29.
6. 3 Царе 18:36, 38–39.
7. Въведение към Книгата на Мормон.
8. Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 95.
9. Вж. Послание на Яков 1:5.
10. Послание на Яков 1:6–8.
11. Йоан 8:29, курсив добавен.
12. 3 Нефи 6:14, вж. също Алма 27:27.

13. Алма 57:27.
14. Еламан 15:7–8.
15. Деянията 2:42.
16. Йезекиил 36:26–28, вж. също 2 Коринтяните 3:3.
17. Римляните 6:4.
18. Вж. Джозеф Смит – Матей 1:22–23, вж. също Матей 24:24–25.
19. 1 Нефи 20:10, вж. също Исая 48:10.
20. Както казва Господ на 22-годишния Джозеф Смит след загубата на част от превода на Книгата на Мормон: „Ти не трябваше да се страхуваш от човека повече, отколкото от Бога. ... Той щеше да протегне ръката Си и да те подкрепи срещу всички огнени стрели на противника; и Той щеше да бъде с тебе по всяко време на беда“ (Учение и завети 3:7–8). Алма свидетелства, че след неговото обръщане във вярата: „Аз съм бил подкрепян в изпитания и във всякакъв вид грижи, да, и във всякакъв вид страдания; да, Бог ме избави от тъмница, от окови и от смърт; да, аз се уповавам на Него и Той още ще ме избавя. И аз знам, че в последния ден Той ще ме вдигне, за да заживея с Него в слава“ (Алма 36:27–28).
21. Исая 61:3.
22. Учение и завети 112:12–13.
23. Лука 22:32.
24. Вж. Лука 9:23. Президент Ръсел М. Нелсън ни напомня: „Нищо не разтваря небесата толкова, колкото съчетанието на увеличена чистота, стриктно подчинение, искрено търсене, ежедневно угощаване със словата на Христа в Книгата на Мормон (вж. 2 Нефи 32:3) и редовно отделяне на време за храмова работа и семейна история“ („Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, с. 95).
25. Енос 1:3.
26. Яков 3:2.

От епископ Дийн М. Дейвиз

Първи съветник в Председателстващото епископство

На пророка слушайте гласа

Като затвърждаваме в живота си практиката да се вслушваме в гласа на живите пророци, ще пожънем вечни благословии.

Говорейки за президента на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, Господ заявява:

„И отново, задължението на президента на службата на Висшето свещеничество е да председателства над цялата църква и да бъде като Моисей –

... да, да бъде гледач, откровител, преводач и пророк, *имайки всички дарове Божи, които Той дарява на главата на църквата*“ (Учение и завети 107:91–92, курсив добавен).

Имал съм благословията да бъда свидетел на някои от получаваните от Божиите пророци дарове. Нека споделя едно такова свято преживяване с вас. Преди настоящото ми призование помагах при откриването и препоръчването на парцели земя за построяване на храмове. След 11 септември 2001 г. преминаването на границата на САЩ стана по-бавно. В резултат на това за много от членовете на Църквата бяха нужни два-три часа, за да пресекат границата от Ванкувър, Канада на път за храма Сиатъл Вашингтон. Президент Гордън Б. Хинкли, тогава президент на

Църквата, сподели, че един храм във Ванкувър би благословил членовете на Църквата. Разрешено ни беше да започнем да търсим парцел и след като прегледахме притежаваната от Църквата земя, насочихме внимание то си също и към частни парцели.

Открихме красив парцел с религиозно зонироване близо до трансканадската магистрала. До него се

стигаше лесно, беше осеян с красиви канадски борове и се намираще на такова място, че хиляди шофьори по магистралата щяха да виждат храма.

Представихме парцела със снимки и карти на месечното събрание на комитета за строеж на храмове. Президент Хинкли одобри сключването на договор и извършването на нужните проучвания. През декември същата година информирахме комитета, че проучванията са завършени и че искаме одобрение за покупка. След като изслуша отчета, президент Хинкли каза: „Чувствам, че трябва да видя този парцел“.

По-късно същия месец, два дни след Коледа, заминахме за Ванкувър с президент Хинкли, президент Томас С. Монсън и Бил Уилямс, архитект на храмове. Посрещна ни Пол Кристенсън, тамошният президент на кол, който ни закара до парцела. През онзи ден бе малко влажно и мъгливо, но президент Хинкли скочи от колата и започна да обикаля мястото.

След известно време там, попитах президент Хинкли дали желае да види други парцели, които бяха обмисляни. Той каза, че би искал да ги види. Като разгледахме останалите обекти, можехме да сравним предимствата на всеки един.

Направихме една голяма обиколка около Ванкувър в разглеждане на другите парцели и накрая се върнахме на първия. Президент Хинкли каза: „Това е красиво място“. След което попита: „Можем ли да отидем до сградата на Църквата на половин километър оттук?“

„Разбира се, президент Хинкли“ – отговорихме.

Върнахме се в колите и тръгнахме към близката сграда за събрания. Когато пристигнахме, президент Хинкли каза: „Завийте тук“. Завихме по улицата според напътствието. Започнахме леко да се изкачваме.

Точно когато стигнахме върха на възвишението, президент Хинкли каза: „Спрете колата, спрете колата“. След това той посочи парцел отдясно и попита: „А тази земя? Тук трябва

да се построи храмът. Тук Господ иска да има храм. Можете ли да го купите? Можете ли да го купите?“

Този парцел не беше обсъждан. Беше сравнително далеч от основен път и не беше обявен за продажба. Когато казахме, че не знаем, президент Хинкли посочи парцела и отново каза: „Тук трябва да се построи храмът“. Останахме още няколко минути и след това тръгнахме към летището, за да се върнем у дома.

На следващия ден брат Уилямс и аз бяхме извикани в кабинета на президент Хинкли. На лист хартия беше нарисувал всичко: улиците, сградата за събрания, лъв завои тук и мястото за храма, отбелязано с *хикс*. Попита ни какво сме открили. Казахме му, че не би могъл да избере по-труден парцел. Той беше собственост на трима души: един от Канада, един от Индия и един от Китай! И не разполагаше с необходимото религиозно зонироване.

„Добре, направете всичко по силите си“ – каза той.

След това започнаха да се случват чудесата. За няколко месеца придобихме парцела и по-късно град Лангли, Британска Колумбия одобри строителството на храма.

Размишлявайки върху това, съм смирен от разбирането, че макар брат Уилямс и аз да имаме официално образование и години опит с недвижимите имоти и проектирането на храмове, президент Хинкли не разполагаше с тях, но имаше нещо много по-важно – дара на пророческото виждане. Той можеше да види къде трябваше да се издигне Божият храм.

Когато Господ заповядва на ранните светии в тази диспенсация да построят храм, Той заявява:

„Но нека бъде построен дом за Моето име съгласно образа, който аз ще им покажа.“

И ако людетe Ми не го построят съгласно образа, който ще покажа, ... аз не ще го приема от ръцете им“ (Учение и завети 115:14–15).

Както е било с ранните светии, така е и с нас днес: Господ е откривал

и продължава да открива на президента на Църквата образците, според които Божието царство трябва да се ръководи днес. А на лично ниво Той ни дава напътствия как да направляваме живота си, така че нашите действия също да бъдат приемливи за Господ.

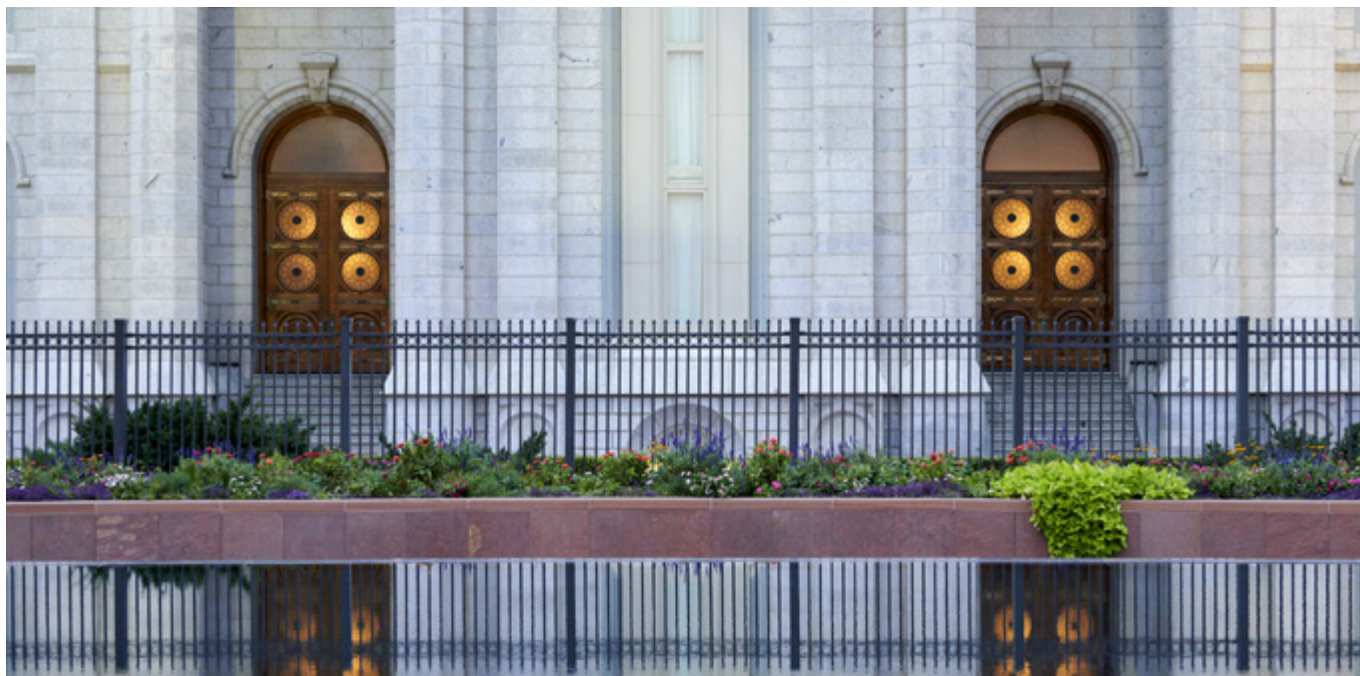
През април 2013 г. говорих за усилията, свързани с подготовката при изграждането на основите на всеки храм, така че да може да устои на бурите и бедствията, на които ще бъде подложен. Но основата е само началото. Храмът се състои от много градивни елементи, които се съгласяват според предварително начертани планове. Ако желаем животът ни да бъде храм, който да се стремим да изградим според Господните учения (вж. 1 Коринтяните 3:16–17), редно е да си задаваме въпроса: „Кои градивни елементи трябва да използвам, за да може животът ми да бъде красив, величествен и устойчив на бурите на света?“

Можем да открием отговора на този въпрос в Книгата на Мормон. Относно

Книгата на Мормон, Пророкът Джозеф Смит казва: „Казах на братята, че Книгата на Мормон е най-вярната от всички книги на земята, че тя е ключовият камък на религията ни и че човек се приближава по-близо до Бога, спазвайки нейните наставления, отколкото чрез която и да било друга книга“ (въведение към Книгата на Мормон). Във въведението на Книгата на Мормон сме учени, че „онези, които придобият божествено свидетелство от Светия Дух, (че Книгата на Мормон е Божието слово), ще узнаят чрез същата сила, че Исус Христос е Спасителят на света, че Джозеф Смит е Неговият откровител и пророк (на Възстановяването) и че Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е отново установеното на земята Господно царство“.

Съответно ето някои градивни елементи за нашата вяра и свидетелство:

1. Исус Христос е Спасителят на света.

2. Книгата на Мормон е словото Божие.
3. Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е царството Божие на земята.
4. Джозеф Смит е пророк и днес на земята има живи пророци.

През изминалите няколко месеца изслушах всяко обръщение на обща конференция, изнесено от президент Нелсън, откакто е призван за апостол. Това начинание промени живота ми. Докато изучавах и размишлявах върху даваната от президент Нелсън в продължение на 34 години мъдрост, ясни и повтарящи се теми се откриха в неговите учения. Всяка от тези теми се отнася към споменатите преди малко градивни елементи или представлява друг ключов градивен елемент за нашите лични храмове. Те включват: вяра в Господ Исус Христос, покаяние, кръщение за опрощение на греховете, дарът на Светия Дух, изкупление за мъртвите и храмова работа, освещаване на Господния ден, дългосрочно планиране, оставане на заветната пътека. Президент Нелсън е говорил за всички тези неща с обич и отдаденост.

Крайъгълният камък, основният градивен елемент в Църквата и

живота ни е Исус Христос. Това е Неговата Църква. Президент Нелсън е Неговият пророк. Ученията на президент Нелсън дават свидетелство за живота и характера на Исус Христос и ги разкриват за наша полза. Той говори с обич и познание за същността на Спасителя и Неговата мисия. Той често дава въздействащи свидетелства за божественото призвание на живите пророци – президентите на Църквата, под чието ръководство е служил.

Сега, днес, имаме привилегиите да подкрепяме *него* като Господния жив пророк на земята. Свикнали сме да подкрепяме ръководителите на Църквата чрез даден от Бога образец – вдигаме ръка в израз на съгласие и подкрепа. Направихме това само преди няколко минути. Но действителната подкрепа е много повече от този видим жест. Както се отбелязва в Учение и завети 107:22, Първото президентство трябва да бъде „подкреп(яно) от Църквата с доверие, вяра и молитва“. Ние наистина и напълно подкрепяме живия пророк, като изпълняваме следния образец – приемаме с доверие словата му, действаме с вяра според тях и след това молим Господ да продължава да го благославя.

Когато си мисля за президент Ръсел М. Нелсън, намирам упование в следните слова на Спасителя: „Ако Моите хора се вслушат в гласа Ми и в гласа на служителите Ми, които съм назначил да водят Моите хора, ето, истина ви казвам, те няма да бъдат помръднати от мястото си“ (Учение и завети 124:45).

Вслушването в словата на живите пророци ще има силно, дори променящо живота ни влияние. Ние сме укрепвани. Ставаме по-уверени и се уповаваме повече на Господ. Слушаме Господното слово. Чувстваме Божията любов. Ще знаем как да водим живота си с цел.

Аз обичам и подкрепям президент Ръсел М. Нелсън и всички други, призвани като пророци, гледачи и откровители. Свидетелствам, че той държи даровете, които Господ му е дал. Свидетелствам също, че като затвърждаваме в живота си практиката да се вслушваме в гласа на живите пророци, животът ни ще бъде изграждан според Господния образец за нас и ще пожънем вечни благословии. Поканата е отправена към всички. Елате, на пророка слушайте гласа. Да, елате в Христос и ще живеете. В името на Исус Христос, амин. ■

От старейшина Юлисис Соарес

От Кворума на дванадесетте апостоли

Единни в Христа

Мои възлюбени съработници в Господното дело, вярвам, че ние можем да се справяме много по-добре и трябва да бъдем по-добри в приветстването на новите приятели в Църквата.

Добръ ден, мои скъпи братя и сестри. Както казваме на моя роден португалски-бразилски: „*Voá tarde!*“. Чувствам се благословен да бъда с вас на тази прекрасна обща конференция на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни под ръководството на нашия обичан пророк, президент Ръсел М. Нелсън. Удивлявам се на така важната възможност, която има всеки един от нас, да слуша Господния глас чрез Неговите служители на земята в тези последни дни, в които живеем.

Родната ми страна, Бразилия е богата на природни ресурси. Един от тях е прочутата река Амазонка, една от най-големите и дълги реки в света. Тя се образува от две отделни реки – Солимоес и Рио Негро. Интересното е, че те текат заедно в продължение на няколко километра преди водите да се смесят, защото реките имат много различен произход, скорост, температура и химически състав. След няколко километра водите накрая се смесват заедно, ставайки една река, различна от тези, които я образуват. Само след като реките се обединят, река Амазонка става толкова силна, че когато достигне Атлантическия океан, тя избутва солената морска вода така,

че сладка вода може да бъде открита на много километри навътре в океана.

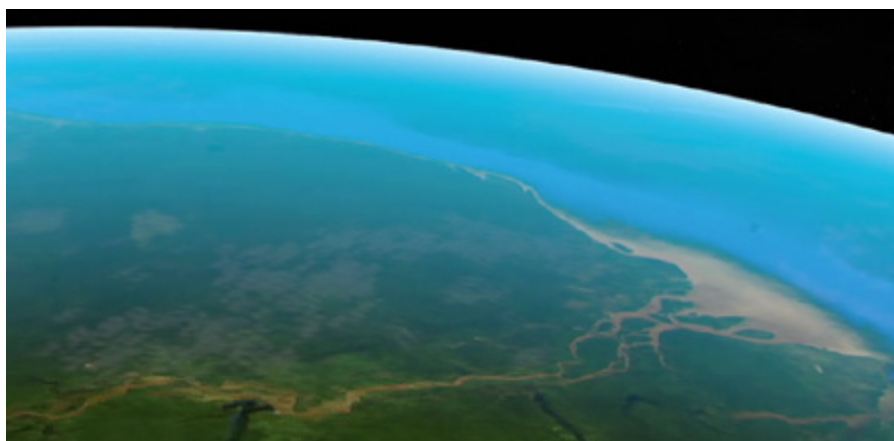
По подобие на реките Солимоес и Рио Негро, които текат заедно, за да се получи огромната река Амазонка, Божиите чеда се събират във възстановената Църква на Исус Христос, въпреки че имат различен обществен произход, традиции и култури и така образуват тази чудесна общност на светиите в Христа. В крайна сметка, като се насърчаваме, подкрепяме и обичаме един друг, ние се обединяваме, за да образуваме могъща сила

за добро в света. Като последователи на Исус Христос, действайки заедно в реката на доброто, ние ще сме способни да осигуряваме „сладката вода“ на Евангелието на един жаден свят.

Господ вдъхновява Своите пророци да ни учат как можем да се подкрепяме и обичаме един другито така, че да станем обединени във вяра и цел в следването на Исус Христос. Павел, апостол от Новия завет, учи, че тези, които „(са) се кръстили в Христос, с Христос (са) се облекли, ... защото (те) всички (са) *едно в Христос Исус*“¹.

Когато обещаваме при кръщението да следваме Спасителя, ние засвидетелстваме пред Отца, че желаем да вземем върху си името на Христа². Като се стараем да придобиваме Неговите божествени качества в живота си, ние ставаме различни от преди чрез Единението на Христос Господ, а нашата любов към всички хора нараства съвсем естествено³. Ние чувстваме искрена загриженост за благосъстоянието и щастието на всички. Възприемаме другите като братя и сестри, като че да на Бог с божествен произход, качества и възможности. Ние желаем да се грижим един за друг и да носим един другиму тежестите си⁴.

Ето това Павел описва като милосърдие⁵. Мормон, пророк от Книгата на Мормон, описва това като „чистата любов Христова“⁶, която е

Подобно на силната река Амазонка, която избутва солената морска вода, достигайки Атлантическия океан, последователите на Исус Христос осигуряват „сладката вода“ на Евангелието на един жаден свят.

най-възвишената, най-благородната и най-силната форма на любов. Нашият настоящ пророк, президент Ръсел М. Нелсън, наскоро описа проявата на тази чиста любов Христова като служение, което е по-фокусиран и по-свят подход на обич и грижа за другите хора така, както е правил Спасителят⁷.

Нека според примера на Спасителя обмислим този принцип на любов и загриженост, в смисъла на насърчаване, помощ и подкрепа към тези, които са наскоро обърнати във вярата и тези, които започват да проявяват интерес, като посещават нашите събрания в Църквата.

Когато тези нови приятели изоставят света и приемат Евангелието на Исус Христос, присъединявайки се към Неговата Църква, те стават Негови последователи, бидейки родени отново чрез Него⁸. Те оставят зад себе си света, който познават добре, и избират да следват Исус Христос с цялостно намерение в сърцето, присъединявайки се към една нова „река“ по подобие на могъщата река Амазонка – река, която е доблестна сила на доброта и праведност, течаща към присъствието Божие. Апостол Петър ги описва като „избран народ, царско свещеничество, свят народ“⁹. Когато тези нови приятели се обединят в тази нова и непозната река, в началото може да се чувстват малко изгубени. Тези нови приятели започват да се вливат в река със свой уникален произход, температура и химически състав – река, която има своите собствени традиции, култура и речник. Този нов живот в Христа може да им се струва непосилен. Помислете за момент как може да се почувстват, когато чуят за пръв път изрази като: „СДВ“, „ЕМК“, „неделя за пост“, „кръщение за мъртвите“, „тройна комбинация“ и други.

Лесно е да разберете защо те може да се чувстват в чужди води. В подобен вид ситуации може да се чуят: „Има ли място за мен в Църквата? Вписвам ли се в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни? Църквата нуждае ли се от мен?”

Ще намеря ли нови приятели, готови да ми помагат и да ме подкрепят?“

Мои скъпи приятели, в такива моменти ние, които сме достигнали до различно ниво по дългия път на ученичеството, трябва да приветстваме сърдечно нашите нови приятели, да ги приемаме такива, каквито са и да им помагаме, да ги обичаме и да ги приобщаваме в нашия живот. Всички тези нови приятели са ценни синове и дъщери на Бог¹⁰. Много е важно да не изгубим дори един от тях, защото, подобно на река Амазонка, която зависи от вливащите се в нея притоци, ние се нуждаем от тях толкова много, колкото и те от нас, за да се превръщаме в могъща сила за добро в света.

Нашите нови приятели идват с дадените им от Бог таланти, ентузиазъм и доброта. Техният възторг от Евангелието може да бъде заразителен, като така те ни помагат да съживяваме нашите собствени свидетелства. Те също така носят нов поглед към нашето разбиране за живота и Евангелието.

Много са ни учили за това как можем да помагаме на новите си приятели да се чувстват добре дошли и обичани във възстановената Църква на Исус Христос. Те се нуждаят от три неща, за да останат силни и верни през своя живот:

Първо, те се нуждаят от братя и сестри в Църквата, които искрено се интересуват от тях, от истински и верни приятели, към които да могат винаги да се обърнат, които ще ги

насърчават и подкрепят и които ще отговарят на въпросите им. Като членове, трябва винаги да сме бдителни и да се оглеждаме за нови хора, когато присъстваме на дейности и събрания в Църквата, независимо от това какви отговорности, задачи или грижи може да имаме. Можем да правим простички неща, за да помагаме на новите си приятели да се чувстват приети и добре дошли в Църквата – да ги поздравяваме любезно, да им се усмихваме искрено, да сядаме до тях, докато пеем и се покланяме, да ги запознаваме с други членове и т.н. Като отваряме сърцата за тях по някои от тези начини, ние действаме в духа на служението. Когато им служим така, както го е правил Спасителят, те вече няма да се чувстват като странници сред нас. Ще чувстват, че са на мястото си и ще намират нови приятели, а най-важното е, че ще усещат любовта на Спасителя чрез нашите искрени грижи.

Второ, новите приятели се нуждаят от отговорност – възможност да служат на другите. Службата е една от брилянтните страни на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Това е един процес, чрез който нашата вяра може да става по-силна. Всеки нов приятел заслужава тази възможност. Докато епископът и съветът на района имат пряката отговорност да възлагат задачи веднага, след като бъдат кръстени, нищо не ни пречи, като членове, да каним нашите нови приятели да ни помагат да служим на другите неформално или чрез проекти за служба.

Трето, новите приятели трябва да бъдат „хранени с доброто слово Божие“¹¹. Ние можем да им помагаме да опознават и обикват Писанията, като четем и обсъждаме ученията с тях, описвайки контекста на историите и обяснявайки трудните думи. Ние също можем да ги учим как да получават лични напътствия чрез редовно изучаване на Писанията. В допълнение, можем понякога да посещаваме нашите нови приятели в домовете им и да ги каним на гости

у нас, извън обичайните планирани църковни събрания и дейности, помагайки им да се вляят в могъщата река от общество на светии.

Разпознавайки промените и трудностите на нашите нови приятели, когато стават членове на Божието семейство като наши братя и сестри, можем да споделяме как ние сме преодолели подобни трудности в своя живот. Това ще им помага да разбират, че не са сами и че Бог ще ги благословя, когато упражняват вяра в Неговите обещания¹².

Когато реките Солимоес и Рио Негро се слоят, река Амазонка става мощна и силна. По подобен начин, когато ние и нашите нови приятели наистина се обединим, възстановената Църква на Исус Христос става дори по-силна и по-стабилна. Моят съпруга Розана и аз сме толкова благодарни за всички онези, които ни помогнаха да се слеем с тази нова река преди много години, когато приехме Евангелието на Исус Христос в нашата родна страна Бразилия. През годините тези чудесни хора наистина ни служеха и ни помагаша да продължаваме да се носим към праведността. Ние сме им дълбоко благодарни.

Пророците в Западното полукълбо знаели добре как да помагат на новите приятели да продължават да се носят заедно с вяра в тази нова река на доброта към вечен живот. Например, виждайки нашето съвремие и знаейки, че ние бихме могли да имаме подобни трудности,¹³ Мороний включва някои от тези важни стъпки в своя летопис в Книгата на Мормон:

„И след като приемеха кръщение-то и биваха повлиявани и очиствани чрез силата на Светия Дух, те бяха причислявани към хората на църквата на Христа; и имената им се взимаша, за да могат да бъдат запомнени и хранени с доброто слово Божие, за да ги задържат в правия път, за да ги задържат непрестанно будни за молитва, уповаващи се само на заслугите на Христа, Който беше началелят и завършителят на вярата им.

И църквата често се събираше наедно, за да постят, да се молят и да разговарят едни с други относно благосъстоянието на душите си¹⁴.

Мои възлюбени съработници в Господното дело, вярвам, че ние можем да се справим много по-добре и трябва да бъдем по-добри в приветстването на новите приятели в Църквата. Кая ви да обмислите какво можем всички ние да правим, за да бъдем по-обгрижващи, по-приемащи и по-полезни за тях, започвайки това още следващата неделя. Внимавайте да не позволявате на църковните ви отговорности да ви пречат да приветствате нови приятели на събрания и дейности в Църквата. В крайна сметка тези души са ценни в Божиите очи и са много по-важни от програмите и дейностите. Ако служим на нашите нови приятели със сърца, изпълнени с чиста любов, както го прави Спасителят, аз ви обещавам в Неговото име, че Той ще ни помага в нашите усилия. Когато действа като верни служители, подобно на Спасителя, нашите нови приятели ще имат помощта, необходима им да останат силни, отдадени и верни до края. Те ще се присъединяват към нас, докато се превръщаме в могъщ Божий народ, и ще ни помагат да вливаме сладка вода в свят, който отчаяно се нуждае от благословиите на Евангелието на Исус Христос. Тези Божии чеда ще чувстват, че „не (са) вече странници и пришълци, а са съградени на светиите“¹⁵. Аз ви обещавам, че те ще разпознават

присъствието на нашия Спасител Исус Христос в Неговата Църква. Те ще продължават да текат заедно с нас като река към извора на всяка праведност, докато бъдат приети в отворените обятия на нашия Господ Исус Христос и чуят Отца да казва: „Вие *ще* имате вечен живот“¹⁶.

Аз ви кая да търсите Господната помощ, като обичате другите по същия начин, по който Той ви обича. Нека всички следваме даденото ни от Мормон напътствие: „Ето защо, възлюбени мои братя (и сестри), молете се на Отца с цялото си сърце, за да може да бъдете изпълнени с тази любов, с която Той надари всички, които са истински последователи на Неговия Син Исус Христос“¹⁷. За тези истини свидетелствам и правя това в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Галатяните 3:27–28, курсив добавен.
2. Вж. Учение и завети 20:37.
3. Вж. Мосия 3:19.
4. Вж. Мосия 18:8.
5. Вж. 1 Коринтяните 13.
6. Мороний 7:47.
7. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Служение чрез силата и властта от Бога“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 68–75.
8. Вж. Мосия 27:25.
9. 1 Петър 2:9.
10. Вж. Учение и завети 18:10.
11. Мороний 6:4; вж. също „Как да работя с ръководителите на кола и района?“, *Проповядвайте Моето Евангелие: Ръководство за мисионерска служба*, ревизирано издание от 2018 г., lds.org/manual/missionary.
12. Вж. 1 Нефи 7:12.
13. Вж. Мормон 8:35.
14. Мороний 6:4–5.
15. Ефесяните 2:19.
16. 2 Нефи 31:20, курсив добавен.
17. Мороний 7:48.

От старейшина Герит У. Гонг
От Кворума на дванадесетте апостоли

Нашият лагерен огън на вярата

Първите лъчи на вярата понякога постепенно ще изгряват или ще могат да бъдат усетени отново от тези, които търсят, позволяват това да се случи и работят, за да го постигнат.

Скъпи братя и сестри, не е ли чудесно да получаваме продължаващо откровение чрез президент Ръсел М. Нелсън и нашите църковни ръководители, което ни кани да живеем по нов и по-свят начин,¹ у дома и на църква с цялото си сърце, разум и сила?

Имали ли сте някога възможността да направите нещо, за което сте се чувствали неподготвени или

неспособни, но сте били благословени заради опита?

Аз да. Ето един пример.

Преди няколко години, старейшина Ричард Г. Скот, член на Кворума на дванадесетте апостоли, учтиво ме покани: „Герит, би ли искал заедно да рисуваме с водни бои?“.

Старейшина Скот казва, че рисуването му помага да усеща и да създава. Той пише: „Опитвайте се да

бъдете творци, дори ако резултатите са скромни. ... Творчеството може да създава усещане за благодарност за живота и за талантите, с които ни е благословил Господ. ... Ако избирате мъдро, то няма да отнема много от вашето време“².

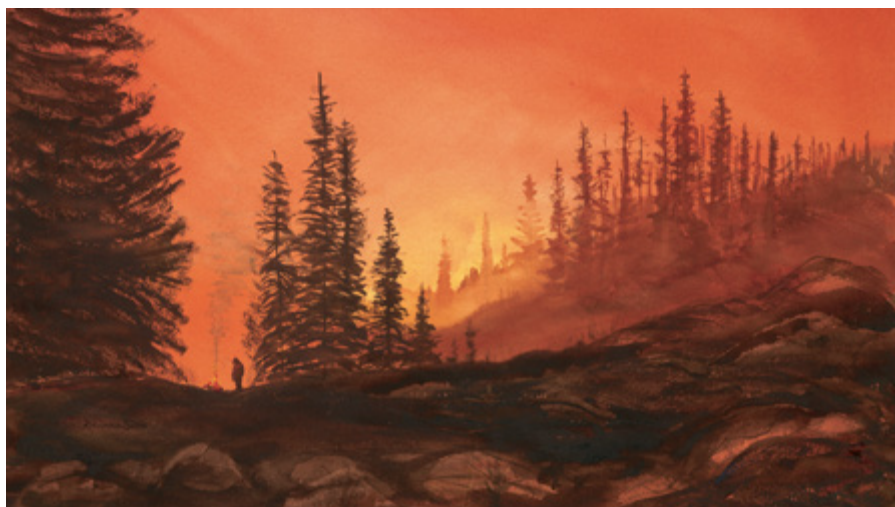
Президент Хенри Б. Айринг описва своите собствени артистични дейности като мотивирани от „чувство на любов“, включващо „любовта на Създателя, Който очаква Неговите чеда да станат като Него – да създават и да изграждат“³. Творбите на президент Айринг представляват „уникална, духовна перспектива на свидетелство и вяра“⁴.

Творбите на президент Бойд К. Пакър демонстрират едно основно евангелско послание: „Бог е Създателят на небесата и земята и на всички неща, които са на тях; цялата природа свидетелства за това напътствано от Бог творение, и как между природата, науката и Евангелието на Исус Христос съществува пълна хармония“⁵.

Алма свидетелства: „Всички неща свидетелстват, че има Бог“⁶. Нашите деца от неделното училище пеят: „Когато аз чуя птичата песен, гледам небето синей... Живея аз в този свят, толкова красив, който моят Отец сътвори“⁷. Авторът Виктор Юго възхвалява: „Чудното взаимодействие между създанията и нещата в този велик голям свят, от слънцето до листната въшка. ... Всяка птичка, която може да лети, държи в себе си частица от вечността. ... Мъглявината е като мравуняк от звезди“⁸.

Тези мисли отново ни връщат към поканата на старейшина Скот.

„Старейшина Скот – отговорих аз, – бих искал да стана наблюдавателен и градивен. Вълнувам се, когато си представям как Невесният Отец е украсил света с огромни облаци и с разнообразни цветове на небето и водата. Но – и тук настъпи продължителна пауза, – старейшина Скот, аз не мога да рисувам с водни бои. Тревожа се, че мога да ви преча, ако се опитате да ме научите“.

Лагерен огън при залез, от старейшина Ричард Г. Скот

Старейшина Скот се усмихна и уреди да се срещнем. На определен ден той подготви хартия, бои и четки. Скицира някои очертания и помогна да намокрим моята хартия.

За модел ние използвахме неговата красива акварелна картина, озаглавена *Лагерен огън при залез*. Докато рисувахме, ние разговаряхме за вярата – как, докато гледаме светлината и топлината на лагерен огън, спираме да се тревожим за мрака и несигурността – как понякога през дългите, самотни нощи, нашият лагерен огън на вярата може да ни дава надежда и увереност. И изгревът идва. Нашият лагерен огън на вярата – нашите спомени, преживявания и наследство от вяра в Божиата доброта и нежните милости в нашия живот – те ни подсилват във времена на трудности.

Свидетелствам, че първите лъчи на вярата понякога постепенно ще изгряват или ще могат да бъдат усетени отново от тези, които търсят, позволяват това да се случи и работят, за да го постигнат. Светлината ще дойде, когато я желаем и я търсим, когато сме търпеливи и се подчиняваме на Божиите заповеди, когато сме готови да приемем Божиата слава, изцеление и завети.

Когато започнахме да рисуваме, старейшина Скот ме насърчи: „Герит, дори само след един урок, ти ще нарисуваш нещо, което ще поискаш да запазиш и помниш“. Старейшина Скот беше прав. Обичам много акварелната картина с нашия лагерен огън на вярата, която старейшина Скот ми помогна да нарисувам. Моите творчески способности бяха и все още са ограничени, но споменът за нашия лагерен огън на вярата може да ни насърчава по пет начина.

Първо, нашият лагерен огън на вярата може да ни насърчава да намираме радост в благотворното творчество.

Има радост в това да си представяме, да учим и вършим стойностни нови неща. Има особена сила, когато увеличаваме нашата вяра и доверие в Небесния Отец и Неговия

Син, Исус Христос. Не можем да се обичаме толкова, че да се изкупим. Но Небесният Отец ни обича повече и ни познава по-добре, отколкото познаваме себе си. Можем да се доверяваме на Господ и да не се облягаме на своя разум⁹.

Били ли сте някога единствените, които не са били поканени на нечий рожден ден?

Били ли сте някога избирани последни, или не сте избирани, когато се оформя състава на отборите?

Подготвяли ли сте се за изпит в училище, интервю за работа, възможност, която наистина сте желали, след което, според вас, сте претърпели провал?

Молили ли сте се за връзка, която по някаква причина не се е получила?

Страдате ли от хронично заболяване, били ли сте изоставени от брачен партньор, тревожели ли сте се за вашето семейство?

Нашият Спасител познава нашите обстоятелства. Като упражняваме дадената ни от Бог свобода на избор и използваме нашите способности със смирение и вяра, нашият Спасител, Исус Христос, може да ни помага да посрещаме трудностите и радостите на живота. Вярата включва желание и избор да вярваме. Вярата идва също от спазването на Божиите заповеди, които са ни дадени да ни благославят, докато следваме Неговата заветна пътека.

Когато сме се чувствали или се чувстваме несигурни, самотни,

ядосани, сломени, разочаровани или отчуждени от Бог и Неговата възстановена Църква, може да се изискват допълнителни усилия и вяра да се върнем на Неговата заветна пътека. Но си заслужава! Моля, елате или се върнете обратно при Господ Исус Христос! Божиата любов е по-силна от връзките на смъртта – физическа или духовна¹⁰. Единението на Нашия Спасител е безпределно и вечно. Всеки от нас има съмнения и провали. Възможно е за някакъв период от време да изгубим пътя. По любящ начин Бог ни уверява, без значение къде сме или какво сме сторили, че можем винаги да се върнем при Него. Той е готов да се смили над нас¹¹.

Второ, нашият лагерен огън на вярата може да ни насърчава да служим по нови, по-възвишени и по-свети, вдъхновени от Духа начини.

Този вид служение води до чудеса и ни осигурява благословията да сме свързани в завет – при който усещаме Божиата любов и се стремим да служим с любов.

Не много отдавна сестра Гонг и аз се запознахме с един баща и неговото семейство, благословени от верен брат от свещеничеството, който отишъл при техния епископ и попитал дали може да служи като домашен учител заедно с този баща. Бащата бил неактивен и не се интересувал от домашното обучение. Но с промяната в сърцето на бащата, той и този любящ брат от свещеничеството започнали да посещават „своите“ семейства. След една

от тези визити, неговата съпруга (самата тя тогава не посещавала събранията в Църквата), попитала съпруга си как вървят нещата. Бащата признал: „Може да съм почувствал нещо“, след което влязъл в кухнята да си вземе бира¹².

Но всяко преживяване било последвано от друго такова: духовни преживявания, работа по служение, променени сърца, уроци за подготовка за храма, присъствие на църква, запечатване като семейство в светия храм. Представете си колко благодарни са децата и внуците на своят баща и майка и на служещия брат, който станал приятел и партньор с баща им – заедно да служат и обичат другите.

Трето насърчение на лагерния огън на вярата: дават ни се творческа евангелска радост и благословии, когато се стремим да възлюбим Господа и другите с цялото си сърце и душа.

Писанията ни канят да поставяме това, което сме и в което се превръщаме, на олтара на любовта и службата. В Стария завет, в книгата Второзаконие, ни съветват да „възлюби(м) Господа, (нашия) Бог“ с цялото си сърце, душа и сила¹³. Исус Навин призовава: „Да обичате Господа, вашия Бог, да ходите

във всичките Му пътища, да пазите заповедите Му, да се привържете към Него и Му служите с цялото си сърце и цялата си душа“¹⁴.

В Новия завет, нашият Спасител казва кои са двете големи заповеди: „Да възлюбиш Господа твоя Бог с цялото си сърце, с цялата си душа, с всичката си сила, и с всичкия си ум, и ближния си както себе си“¹⁵.

В Книгата на Мормон, още едно свидетелство за Исус Христос, цар Вениамин се труди „със силата на цялото си тяло и способностите на цялата си душа“ и установява мир в страната¹⁶. В Учение и завети, както всеки мисионер знае, Господ ни увещава да Му служим с цялото си „сърце, мощ, разум и сила“¹⁷. Когато светиите влизат в окръг Джаксън, Господ им заповядва да освещават Господния ден, като обичат „Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си мощ, разум и сила; и в името на Исус Христос, ти ще Му служиш“¹⁸.

Ние се радваме на поканата да отдадем душите си в търсене на по-висши и по-свети начини да обичаме Бог и хората около нас и да укрепваме нашата вяра в Небесния Отец и Исус Христос в нашите сърца, в нашите домове и в Църквата.

Четвърто, нашият лагерен огън на вярата ни насърчава да изграждаме постоянен модел на праведен живот, който усилва вярата и духовността.

Тези свети навици на праведно поведение могат да включват да се молим, изучаваме Писанията, да постим, да си спомняме за нашия Спасител и заветите по време на обряда за причастието, да споделяме благословиите на Евангелието чрез мисионерската и храмовата работа, работата по семейна история или чрез друг вид служение, да си водим дневник и т.н.

Когато праведните модели и желанията на душите са свързани, времето и вечността се обединяват. Духовната светлина и живот настъпват, когато редовната религиозна практика ни отвежда по-близо до нашия Небесен Отец и нашия Спасител Исус Христос. Когато обичаме духа и буквата на закона, нещата на вечността могат да

посипят нашите души като небесна роса¹⁹. Като спазваме заповедите всеки ден и използваме освежаващата жива вода, ние намираме отговори, вяра и сила да посрещаме ежедневните трудности и възможности с евангелско търпение, перспектива и радост.

Пето, когато спазваме най-добрите от познатите ни модели, докато търсим нови и по-свети начини да обичаме Бог и да помагаме на себе си и на другите да се подготвим да се срещнем с Него, нашият лагерен огън на вярата може да ни насърчава да помним, че съвършенството е в Христос, а не в нас или в перфекционизма на света.

Божиите покани са изпълнени с любов и възможности, защото Исус Христос е „пътят, и истината и животът“²⁰. Той кани обременените: „Елате при Мене“, а на тези, които отидат при Него, Той обещава: „Аз ще ви успокоя“²¹. „Елате в Христа и станете съвършени в Него, ... и заобича(й)те Бога с цялата си мощ, ум и сила, тогава Неговата благодат е достатъчна за вас и вие ще можете да бъдете съвършени в Христа чрез Неговата благодат“²².

В обещанието „вие ще можете да бъдете съвършени в Христа чрез Неговата благодат“ се съдържат също утехата, мирът и уверението, че ще можем да продължим напред с вяра и упование в Господ, дори когато нещата не стават така, както се надяваме, очакваме или може би заслужаваме, дори след като сме дали най-доброто от себе си.

Ние всички се чувстваме несвършени, несигурни, може би недостойни в някои моменти и по различни начини. И въпреки това в нашите изпълнени с вяра усилия да обичаме Бог и да служим на нашите близни, можем да чувстваме Божията любов и необходимото вдъхновение за техния и нашия живот по един нов и по-свят начин.

Със състрадание, нашият Спасител насърчава и обещава, че ние можем „да бърза(м)е напред с увереност в Христа, имайки съвършена светла

надежда и любов към Бога и към всички човеци²³. Учението на Христос, Единението на Спасителя и нашето пълно подчинение по Неговата заветна пътека могат да ни помагат да опознаваме Неговите истини и това да ни направи свободни²⁴.

Свидетелствам, че пълнотата на Неговото Евангелие и Неговият план за щастие са възстановени и преподавани в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, в светите Писания и чрез пророците – от Пророка Джозеф Смит до президент Ръсел М. Нелсън днес. Свидетелствам, че Неговата заветна пътека води до най-великия дар, който нашият любящ Небесен Отец обещава: „Вие ще имате вечен живот“²⁵.

Нека Неговите благословии и нестихваща радост бъдат наши, като усиляваме нашите сърца, надежди и отдаденост край лагерния огън на вярата, моля се за това в святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, „Служение“, *Лиакона*, май 2018 г., с. 100.
2. Richard G. Scott, *Finding Peace, Happiness, and Joy* (2007), 162–63; quoted in *Elder Richard G. Scott Art Exhibit: A Self-Guided Tour* (pamphlet, 2010).
3. *A Visual Journal: Artwork of Henry B. Eyring* (booklet, 2017), 2.
4. *A Visual Journal*, 28.
5. Boyd K. Packer, *The Earth Shall Teach Thee: The Lifework of an Amateur Artist* (2012), ix.
6. Алма 30:44.
7. „Моят Небесен Отец ме обича“, *Сборник с детски песни*, с. 16–17.
8. Victor Hugo, *Les Misérables*, trans. Julie Rose (New York: Random House, 2008), 728.
9. Вж. Притчи 3:5–6.
10. Вж. Учение и завети 121:44.
11. Вж. Лука 15:20.
12. Преживяването е разказано с позволение.
13. Второзаконие 6:5.
14. Исус Навин 22:5.
15. Лука 10:27.
16. Словата на Мормон 1:18.
17. Учение и завети 4:2.
18. Учение и завети 59:5.
19. Вж. Учение и завети 121:45–46.
20. Йоан 14:6.
21. Матей 11:28.
22. Мороний 10:32.
23. 2 Нефи 31:20.
24. Вж. Йоан 8:32.
25. 2 Нефи 31:20.

От старейшина Пол Б. Пайпър
От Седемдесетте

Всички трябва да вземат върху си името, което е дадено от Отца

Името на Спасителя носи уникална и важна сила. Това е единственото име, чрез което спасението е възможно.

Преди няколко седмици участвах в кръщението на няколко осемгодишни деца. Те започнали да се учат на Евангелието на Исус Христос от своите родители и учители. Семената на тяхната вяра в Него започнали да растат. И сега те искаха да последват Неговия пример и да бъдат кръстени, за да станат членове на Неговата възстановена Църква. Докато наблюдавах как тръпнат в очакване, се чудех колко добре разбират един важен

аспект на своя завет на кръщение – обещанието им да вземат върху си името на Исус Христос.

От началото Бог многократно заявява важността на името на Исус Христос в Своя план за нас. Един ангел учи нашия пръв баща, Адам: „Затова ти ще вършиш всичко, което вършиш, в името на Сина и ще се покайваш и ще призоваваш Бога в името на Сина, навеки“¹.

В Книгата на Мормон, пророкът цар Вениамин учи своя народ: „Не

ще бъде дадено никакво друго име, нито друг някакъв път или средство, чрез които спасението може да дойде“².

Господ повтаря тази истина на Пророка Джозеф Смит: „Ето, Исус Христос е името, което е дадено от Отца и няма дадено никое друго име, чрез което човек да може да бъде спасен“³.

В днешно време, президент Далин Х. Оукс ни учи, че „тези, които упражняват вяра в святото име на Исус Христос... встъпят в завет с Него... имат правото да получават силата на единителната жертва на Исус Христос“⁴.

Нашият Небесен Отец иска да бъде напълно ясно, че името на Неговия Син, Исус Христос, не е просто едно от многото имена. Името на Спасителя има уникална и важна сила. Това е единственото име, чрез което спасението е възможно. Като подчертава тази истина във всяка диспенсация, нашият любящ Отец уверява всички Свои чеда, че има обратен път към Него. Но да имаме подсигурен път обратно не означава, че и завръщането ни е подсигурено автоматично. Бог ни казва, че от нас изисква действие: „Затова всички (мъже и жени) трябва да *вземат* върху си името, което е дадено от Отца“⁵.

За да можем да получаваме достъп до спасителната сила, идваща единствено чрез името на Христос, ние трябва да „се смири(м) пред Бога... и дойд(ем) със съкрушено сърце и каещ се дух... и иска(ме) да *взем(ем) върху си името на Исус Христос*“, като така заслужим, подобно на моите осемгодишни приятели, да „бъд(ем) приети чрез кръщение в Неговата църква“⁶.

Всички, които искрено желаят да вземат върху си името на Спасителя, трябва да бъдат достойни за обряда на кръщението и да го получат като практическо доказателство пред Бог за своето решение⁷. Но кръщението е само началото.

Думата *вземам* не е пасивна. Тя е глагол с множество определения⁸.

По подобен начин, нашето твърдо решение да вземем върху си името на Исус Христос изисква действие и има различни измерения.

Например едно значение на думата *вземам* на английски език е да *приемам* в тялото си, както когато *приемаме* напитка. Като вземаме върху себе си името на Христа, ние обещаваме да *приемаме* Неговите учения, Неговите качества и Неговата любов, за да могат да станат част от същността ни, да оформят това, което сме. В това се изразява важността на поканата на президент Ръсел М. Нелсън към младите несемейни да се стремят с молитва и усърдие да разберат какво означава всяко от званията и имената на Спасителя лично за тях⁹ и да се угощават със словата на Христос в Писанията, особено в Книгата на Мормон¹⁰.

Друго значение на думата *вземам* на английски език е да приемеш човек в определена роля или да възприемеш истинността на идея или принцип. Когато вземем върху си името на Христа, ние Го приемаме като наш Спасител и постоянно приемаме и следваме Неговите учения като пътеводител в нашия живот. Във всяко наше значително решение, ние можем да *приемаме* Неговото Евангелие като истинно и да живеем според него в подчинение с цялото си сърце, мощ, разум и сила.

Думата *вземам* на английски език може да означава да сме съпричастни към нечие име или кауза. На

повечето от нас се е случвало да *поемат* отговорност на работа или да *проявят съпричастност* към дадена кауза, движение или дело. Когато вземаме върху си името на Христа, ние поемаме отговорностите на истинския последовател, защитаваме Неговото дело и „(ставаме) свидетели Божии по всяко време, за всяко нещо и на всяко място, където може да се намира(ме)“¹¹. Президент Нелсън призовава „*всяка* млада жена и *всеки* млад мъж... да се присъединят към групата младежи, за да помагат за събирането на Израил“¹². И всички ние сме благодарни да приемем пророческия призив да използваме името на Неговата възстановена църква по начина, по който то е разкрито от Самия Спасител: Църквата на Исус Христос на светите от последните дни¹³.

В процеса на вземане на името на Спасителя върху ни, ние трябва да разбираме, че делото на Христос съвпада с делото на Неговата Църква. Те не могат да бъдат разграничени. По подобен начин, това да бъдем ученици на Спасителя и да бъдем активни членове в Неговата Църква са също неразделни. Ако се колебаем в отдадеността си към едно от тях, нашата отдаденост към другото ще намалява, както е сигурно, че нощта следва деня.

Някои хора с неохота приемат името на Исус Христос и Неговото дело, защото намират това за ненужно ограничително и потискащо. В действителност, да вземем върху си

името на Христос е както освобождаващо, така и обогатяващо. То съживява желанието, което сме усетили, когато сме приели Божия план чрез вяра в Спасителя. С това искрено желание в сърцата си можем да открием истинската цел на дадените ни от Бог дарове и таланти, да изпитаме Неговата освобождаваща любов и да увеличаваме загрижеността си за благосъстоянието на другите. Когато вземем върху си името на Спасителя, ние наистина се хващаме за всяко добро нещо и ставаме като Него¹⁴.

Важно е да помним, че вземайки върху си името на Спасителя, ние сключваме завет с обещание, като започнем със завета при кръщението. Президент Нелсън учи: „(Нашата) отдаденост да следва(м)е Спасителя, като сключва(м)е завети с Него и след това се стреми(м) да ги спазва(м)е, ще предоставя възможност за всяка подготвена духовна благословия и привилегия“¹⁵. Една от божествените привилегии от вземането на името на Спасителя върху нас при кръщението е достъпът, който ни предоставя то за следващия обред по заветната пътека – нашето потвърждаване. Когато попитах едно от моите осемгодишни приятелчета какво означава за нея да вземе името на Христа, тя отговори просто: „Това означава, че мога да имам Светия Дух“. Тя беше права.

Дарът на Светия Дух се получава при потвърждаването, след като сме приели обряда на кръщение. Този дар е правото и възможността да имаме Светия Дух като постоянен спътник. Ако се вслушваме и подчиняваме на тихия Му и тънък глас, той ще ни помага по заветната пътека, на която сме стъпили чрез кръщението, ще ни предупреждава, когато сме изкушавани да се отклоним от нея, и ще ни насърчава да се покаяваме и да правим промени, когато е необходимо. Нашата цел след кръщението е да се стремим Светият Дух винаги да бъде с нас, така че да продължаваме да напредваме по заветната пътека. Светият Дух може да бъде с нас само дотолкова, доколкото ние опазваме

живота си чист и без грях.

Поради тази причина Господ ни предоставя начин постоянно да подновяваме пречистващия ефект от нашето кръщение чрез друг обред – причастието. Всяка седмица „свидетелства(ме)... че (ние) *желаем да вземем върху си името на (Сина)*“¹⁶ отново, като протягаме ръката си и *взимаме* от символите на Господната плът и кръв – хляба и водата – и ги *приемаме* дълбоко в душата си. В замяна, Спасителят изпълнява Своето чудо на пречистване за пореден път и ни прави достойни да имаме постоянното спътничество на Светия Дух. Това не е ли доказателство за безкрайната милост, достъпна само в името на Исус Христос? Точно както вземаме върху си Неговото име, *Той* взима нашите грехове и скърби върху *Себе си*, и Неговата „ръка на милост е протегната“¹⁷, за да ни прегърне в обятията на любовта Си¹⁸.

Причастието е седмично напомняне, че да *взимаме* върху си името на Исус Христос, е обещание, което предполага действие и се подновява цял живот, а не отделно събитие, което се случва веднъж в деня на нашето кръщение¹⁹. Ние можем постоянно и многократно да се наслаждаваме на „тази пресвята жертва за наште грехове(, които) тъй трудно е за всеки човек да разбере“²⁰. Не е чудно тогава, че когато Божиите чедра разберат въздействащите духовни благословии, които могат да произлизат от това да вземаме върху си

името на Христа, винаги са изпълнени с чувства на радост и винаги желаят да встъпят в завет с Бог²¹.

Като следваме тази божествено създадена заветна пътека, нашата решимост и усилия да вземаме върху си името на Исус Христос ще ни дават сила „да запази(м) (Неговото) име записано в (нашите) сърца завинаги“²². Ние ще обичаме Бог и своите ближни и ще имаме желанието да им служим. Ще спазваме Неговите заповеди и ще копнеем да се доближаваме до Него, като встъпваме в други завети с Него. И когато сме слаби и неспособни да действваме според праведните си желания, ще умоляваме за сила, която идва само чрез Неговото име и Той ще ни помага. Като устояваме с вяра, ще дойде денят, когато ще Го видим и ще бъдем с Него, и ще осъзнаем, че сме станали като Него, което ни прави достойни да се завърнем в присъствието на Отца.

Защото обещанието на Спасителя е сигурно, че тези, които „повярват в името на Исус Христос, и... се поклонят на Отца в Негово име, и... устоят с вяра в името Му до края“²³ ще бъдат спасени в Божието царство. Заедно с вас се радвам, че ни е дадена възможност да получим тези невероятни благословии, като вземаме върху си името на Исус Христос, за Когото и в Чието име свидетелствам, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Моисей 5:8.
2. Мосия 3:17.
3. Учение и завети 18:23.

4. Dallin H. Oaks, "Taking upon Us the Name of Jesus Christ," *Ensign*, May 1985, 82.
5. Учение и завети 18:24, курсив добавен.
6. Учение и завети 20:37, курсив добавен.
7. Президент Даалин Х. Оукс учи: „Ние вземаме върху си името на нашия Спасител, когато станем членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. ... Като истински вярващи в Христос, като християни, с благодарност вземаме Неговото име върху нас“ ("Taking upon Us the Name of Jesus Christ," 80).
8. Онлайн речникът Мериам-Уебстър изброява 20 различни определения на преходната форма на глагола *take* - формата, в която глаголт се използва във фразата „да вземем върху си името на Исус Христос“ (merriam-webster.com/dictionary/take).
9. Ръсел М. Нелсън, „Пророците, ръководителите и божественият закон“ (духовно послание за пълнолетни младежи по света, 8 ян. 2017 г.), broadcasts.lds.org.
10. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Книгата на Мормон: какъв би бил животът ви без нея?“, *Лиахона*, ноем. 2017 г., с. 60–63.
11. Мосия 18:9.
12. Ръсел М. Нелсън, „Смели воители на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), HoreofIsrael.lds.org.
13. „Господ ми е показал колко е важно името, което Той е открил за Неговата Църква, именно Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Предстои ни работа, за да приложим Неговата воля“ (Russell M. Nelson, in "The Name of the Church" (официално изявление, 16 август 2018 г.), mormonnewsroom.org).
14. Вж. Мороний 7:19.
15. Ръсел М. Нелсън, „Да вървим заедно напред“, *Лиахона*, апр. 2018 г., с. 7.
16. Учение и завети 20:77, курсив добавен.
17. 3 Нефи 9:14; вж. също Ама 5:33–34.
18. Вж. 2 Нефи 1:15.
19. „Когато засвидетелстваме нашето *желание* да вземем върху си името на Исус Христос, ние заявяваме нашата решимост да вършим всичко, което можем, за да постигнем вечен живот в царството на нашия Отец. Изразяваме нашето желание – нашето твърдо решение – да се стремим към възвисяване в селестриалното царство. ... Това, за което засвидетелстваме не е, че *взимаме* върху си Неговото име, а това, че ние *желаем* да направим това. В този смисъл, нашето свидетелство се отнася за някакво бъдещо събитие или състояние, чието достигане не се разбира от само себе си, но първо зависи от властта или действията на Самия Спасител“ (Dallin H. Oaks, "Taking upon Us the Name of Jesus Christ," 82, 83).
20. „О, Боже, вечний Отче“, *Химни*, № 109.
21. Вж. Мосия 5,6, 18; 3 Нефи 19.
22. Мосия 5:12.
23. Учение и завети 20:29.

От старейшина Дитер Ф. Ухтдорф
От Кворума на дванадесетте апостоли

Вярвайте, обичайте, действайте

Постигаме изобилния живот, като ставаме истински ученици на Исус Христос – като Го следваме и сме заети в Неговото дело.

Мои скъпи братя и сестри, прекрасен повод е да бъда с вас днес на тази удивителна сесия от общата конференция: да слушаме вдъхновените послания, да слушаме този чудесен, прекрасен хор от мисионери, представляващ хилядите мисионери навсякъде по света – нашите дъщери, нашите синове – и особено да бъдем обединени в нашата вяра днес, подкрепяйки отново нашия скъп президент и пророк, президент Ръсел М. Нелсън, Първото президентство и висшите

служители на Църквата. Какъв радостен ден да бъда с вас!

Древният цар Соломон е един от видимо най-преуспелите хора в историята¹. Изглежда, че той има всичко – пари, власт, обожание, почести. Но след десетилетия на егоизъм и лукс, по какъв начин цар Соломон обобщава живота си?

„Всичко е суета“² – казва той.

Този човек, който има всичко, се оказва разочарован, нещастен и изпълнен с песимизъм, въпреки всичко, с което разполага³.

В немския език има една дума: *Weltschmerz* (*велтшмерц*). Тя означава тъга, която идва от размишляване относно това как светът е по-лош, отколкото мислим, че трябва да е.

Вероятно във всеки от нас има по малко *Weltschmerz*.

Когато негласни скърби се промъкват в живота ни. Когато тъга изгътва дните ни и помрачава още повече нашите нощи. Когато трагедии и несправедливости навлязат в света около нас, включително в живота на обичните ни хора. Когато вървим по самотния си и нещастен път и болка помрачава тишината ни и нарушава

покоя ни – можем да се изкушим да се съгласим със Соломон, че животът е суета и няма смисъл.

Великата надежда

Добрата новина е, че има надежда. Има решение за празнотата, суетата и *Weltschmerz* -а на живота. Има решение дори за най-дълбоката безнадеждност и отчаяност, които изпитвате.

Тази надежда се намира в преобразяващата сила на Евангелието на Исус Христос и в изкупителната сила на Спасителя да ни изцелява от душевната ни болка.

„Аз дойдох – казва Исус, – за да имат живот, и да го имат изобилно“⁴.

Постигаме този изобилен живот не само, като наблягаме на нуждите или постиженията си, а като ставаме истински ученици на Исус Христос – като Го следваме и сме заети в Неговото дело. Намираме изобилния живот, като забравяме за себе си и се заемаме с великото дело на Христос.

А каква е делото на Христос? То е да вярваме в Него, да обичаме като Него и да действаме като Него.

Исус „обикаля да прави благодения“⁵. Той върви сред бедните, отхвърлените, болните и срамуващите се. Той служи на безсилните, слабите и самотните. Той прекарва време с тях, говори с тях. „Той ги изцел(ява) всички“⁶.

Където и да отива, Спасителят проповядва „добрата новина“⁷ за Евангелието. Той споделя вечни истини, които дават на хората духовна и материална свобода.

Онези, които се посвещават на Христовото дело, откриват истинността на обещанието на Спасителя: „Който загуби живота си заради Мене, ще го спечели“⁸.

Соломон греша, мои скъпи братя и сестри – животът не е „суета“. Точно обратното – може да бъде изпъланен с цел, смисъл и мир.

Изцелителните ръце на Исус Христос докосват всички, които Го търсят. Научих, че когато вярваме в Бог, обичаме Го и се стремим да Го следваме, това може да промени

сърцата ни⁹, намали болката ни и изпълни душите ни с „извънредно велика радост“¹⁰.

Вярвайте, обичайте, действайте

Разбира се, трябва да имаме не само интелектуално разбиране за Евангелието, за да може то да има изцелително влияние върху живота ни. Трябва да го направим част от живота ни – част от нашата същност и нашите действия.

Позволете ми да кажа, че ученичеството започва с три прости думи:

Вярвайте, обичайте и действайте.

Това да вярваме в Бог води до вяра в Него и развиване на упование в словата Му. Вярата кара сърцата ни да обичат повече Бог и другите хора. С нарастването на тази обич, биваме вдъхновявани да подражаваме на Спасителя, продължавайки великото си пътуване като Негови ученици.

„Обаче – казвате вие, – това изглежда малко опростено. Житейските проблеми, особено моите, са твърде сложни за такава проста рецепта. Не може да се излекува *Weltschmerz* с три прости думи: *Вярвайте, обичайте, действайте*“.

Не афоризмът лекува. А любовта към Бог е тази, която спасява, възстановява и съживява.

Бог ви познава. Вие сте Негови чеда. Той ви обича.

Дори когато мислите, че не сте за обичане, Той протяга ръка към вас.

Точно този ден – всеки ден – Той протяга ръка към вас, желаейки да ви изцели, да ви вдъхнови и да замести празнотата в сърцето ви с трайна радост. Той желае да премахне мрака, който засенчва живота ви и да изпълни душата ви със свещената и ярка светлина на безкрайната Му слава.

Аз самият съм го изпитал.

И ви свидетелствам като апостол на Господ Исус Христос, че всички, които идват при Бог – всички, които наистина *вярват, обичат и действат* – също могат да го изпитат.

Ние вярваме

Писанията ни учат, че „без вяра не е възможно да се угоди на Бога, защото който идва при Бога, трябва да вярва, че има Бог“¹¹.

За някои хора е трудно да започнат да вярват. Понякога нашата гордост ни пречи. Вероятно мислим, че сме интелигентни, образовани или с опит и не можем просто да вярваме в Бог. И започваме да гледаме на религията като на глупава традиция¹².

За мен вярата не е толкова като картина, която гледаме и на която се възхищаваме, а също и обсъждаме. Тя е по-скоро като плуг, който вземаме на нивата и с пот на челото създаваме бразди в земята, където се засяват семена, а след това тази земя дава плод,

който да е траен¹³.

Приближавайте се към Бога и Той ще се приближава към вас¹⁴. Това е обещанието към всички, които се стремят да вярват.

Ние обичаме

Писанията ни разкриват, че колкото повече обичаме Бог и Неговите чеда, толкова по-щастливи ставаме¹⁵. Обаче, любовта, за която говори Исус, не е ваучер за подарък, еднократна или нещо преходно. Тя не е любов, за която се говори и после се забравя. Не е от типа „кажи, ако има нещо, което мога да направя“.

Любовта, за която говори Бог, е видът, който навлиза в сърцата ни, когато се събудим сутрин, остава с нас през целия ден и изпътва сърцата ни, докато изричаме своите молитви на благодарност вечер.

Това е неизразимата любов, която Небесният Отец изпитва към нас.

Тя е това безкрайно състрадание, което ни помага да виждаме по-ясно другите такива, каквито са. През призмата на чистата любов виждаме безсмъртни същества с безкраен потенциал и ценност, както и възлюбени синове и дъщери на Всевишния Бог.

След като веднъж погледнем през тази призма, не можем вече да отхвърляме, не зачитаме или се отнасяме несправедливо с когото и да е.

Ние действаме

В делото на Спасителя често „чрез малки и прости неща“ се осъществяват „велики дела“¹⁶.

Знаем, че се изискват много повторения, за да станем добри в нещо. Независимо дали става въпрос за свирене на кларинет, ритане на топка в мрежа, ремонт на кола или пилотиране на самолет, чрез упражнения можем да ставаме все по-добри¹⁷.

Организацията, която Спасителят ни създава на земята – Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни – ни помага да правим именно това. Тя ни предлага място,

където както да прилагаме на практика начина на живот, на който Той учи, така и да благославяме другите както Той прави.

Като членове на Църквата са ни дадени призвания, отговорности и възможности да помагаме със състрадание и да служим на другите.

Наскоро в Църквата отново се наблегна на служението, службата към другите или обичта към другите. Много усилия бяха положени да се прецени как да се нарече това.

Едно от възможните имена бе *овчарлък*, свързано с поканата от Христос: „Паси овцете Ми“¹⁸. Обаче, това имаше поне едно усложнение: използването на тази дума щеше да ме направи *немска овчарка*. Съответно, много съм доволен от думата *служение*.

Това дело е за всички

Разбира се, това не е нещо ново. То просто предоставя подновена и подобрена възможност всички да упражняваме заповедта на Спасителя „да се обичате един друг“¹⁹ – по-добър начин да прилагаме и упражняваме това, в което се състои целта на Църквата.

Помислете си само за мисионерската работа – смелото, смирено и уверено споделяне на Евангелието

е прекрасен пример за служение по отношение на духовните нужди на другите, които и да са те.

Или пък за извършването на храмова работа – да издирваме имената на нашите предци и да им предлагаме благословиите на вечността. Какъв божествен начин на служение!

Помислете за издирването на бедните и нуждаещите се, повдигането на отпуснатите ръце или благославянето на болните и страдащите. Това не са ли именно делата на чисто служение, които върши Господ, докато е на земята?

Ако не сте член на Църквата, каня ви да „дойдете и ще видите“²⁰. Елате и се присъединете към нас! Ако сте член на Църквата, но в момента не участвате активно, каня ви: Моля върнете се. Нуждаем се от вас!

Елате, добавете вашите сили към нашите.

Поради вашите уникални таланти, способности и характер, ще ни помагате да ставаме по-добри и по-щастливи. В отплата ще ви помагаме и вие да ставате по-добри и по-щастливи.

Елате, помогнете ни да изградим и укрепим една култура на изцеляване, доброта и милост към всички Божи чедра. Защото всички се стремим да станем нови създания, при които

„старото премина“ и „всичко стана ново“²¹. Спасителят ни показва посоката на движение – напред и нагоре. Той казва: „Ако Ме обичате, ще пазите Моите заповеди“²². Нека всички работим заедно, за да станем хората, които Бог желае да бъдем.

Това в видът евангелска култура, която желаем да култивираме в Църквата на Исус Христос. Стремим се да укрепваме Църквата като място, където си прощаваме един на друг. Тук ние устояваме на изкушението да намираме вина, да клокарстваме и да унижаваме другите. Тук вместо да си сочим грешките, ние се мотивираме и си помагаме един друг да станем най-доброто, което можем.

Нека пак ви покана. „Дойдете и ще видите“. Присъединете се към нас. Нуждаем се от вас.

Несъвършени хора

Ще откриете, че Църквата е пълна с някои от най-прекрасните хора на този свят. Те са приветстващи, любящи, добри и искрени. Те са усърдни и готови да жертват, а понякога и извършват героични постъпки.

Но също така са болезнено несъвършени.

Те правят грешки.

От време на време казват неща, които не трябва. Правят неща, които биха искали да не са направили.

Но общото между всички тях е: те желаят да се усъвършенстват и да се приближават до Господ, нашия Спасител, именно Исус Христос.

Опитват се да вършат нещата правилно.

Те *вярват*. Те *обичат*. Те *действат*.

Те искат да станат по-безкористни, по-състрадателни, по-чисти, по-подобни на Исус.

Картата за щастието

Да, животът понякога може да е труден. Определено на всички ни се случва да изпитваме отчаяние и разочарование.

Но Евангелието на Исус Христос предлага надежда. И в Църквата на

Исус Христос се присъединяваме към другите, които търсят място, където можем да се чувстваме у дома – място на израстване, където заедно можем да *вярваме, обичаме и действаме*.

Независимо от нашите различия, ние се стремим да се приемаме едни други като синове и дъщери на възлюбения ни Небесен Отец.

Изключително съм благодарен да съм член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни и да знам, че Бог обича чедата Си толкова, че да им даде карта за щастието и смисъла на живота, както и начин да изпитват вечна радост в славата на идния живот.

Благодарен съм, че Бог ни е дал начин да изцеляваме душевната болка и *Weltschmerz*-а на живота.

Свидетелствам и ви оставям моята благословия, че като *вярваме* в Бог, като Го *обичаме* и обичаме Неговите чедата с цялото си сърце и се стремим да *действаме*, както Бог ни е указал, ще намираме изцеление и мир, щастие и смисъл. В святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Една класация на сайта msn.com споменава Соломон като петият

най-богат човек, който някога е живял.

„Според Библията, цар Соомон царува от 970 до 931 г. пр. Хр. и през това време се твърди, че той получава 23 тона злато за всяка от 39-те години на царуването си, което през 2016 г. се равнява на милиарди долари. В допълнение към огромните богатства, натрупани от данъци и търговия, личното състояние на библейския владетел вероятно надвишава два трилиона щатски долари в днешни пари“ (“The 20 Richest People of All Time,” Apr. 25, 2017, msn.com).

2. Вж. Еклизиаст 1:1–2.
3. Вж. Еклизиаст 2:17.
4. Йоан 10:10.
5. Деянията 10:38.
6. Матей 12:15, вж. също Матей 15:30.
7. Думата *Евангелие* има за корен гръцка дума, която буквално означава „добра новина“ (вж. Ръководство към Писанията, „Евангелия“).
8. Матей 16:25.
9. Вж. Йезекиил 36:26, Йеремиа 24:7.
10. 1 Нефи 8:12.
11. Евреите 11:6.
12. Вж. 2 Нефи 9:28.
13. Вж. Йоан 15:16.
14. Вж. Послание на Яков 4:8.
15. Вж. 4 Нефи 1:15–16.
16. Алама 37:6.
17. Аристотел счита, че „справедливият човек става такъв в резултат на това, че върши справедливи дела“ (*The Nicomachean Ethics*, trans. David Ross, rev. Lesley Brown [2009], 28).
18. Вж. Йоан 21:15–17.
19. Йоан 15:12.
20. Йоан 1:39.
21. 2 Коринтяните 5:17.
22. Йоан 14:15.

От Джой Д. Джоунс

Обща президентка на Неделното училище за деца

Заради Него

Когато знаем заради кого и защо служим на другите, това ни помага да разбираме, че най-висшата проява на любов е отдадеността към Бог.

Скъпи мои сестри, тази историческа вечер искам да ви кажа, че обичам и ценя всяка от вас.

Независимо от възрастта, мястото или обстоятелствата ни, се събираме тази вечер в единство, сила, цел и свидетелство, че сме обичани и водени от нашия Небесен Отец, нашия Спасител, Исус Христос и нашия жив пророк, президент Ръсел М. Нелсън.

Докато бяхме младоженци, със съпруга ми бяхме призовани от нашия епископ да посещаваме и служим на семейство, което не беше идвало на църква от години. С готовност приехме задачата и след няколко дни отидохме в дома им. Веднага ни стана ясно, че те не искат посетители от Църквата.

Затова следващия път им донесохме чиния с курабийки, убедени, че шоколадът в тях ще разтопи сърцата им. Не ги разтопи. Двамата ни говореха през комарника, показвайки още по-ясно, че сме нежелани. Но като се прибрахме у дома, бяхме сигурни, че можеше да имаме успех, ако им бяхме предложили друг вид курабийки.

Липсата на духовно виждане у нас доведе до още провали в опитите ни. Отхвърлянето никога не е

приятно. След време започнахме да се питаме: „Защо правим това? Каква е нашата цел?“

Старейшина Карл Б. Кук отбелязва: „Службата в Църквата... може да е трудна, ако бъдем помолени да вършим нещо, от което се боим, ако сме се уморили да служим или ако бъдем призовани да вършим нещо, което по принцип не ни харесва“¹. Когато почувствахме, че казаното от старейшина Кук е вярно, решихме да търсим напътствие от Някого с по-добро виждане над нещата от нашето.

Така след много искрени молитви и изучаване, получихме отговор *защо* е нужна службата ни. Испитахме промяна в разбирането ни, промяна в сърцето – всъщност откровение². Докато търсехме напътствие от Писанията, Господ ни учеше как да направим службата ни към другите по-лесна и по-смислена. Ето прочетеният от нас стих, който промени сърцата и подхода ни: „Възлюби Господа, твоя Бог, с цялото си сърце, с цялата си мощ, разум и сила; и в името на Исус Христос, *ти ще Му служиш*“³. Въпреки че този стих е толкова познат, той сякаш ни говореше по един нов и важен начин.

Осъзнахме, че искрено се опитваме да служим на това семейство и да служим на нашия епископ, но трябва да се запитаме дали наистина служим поради любов към Господ. Цар Вениамин ясно разграничава това, когато казва: „Ето, аз ви казвам, че не желая да се хваля като ви казвам, че съм прекарал дните си във ваша служба, защото *аз съм бил само в служба на Бога*“⁴.

На кого всъщност служи цар Вениамин? Небесният Отец и Спасител. Когато знаем заради *кого* и *защо* служим на другите, това ни помага да разбираме, че най-висшата проява на любов е отдадеността към Бог.

С промяната на целта ни се промениха и молитвите ни. Започнахме да очакваме с нетърпение срещите ни с това скъпо семейство заради любовта ни към Господ⁵. Правехме го заради Него. Той направи проблема ни да изчезне. След много месеци разговори на вратата семейството започна да ни кани вътре. След време провеждахме редовни молитви и нежни евангелски обсъждания с тях. Създаде се трайно приятелство. Ние Го почитахме и обичахме, като обичахме Неговите чеда.

Можете ли да си спомните за случай, когато с любов и искрени усилия сте се опитали да помогнете на нуждаещ се и сте почувствали, че усилията ви не се забелязват, биват неценени или дори нежелани? В този момент усъмнихте ли се в ценността на службата ви? Ако е така, нека думите на цар Вениамин изместят съмненията и дори обидата ви: „Вие сте само в служба на вашия Бог“⁶.

Вместо да затъваме в неприязън, можем чрез служба да изграждаме по-съвършени взаимоотношения с нашия Небесен Отец. Любовта и отдадеността ни към Него премахват нуждата ни от признание или благодарности и позволяват на любовта Му да прониква в нас и да струи чрез нас.

Понякога може да започваме да служим от чувство на задължение, но дори и тази служба може да ни води до нещо по-висше в нас, така че да служим по „един по-превъзходен

(начин)⁷ – като в поканата на президент Нелсън за „един по-свят подход за полагане на грижи и служение към другите“⁸.

Когато мислим за всичко, което Бог е направил за нас, започваме да служим с благодарност. Като мислим по-малко за ползите, до които може да доведе нашата служба за нас самите, осъзнаваме, че в службата ни трябва да се стремим да слагаме Бог на първо място⁹.

Президент М. Ръсел Балард учи: „Единствено когато обичаме Бог и Христос с цялото си сърце, с цялата си душа и с всичкия си ум, ние ще можем да споделяме тази обич с нашите ближни чрез постъпки на доброта и служба“¹⁰.

Първата от десетте заповеди повтаря следната божествена мъдрост: „Аз съм Йехова, твоят Бог. ... Да нямаш други богове освен Мене“¹¹. Мястото на тази заповед ни помага да разберем, че ако Го слагаме на първо място, всичко друго накрая ще се нареди – дори службата ни към другите. Когато заема най-важно място в живота ни чрез съзнателния ни избор, Бог може да благослави делата ни за наше добро и това на другите.

Господ съветва: „Поглеждайте към Мене във всяка мисъл“¹². А всяка седмица ние сключваме завет да правим точно това – да „си спомня(ме) винаги за Него“¹³. Може ли такава божествена насоченост да се прилага във всичките ни дела? Може ли извършването дори на дребна задача да става възможност да проявяваме любовта и отдадеността си към Него? Считам, че да.

Можем да превръщаме всичките си дела в начин да Го прославяме. Можем да гледаме на всяка задача като на привилегия и възможност да Му служим, дори ако имаме срокове, задължения или мръсни памперси.

Както казва Амон: „Да, аз знам, че съм нищо; що се отнася до моята сила, аз съм слаб; ето защо, аз не ще се хваля със себе си, но ще се хваля с моя Бог, защото с Неговата сила аз мога да правя всичко“¹⁴.

Когато службата ни към Бог се превърне в основната цел в живота ни, губим себе си и след време намираме себе си¹⁵.

Спасителят учи на този принцип толкова просто и ясно: „Затова нека вашата светлина също тъй да свети пред този народ, тъй че те да могат да видят вашите добри дела и да прославят Отца ви, Който е на небесата“¹⁶.

Позволете ми да споделя с вас една мъдрост, която бе написана на стената на сиропиталище в Калкута, Индия: „Ако сте добри, хората може да ви обвиняват, че сте егоисти и сте подли. Обаче бъдете добри. Строеното от вас с години може да бъде разрушено за един миг от друго. Обаче строеното. Хората ще забравят утре доброто, което вършите днес. Обаче вършете добро. Давайте най-доброто от себе си и може никога да не е достатъчно. Обаче давайте най-доброто от себе си. Знаете ли, обаче, накрая всичко ще е между вас и Бог“¹⁷.

Сестри, винаги нещата са между нас и Господ. Както казва президент Джеймс Е. Фауст: „Кое е най-нужно на света? ... Не е ли най-нужно на света всеки човек да има лична, продължаваща, ежедневна връзка със Спасителя? При такава връзка може да се освободи божествеността в нас и нищо не може да промени живота ни до по-голяма степен от това, да узнаем и разбираме божествената ни връзка с Бог“¹⁸.

Алма също обяснява на сина си: „Нека делата ти бъдат за Господа и където и да отидеш, отивай с Господа; да, отправяй всички твои мисли към Господа; да, нека любовта

на сърцето ти бъде в Господа навеки“¹⁹.

По същия начин президент Ръсел М. Нелсън ни учи: „Когато разберем Неговото доброволно Единение, всяко чувство на жертва от наша страна напълно бива засенчено от дълбокото чувство на благодарност за привилегиите да Му служим“²⁰.

Сестри, свидетелствам, че когато Исус Христос, чрез силата на Единението Си, работи *по* нас и *в* нас, Той започва да работи *чрез* нас, за да благославя другите. Служим им, но го правим, като Го обичаме и Му служим. Ставаме като описаното в Писанията: „Всеки (мъж и жена) търси ползата на ближния си и върши всичко с очи, отправени единствено към славата Божия“²¹.

Вероятно епископът ни е знаел, че със съпруга ми ще се поучим от тези ранни и добронамерени, но несвършени усилия да служим на възлюбените Божии синове и дъщери. Свидетелствам с увереност за добротата и любовта, които Той споделя с нас именно когато се стремим да Му служим. В святото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Карл Б. Кук, „Служете“, *Лиахона*, ноем. 2016 г., с. 110.
2. Вж. Мосия 5:2.
3. Учение и завети 59:5, курсив добавен.
4. Мосия 2:16, курсив добавен.
5. Вж. 1 Нефи 11:22.
6. Мосия 2:17.
7. 1 Коринтяните 12:31.
8. Ръсел М. Нелсън, „Служение“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 100.
9. Вж. Матей 6:1–4, 33.
10. М. Ръсел Балард, „Намиране на радост в изгълненото с обич служение“, *Лиахона*, май 2011 г., с. 47.
11. Изход 20:2–3.
12. Учение и завети 6:36.
13. Учение и завети 20:77, 79.
14. Алма 26:12.
15. Вж. Матей 16:24–25.
16. 3 Нефи 12:16, курсив добавен.
17. Често се приписва на Майка Тереза; виж Kent M. Keith, *The Paradoxical Commandments* (1968).
18. James E. Faust, „A Personal Relationship with the Savior,” *Ensign*, Nov. 1976, 58.
19. Алма 37:36.
20. Russell M. Nelson, „The Atonement,” *Liiahona*, Nov. 1996, 35.
21. Учение и завети 82:19.

От Мишел Д. Крейг

Първа съветничка в Общото президентство на Младите жени

Божествена неудовлетвореност

Божествената неудовлетвореност може да ни подтиква да действаме с вяра, да приемаме поканите на Спасителя да вършим добро и смирено да отдаваме живота си на Него.

Когато учех в началното училище, ние се прибирахме у дома по павирана пътека, която постепенно се изкачваше от страни по един хълм. Имаше и друга пътека, непавирана, наречена „момчешката пътека“. Момчешката пътека се изкачваше право нагоре по хълма. Тя беше по-къса, но много по-стръмна. Като малко момиче знаех, че мога да се изкача по всяка момчешка пътека. Още по-важно, знаех, че живея в

последните дни и че ще трябва да върша трудни неща, като пионерите – и исках да бъда подготвена. Затова от време на време изоставах от моята група приятели по павираната пътека, свалях си обувките и тръгнах боса по момчешката пътека. Искан стъпалата ми да загрубят.

Това мислех за подготовката като малко момиче от Неделното училище за деца. Сега мисля друго! Вместо да ходя боса по планински пътеки,

знам, че мога да подготвям краката си да ходят по заветната пътека, като откликвам на поканите на Светия Дух. Господ, чрез Своя пророк, призовава всеки от нас да живее и да се грижи по един „по-висш и по-свят начин“ и да „направи стъпка нагоре“¹.

Тези пророчески призиви към действие, заедно с нашето вродено чувство, че можем да правим и бъдем повече, понякога създават в нас така наречената от старейшина Максвел „божествена неудовлетвореност“². Изпитваме божествена неудовлетвореност, когато сравняваме „това, което *сме*, с това, в което имаме силата да се *превърнем*“³. Ако сме честни със себе си, всеки от нас чувства известно разминаване между това къде сме и кои сме и къде и кои искаме да бъдем. Копнеем за по-добри лични качества. Изпитваме тези чувства, защото сме синове и дъщери Божии, родени със светлината на Христос, но живеещи в един паднал свят. Тези чувства ни се дават от Бог и създават подтик да действаме.

Трябва да се радваме на чувствата на божествена неудовлетвореност, които ни подтикват към по-висш начин на действие, като в същото време разпознаваме и избягваме фалшивата имитация на Сатана – парализиращото обезсърчение. Това е безценно пространство, в което Сатана има голямо желание да се намести. Можем да избираме да ходим по по-висшата пътека, която ни води към търсене на Бог и Неговия мир и благодат, или можем да слушаме Сатана, който твърди, че никога няма да постигнем достатъчно: богатство, интелигентност, красота или каквото и да било. Нашата неудовлетвореност може да стане или божествена, или унищожителна.

Действайте с вяра

Един начин да различаваме божествената неудовлетвореност от фалшивата имитация на Сатана е че тя ни подтиква към праведни действия. Божествената неудовлетвореност не е покана да останем

в своята зона на комфорт, нито ни води до отчаяние. Научила съм, че когато потъвам в мисли за всичко, което *не съм*, не се развивам и е много по-трудно да чувствам и следвам Духа⁴.

Като младеж, Джозеф Смит с особена острота чувства своите несъвършенства и се тревожи за „добрването на безсмъртната (си) душа“. Той казва: „Умът ми се опечали прекомерно, защото усещах вина за греховете си, и... изпитвах тъга заради собствените си грехове и греховете на света“⁵. Това го подтиква към „сериозно размишление и голямо неспокойствие“⁶. Звучи ли ви познато? Изпитвате ли неспокойствие или печал заради несъвършенствата си?

Джозеф *прави* нещо по въпроса. Той споделя: „Често си казвах: Какво трябва да се *направи*?“⁷. Джозеф действа с вяра. Обръща се към Писанията, прочита поканата в Посланието на Яков 1:5 и се обръща към Бог за помощ. Последвалото видение дава началото на Възстановяването. Колко съм благодарна за божествената неудовлетвореност на Джозеф, неспокойствието и обръщането, които го подтикват към праведни действия.

Следвайте подтици за вършене на добро

Светът често използва чувството на неудовлетвореност като извинение за самовглъбеност, съсредоточеност върху личното „Аз“ и миналото и върху това кои сме, какво не сме и какво желаем. Божествената неудовлетвореност ни мотивира да следваме примера на Спасителя, Който „обикаляше да прави благодеяния“⁸. Като вървим по пътеката на ученичеството, ще получаваме духовни подтици да помагаме на другите.

Преди години чух история, която ми помогна да разпознавам и да действам според подтиците на Светия Дух. Сестра Бони Д. Паркин, бивша обща президентка на Обществото за взаимопомощ, сподели следното:

„Сюзан... била изключителна шивачка. Президент (Спенсър У.) Кимбъл бил в нейния район. Една неделя, Сюзан забелязала, че той има нов костюм. Неотдавна баща ѝ донесъл... чудесен копринен плат. Сюзан си помислила, че от този плат ще се получи прекрасна вратовръзка към новия костюм на президент Кимбъл. Затова в понеделник тя ушила вратовръзката. Увила я в хартия и тръгнала към дома на президент Кимбъл.

Но на път към входната врата, тя изведнъж се спряла и си помислила:

„Коя съм аз, че да шия вратовръзка на пророка? Той сигурно си има много“. Преценявайки, че е допуснала грешка, тя се обърнала да си ходи.

И точно тогава сестра Кимбъл отворила вратата и казала: „Здравей, Сюзан!“.

Притеснена, Сюзан отвърнала: „В неделя видях, че президент Кимбъл има нов костюм. Татко тъкмо ми донесе малко коприна от Ню Йорк... и затова му уших вратовръзка“.

Преди Сюзан да може да продължи, сестра Кимбъл я прекъсва, хваща я за раменете и казва: „Сюзан, никога не подтискай добро намерение“⁹.

Това е страшно! „Никога не подтискай добро намерение“. Понякога, когато получавам подтик да направя нещо за някого, се питам дали това е истински подтик или са мои собствени мисли. Но ми се напомня, че „това, което идва от Бога, подканва и подбужда да се върши добро непрестанно; ето защо, всичко, което подканва и подбужда да се върши добро, да се обича Бога и да Му се служи, е вдъхновено от Бога“¹⁰.

Независимо дали са ясни подтици или просто желание да се помогне, доброто дело никога не е напразно, защото „любовта никога не отпада“¹¹ – и не може да бъде нещо неправилно.

Често моментът не е удобен и рядко знаем какво ще се получи от нашите малки деяния на служба. Но от време на време ще осъзнаваме, че сме били инструмент в Божиите ръце и ще бъдем благодарни да знаем, че работата на Светия Дух чрез нас е проявление на Божието одобрение.

Сестри, вие и аз можем да умоляваме за Светия Дух да ни показва „всичко, което трябва да прави(м)“¹², дори когато списъкът със задачи изглежда вече пълен. Когато сме подтиквани, можем да оставяме чиниите в мивката или един куп важни имейли, за да почетем на дете, да поговорим с приятел, да гледаме децата на съсед или да служим в храма. Не ме разбирайте погрешно – самата аз правя списъци, обичам да отмятам свършеното. Но мирът се дава

чрез знанието, че да *бъдеш* повече не означава непременно да *вършиш* повече. Това да реагирам на неудовлетвореността чрез следване на подтици променя начина, по който мисля за „моего време“ и гледам на хората не като на причина за прекъсване, а като смисъл на живота ми.

Божествената неудовлетвореност ни води към Христос

Божествената неудовлетвореност води до смирение, а не до самосъжаление или обезсърчение от сравняване, при което винаги не ни достига нещо. Спазващите завети жени са най-различни. Техните семейства, опитът им в живота и обстоятелствата им се различават.

Разбира се, всички ние не успяваме да реализираме напълно божествения си потенциал и има истина в това, че *сами* няма да успеем. Но благата вест на Евангелието е следната: чрез благодатта Божия ние *можем* да успеем. С помощта на Христос, ние можем да направим всичко¹³. В Писанията ни е обещано, че ще намираме „благодат, която да помага в подходящото време“¹⁴.

Има и една изненадваща истина – нашите слабости могат да бъдат благословия, когато ни смиряват и ни подтикват да се обърнем към

Христос¹⁵. Неудовлетвореността става божествена, когато смирено се обръщаме към Исус Христос в това, което не ни достига, вместо да гледаме назад със самосъжаление.

Всъщност, чудесата на Исус често започват с осъзнаването на нещо, което ни липсва, някаква нужда, неуспех или слабост. Помните ли хлябовете и рибите? Във всяко от евангелията се описва чудотворното нахранване на хиляди Негови последователи¹⁶. Но разказът започва с признаването на недостига от страна на учениците; те осъзнават, че имат само „пет ечемичени хляба и две риби; но какво са те за толкова хора“¹⁷. Учениците са прави: те *нямат* достатъчно храна, но дават каквото имат на Исус, и тогава *Той* прави чудото.

Някога чувствали ли сте, че вашите таланти и дарове са твърде малки за предстоящата задача? Аз да. Но вие и аз можем да даваме на Христос каквото имаме и Той ще умножава усилията ни. *Ако* разчитате на Божията благодат, това, което имате да предложите, е повече от достатъчно – дори с вашите човешки недостатъци и слабости.

Истината е, че всеки от нас се намира на едно поколение разстояние от божествеността, всички ние сме Божии чеда¹⁸. И точно както се е случвало с пророци и обикновени мъже и жени през вековете, Небесният Отец желае да ни променя.

К. С. Луис обяснява Божията преобразяваща сила по следния начин: „Представете си, че сте една жива къща. А Бог идва, за да ремонтира. В началото може би разбирате какво върши. Поправя канализацията, спира течовете на покрива и така нататък. И сами знаете, че всичко това е належашо, така че не сте изненадани. Но изведнъж започва да бута стени по начин, който наистина боли. ... (Виждате ли), Той гради къща съвсем различна от вашите очаквания. ... Мислихте си, че ще (бъдете) само една малка прилична къщурка, а Той гради палат. Той планира Сам да дойде и да живее в него“¹⁹.

Поради единителната жертва на Спасителя, ние можем да се справяме с предстоящите задачи. Пророчите ни учат, че когато се изкачваме по пътя на ученичеството, ние можем да бъдем осветявани чрез Христовата благодат. Божествената неудовлетвореност може да ни подтиква да действаме с вяра, да приемаме поканите на Спасителя да вършим добро и смирено да отдаваме живота си на Него. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Russell M. Nelson, in Tad Walch, “The Lord’s Message Is for Everyone”: President Nelson Talks about Global Tour,” *Deseret News*, Apr. 12, 2018, deseretnews.com.
2. Neal A. Maxwell, “Becoming a Disciple,” *Ensign*, June 1996, 18.
3. Neal A. Maxwell, “Becoming a Disciple,” 16; курсив добавен.
4. „Разочарованието ще отслаби вярата ви. Ако понижите очакванията си, ефективността ви ще намалее, желанието ви ще отслабне и ще бъде по-трудно да следвате Духа“ („Каква е моята цел като мисионер?“, *Проповядвайте Моето Евангелие: Ръководство за мисионерска служба*, 2004 г., lds.org/manual/missionary).
5. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, с. 2008 г., с. 30.
6. Джозеф Смит – История 1:8.
7. Джозеф Смит – История 1:10, курсив добавен.
8. Деянията 10:38.
9. Bonnie D. Parkin, “Personal Ministry: Sacred and Precious” (Brigham Young University devotional, Feb. 13, 2007), 1, speeches.byu.edu.
10. Мороний 7:13.
11. 1 Коринтяните 13:8.
12. 2 Нефи 32:5.
13. „За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме укрепява“ (Филипяните 4:13).
14. Евреите 4:16.
15. “И ако хората дойдат при Мене, аз ще им покажа тяхната слабост. аз давам на хората слабост, за да бъдат смирени; и Моята благодат е достатъчна за всички хора, които се смиряват пред Мене; защото ако те се смиряват пред Мене и повярват в Мене, тогава аз ще сторя слабите им страни да станат силни“ (Етер 12:27, курсив добавен).
16. Вж. Матей 14:13–21, Марк 6:31–44, Лука 9:10–17, Йоан 6:1–14.
17. Йоан 6:9.
18. Президент Бойд К. Пакър учи: „Независимо от броя на поколенията в смъртното ви потекло, независимо от расата или народа, който представлявате, родословието на духа ви може да бъде написано на един единствен ред. Вие сте чедо на Бог!“ (“To Young Women and Men,” *Ensign*, May 1989, 54).
19. C. S. Lewis, *Mere Christianity* (1960), 160.

От Кристина Б. Франко

Втора съветничка в Общото президентство на Неделното училище за деца

Радостта от безкористната служба

Обещали сме на Небесния ни Отец, че ще служим на Него и на другите с любов и ще вършим волята Му във всичко.

След миналата обща конференция много хора се обърнаха към мен с един и същ въпрос: „Удобни ли са тези столове?“. Всеки път отговарях: „Тези столове са много удобни, ако няма да изнасяш реч“. Така е, нали? На тази конференция столът ми не беше толкова удобен, но наистина съм благодарна

за благословията и честта да се обърна към вас тази вечер.

Понякога, докато служим, се налага да сядаме на различни места. Някои са доста удобни, а други не, но ние сме обещали на Небесния ни Отец, че ще служим на Него и на другите с любов и ще вършим волята Му във всичко.

Преди няколко години младежите в Църквата научиха, че когато „се отправяте в служба на Бога“ (Учение и завети 4:2), започвате най-великото пътешествие. Помогат на Бог да ускори Своето дело и това е велико, радостно и чудно преживяване¹. Това е пътешествие, достъпно за всички – на всяка възраст – и ни води по това, което възлюбеният ни пророк нарича „заветната пътека“².

За съжаление обаче, живеем в егоистичен свят, в който хората непрекъснато питат: „А какво ще получа в замяна?“, вместо да питат: „На кого мога да помогна днес?“ или „Как по-добре да служа на Господ в призованието си?“, или „Отдавам ли всичко за Господ?“.

Велик пример в живота ми за безкористна служба е сестра Виктория

Антониети. Виктория бе една от учителките в Неделното училище за деца, докато бях малка в Аржентина. Всеки вторник следобед, когато се събирахме за Неделното училище за деца, тя носеше шоколадова торта. Всички я обичаха – само аз не. Мразех шоколадовите торти! И въпреки че тя се опитваше да ми даде от нея, аз винаги ѝ отказвах.

Един ден, след като тя бе дала от шоколадовата торта на другите деца, аз я попитах: „Защо не носите с друг вкус – например портокалова или ванилова?“.

След като се засмя, тя ме попита: „Защо *ти* не опиташ малко? Тази торта е направена със специална съставка и ти обещавам, че ако я опиташ, ще ти хареса!“.

Огледах се и за моя изненада май на всички им харесваше. Съгласих се да опитам. Познайте какво се случи! Хареса ми! Беше първият път, когато ми бе харесала шоколадова торта.

Чак след много години разбрах каква е специалната съставка на сестра Антониети. С децата ми посещавахме майка ми всяка седмица. При едно от тези посещения с мама ядяхме по парче шоколадова торта и аз ѝ разказах как за пръв път се научих да харесвам шоколадови торти. Тогава тя ми обясни останалата част от историята.

„Разбираш ли, Крис – каза мама, – Виктория и семейството ѝ нямаша много средства и всяка седмица тя трябваше да избира да плати за автобус за себе си и четирите си деца до Неделното училище за деца или да купи продукти за шоколадова торта за своите ученици. Тя винаги избираше шоколадовата торта вместо автобуса и с децата си вървеше пеша повече от 3 км, във всяка посока, независимо от времето“.

В този ден аз оцених повече нейната шоколадова торта. По-важното е, че научих, че тайната съставка в тортата на Виктория бе обичта, която изпитваше тя към онези, на които служеше и безкористната ѝ жертва за нас.

Споменът за тортата на Виктория ми помага да си спомням една безкористна жертва, на която Господ учи учениците Си, докато върви към съкровищницата на храма. Знаете историята. Старейшина Джеймс Талмидж учи, че има 13 ковчежета „и хората пускат в тях лептата си за (различни) цели, посочени от надписите на ковчежетата. Исус наблюдава наредилите се дарители, които са от всички сфери на живота. Някои дават даренията си „искрено“, а други пускат „големи количества сребро и злато“, надявайки се да

бъдат видени, забелязани и похвалени за даренията си.

Сред тях е една бедна вдовица, която... пуска в съкровищницата две дребни бронзови монети, известни като лепти; нейният принос се равнява на по-малко от половин цент в американски пари. Господ свиква учениците Си около Себе Си, насочва вниманието им към бедната вдовица и извършеното от нея и казва: „Истина ви казвам, тази бедна вдовица пушна повече от всички, които пускат в съкровищницата; защото те всички пускат от излишъка си, а тя от немотията си пушна всичко, което имаше – целия си имот“ (Марк 12:43–44)³.

Вдовицата не изглежда да е на забележима позиция в обществото си. Тя всъщност притежава нещо важно: нейните намерения са чисти и дава всичко, което притежава. Вероятно тя дава по-малко от другите, по-тихо от другите, по-различно от другите. Според някои, даденото от нея е незначително, но за Спасителя, Който „съзира помислите и намеренията на сърцето“⁴, тя дава всичко, което има.

Сестри, даваме ли безрезервно на Господ най-доброто от себе си? Жертваме ли от нашето време и таланти, за да може подрастващото поколение да се учи да обича Господ и да спазва Неговите заповеди? Служим ли на хората около нас, както и на тези, на които ни е възложено, с грижа и усърдие – жертвайки време и енергия, които могат да бъдат използвани по други начини? Спазваме ли двете най-големи заповеди – да обичаме Бог и да обичаме Неговите чеда⁵? Тази любов често се проявява като служба.

Президент Далин Х. Оукс учи: „Нашият Спасител се отдал изцяло в безкористна служба. Той учи, че всеки един от нас трябва да Го последва, като изоставим своите егоистични интереси, за да служим на другите“.

Той продължава:

„Подобен пример на забравянето на себе си в служба на другите... е жертвата, която родителите правят за своите деца. Майките изстрадат

болки и изоставят личните интереси и удобства, за да родят и отгледат всяко дете. Бащите пригаждат своя живот и задачи, за да поддържат семейството. ...

... Радваме се също на онези, които се грижат за членове на семейството с недъзи и възрастни родители. Никой, който участва в такава служба, не пита „Какво ще получа в замяна?“ Всичко това изисква да оставим настрана личното удобство за сметка на безкористната служба. ...

(И) всичко това илюстрира вечния принцип, че ние сме по-щастливи и изпитваме повече удовлетворение, когато действаме и служим повече за това, което даваме, а не което получаваме.

Нашият Спасител ни учи да Го следваме, като правим жертвите, необходими да изгубим себе си в безкористно служене на другите⁶.

Президент Томас С. Монсън също ни учи, че „вероятно, когато се изправим пред Създателя си, няма да ни питат: „Колко поста заемахте?“, а по-скоро: „На колко души помогнахте?“. Всъщност вие не можете никога

да обичате Господ, докато не Му служите, служейки на Неговия народ⁷.

С други думи, сестри, няма значение дали седим на удобните столове или сме се мъчили да издържим събранието на ръждясал сгъваем стол на последния ред. Няма да има значение дали по необходимост сме излезли във фойето, за да успокоим плачещо бебе. Важното е, че сме дошли с желание да служим, че сме

забелязали хората, на които служим и сме ги поздравили с радост, че сме се представили на седящите на реда ни със сгъваеми столове – предлагайки приятелство, въпреки, че *не ни е* възложено да им служим. И определено ще е важно да вършим всичко със специалната съставка, наречена служба, примесена с любов и жертва.

Осъзнах, че не е нужно да правим шоколадови торти, за да бъдем успешни учителки в Неделното училище за деца, защото не тортите са важни. Важна е любовта, породила действието.

Свидетелствам, че любовта става свещена посредством жертва – жертвата на учител и още повече чрез върховната и вечна жертва на Божия Син. Свидетелствам, че Той е жив! Обичам Го и желая да се отървам от егоистичните желания, за да обичам и служа като Него. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Young Men General Presidency, “This Marvelous Work,” *Liahona*, Jan. 2015, 49.
2. Ръсел М. Нелсън, „Да вървим заедно напред“, *Лиахона*, апр. 2018 г., с. 7.
3. James E. Talmage, *Jesus the Christ* (1916), 561.
4. Учение и завети 33:1.
5. Вж. Матей 22:37, 39.
6. Далин Х. Оукс, „Безкористна служба“, *Лиахона*, май 2009 г., с. 93 и 96.
7. Thomas S. Monson, “Great Expectations” (Brigham Young University devotional, Jan. 11, 2009), 6, speeches.byu.edu.

От президент Хенри Б. Айринг
Втори съветник в Първото президентство

Жените и изучаването на Евангелието у дома

Спасителят е вашият съвършен пример за ролята, която ще играете в Неговото дело да постави по-силен акцент върху изучаването на Евангелието у дома.

Мои обични сестри, чудесно е да се срещна с вас. Това е вълнуващо време за Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Господ излива знание за Своята Църква, както е обещал, че ще го прави.

Спомнете си какво казва Той: „Колко дълго могат да останат нечисти движещите се води? Коя сила ще спре небесата? Колкото човек би могъл да простре слабата си ръка и да спре постановения ход на река Мисури или да я обърне обратно на течението, толкова може да се попречи на Всемогъщия да излива познание от небесата върху главите на светиите от последните дни“¹.

Част от това изливане на познание от страна на Господ върху умовете и сърцата на Неговия народ е ускорения темп, с който Той върши това дело. Той пояснява, че дъщерите на Небесния Отец ще играят основна роля в това чудодейно ускоряване. Едно доказателство за това чудо е напътствието Му към Неговия жив пророк да акцентира върху евангелското

обучение у дома и в семейството.

Може да попитате: „Какво превръща верните сестри в основна сила, помагаща на Господ да излива знание върху Своите светиите?“ Господ дава отговора в „Семейството: прокламация към света“. Помнете думите, но може да съзрете нов смисъл и да осъзнаете, че Господ е предвидил случващите се вълнуващи промени. В прокламацията, Той възлага на

сестрите задачата да бъдат главни учители на Евангелието в семейството, с думите: „Майките са отговорни предимно за отглеждането на децата си“². Това включва възпитаване на евангелски истини и знание.

Прокламацията продължава: „В тези свещени отговорности бащите и майките са задължени да си помагат като равностойни партньори“³. Те са равностойни партньори – партньори с еднакъв потенциал за духовно израстване и придобиване на знания, което ги обединява, докато си помагат взаимно. Те са равни в божествената си съдба да бъдат възвисени заедно. Всъщност, мъжете и жените не могат да бъдат възвисени поотделно.

Защо тогава, Божия дъщеря в обединена и равностойна връзка получава основната отговорност да подхранва с най-важното хранително вещество, което всички трябва да получават – знание за истината, идваща от небесата? Доколкото знам, това е Господният подход откакто семействата са създадени на този свят.

Например, Ева е тази, която получава знанието, че Адам трябва да вземе от плода на дървото на познанието, за да спазят всички Божии заповеди и да създадат семейство. Не знам защо Ева е първа, но Адам и Ева са напълно обединени, когато знанието се излива върху Адам.

Друг пример как Господ използва възпитателните умения на жените е начинът, по който Той укрепва синовете на Еламан. Усетих бучка в гърлото си, когато прочетох разказа и след това си спомних тихите и насърчителни думи на моята майка при заминаването ми за военна служба.

Еламан си спомня:

„... Майките им ги бяха научили, че ако не се съмняват, Бог ще ги избави.

И те ми преповториха словата на своите майки, казвайки: Нямаме никакво съмнение, че майките ни знаят това“⁴.

Въпреки, че не знам всички причини, поради които Господ възлага основната отговорност за отглеждане в семейството на верните сестри, вярвам, че това е свързано със способността ви да обичате. Необходима е голяма обич, за да усещаш потребностите на някого друго повече от своите собствени. Това е чистата любов Христова за човека, за когото се грижите. Това чувство на милосърдие се проявява от човек, избран да бъде настойник, който е заслужил силата на Единението на Исус Христос. Девизът на Обществото за взаимопомощ, който моята майка илюстрира, ми изглежда вдъхновяващ: „Любовта никога не отпада“.

Като Божии дъщери, имате вродена и силна способност да усещате нуждите на другите и да обичате. Това, от своя страна ви прави по-възприемчиви за нашествията на Духа. Тогава Духът може да напътства вашите мисли, думи и действия за отглеждане на деца, така че Господ да може да излива знание, истина и смелост върху тях.

Сестри, които чувате гласа ми, всяка от вас се намира на различен етап в житейското ви пътуване. Някои от вас са млади момичета, които са на общата сесия на жените за пръв път. Други са млади жени, подготвящи се да отглеждат и полагат грижите, които Бог очаква от тях. Някои са младоженки, които още нямат деца, други са млади майки с едно или повече деца. Някои са майки на тийнейджъри, а други имат деца, които са на мисионерското поле. Някои имат деца, които са отслабнали във вярата и са далеч от дома. Някои живеят сами, без верни спътници. Някои са баби.

И при все това, каквито и да са личните ви обстоятелства, вие сте част – ключова част от Божието семейство и от вашето семейство, било то в бъдеще, в този свят или в света на духовете. Доверието, което Бог ви гласува, е да се грижите за колкото може повече членове на Неговото и

вашето семейство, чрез обич и вяра в Господ Исус Христос.

Предизвикателството пред вас е да разберете за кого, как и кога да се грижите. Трябва ви Господната помощ. Той познава сърцата на хората и знае кога те са готови да приемат вашите грижи. Вашата молитва с вяра ще бъде ключът към успеха ви. Може да разчитате да получавате Неговото напътствие.

Той дава следното насърчение: „Поискайте от Отца в Мое име с вяра, вярвайки, че ще получите, и вие ще имате Светия Дух, Който изявява всички неща, които са целесъобразни“⁵.

В допълнение към молитвата, сериозното изучаване на Писанията ще бъде част от вашата нарастваща способност да полагате грижи. Обещанието гласи: „Нито се безпокойте предварително какво ще кажете, а непрестанно съхранявайте в ума си словата на живот и в същия час ще ви се даде онази част, която ще бъде отмерена за всеки човек“⁶.

Затова, ще отделяте повече време да се молите и размишлявате по духовни въпроси. Познание за истината ще се излива върху вас и ще нараства способността ви за полагане на грижи за останалите в семейството ви.

Ще има моменти, когато ще мислите, че напредъкът ви в придобиването на знания как по-успешно да отдавате грижи е бавен. Ще е нужна вяра, за да устоявате докрай. Спасителят ви дава следното насърчение:

„Затова да се не уморявате да вършите добро, защото вие полагате основата на велико дело. И от дребните неща произлиза онова, което е велико.

Ето, Господ изисква сърцето и драговолен ум; и драговолните, и послушните ще ядат благото на земята Сион в тези последни дни“⁷.

Вашето присъствие тази вечер е доказателство, че сте готови да приемете Господната покана да помагате на другите. Това важи дори за най-младите тази вечер,

Това ще се превръща все повече във ваш духовен дар, когато го търсите. Членовете на вашето семейство ще го усещат, като се молите с по-голяма вяра.

Когато семейството се събира да четете Писанията на глас, вие вече ще сте ги чели и молили, за да се подготвите. Ще имате моменти, в които ще се молите Духът да просветли ума ви. След това, когато дойде вашият ред да четете, членовете на семейството ще чувстват любовта ви към Бог и Неговото слово. Те ще бъдат подхранвани от Него и Неговия Дух.

Може да се радвате на подобно вдъхновение на всяко семейно събиране, ако се молите за това и го планирате. То може да коства усилия и време, но ще доведе до чудеса. Спомням си един урок от майка ми, когато бях малък. Още виждам в съзнанието си оцветената карта, която тя направи за пътуванията на апостол Павел. Чудя се как намери време и сили да я направи. И до днес съм благословен от любовта ѝ към този верен апостол.

Всяка от вас ще намира начини да допринася за изливането на истината върху вашите семейства във възстановената църква на Господ. Всяка от вас ще се моли, изучава и размишлява, за да разбере какъв ще бъде нейният индивидуален принос. Знам със сигурност следното: всяка от вас, наравно с Божиите синове, ще бъде основна част от чудото на изучаването на Евангелието и живота според него, което ще ускори събирането на Израил и ще подготви Божието семейство за славното завръщане на Господ Исус Христос. В свящото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Учение и завети 121:33.
2. „Семейството: прокламация към света“, *Лиакхона*, май 2017 г., с. 145.
3. „Семейството: прокламация към света“, с. 145.
4. *Алма* 56:47–48.
5. Учение и завети 18:18.
6. Учение и завети 84:85.
7. Учение и завети 64:33–34.
8. Вж. 2 Нефи 19:12, 21.
9. 3 Нефи 10:4.

тук. Може да знаете за кого да се грижите в семейството ви. Ако се молите с искрено намерение, в ума ви ще изплува някое име или лице. Ако се молите да разберете какво да направите или кажете, ще получите отговор. Всеки път, когато се подчинявате, способността ви за полагане на грижи ще нараства. Ще се подготвяте за деня, когато ще отглеждате собствените си деца.

Майките на тийнейджъри могат да се молят за разбиране как да отглеждат син или дъщеря, които създават трудности при отглеждането. Може да се молите да разберете кой би могъл да има духовното влияние, от което вашето дете има нужда и ще приеме. Бог чува и отговаря на подобни сърдечни молитви на разтревожени майки и помага.

Също, сърцето на някоя баба тази вечер може да е съкрушено от бременето и грижите за децата и внуците ѝ. Може да почерпите смелост и напътствие от опита на семействата в Писанията.

От времето на Ева и Адам, до Татко Израил и така до всяко семейство в Книгата на Мормон, има достигнал един сигурен урок за това, което трябва да се върши относно

страданието по деца, които не откликват: никога не спирайте да обичате!

Имаме окуражителния пример на Спасителя, как Той се грижил за непокорните духовни чеда на Неговия Небесен Отец. Дори когато те Му причиняват болка, ръката на Спасителя е все още простряна⁸. Той говори в 3 Нефи на духовните си сестри и братя, които бил опитал безуспешно да възпита: „О, вие жители... от дома Израилев, колко пъти съм ви събирал, както кокошка събира своите пилци под крилата си и съм ви хранил“⁹.

За сестрите на всякакъв етап от житейското пътуване, във всякакво семейно положение и от всяка култура – Спасителят е вашият свършен пример за ролята, която ще играете в Неговото дело да постави по-силен акцент върху изучаването на Евангелието у дома.

Ще прилагате присъщото ви чувство за милосърдие за промени в дейностите и практиките във вашето семейство. Това ще води до по-голям духовен напредък. Когато се молите с членовете на семейството и за тях, ще усещате вашата любов и тази на Спасителя към тях.

От президент Далин Х. Оукс
Първи съветник в Първото президентство

Родители и деца

Великият план за щастие на нашия Небесен Отец ви показва кои сте и каква е целта на вашия живот.

Мои скъпи сестри, колко прекрасно е да имаме тази нова обща сесия на жените в Църквата на възраст над осем години. Чухме вдъхновяващи послания от сестрите-ръководители и президент Хенри Б. Айринг. С президент Айринг обичаме да работим под напътствията на президент Ръсел М. Нелсън и очакваме с нетърпение неговото пророческо обръщение.

I. Децата са нашият най-скъпоценен дар от Бог – нашето вечно нарастване.

При все това, живеем във времена, когато много жени не искат да имат нищо общо с раждането и отглеждането на деца. Много пълнолетни младежи отлагат брака, докато светските нужди не бъдат задоволени. Средната възраст за брак на членовете на нашата Църква се е увеличила с повече от две години и броят на децата на членовете намалява. Съединените щати и някои други държави са застрашени от бъдеще, в което твърде малко деца стават възрастни, които да издържат пенсиониращите се¹. Над 40 процента от децата, родени в Съединените

щати, са от неомъжени майки. Тези деца са уязвими. Всяка от тези тенденции действа срещу божествения план на спасение на Отца.

II.

Жените-светии от последните дни разбират, че да бъдат майки е техният най-висш приоритет и тяхната най-велика радост. Президент Гордън Б. Хинкли казва: „Жените обикновено получават най-голямо удовлетворение и щастие у дома и в семейството. Бог е заложил нещо божествено в жените, което се изразява в тиха сила, финес, мир, добротата, добродетел, истина и любов. И всички тези изключителни качества се изразяват по най-истински и най-задоволяващ начин в майчинството“.

Той продължава: „Най-великата работа, която една майка някога ще изпълнява, е да живее, възпитава, обучава, насърчава и отглежда децата си в праведност и истина. Няма нищо друго, което може да се сравни с това, без значение какво прави тя“².

Майки, възлюбени сестри, ние ви обичаме поради това кои сте и какво правите за всички нас.

В своето важно обръщение от 2015 г. „Молба към моите сестри“ президент Ръсел М. Нелсън казва:

„Божие царство не е и не може да бъде завършено без жени, които сключват свещени завети и ги спазват, жени, които могат да говорят със силата и властта на Бог!

Днес... се нуждаем от жени, които знаят как да осъществяват важните неща чрез вяра и които са смели защитници на морала и семейството в един болен от грях свят. Нуждаем се от жени, които отдадено водят Божиите чедра в заветния път към възвисяване; жени, които знаят как да получават лично откровение, които разбират силата и мира на надаряването в храма; жени, които знаят как да призовават небесните сили, за да защитават и укрепват деца и семейства; жени, които проповядват без страх“³.

Всички тези вдъхновени учения са основани на „Семейството:

любими“. Ето първия куплет, който всички сме пели и в който вярваме:

*Бог е с вас, чеда любими,
зорко бди Той нощ и ден.
Който в' правда тук живее,
Негов е щастлив, блажен⁵.*

Има две учения в този куплет: Първо, нашият Небесен Отец е близо до нас и бди над нас нощ и ден. Замислете се само! Бог ни обича, Той е близо до нас и бди над нас. Второ, Той се радва да ни благославя, когато се стремим да живеем „в правда“. Каква утеха сред тревогите и трудностите ни!

Да, млади жени, вие сте благословени и прекрасни, но сте като всички чеда на Небесния Отец в своята нужда да се стремите да живеете „в правда“.

Тук бих могъл да ви дам съвети по отношение на много различни неща, но съм избрал да говоря само за две.

Първият ми съвет се отнася за мобилните телефони. Скорошно национално проучване откри, че повече от половината тийнейджъри в Съединените щати казват, че прекарват твърде много време на мобилните си телефони. Повече от 40 процента казват, че чувстват тревога, когато са далеч от мобилните си телефони⁶. Това е по-често срещано при момичетата, отколкото при момчетата. Мои млади сестри, а също и възрастни, ще бъдете благославяни, ако ограничавате употребата на мобилните телефони и зависимостта си от тях.

Вторият ми съвет е дори още по-важен. Бъдете мили с другите. Добротата е нещо, което много от нашите младежи вече проявяват. Някои групи младежи в някои общности са дали пример на всички нас. Ние сме били вдъхновявани от добрите постъпки на нашите младежи спрямо тези, които се нуждаят от любов и помощ. По много начини вие оказвате тази помощ и проявявате такава любов едни към други. Бихме желали всички да следват вашия пример.

прокламация към света“, в която тази възстановена Църква отново потвърждава ученията и традициите, които са съществени в плана на Твореца преди да създаде тази земя.

III.

Сега се обръщам към по-младата част от присъстващите. Мои скъпи млади сестри, поради вашето знание за възстановеното Евангелие на Исус Христос, вие сте уникални. Вашето знание ще прави възможно за вас да устоявате и да преодолявате трудностите на израстването. От ранна възраст сте участвали в проекти и програми, които са развивали вашето знание, таланти, умения за писане, говорене и планиране. Учени сте да бъдете отговорни и как да устоявате на изкушенията да лъжете, мамите, крадете или употребявате алкохол или наркотици.

Това, че сте уникални, е признато от едно проучване от Университета на Северна Каролина на американските тийнейджъри и религията. Статия на *Charlotte Observer* е със заглавие “Mormon teens cope best: Study finds they top peers at handling adolescence.” („Мормонските тийнейджъри се справят най-добре

– проучване открива, че спрямо своите връстници те показват най-добри резултати при справянето с юношеството“). Тази статия включва заключението: „Мормоните са най-добри при избягването на опасно поведение, справят се добре в училище и гледат позитивно на бъдещето“. Един от работещите по проучването, който провел интервюта с повечето от нашите младежи, казва: „В почти всички разгледани от нас категории има ясен модел: Мормоните са на първите места“⁴.

Защо се справяте най-добре с трудностите на израстването? Млади жени, причината е, че разбирате великия план на щастие на Небесния Отец. Той ви показва кои сте и каква е целта на вашия живот. Младежите с това разбиране са най-добри при разрешаването на проблеми и в това да избират правилното. Вие знаете, че можете да получавате Господната помощ при преодоляването на всички трудности на израстването.

Друга причина, поради която сте най-ефективни е, че разбирате, че сте чеда на Небесен Отец, Който ви обича. Сигурен съм, че знаете нашия чудесен химн „Бог е с вас, чеда

Висши ръководители и висши служители на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни

ПЪРВОТО ПРЕЗИДЕНТСТВО

Далин Х. Оукс
Първи съветник

Ръсел М. Нелсън
Президент

Хенри Б. Айринг
Втори съветник

КВОРУМЪТ НА ДВАНАДЕСЕТТЕ АПОСТОЛИ

М. Ръсел Балард

Джефри Р. Холанд

Дитер Ф. Ухтдорф

Дейвид А. Беднар

Куентин Л. Кук

Д. Тод Кристоферсън

Нийл Л. Андерсън

Роналд А. Расбанд

Гари Е. Стивънсън

Дейл Г. Ренлънд

Герит У. Гонг

Юлисис Соарес

ПРЕЗИДЕНТСТВОТО НА СЕДЕМДЕСЕТТЕ

Л. Уитни Клейвън

Патрик Кийрън

Карл Б. Кук

Робърт К. Гай

Мерил М. Винсън

Жозе А. Тексейра

Карлос А. Гало

В същото време знаем, че противникът изкушава всички ни да бъдем груби и все още има много примери за това, дори сред децата и младежите. Постоянната грубост е позната под много имена, като тормоз, сдружаване срещу някого или съюзаване с цел отхвърляне на другите. При тези примери умишлено се причинява болка на съученици или приятели. Мои млади сестри, не е угодно за Господ, ако сме жестоки или груби към другите.

Ето един пример. Чух за един млад мъж, бежанец тук в Юта, който бил подиграван за това, че е различен и че понякога говори на родния си език. Той бил обект на преследване от група привилегировани младежи, докато не им отмъсти така, че прекара в затвора повече от 70 дни, докато се обмисляше депортирането му. Аз не знам какво провокира тази група младежи, много от които светии от последните дни като вас, но виждам резултата от грубостта им – трагично преживяване за сметка на едно от Божиите чедра. Малките грубости могат да имат погубващи последствия.

Когато чух тази история, я сравних с думите на нашия пророк, президент Нелсън, по време на скорошно духовно послание за младежи по света. Молейки вас и всички останали младежи да помагате при събирането на Израил, той казва: „Откроява(й)те (се); ... бъдете различни от света. Вие и аз знаем, че трябва да сте светлината на света. Затова Господ очаква от вас да изглеждате, да се изказвате, да действате и да се обличате като истински последователи на Исус Христос“⁷.

Членовете на младежкия батальон, към който президент Нелсън ви кани да се присъедините, няма да бъдат *груби* едни към други. Те следват ученията на Спасителя да помагат, да бъдат любящи и загрижени за другите, дори да обръщат другата буза, когато някой не постъпва правилно с тях.

В обръщение от обща конференция по времето, когато много от вас са се родили, президент Гордън Б. Хинкли хвали „прекрасни(те)

млади жени, които се стремят да живеят според Евангелието“. Той ги описва така, както и аз искам да опиша вас:

„Те са щедри една към друга. Те се стремят да се подкрепят една друга. Те са чест за своите родители и домовете, от които идват. Те приближават времето, в което ще станат жени и ще носят през целия си живот идеалите, които ги мотивират сега“⁸.

Като Господен служител, аз ви казвам, млади жени, че нашият свят се нуждае от вашата доброта и любов. Бъдете мили към другите. Исус ни учи да се обичаме един друг и да се отнасяме към другите така, както искаме те да се отнасят към нас. Когато се стремим да бъдем мили, ние се приближаваме към Него и Неговото любящо влияние.

Мои скъпи сестри, ако сте замесени в грубост или дребнавост, индивидуално или като група, решете сега да се промените и насърчавайте другите да се променят. Това е моят съвет и аз ви го давам като служител на Господ Исус Христос, тъй като Неговият Дух ме подтикна да ви говоря по тази важна тема.

Свидетелствам за Исус Христос, нашия Спасител, Който ни учи да се обичаме един друг, както Той ни възлюби. Моля се да вършим това. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Sara Berg, “Nation’s Latest Challenge: Too Few Children,” *AMA Wire*, June 18, 2018, wire.ama-assn.org.
2. *Teachings of Gordon B. Hinckley* (1997), 387, 390; see also M. Russell Ballard, “Mothers and Daughters,” *Liahona*, May 2010, 18 (in *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* [2011], 156).
3. Ръсел М. Нелсън, „Молба към моите сестри“, *Лиакхона*, ноем. 2015 г., с. 96; вж. също Russell M. Nelson, “Children of the Covenant,” *Ensign*, May 1995, 33.
4. Проучването е публикувано от издателството към Университета Оксфорд под заглавието „*Soul Searching: The Religious and Spiritual Lives of American Teenagers*“ (2005) с автори Кристън Смит и Мелинда Лъндкуист Дентън.
5. „Бог е с вас, чедра любими“, *Химни*, № 67.
6. Виж “In Our Opinion: You Don’t Need to Be Captured by Screen Time,” *Deseret News*, Aug. 31, 2018, deseretnews.com.
7. Ръсел М. Нелсън, „Смеи воини на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), с. 8, broadcasts.lds.org.
8. Гордън Б. Хинкли, „Нуждата от по-голяма доброта“, *Лиакхона*, май 2006 г., с. 60–61.

От президент Ръсел М. Нелсън

Участието на сестрите в събирането на Израил

Отправлям пророческа молба към вас, жените в Църквата, да оформите бъдещето, като помагате в събирането на разпръснатия Израил.

Прекрасно е да бъда с вас, мои скъпи и безценни сестри. Едно мое преживяване неотдавна ще ви даде представа за моите чувства към вас и възвишените способности, с които сте надарени.

Един ден, докато говорех на събрание в Южна Америка, толкова много се развълнувах от моята тема, че в много важен момент казах: „Като майка на 10 деца, мога да ви кажа, че...“, след което довърших посланието си.

Не си бях дал сметка, че съм казал думата *майка*. Моят преводач, предполагайки, че съм сбъркал думата, променил *майка* на *баща*, затова в събранието не научиха, че съм се нарекъл *майка*. Но съпругата ми Уенди чула и беше очарована от моето „Фройдистко подхлъзване“.

В онзи момент дълбокият ми копнеж да направя света по-добро място – така присъщ на майките – се изплъзна от сърцето ми. През годините, когато съм бил питан защо съм

избрал да стана лекар, отговорът ми е бил винаги един и същ: „Защото не можех да *избера* да бъда майка“.

Моля да обърнете внимание, че когато използвам думата *майка*, нямам предвид единствено жените, които са родили или осиновили деца

в този живот. Имам предвид *всички* пораснали дъщери на нашия Небесен Отец. *Всяка* жена е майка по силата на своята вечна божествена съдба.

Затова тази вечер, като *баща* на 10 деца – *девет* дъщери и един син – и като президент на Църквата, се моля да усетите колко силни са моите чувства към вас – относно вашата същност и извършването от вас добро. Никой не може да направи това, което може да направи една праведна жена. Никой не може да изкопира влиянието на една майка.

Мъжете могат да дават израз на обичта на Небесния Отец и Спасителя и често го правят. Но жените имат специален дар за това – божествена способност. Вие имате умението да почувствате от какво човек има нужда и *кога* има нужда от него. Можете да помагате, утешавате, учите и укрепвате в самия момент на нужда.

Жените виждат нещата различно от мъжете и каква голяма нужда имаме от вашата перспектива! Вашето естество ви кара да мислите *първо* за другите, да разгледате ефекта, който дадено действие ще има върху тях.

Както посочи президент Айринг, именно нашата славна майка Ева – със своя дългосрочен поглед върху плана на нашия Небесен Отец – дава началото на така нареченото „Падение“. Нейният мъдър и смел избор и затвърждаващото го решение на Адам задействат Божия план на щастие. Те правят възможно за всички нас да дойдем на земята, да получим тяло и да докажем, че можем *сега* да избираме да отстояваме Исус Христос, както е било в доземния живот.

Мои скъпи сестри, вие имате специални духовни дарове и склонности. Тази вечер ви увещавам, с цялата надежда на моето сърце, да се молите да разбирате *своите* духовни дарове – да ги развивате, използвате и да увеличавате ефекта от въздействието им повече от когато и да било. Ще промените света, когато правите това.

Като жени, вие вдъхновявате другите и давате достоен за следване

пример. Нека ви дам малко повече информация за две от важните промени, обявени на миналата обща конференция. Вие, мои скъпи сестри, имахте принос и за двете.

Първо, служението. Върховният стандарт за служение е този на нашия Спасител Исус Христос. Като цяло, жените са и винаги са били по-близо до този стандарт от мъжете. При истинското служение вие следвате чувствата си, за да помагате на другия да изпитва в по-голяма степен обичта на Спасителя. Предразположеността към служение е вродена в праведните жени. Познавам жени, които се молят всеки ден: „На кого искаш да помогна днес?“.

Преди промяната през април 2018 г. относно по-висшия и свят начин да се грижим за другите, някои мъже бяха склонни да отбелязват с „приключено“ своето посещение, за да продължат със следващата задача.

Но когато *вие* усещате, че посещаваната от вас сестра се нуждае от помощ, реагирайте на момента и през целия месец. Това е *начинът* на посещение, вдъхновил качестваната промяна към служение.

Второ, на последната обща конференция ние също така реструктурирахме свещеническите кворуми на Мелхиседек. Докато мислихме как да помогнем на мъжете в Църквата да бъдат по-ефективни в своите отговорности, ние внимателно разгледахме примера на Обществото за взаимопомощ.

В Обществото за взаимопомощ се събират жени на различни възрасти и етапи от живота. Всеки етап от живота има свои собствени трудности, но при все това, *вие* сте на събранията, седмица след седмица, и общувате, израствате заедно и се учите на Евангелието, като превръщате света в по-добро място.

И сега, следвайки вашия пример, носителите на свещеничеството на Мелхиседек са членове на кворума на старейшините. Тези мъже са между 18 и 98 (може би и повече) години, със също така широк кръгзор в свещеничеството и Църквата.

Тези братя сега създават по-силни братски взаимоотношения, учат се заедно и по-ефективно благославят другите.

Помнете, че изминалия юли със сестра Нелсън се обърнахме към младежите в Църквата. Поканихме ги да се запишат в Господния батальон от младежи, който помага при събирането на Израил от двете страни на завесата. Това събиране е „най-голямото предизвикателство, най-великата кауза и най-славното дело на земята днес“¹!

Тази кауза има отчаяна нужда от сестри, защото жените оформят бъдещето. Затова тази вечер отправям пророческа молба към вас, жените в Църквата, да оформяте бъдещето, като помагате в събирането на разпръснатия Израил.

Откъде да започнете?

Нека ви отправя *четири покани*:

Първо, каня ви да участвате в 10-дневен пост от всички социални и друг вид медии, които внасят в ума ви отрицателни и нечисти мисли. Молете се да знаете кои влияния да премахнете по време на поста. Ефектът от този 10-дневен пост може да ви изненада. Какво забелязвате, след като си починете от перспективите на света, които нараняват духа ви? Има ли промяна в начините, по които *вече* желаете да прекарвате

своето време и изразходвате енергията си? Променили ли са се някои от приоритетите ви – дори малко? Увещавам ви да запишете и последвате всяко напътствие.

Второ, каня ви да прочетете Книгата на Мормон от този момент до края на годината. Колкото и невъзможно да изглежда това предвид всичко, което се опитвате да свършите в живота си, ако приемете тази покана с цялостно намерение в сърцето, Господ ще ви помогне да откриете начин да го постигнете. И когато я изучавате с молитва, аз ви обещавам, че небесата ще се разтворят за вас. Господ ще ви благослава с увеличено вдъхновение и откровение.

Докато четете, ви насърчавам да отбелязвате всеки стих, който споменава или описва Спасителя. След това бъдете готови да говорите за Христа, да се радвате в Христа и да проповядвате за Христа с вашите семейства и приятели². Вие и те ще се доближите към Спасителя чрез този процес. Ще се случват промени, дори чудеса.

Тази сутрин беше обявена новата съсредоточена върху дома и подкрепяна в събранията нова неделна учебна програма. Вие, мои скъпи сестри, имате ключова роля за успеха на този нов, балансиран и

съгласуван подход за преподаване на Евангелието. Моля ви, учете обичните ви хора на това, което научавате от Писанията. Учете ги да се обръщат към Спасителя за Неговата изцеляваща и пречистваща сила, когато грешат. Също така ги учете как да черпят от Неговата укрепваща сила всеки ден от живота си.

Трето, изградете навик да посещавате редовно храма. За това може да е нужно да жертвате малко повече в живота си. По-редовното посещение на храма ще позволява на Господ да ви учи как да черпите от силата на Неговото свещеничество, с която сте били надарени в Неговия храм. Тези от вас, които не живеете в близост до храм, ви каня да изучавате с молитва Писанията и словата на живите пророци за храма. Стремете се да *знаете* повече, да *разбирате* повече, да *чувствате* повече за храмовете, отколкото когато и да било в миналото.

На нашето духовно послание за пълнолетните младежи по света споменах за един млад мъж, чийто живот се променил, когато родителите му заменили смартфона му с обикновен телефон. Майката на този млад мъж е една безстрашна и изгълнена с вяра жена. Тя видяла как синът ѝ се отклонява към избори, които могат да му попречат да отслужи мисия. Тя се молила в храма, за да узнае кой е най-добрият начин да помогне на сина си. След това реализирала всеки подтик.

Тя казва: „Чувствах как Духът ме води да проверявам телефона на сина ми в конкретни моменти, за да

открия конкретни неща. Не знам как да се оправям с тези смартфони, но Духът ме упъти през социални медии, които дори не използвам! Знам, че Духът помага на родители, които търсят напътствие, за да защитават децата си. (Първоначално) синът ми беше ужасно сърдит. ... Но само три дни по-късно той ми благодари! Вече беше почувствал разликата“.

Поведението и отношението на сина ѝ се променили драстично. Той започнал да помага повече у дома, бил по-усмихнат и внимавал повече по време на църковните събрания. Харесвало му да служи известно

Цели на Обществото за взаимопомощ

Обществото за взаимопомощ помага на жените да се подготвят за благословиите на вечния живот, като:

- Увеличават вярата си в Небесния Отец, Исус Христос и Неговото Единение
- Укрепват отделните хора, семейства и домове чрез обреди и завети
- Работят в единство, за да помагат на нуждаещите се

Екземпляри могат да бъдат получени на lds.org/callings/relief-society/purposes или на store.lds.org.

време в залата за кръщения в храма и да се подготвя за мисията си.

Моята четвърта покана, за достигналите възраст за това, е да участвате пълноценно в Обществото за взаимопомощ. Увещавам ви да изучавате новите цели на Обществото за взаимопомощ. Те са вдъхновяващи. Могат да ви вдъхновят да си поставите свои собствени цели в живота. Също така ви моля да вкусите от истините в публикуваното преди почти 20 години изявление на Обществото за взаимопомощ³. Поставен в рамка екземпляр на това изявление е закачен на стената в кабинета на Първото президентство. Вдъхновявам се *всеки* път, когато го чета. Той описва вашата същност и какви Господ желае да бъдете *точно в този момент*, докато давате своя принос при събирането на разпръснатия Израил.

Скъпи мои сестри, имаме нужда от *вас!* Ние „се нуждаем от *вашата* сила, *вашето* обръщане във вярата, *вашето* убеждение, *вашата* способност да ръководите, *вашата* мъдрост и *вашите* гласове“⁴. Просто не можем да съберем Израил без вас.

Обичам ви, благодаря ви и сега ви благославям със способността да оставите света зад себе си при подпомагането на това така важно и належащо дело. Заедно можем да извършим всичко, което нашият Небесният Отец желае да направим, за да подготвим света за Второто пришествие на Неговия Възлюбен Син.

Исус е Христос. Това е Неговата Църква. За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, „Смели воители на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), [HopeofIsrael.lds.org](https://hopeofisrael.lds.org).
2. Вж. 2 Нефи 25:26.
3. Можете да откриете тези документи онлайн. За целите на Обществото за взаимопомощ, вижте lds.org/callings/relief-society. За изявлението на Обществото за взаимопомощ, вижте Mary Ellen Smoot, “Rejoice, Daughters of Zion,” *Liahona*, Jan. 2000, 111–14.
4. Ръсел М. Нелсън, „Молба към моите сестри“, *Лиахона*, ноем. 2015 г., с. 96, курсив добавен.

От старейшина М. Ръсел Балард
Действащ президент на Кворума на дванадесетте апостоли

Видението за изкуплението на мъртвите

Свидетелствам, че видението, получено от президент Джозеф Ф. Смит, е истинно. Свидетелствам, че всеки човек може да узнае, че то е истинно.

Мои братя и сестри, подготвих своята реч известно време преди да почине скъпата ми съпруга Барбара. Аз и семейството ми ви благодарим за вашата обич и ненадминатата ви добрина. Моля се Господ да ме благославя, докато ви говоря тази сутрин.

През октомври 1918 г., преди сто години, президент Джозеф Ф. Смит получава едно славно видение. След близо 65 години отдадена служба на Господ в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни и само няколко седмици преди смъртта си на 19 ноември 1918 г. той седи в стаята си, размишлявайки над единичната жертва на Христос и четейки описанието на апостол Петър на служението на Спасителя в света на духовете след Разпъването Му.

Той записва: „Докато четях, бях дълбоко впечатлен. ... Докато размишлявах върху тези неща, ... очите на разбирането ми бяха отворени, Духът Господен застана над мен и

аз видях множествата на умрелите“¹. Пълният текст на видението е записан в Учение и завети, раздел 138.

Нека обясня предисторията, за да можем по-цялостно да оценим как Джозеф Ф. е бил подготвян цял живот да получи това забележително откровение.

Когато е президент на Църквата, той посещава Наву през 1906 г. и размишлява над един спомен, който е имал, когато е бил само на пет. Той казва: „Точно това е мястото, където стоях, когато (моят чичо Джозеф и баща ми Хайръм) дойдоха, яздейки на път към Картидж“. Без да слезе от коня си, татко се наведе от седлото си и ме вдигна. Целуна ме за довиждане, пусна ме отново на земята и го видях как се отдалечава“².

Следващият път, когато Джозеф Ф. ги вижда, майка му Мери Фийлдинг Смит го повдига, за да види мъчениците, лежащи един до друг, след като са жестоко убити в затвора Картидж на 27 юни 1844 г.

Две години по-късно Джозеф Ф. заедно със семейството си и връната си майка Мери Фийлдинг Смит напуска дома си в Наву, за да отиде в Уинтър Куортърз. Макар и ненавършил осем години, Джозеф Ф. трябва да управлява един от биволските впрягове от Монтроуз, Айова до Уинтър Куортърз и после до долината на соленото езеро, като когато пристига, е почти 10-годишен. Надявам се вие, момчета и млади мъже, да слушате и да осъзнавате отговорността на Джозеф Ф. и очакванията към него, докато е момче.

Само четири години по-късно, през 1852 г., когато е на 13, любимата му майка умира, като оставя Джозеф, братята и сестрите му сираци³.

Джозеф Ф. е призван да отслужи пълновременна мисия на Хавайските острови през 1854 г., когато е на 15 години. Тази мисия, която продължава повече от три години, е началото на един живот на служба в Църквата.

При завръщането си в Юта, Джозеф Ф. сключва брак през 1859 г.⁴. През следващите няколко години животът му е изпълнен с работа, семейни задължения и още две мисии. На 1 юли 1866 г. Джозеф Ф. е на 27 години и животът му се променя завинаги, когато Бригъм Йънг го ръкополага за апостол. През

В славно видение, получено през октомври 1918 г., президент Джозеф Ф. Смит вижда баща си Хайръм и Пророка Джозеф Смит.

октомври следващата година той запълва празно място в съвета на Дванадесетте⁵. Служи като съветник на Бригъм Йънг, Джон Тейлър, Уилфърд Уудръф и Лоренцо Сноу, преди самият той да стане президент през 1901 г.⁶.

На Джозеф Ф. и съпругата му Джулина им се ражда първото дете, Мърси Джоузефин⁷. Тя е само на две години и половина, когато умира. Скоро след това Джозеф Ф. записва: „Измина един месец, откакто... почина скъпата ми Джоузефин. О! Ако можех да я спася, за да порасне и да стане жена. Всеки ден ми липсва и съм самотен. ... Боже, прости ми слабостта, ако е грешно да обичам толкова дечицата си“⁸.

През живота си президент Смит изгубва баща си, майка си, един брат, две сестри, две съпруги и 13 деца. Той е добре запознат със скръбта и със загубата на любими хора.

Когато умира синът му Албърт Джеси, Джозеф Ф. пише на сестра си Марта Ан, че е умолявал Господ да го спаси и попитал: „Защо така? О, Боже, защо трябва да е така?“⁹

Въпреки молитвите си по това време, Джозеф Ф. не получава отговор по този въпрос¹⁰. Казва на Марта Ан, че „небесата (сякаш са) затворени над главите ни“ по темата за смъртта и света на духовете. Въпреки това, вярата му в Господните вечни обещания остава непоклатима.

В определеното от Господ време допълнителните отговори, утехата и разбирането относно света на духовете, които президент Смит търси, са му дадени чрез чудното видение, което той получава през октомври 1918 г.

Тази година е особено болезнена за него. Той скърби за броя на жертвите в голямата световна война, който продължава да нараства и надвишава 20 милиона. Освен това, една грипна епидемия се разпространява по света, отнемайки живота на близо 100 милиона души.

През годината президент Смит загубва още трима ценни членове на семейството си. Старейшина Хайръм Мак Смит от Кворума на дванадесетте, първородният му син и моят дядо, умира внезапно от спукан апендицит.

Президент Смит пише: „Безмълвен съм – от скръб! ... Сърцето ми е съкрушено; нямам сили за живот! ... О! Обичах го! Винаги ще го обичам. Така ще обичам винаги и всичките си синове и дъщери, но той е първият ми син, първият да ми дари радост и надежда за безкрайно, почитано име сред хората. ... От дълбините на сърцето си аз благодаря на Бог за него! Но! Аз се нуждаех от него! Всички се нуждаехме от него! Той бе изключително ценен за Църквата. ... А сега! ... О! Какво да правя? ... О! Боже, помогни ми!“¹¹

Следващия месец зетят на президент Смит Алонзо Кеслер умира при трагичен инцидент¹². Президент Смит отбелязва в дневника си: „Тази най-ужасна и сърцераздираща катастрофа отново хвърли в скръб семейството ми“¹³.

Седем месеца след това, през септември 1918 г., снахата на президент Смит и моя баба Ида Бауман Смит умира, след като ражда петото си дете, моя чичо Хайръм¹⁴.

И така, на 3 октомври 1918 г., след като е изпитал изключителна скръб за милионите загинали по света заради войни и болести, както и поради смъртта на своите близки, президент Смит получава небесното откровение, известно като „видението за изкуплението на мъртвите“.

Той споменава за откровението на следващия ден по време на първата сесия на общата конференция през октомври. Здравето на президент Смит е влошено, но той казва накратко: „Няма, не смея да се опитвам да говоря за многото неща, които тази сутрин занимават ума ми и ще отложат за един бъдещ момент, според волята на Господ, да ви кажа някои от нещата, които са в ума ми и изпълват сърцето ми. През изминалите пет месеца не живях сам. Пребивавах в дух на молитва, на смирена молба, на вяра и решимост; и постоянно имах връзка с Духа Господен“¹⁵.

Откровението, което той получава на 3 октомври, утешава сърцето му и дава отговори на много от въпросите му. Ние също можем

да бъдем утешавани и да научим повече за нашето бъдеще, когато ние и хората, които обичаме, умрем и отидем в света на духовете, като изучаваме това откровение и размишляваме над неговата значимост за начина, по който живеем всеки ден.

Сред многото неща, които президент Смит вижда, е посещението на Спасителя при верните в света на духовете след Собствената Му смърт на кръста. Цитирам от видението:

„Но ето, от сред праведните Той е устроил Свои сили и е назначил вестители, облечени в сила и власт, и ги е упълномощил да отидат и да занесат светлината на Евангелието на онези, които са били в мрак, тъкмо на всичките духове на човеци¹⁶ и тъй Евангелието е било проповядвано на мъртвите. ...

Всички те са били поучавани на вяра в Бога, покаяние за греха, кръщение чрез посредник за опрощение на греховете, за дара на Светия Дух чрез полагање на ръце,

и всички останали принципи на Евангелието, които било необходимо те да знаят, за да станат подходящи, та да могат да бъдат съдени като хората в плътта, но да живеят като Бога в духа. ...

защото мъртвите гледаха на дългото отсъствие на техните духове от телата им като на робство.

Тия Господ ги поучаваше и им даде сила да излязат след възкресението Му от мъртвите, да влязат в царството на Отца Му, за да бъдат увенчани там с безсмъртие и вечен живот,

и да продължат оттогава насетне труда си, според както им е било обещано от Господа, и да бъдат участници във всички благословии, които бяха държани в запас за онези, които Го обичат¹⁷.

Във видението президент Смит вижда баща си Хайръм и Пророка Джозеф Смит. Изминали са 74 години, откакто ги е видял за последно като момченце в Наву. Можем само да си представим радостта му, когато вижда обичния си баща и чичо си.

Трябва да е бил вдъхновен и утешен да узнае, че всички духове запазват прилика със смъртното си тяло и че те с нетърпение очакват деня на обещаното им възкресение. Видението разкрива още по-пълно дълбочината и всеобхватността на плана на Небесния Отец за Неговите чеда и изкупителна любов на Христос, както и несравнимата сила на Неговото Единение¹⁸.

На тази специална стогодишнина ви каня старателно да прочетете и обмислите това откровение. Докато го правите, нека Господ да ви благослови по-пълно да разберете и оцените любовта на Бог и Неговия план на спасение и щастие за Неговите чеда.

Свидетелствам, че видението, получено от президент Джозеф Ф. Смит, е истинно. Свидетелствам, че всеки човек може да го прочете и да узнае, че е истинно. Онези, които не получат това знание в този живот, със сигурност ще узнаят за истинността му, когато всички отидат в

света на духовете. Там всички ще обичат и славят Бог и Господ Исус Христос за великия план на спасението и благословията на обещаното възкресение, когато тялото и духът отново ще се съединят, без повече да се разделят¹⁹.

Колко благодарен съм да знам къде е моята скъпа Барбара и че отново ще бъдем заедно с нашето семейство за цялата вечност. Нека Господният мир подкрепя всички нас сега и завинаги, това е моята смирена молитва, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Учение и завети 138:6, 11.
2. Джозеф Ф. Смит, цитиран в Preston Nibley, *The Presidents of the Church* (1959), 228.
3. Вж. Joseph Fielding Smith, *Life of Joseph F. Smith* (1938), 13.
4. Той сключва брак с Левира Кларк през 1859 г., Джулина Ламбсън през 1866 г., Сара Ричардс през 1868 г., Една Ламбсън през 1871 г., Алис Кимбъл през 1883 г. и Мери Шварц през 1884 г.
5. Джозеф Ф. Смит бива призван като допълнителен съветник в Първото президентство (Бригъм Йънг, Хибър Ч.

Кимбъла и Даниел Х. Уелс). Той също така служи като втори съветник в Първото президентство на трима президенти на Църквата: президент Джон Тейлър, Уилфърд Уудръф и Лоренцо Сноу.

6. Джозеф Ф. Смит служи като съветник на Първото президентство под ръководството на Бригъм Йънг и като втори съветник в Първото президентство под ръководството на Джон Тейлър, Уилфърд Уудръф и Лоренцо Сноу. Той е първият президент на Църквата, който е служил в Първото президентство преди да бъде призован за президент.
7. Мърси Джоузефин, първородното дете на Джозеф Ф., е родена на 14 август 1867 г. и е починала на 6 юни 1870 г.
8. Joseph F. Smith, journal, July 7, 1870, Church History Library, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Salt Lake City, Utah.
9. Joseph F. Smith to Martha Ann Smith Harris, Aug. 26, 1883, Church History Library; вж. Richard Neitzel Holzapfel and David M. Whitchurch, *My Dear Sister: The Letters between Joseph F. Smith and His Sister Martha Ann* (2018), 290–91.
10. В много случаи Господ насочва Джозеф Ф. Смит в личния му живот и в служението му като апостол и президент на Църквата чрез вдъхновени сънища, откровения и видения. Често тези скъпоценни Господни дарове са записвани в неговите дневници, проповеди, размисли и официални документи на Църквата.
11. Joseph F. Smith, journal, Jan. 23, 1918, Church History Library, правопис и главни букви осъвременени; вж. Joseph Fielding Smith, *Life of Joseph F. Smith*, 473–74.
12. Вж. “A. [P.] Kesler Is Killed in Fall from a Building,” *Ogden Standard*, Feb. 5, 1918, 5.
13. Joseph F. Smith, journal, Feb. 4, 1918, Church History Library.
14. Вж. “Ida Bowman Smith,” *Salt Lake Herald-Republican*, Sept. 26, 1918, 4.
15. Джозеф Ф. Смит, в Conference Report, Oct. 1918, 2.
16. Вж. препратката за „славната ни майка Ева“ и „праведните ѝ дъщери, които... са се покланяли на истинския и жив Бог“ (Учение и завети 138:39).
17. Учение и завети 138:30, 33–34, 50–52.
18. Текстът на видението се появява за пръв път в изданието от 30 ноември 1918 г. на *Deseret News* 11 дни след смъртта на президент Смит на 19 ноември. Отпечатан е в декемврийския брой на *Improvement Era* и в януарските броеве през 1919 г. на *Relief Society Magazine*, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, *Young Women's Journal* и *Millennial Star*.
19. Макар че синовете на погибелта ще бъдат възкресени, те не могат да отдават любов и слава на Небесния Отец и Исус Христос като онези, които ще получат царство на слава. Вж. Алма 11:41, Учение и завети 88:32–35.

Сестра Бони Х. Кордън
Обща президентка на Младите жени

Да се превръщаме в пастири

Надявам се, че тези, на които служите, ще гледат на вас като на приятели и ще осъзнават, че за тях вие сте герои и довереници.

Преди година едно дете от Неделното училище, което срещнах в Чили, ме накара да се усмихна. „Здравейте – каза то, – аз съм Дейвид. Ще ме споменете ли по време на общата конференция?“

В тихи моменти съм се замисляла над неочаквания поздрав на Дейвид. Всички желаем да получаваме признание. Всички желаем да сме значими, да бъдем помнени и да се чувстваме обичани.

Сестри и братя, всеки един от вас е важен. Дори и да не бъдете споменати по време на общата конференция, Спасителят ви познава и ви обича. Ако се чудите дали това е истина, просто трябва да се замислите над това, че „на Своите длани (ви е) врязал“¹.

След като знаем, че Спасителят ни обича, може да се чудим: Как най-добре бихме могли да проявяваме любовта си към Него?

Спасителят пита Петър: „Обичаш ли Ме?“

Петър отговаря: „Да, Господи, Ти знаеш, че Те обичам. Той му каза: Паси агънцата Ми“.

Този въпрос му бива зададен втори и трети път: „Обичаш ли Ме?“

Петър се натъжава, но потвърждава любовта си: „Господи, Ти всичко знаеш; Ти знаеш, че Те обичам. Исус му каза: *Паси овцете Ми*“².

Петър вече не се ли е доказал като любящ последовател на Христос? Още при първата им среща на брега на езерото той „веднага“ оставя своите рибарски мрежи, за да следва Спасителя³. Петър се е превърнал в истински ловец на човеци. Той е бил

редом със Спасителя по време на земното Му служение и Му е помагал да учи другите на Евангелието на Исус Христос.

Но сега възкресеният Господ знае, че вече няма да бъде до Петър и му показва как и кога трябва да служи. В отсъствието на Спасителя Петър трябва да търси напътствия от Духа, сам да получава откровения и да има смелостта и вярата да действа. Съсредоточавайки се върху Своите овце, Спасителят желае Петър да върши това, което Той би вършил, ако беше на земята. Той моли Петър да стане пастир.

Миналия април президент Ръсел М. Нелсън отправи подобна покана към нас – да пасем овцете на Отца по един по-свят начин и да правим това чрез служение⁴.

За да можем истински да приемем тази покана, трябва да развиваме сърца на пастири и да разбираме нуждите на Господните овце. И така, как се превръщаме в пастирите, които Господ има нужда да станем?

Както при всички въпроси, можем да гледаме към нашия Спасител Исус Христос, Добрия Пастир. Спасителят познава Своите овце и те са преброени, някой бди над тях и те са събрани в Божието стадо.

Познати и преброени

В стремежа си да следваме примера на Спасителя трябва първо да познаваме и преброяваме Неговите овце. Възложена ни е отговорност за конкретни хора и семейства, за които да се грижим така, че всички последователи на Господ да са преброени и никой да не бъде забравен. Преброяването обаче всъщност не е свързано с цифри, а по-скоро с това да се грижим *всеки* да усеща любовта на Спасителя чрез човек, който служи *вместо* Него. Така всички могат да знаят, че имат любящ Отец в Небесата, Който ги познава.

Наскоро срещнах една млада жена, на която е възложено да служи на почти пет пъти по-възрастна сестра. Заедно те са открили, че споделят любов към музиката. Когато тази

млада жена ходи на посещения, те пеят заедно и споделят любимите си песни. Те изграждат приятелство, което благославя и двете.

Надявам се, че тези, на които служите, ще гледат на вас като на приятели и ще осъзнават, че за тях вие сте герои и довереници, хора, които са запознати с техните обстоятелства и ги подкрепят в надеждите и стремежите им.

Наскоро ми беше възложено да служа на сестра, която нито колежката ми, нито аз познавахме добре. Докато се съветвах с Джес, моята 16-годишна колежка за служение, тя даде едно мъдро предложение: „Трябва да я опознаем“.

Ние незабавно решихме, че е редно да изпратим селфи и кратко съобщение, за да се представим. Аз държах телефона, а Джес натисна бутона за снимане. Нашата първа възможност да служим беше задружно усилие.

По време на първото ни посещение попитахме нашата сестра дали има нещо, което можем да включим в молитвите си за нея. Тя сподели деликатна лична трудност и каза, че много би се радвала да се молим за нея. Нейната искреност и това, че ни се довери, мигновено създаде любяща връзка между нас. Каква специална привилегия да си спомням за нея в ежедневните си молитви!

Докато се молите, ще усещате любовта на Спасителя към тези, на които

служите. Споделяйте тази любов с тях. Има ли по-добър начин да пасете Неговите овце от това да им помагате *чрез вас* да усещат любовта Му?

Някой да бди над тях

Втори начин да развиваме сърца на пастири, е като бдим над Неговите овце. Като членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни можем да преместваме, поправяме, ремонтираме и изграждаме почти всичко. Ние бързо запретваме ръкави, за да посрещаме нужди или го правим с чиния бисквити. Но има и повече?

Нашите овце знаят ли, че бдим над тях с любов и ще действаме, за да им помагаме?

В Матей 25 четем:

„Елате вие, благословени от Моя Отец, наследете царството, приготвено за вас от създанието на света.

Защото огладнях и Ме нахранихте; ожаднях и Ме напоихте; странник бях и Ме прибрахте: ...

Тогава праведните в отговор ще Му кажат: Господи, кога Те *видяхме* гладен и Те нахранихме; или жаден и Те напоихме?

И кога те *видяхме* странник и Те прибрахме?“⁵

Братя и сестри, ключовата дума е *видяхме*. Праведните виждат тези в нужда, тъй като бдят и обръщат внимание. Ние също можем да бъдем бдителни, за да помагаме и утешаваме, да празнуваме и дори да мечтаем

с другите. Докато действаме, можем да бъдем уверени в обещанието в Матей: „Понеже сте направили това на един от тези най-малки, ... на Мене сте го направили“⁶.

Един приятел, когото ще нарека Джон, сподели какво може да се случи, когато виждаме едва забележимите нужди на другите: „Една сестра от моя район се опита да се самоубие. След два месеца открих, че никой от моя кворум не беше говорил със съпруга ѝ, за да обсъди това травмиращо преживяване. За съжаление, аз също не бях направил нищо. Накрая поканих съпруга ѝ на обяд. Той беше срамежлив мъж, доста сдържан. Въпреки това, когато казах: „Съпругата ти се опита да се самоубие. Това сигурно те е съкрушило. Искаш ли да поговорим за това?“, той не сдържа съзлите си. Проведохме емоционален и дълбоко личен разговор и в рамките на минути между нас се породиха изключителна близост и доверие“.

Джон добави: „Мисля си за склонността ни просто да носим шоколадов сладкиш вместо да разбираме как да подхождаме с искреност и любов“⁷.

Нашите овце може да са ранени, изгубени или дори съзнателно да са се отклонили, а като техни пастири, можем да сме сред първите, които да виждат нуждите им. Можем да ги изслушваме и да ги обичаме,

без да ги осъждаме, а също и да им помагаме чрез проникновение и напътствие от Светия Дух.

Сестри и братя, светът е изпълнен с повече надежда и радост поради вашите вдъхновени добри жестове. Докато търсите напътствия от Господ по отношение на това как да изразявате Неговата любов и виждате нуждите на тези, на които служите, ще получавате допълнително разбиране. Вашата свещена отговорност да служите ви дава божественото право да получавате вдъхновения. Можете да търсите тези вдъхновения с увереност.

Събрани в Божието стадо

Трето, ние желаем овцете ни да бъдат събрани в Божието стадо. За да постигнем това, трябва да вземаме под внимание къде се намират на заветната пътека и да сме готови да вървим заедно с тях по пътя на вярата. Наша е свещената привилегия да ги опознаваме истински и да ги насочваме към техния Спасител.

За сестра Джосивни във Фиджи било трудно да вижда своя път по заветната пътека, буквално. Нейна приятелка видяла, че Джосивни не можела да вижда Писанията достатъчно ясно, за да чете. Тя дала на Джосивни нови очила за четене и ярък жълт молив, за да си отбелязва всяко място, където Исус Христос е споменат в Книгата на Мормон. Нещо, което започнало като обикновено желание за служба и помощ при изучаването на Писанията, довело до това, че Джосивни посетила храма за пръв път 28 години след своето кръщение.

Независимо дали нашите овце са силни или слаби, радват се или се измъчват, можем да се грижим никой да не върви сам. Можем да ги обичаме, където и да се намират духовно и да им предлагаме подкрепа и насърчение за следващата крачка напред. Свидетелствам, че като се молим и се стремим да разбираме сърцата им, Небесният Отец ще ни насочва и Неговият Дух ще бъде с нас. Имаме възможността да бъдем

„ангелите... около“ тях, докато Той върви пред лицата им⁸.

Господ ни кани да пасем Неговите овце, да се грижим за Неговото стадо така, както Той би го правил. Той ни кани да бъдем пастири на всички народи, на всички страни. (И да, старейшина Ухтдорф, ние обичаме немските овчарки и се нуждаем от тях.) А Той желае Неговите младежи да се присъединят към каузата.

Нашите младежи могат да бъдат сред най-силните пастири. Те са, както казва президент Ръсел М. Нелсън, „сред най-добрите, които Господ е изпращал *някога* на този свят“. Те са „благородни духове“, нашите „най-добри участници“, които следват Спасителя⁹. Можете ли да си представите силата, с която такива пастири могат да допринесат, докато се грижат за Неговите овце? Докато служим рамо до рамо с тези младежи, ние виждаме чудеса.

Млади жени и млади мъже, нуждаем се от вас! Ако не ви е възложено да служите на някого, говорете със своята президентка на Обществото за взаимопомощ или със своя президент на кворума на старейшините. Те ще се радват на вашата готовност да се грижите за Неговите овце да бъдат познати и преброени, да бдите над тях и да ги събирате в Божието стадо.

В деня, когато ще коленичим пред нозете на нашия възлюбен Спасител, след като сме подхранвали Неговото стадо, се моля да можем да отговорим като Петър: „Да, Господи, Ти знаеш, че Те обичам“¹⁰. Тези, Твоите овце, са *обичани*, те са в *безопасност* и са *у дома*. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. 1 Нефи 21:16.
2. Вж. Йоан 21:15–17, курсив добавен.
3. Вж. Матей 4:20.
4. Ръсел М. Нелсън, „Служение“, *Лиакхона*, май 2018 г., с. 100.
5. Матей 25:34–35, 37–38, курсив добавен.
6. Матей 25:40.
7. Лична кореспонденция.
8. Учение и завети 84:88.
9. Ръсел М. Нелсън, „Смели воители на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), HopeofIsrael.Lds.org.
10. Йоан 21:15.

От старейшина Джефри Р. Холанд
От Кворума на дванадесетте апостоли

Служението на помирение

Свидетелствам за душевното спокойствие, давано чрез помирението с Бог и с другите, ако бъдем достатъчно смирени и смели да го потърсим.

През април, когато президент Ръсел М. Нелсън представи идеята за служението, той наблегна на това, че то е начин да спазваме големите заповеди да обичаме Бог и да се обичаме един друг¹. Ние, като служители на Църквата, открито ви се възхищаваме и ви поздравяваме за изключителния начин, по който откликнахте по отношение на това. Благодарим ви за това, че следвате нашия възлюбен пророк в това прекрасно начинание и ви предлагаме да не чакате много допълнителни инструкции. Просто се „гмурнете“ и дерзайте. Насочете се към тези в нужда. Не се спирайте в размисъл дали да плувате по гръб или кучешки стил. Ако следваме простите принципи, на които сме били учени, съобразяваме се със свещеническите ключове и търсим напътствията на Светия Дух, не можем да сбъркаме.

Тази сутрин искам да говоря за един още по-личен аспект на служението, който не се възлага като задача, не изисква насрочено интервю, нито се отчита, освен в небесата. Позволете ми да споделя само един

обикновен пример за такъв вид служение.

Грант Моръл Боуън бил трудолюбив и отдаден съпруг и баща, който подобно на мнозина земеделци, изпитвал икономически проблеми, когато реколтата от картофи била лоша. Той и съпругата му Норма си намерили друга работа, след време се преместили в друг град и започнали да възвръщат икономическата си стабилност. Обаче при едно много неприятно недоразумение брат Боуън бил дълбоко обиден по време

на интервю за храмова препоръка – епископът приел скептично твърдението на Моръл, че плаща пълен десятък.

Не знам кой от двамата имал по-точен поглед върху фактите през онзи ден, но знам само, че сестра Боуън си тръгнала от интервюто с подновена храмова препоръка, а Брат Боуън си тръгнал изпълнен с гняв, който го отделил от Църквата за 15 години.

Независимо кой бил прав за десятъка, явно и Моръл, и епископът забравили напътствието на Спасителя: „Бързай да се сдобриш с противника си“², както и съвета на Павел: „Слънцето да не залезе в разгневяването ви“³. Фактът, че *не били* съгласни и че слънцето *наистина* залязвало над гнева на брат Боуън първо в продължение на дни, после седмици, а след това години, подкрепя следното изказване на един от най-мъдрите древни римляни: „Ако не се овладее, гневът често причинява повече разруха от нараняването, което го е причинило“⁴. Но чудото на помирението е винаги на наше разположение – подтикван от любов към семейството си и Църквата, която знаел, че е истинна, Моръл Боуън се върнал към пълна активност. Нека ви разкажа как се случило това.

Синът на брат Боуън, Брад, е наш близък приятел и отдаден областен седемдесетник, който служи в южната част на Айдахо. Брад бил на 11 години по време на тази случка и в продължение на 15 години гледал

как религиозната отдаденост на баща му намалявала и станал свидетел на ужасната реколта на посадения гняв и недоразумение. Трябвало да се направи нещо по въпроса. Така през 1977 година, с приближаването на Деня на благодарността, Брад, 26-годишен студент в Университета Бригъм Йънг, съпругата му Валери и малкият им син Мик се качили на студентския си автомобил и независимо от лошото време тръгнали за Билингс, Монтана. Дори удар в преспа сняг при Уест Йелоустоун не им попречил да пристигнат и да служат на брат Боуън-старши.

Вече пристигнали, Брад и сестра му Пам поискали да говорят насаме с баща си. „Винаги си бил прекрасен баща – започнал Брад разчувстван, – и винаги сме знаели колко много ни обичаш. Но едно нещо не е наред и е било така в продължение на много време. Тъй като си бил обиден веднъж, цялото това семейство страда от години. Нещата не са наред и само ти можеш да ги оправяш. Молим те, след цялото това време, можеш ли да намериш сили да забравиш онова злощастно недоразумение с епископа и отново да поведеш това семейство в Евангелието?“

Настъпила гробна тишина. След това брат Боуън погледнал двамата, кост от костите му и плът от плътта му⁵ и казал много тихо: „Добре. Да, ще го направя“.

Зарадвани, но изненадани от неочаквания отговор, Брад Боуън и семейството му видели как този баща и съпруг отива при епископа в дух на помирение, за да сложи живота си в ред. Като съвършен отговор на това смело и съвсем неочаквано посещение, епископът, който на няколко пъти бил канил брат Боуън да се върне, просто прегърнал Моръл и не го пуснал за много, много време.

Само след няколко седмици – не е нужно много време – брат Боуън бил напълно активен в Църквата и станал достоен да се завърне в храма. Скоро приел призование да ръководи един изпитващ затруднения малък клон от 25 души, който превърнал в жизнена единица от много над 100 души. Всичко това се случило преди почти половин век, но последиците от служението на син и дъщеря на техния собствен баща и неговата готовност да прости и да продължи напред въпреки несъвършенствата на другите, са допринесли за благословиите, които семейство Боуън все още получава и ще получава завинаги.

Братя и сестри, Исус ни кани: „Живейте заедно в любов“⁶ и „да няма никакви спорове между вас“⁷. „Който има духа на раздора, не е от Мене“ – предупреждава Той нефитите⁸. Наистина, в голяма степен нашите взаимоотношения с Христос ще се

определят или поне ще се влияят от взаимоотношенията помежду ни.

„Ако... пожелаеш да дойдеш при Мене – казва Той, – и си спомниш, че брат ти има нещо против тебе, иди при брата си и *помири се най-напред с него, и тогава ела при Мене с пълно намерение в сърцето си, и аз ще те приема*“⁹.

Със сигурност всеки от нас може да назове безкраен набор от стари белези, нещастия и болезнени спомени, които в този момент все още разяждат мира в нечие сърце, семейство или общност. Независимо дали ние сме причинили болка или ни е била причинена такава, тези рани трябва да бъдат изцелени, за да може животът да бъде толкова възна-граждаващ, колкото Бог е планирал. Подобно на храната в хладилника ви, която вашите внуци внимателно проверяват, тези стари проблеми са с отдавна изтекъл срок на годност. Моля ви, не позволявайте те да продължават да заемат безценно място в душата ви. Както казва Просперо на изпълнения със съжаления Алонсо в пиесата *Бурята*: „Нека не обременяваме спомените си с вече отминали тегоби“¹⁰.

В Новия завет Хрисос учи: „Прощавайте и ще бъдете простени“¹¹. А в наши дни: „Аз, Господ, ще простя на когото искам да простя, но от вас се изисква да прощавате на всички

човеци¹². Важно е обаче всеки от вас, който изпитва истинска болка, да обърне внимание какво Той *не* е казал. Той *не* е казал: „Не ви се позволява да чувствате истинска болка или истинска тъга от тежките преживявания, причинени ви от други хора“. *Нито* е казал: „За да простите напълно, трябва отново да навлезете в болезнена връзка или да се върнете в нараняващи и разрушителни обстоятелства“. Но дори при най-тежки нанесени ни вреди, ние можем да се издигаме над болката само, като тръгнем по пътеката на истинското изцеление. Тази пътека е пътеката на опрощението, извървяна от Исус Назарянина, Който призовава всеки от нас: „Ела и Ме следвай“¹³.

При тази покана да бъдем Негови ученици и да се опитваме да правим това, което Той е правил, Исус ни кани да реализираме Неговата благодат – според словата на Павел към Коринтяните да бъдем „от Христова страна посланици“, като „служим за примирение“¹⁴. Изцелителят на всяка рана, Този, Който поправя всяка несправедливост, ни кани да работим заедно с Него в тежката задача да творим мир в един свят, който няма как да го открие по друг начин.

И така, както пише Филип Брукс: „Вие, които позволявате на жалки недоразумения да продължават от година на година, възнамерявайки

да ги разрешите някой ден; които поддържате злочести вражди, защото не можете да решите, че днес е денят да пожертвате гордостта си и да ги поправите; вие, които намусено подминавате хора по улицата и не им говорите поради някаква глупава причина; ... вие, които позволявате... нечие сърце да копнее за израз на благодарност или съчувствие, които планирате да му покажете... някой ден, ... веднага направете това, за което може никога да нямате друга възможност“¹⁵.

Мои възлюбени братя и сестри, свидетелствам, че прощаването и забравянето на обиди, стари и нови, е основна част от величието на Единението на Исус Христос. Свидетелствам, че това духовно възстановяване може да се случи единствено чрез нашия божествен Изкупител, Който ни подпомага „с изцеление в крилата Си“¹⁶. Благодарим на Него и на нашия Небесен Отец, Който Го изпрати, защото обновлението и новородението, свободата от стара тъга и минали грешки са не само възможни, но за тях вече е било заплачено на смазваща цена, символ за която е пролятата кръв на Агнеца.

Чрез апостолската власт, дадена ми от Спасителя на света, свидетелствам за душевното спокойствие, давано чрез помирението с Бог и с другите, ако бъдем достатъчно смирени и смели да го потърсим.

Спасителят ни умолява: „Престанете да се препирате едни с други“¹⁷. Ако знаете за стара обида, поправете я. Грижете се един за друг с обич.

Мои възлюбени приятели, в нашето споделено служение на помирението, аз ви моля да бъдете миротворци – да обичате мира, да търсите мир, да създавате мир и да цените мира. Отправлям този призив в името на Княза на мира, Който много добре знае какво е да бъдеш наранен „в дома на приятелите (Си)“¹⁸, но Който въпреки всичко намери силата да прости, забрави и най-важното – да изцели и да бъде щастлив. За това се моля за вас и за мен, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Матей 22:36–40, Лука 10:25–28.
2. Матей 5:25.
3. Ефесяните 4:26.
4. Сенека, цитиран в Tryon Edwards, *A Dictionary of Thoughts* (1891), 21.
5. Вж. Битие 2:23.
6. Учение и завети 42:45.
7. 3 Нефи 11:22, вж. също 3 Нефи 11:28.
8. 3 Нефи 11:29.
9. 3 Нефи 12:23–24, курсив добавен.
10. William Shakespeare, *The Tempest*, act 5, scene 1, lines 199–200.
11. Лука 6:37.
12. Учение и завети 64:10.
13. Лука 18:22.
14. Вж. 2 Коринтяните 5:18–20.
15. Phillips Brooks, *The Purpose and Use of Comfort* (1906), 329.
16. Малахия 4:2, вж. също 2 Нефи 25:13, 3 Нефи 25:2.
17. Учение и завети 136:23.
18. Захария 13:6, вж. също Учение и завети 45:52.

От старейшина Шейн М. Боун
От Седемдесетте

Ролята на Книгата на Мормон при обръщането във вярата

Ние събираме Израил за последен път и правим това чрез Книгата на Мормон, едно от най-въздействащите средства при обръщането във вярата.

Много хора днес се чудят дали Бог съществува и дали имаме истинска връзка с Него. Много хора знаят малко или съвсем нищо за Неговия велик план за щастие. Преди повече от 30 години президент Езра Тафт Бенсън отбеляза, че „голяма част от... св(ета) днес отхвърля божествеността на Спасителя. Те поставят под въпрос Неговото чудотворно раждане, съвършения Му живот и реалността на славното Му възкресение“¹.

В наши дни въпросите са по отношение не само на нашия Спасител, но също и на Неговата Църква, Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, която Той възстанови чрез Пророка Джозеф Смит. Тези въпроси обикновено са насочени към историята, ученията или традициите на Христовата Църква.

Книгата на Мормон ни помага да имаме по-силни свидетелства

В *Проповядвайте Моето Евангелие* четем: „Помнете, че нашето

разбиране идва от съвременните пророци – Джозеф Смит и неговите приемници – които получават директно откровение от Бог. Затова първият въпрос, на който (някай) трябва да си отговори, е дали Джозеф Смит е бил пророк, а той или тя могат да си отговорят на този въпрос, като четат и се молят за Книгата на Мормон“².

Моето свидетелство за божественото призвание на Пророка Джозеф Смит е било укрепвано, като с молитва съм изучавал Книгата на Мормон: още едно свидетелство за Исус Христос. Аз съм откликвал на поканата на Мороний да „пита(м) Бога Вечния Отец в името на Христа“³, за да узная дали Книгата на Мормон е истинна. Свидетелствам, че знам, че тя е истинна. Получил съм това знание, както можете да го получите и вие – „чрез силата на Светия Дух“⁴.

Във въведението към Книгата на Мормон четем: „Онези, които придобият това божествено свидетелство от Светия Дух, ще узнаят чрез същата сила, че Исус Христос е Спасителят на света, че Джозеф Смит е неговият откровител и пророк в тези последни дни и че Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е отново установеното на земята царство Господне, подготвящо второто пришествие на Месията“⁵.

Като млад мисионер, подготвящ се за мисия в Чили, научих важен урок за силата на Книгата на Мормон при обръщането във вярата, който промени живота ми. Г-н Гонзалез служел на уважавана позиция в своята църква в продължение на много години. Той бил получил сериозно религиозно обучение, включително степен по теология. Бил доста горд с познанията си за Библията. Очевидно бил учен по религия.

Той много добре знаел за мисионерите на Църквата на Исус Христос

на светиите от последните дни, които работели в неговия град Лима в Перу. Винаги бил искал да се срещне с тях, за да може да ги поучава за Библията.

Един ден, почти като дар от небесата според него, двама мисионери го спрели на улицата и го попитали дали могат да го посетят и да споделят нещо от Писанията с него. Мечтата му била изпълнена! Молитвите му получили отговор. Най-накрая щял да може да покаже на тези заблудени момчета в какво грешат. Той им казал, че би се радвал да го посетят, за да обсъдят Писанията.

Очаквал срещата с голямо нетърпение. Бил готов да използва Библията, за да опровергае вярванията им. Бил уверен, че Библията точно и ясно ще разкрие грешките в ученията им. Уговорената вечер дошла и мисионерите почукали на вратата. Той се вълнувал. Моментът най-накрая бил настъпил.

Отворил вратата и поканил мисионерите в дома си. Един от тях му подал една синя книга и споделил искрено свидетелство, че знаел, че книгата съдържа словото Божие. Вторият мисионер добавил своето въздействащо свидетелство за книгата, свидетелствайки, че е била преведена от съвременен Божий пророк на име Джозеф Смит и че учела за Христос. Мисионерите се извинили и си тръгнали.

Г-н Гонзалез бил много разочарован. Но отворил книгата и започнал да прелиства страниците. Прочел първата страница. Започнал да чете страница след страница и не спрял чак до късно след обяд на следващия ден. Прочел цялата книга и разбрал, че е истинна. Знаел какво трябва да направи. Обадил се на мисионерите, те го учили и той се отказал от живота, който познавал, за да стане член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Този добър човек беше мой учител в Центъра за обучение на мисионери в Прово, Юта. Историята за обръщането във вярата на брат

Гонзалез и силата на Книгата на Мормон ми направи силно впечатление.

Когато пристигнах в Чили, моят президент на мисия, президент Ройдън Дж. Глейд ни покани всяка седмица да четем свидетелството на Пророка Джозеф Смит, записано в Джозеф Смит – История. Той ни учеше, че свидетелство за Първото видение ще има пряка връзка с нашето лично свидетелство за Евангелието и нашето лично свидетелство за Книгата на Мормон.

Аз взех тази покана присърце. Чел съм разказите за Първото видение, чел съм Книгата на Мормон. Молил съм се според напътствията на Мороний и съм питал „Бога Вечния Отец в името на Христа“⁶ дали Книгата на Мормон е истинна. Днес свидетелствам, че знам, че Книгата на Мормон е, както казва Пророка Джозеф Смит, „най-вярната от всички книги на земята, ... тя е ключовият камък на религията ни и ... човек (ще) се приближава по-близо до Бога, спазвайки нейните наставления, отколкото чрез която и да било друга книга“⁷. Пророкът Джозеф също така заявява: „Махнете Книгата на Мормон и откровенията, и какво ще остане от нашата религия? Няма да остане нищо“⁸.

Лично обръщане във вярата

Когато получаваме по-добро разбиране кои сме и какви са целите на Книгата на Мормон, нашето обръщане във вярата се задълбочава и става по-сигурно. Това укрепва нашата решимост да спазваме заветите, които сме сключили с Бог.

Една от основните цели на Книгата на Мормон е да събира разпръснатия Израил. Това събиране предоставя на всички Божии чеда възможността да стъпят на заветната пътека и ако почитат тези завети, да се завърнат обратно в присъствието на Отца. Като преподаваме покаяние и кръщаваме обрънати във вярата, ние събираме разпръснатия Израил.

Книгата на Мормон съдържа 108 препратки към дома Израилев. В началото на Книгата на Мормон Нефи учи: „Защото пълнотата на моето намерение е да мога да убедя людете да дойдат при Бога на Авраам, Бога на Исаак и Бога на Яков и да бъдат спасени“⁹. Богът на Авраам, Исаак и Яков е Исус Христос, Богът на Стария завет. Получаваме спасение, като идваме в Христа чрез Неговото живо Евангелие.

По-късно Нефи пише:

„Да, баща ми говори много даже относно езичниците, а също и за дома Израилев, че той щял да бъде

Когато говорим за *събиране*, ние просто заявяваме следната основна истина: Всяко едно от чедата на Небесния Отец – и от двете страни на завесата – заслужава да чуе посланието за възстановеното Евангелие на Исус Христос. След което да прецени за себе си дали иска да научи повече¹³.

Ето това правим като членове на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни – стремим се да помагаме на хората по света да получат разбиране и да повярват в Евангелието на Исус Христос. Ние сме тези, които се трудят за това събиране в последните дни¹⁴. Нашата мисия е ясна. Братя и сестри, нека бъдем познати като тези, които са приели присърце обещанието на Мороний, молили са се, получили са отговор и са узнали, че Книгата на Мормон е истинна, а след това споделят това знание с други със слова и най-важното, чрез дела.

Ролята на Книгата на Мормон при обръщането във вярата

Книгата на Мормон съдържа „пълнотата на Евангелието на Исуса Христа“¹⁵. Тя води към заветите на Отца, а ако ги спазваме, това ще ни осигури Неговия най-велик дар – вечен живот¹⁶. Книгата на Мормон е ключовият камък при обръщането във вярата на всички синове и дъщери на Небесния Отец.

Отново цитирам президент Нелсън: „Като... четете всеки ден от Книгата на Мормон, ще изучите учението за събирането, истините за Исус Христос, Неговото Единение и пълнотата на Неговото Евангелие, които липсват от Библията. Книгата на Мормон има важна роля при събирането на Израил. Всъщност, ако я нямаше Книгата на Мормон, обещаното събиране на Израил нямаше да се случи“¹⁷.

Ще завърша със словата на Спасителя, докато учи нефитите за обещаните благословии: „Ето, вие сте чедата на пророците; вие сте от дома Израилев, и вие сте от завета, който Отец склучи с бащите ви,

оприличен на маслиново дърво, чиито клони щели да бъдат отчупени и пръснати по цялото лице на земята. ...

И след като домът Израилев бъдеш разпръснат, той щял да бъде събран отново; или накратко казано, след като езичниците получили пълнотата на Евангелието, естествените клони на маслиновото дърво или останките от дома Израилев щели да бъдат присадени, сиреч да стигнат до знанието за истинския Месия, техния Господ и техния Изкупител“¹⁰.

С подобни слова в края на Книгата на Мормон пророкът Мороний ни напомня за склучените от нас завети, като казва: „За да не бъдеш повече объркван, та заветите, които Вечният Отец направи с тебе, о, доме Израилев, да може да бъдат изпълнени“¹¹.

Заветите с Вечния Отец

Какво представляват „заветите с Вечния Отец“, за които говори

Мороний? В книгата на Авраам четем:

„Името Ми е Йехова и аз познавам края от началото; ето защо, ръката Ми ще бъде над теб.

И аз ще те направя голям народ, и ще те благословя чрезмерно, и ще сторя името ти велико сред всички народи; и ще бъдеш благословия за потомството ти след теб, тъй че в своите ръце те ще занесат на всички народи това служение и Свещеничество“¹².

По време на скорошно излъчване президент Ръсел М. Нелсън учи, че „това със сигурност са последните дни и Господ ускорява делото Си по събирането на Израил. Това събиране е най-важното нещо, случващо се на земята днес. Нищо друго не може да се сравни с него нито по величина, нито по важност или по величественост. И ако изберете, ако желаете, можете да бъдете съществена част от него. Можете да бъдете съществена част от нещо голямо, грандиозно и величествено!

казвайки на Авраама: В твоето потомство всичките племена на земята ще бъдат благословени“¹⁸.

Свидетелствам, че сме синове и дъщери Божии, потомство на Авраам, домът Израилев. Ние събираме Израил за последен път и правим това чрез Книгата на Мормон – книга, която заедно с Господния Дух е най-въздействащото средство за обръщане във вярата. Водени сме от Божий пророк, президент Ръсел М. Нелсън, който ръководи събирането на Израил в наши дни. Книгата на Мормон е истинна. Тя промени живота ми. Подобно на Мороний и много пророци през вековете, ви обещавам, че тя може да промени и вашия¹⁹. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. *Учения на президентите на Църквата: Езра Тафт Бенсън*, 2014 г., с. 143.
2. „Каква е ролята на Книгата на Мормон?“, *Проповядвайте Моето Евангелие: Ръководство за мисионерска служба*, 2004 г., lds.org/manual/missionary.
3. Мороний 10:4.
4. Мороний 10:4.
5. Въведение към Книгата на Мормон.
6. Мороний 10:4.
7. Въведение към Книгата на Мормон.
8. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 208.
9. 1 Нефи 6:4.
10. 1 Нефи 10:12, 14.
11. Мороний 10:31.
12. Авраам 2:8–9.
13. Ръсел М. Нелсън, „Смели воители на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), с. 5, PoreofIsrael.lds.org.
14. Вж. Яков 5:72.
15. Президент Езра Тафт Бенсън учи: „Сам Господ заявява, че Книгата на Мормон съдържа „пълнотата на Евангелието на Исуса Христа“ (У. и З. 20:9). Това не означава, че съдържа всяко наставление, всяко учение, откривано някога. По-скоро означава, че в Книгата на Мормон ще открием пълнотата на онези учения, нужни за нашето спасение. И те са преподавани ясно и просто, за да може дори децата да научат пътищата на спасение и възвисяване“ (*Учения на президентите: Езра Тафт Бенсън*, с. 145).
16. Вж. Учение и завети 14:7.
17. Ръсел М. Нелсън, „Смели воители на Израил“, с. 8.
18. 3 Нефи 20:25.
19. Вж. например Henry B. Eyring, „The Book of Mormon Will Change Your Life,“ *Liahona*, Feb. 2004, 12–16.

От старейшина Нийл Л. Андерсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

Ранени

По време на тежките земни изпитания, с търпение вървете напред и изцеляващата сила на Спасителя ще ви носи светлина, разбиране, мир и надежда.

На 22 март 2016 г., точно преди осем сутринта две бомби са взривени от терористи на летището в Брюксел. Старейшини Ричард Норби, Мейсън Уелс и Джозеф Емпи са закарали сестра Фани Клейн на летището, за да замине на мисия в Кливланд, Охайо. Тридесет и двама души загубват живота си и всички мисионери са ранени.

Най-сериозно ранен е старейшина Ричард Норби, който е на 66 години и служи заедно със съпругата си сестра Пам Норби.

Старейшина Норби разказва за онзи момент:

Ричард Норби се възстановява в болница.

„Мигновено разбрах какво се бе случило.

Опитах се да побягна към безопасно място, но веднага паднах. ... Можех да видя, че левият ми крак е сериозно ранен. (Забелязах) черни сажди по двете си ръце, почти като паяжина. Внимателно я дръпнах, но осъзнах, че не беше паяжина, а изгорената ми кожа. Бялата ми риза ставаше червена от раната на гърба ми.

Докато проумявах случилото се, през ума ми премина следната въздействаща мисъл: Спасителят знае къде съм, какво се беше случило и (какво) преживявам в този момент“¹.

Следват трудни дни за Ричард Норби и съпругата му Пам. Той е поставен в изкуствена кома, последвана от операции, инфекции и голяма несигурност.

Ричард Норби оцелява, но животът му никога няма да бъде същият. Две и половина години по-късно, раните му все още заздравяват, шина замества липсващата част от крака му и той не ходи както преди онзи момент на летището в Брюксел.

Защо това се е случило на Ричард и Пам Норби?² Те са верни на сключените от тях завети, преди тази мисия са служили в Кот д'Ивоар и

Ричард и Пам Норби.

са отгледали прекрасно семейство. Някой разбираемо би казал: „Това не е честно! Просто не е редно! Те са посветили живота си на Евангелието на Исус Христос, как може да се случи това?“

Това представлява земният живот

Въпреки че подробностите са различни, трагедии, неочаквани изпитания и трудности, както физически, така и духовни, се случват на всеки от нас, защото това представлява земният живот.

Докато тази сутрин мислех за говорителите само от тази сесия на конференцията, осъзнах, че двама са изгубили деца, а трима са изгубили внуци, които неочаквано са се завърнали в своя небесен дом. На никого не са спестени болести и тъга и както беше споменато, тази седмица един обичан от нас ангел на земята, сестра Барбара Балард, леко премина от другата страна на завесата. Президент Балард, никога няма да забравим свидетелството ви тази сутрин.

Ние търсим щастие. Копнеем за мир. Надяваме се на любов. И Господ излива върху нас удивително изобилие от благословии. Но преплетени с радостта и щастието, едно е сигурно – ще има моменти, часове, дни, а понякога и години, когато душата ви ще бъде наранена.

От Писанията учим, че ще вкусим горчивото и сладкото³ и че ще има „противопоставяне във всички неща“⁴. Исус казва: „Вашия(т) Отец, ... прави слънцето Си да изгрива и над

злите, и над добрите и дава дъжд на праведните и на неправедните“⁵.

Духовните рани не са присъщи само на богатите или бедните, на една култура, един народ или едно поколение. Всички имат такива, и те са съществени за придобиването на знание от този земен живот.

Праведните не са имунизирани

Моето послание днес е специално за тези, които спазват Божиите заповеди и дадените на Бог обещания и, подобно на семейство Норби и много други мъже, жени и деца, слушащи тази сесия по света, биват сполетявани от изпитания и трудности, които са неочаквани и болезнени.

Нашите рани може да се дължат на природно бедствие или несчастен случай. Може да са причинени от неверен брачен партньор, който преобръща живота на верния партньор и децата. Вашите рани може да се дължат на мрака и тъмнината на депресията, неочаквана болест, страданията или преждевременната смърт на обичан човек, на тъгата от това, че член от семейството се е отвърнал от вярата си, на самотата без вечен партньор, на различни обстоятелства или стотици други обезсърчаващи, болезнени „тежк(и) мък(и), скрит(и) в (нас)“⁶.

Всички разбираме, че трудностите са част от живота, но когато се случат лично на нас, могат да ни парализират. Не трябва да се страхуваме, трябва да бъдем готови. Апостол Петър

казва: „Не се чудете на огненото изпитание, което идва върху вас, за да ви опита, като че ви се случва нещо чудно“⁷. Заедно с ярките цветове на щастието и радостта, тъмните нишки на изпитанията и трагедиите са дълбоко вплетени в самата същност на плана на Отца. Тези борби, въпреки че са трудни, често се превръщат в нашите най-велики учители⁸.

Когато разказваме чудната история за онези 2 060 млади воители на Еламан, обичаме следните думи: „Според добрината Божия и за наше голямо учудване и за радост на цялата ни войска, нямаше нито един погинал сред тях“.

Но изречението продължава: „Нито пък имаше някой загинал сред тези, които не бяха получили много рани“⁹. Всеки един от 2 060-те получава много рани и всеки от нас ще бъде раняван в битките на живота, физически, духовно или и двете.

Исус Христос е нашият Добър самарянин

Никога не се отказвайте – колкото и дълбоки да са раните на душата ви, какъвто и да е източникът им, където или когато и да са ви сполетели, колкото и кратко или дълго да ви угнетяват, целта им не е да погинете духовно. Планът е да оцелеете духовно и да процъфтявате във вярата и упованието си в Бог.

Бог не е създал духовете ни, за да са независими от Него. Нашият Господ и Спасител Исус Христос, чрез неизмеримия дар на Своето

Единение, не само ни спасява от смъртта и ни предлага чрез покаяние да получаваме опрощение за греховете ни, но Той също така е готов да ни спасява от скърбите и болките на ранените ни души¹⁰.

Спасителят е нашият добър самарянин,¹¹ изпратен да „превърж(е) съкрушените сърца“¹². Той идва при нас, когато другите ни отминават. Със състрадание Той помазва раните ни със Своя изцеляващ балсам и ги превързва. Носи ни. Грижи се за нас. Той ни кани: „Дойд(ете) при Мене... и аз ще (ви) изцеля“¹³.

„И (Исус) ще... изстрад(а) болки и оскърбления, и изкушения от всякакъв вид, ... за да може ... (да) вземе върху Си болките и болестите на Своя народ, ... (като) вземе върху Си немощите (ни), ... (бидейки) изпълн(ен) с милост“¹⁴.

Елате, вие неутешими, където и да чезнете.

Елате при умилостивилището, от сърце се преклонете.

С наранени сърца вие елате и своята мъка тук изкажете.

*Няма земна мъка, неизлечима за небесата*¹⁵.

В момент на изключителни страдания, Господ казва на Пророка Джозеф: „Всички тези неща ще ти дадат опит и ще бъдат за твоё добро“¹⁶. Как болезнените рани могат да бъдат за наше добро? По време на тежките земни изпитания, с търпение вървете напред и изцеляващата сила на Спасителя ще ви носи светлина, разбиране, мир и надежда¹⁷.

Никога не се отказвайте

Молете се с цялото си сърце. Укрепвайте своята вяра в Исус Христос, в това, че Той съществува, в Неговата благодат. Уповавайте се на словата Му: „Доволно ти е Моята благодат; защото силата Ми в немощ се показва свършена“¹⁸.

Помнете, покаянието е силен духовен лек¹⁹. Спазвайте заповедите, бъдете достойни за Утешителя и помнете, че Спасителят е обещал:

„Няма да ви оставя (безутешни); ще дойда при вас“²⁰.

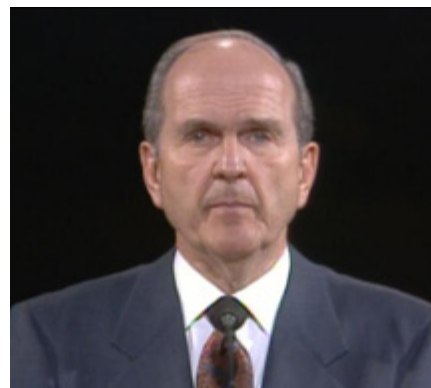
Мирът на храма е успокояващ балсам за ранената душа. Връщайте се в Дома Господен с наранените си сърца и имена на ваши близки колкото е възможно по-често. Храмът ни помага да разбираме какво се случва през кратката смъртност като част от вечността²¹.

Поглеждайте назад, спомняйте си, че сте доказали, че сте достойни по време на доземния живот. Вие сте доблестни чедра на Бог и с Неговата помощ можете да побеждавате в битките на този паднал свят. Вече сте победили веднъж и можете да го направите отново.

Гледайте напред. Вашите беди и скърби са истински, но те няма да бъдат вечни²². Вашата тъмна нощ ще отmine, защото „Синът... (се е вдигнал) с изцеление в крилата Си“²³.

Семейство Норби ми казаха: „Разочарованието ни навестява понякога, но никога не му позволяваме да се задържи“²⁴. Апостол Павел казва: „Угнетявани сме, ... но не сме утеснени; в недоумение сме, но не до отчаяние; гонени сме, но не изоставени; поваляни сме, но не погубени“²⁵. Може да сте изтощени, но никога не се отказвайте²⁶.

Дори когато сте болезнено ранени, вие инстинктивно ще помагате на другите, уповавайки се на обещанието на Спасителя: „Който загуби живота

По време на обща конференция през април 1995 г., докато говори за наскорошната загуба на дъщеря си Емили, президент Ръсел М. Нелсън свидетелства, че Исус Христос държи ключовете за Възкресението.

си заради Мене, ще го спечели“²⁷. Ранените, които се грижат за раните на другите, са Божии ангели на земята.

Само след няколко минути ще чуем словата на нашия възлюбен пророк, президент Ръсел М. Нелсън – човек с непоколебима вяра в Исус Христос, изпълнен с надежда и мир, обичан от Бог, но на когото не са били спестени духовните рани.

През 1995 г., докато дъщеря му Емили очаквала дете, ѝ открили рак. Имало дни на надежда и радост, когато тя родила здраво бебе. Но ракът се завърнал и тяхната обична Емили си отишла от този живот само две седмици след 37-ия си рожден ден, оставяйки своя любящ съпруг и пет малки деца.

„Като спазваме Божиите заповеди – заявява президент Нелсън на светии в Пуерто Рико, – можем да намираме радост дори и при най-тежките обстоятелства“.

По време на общата конференция скоро след смъртта ѝ президент Нелсън сподели: „Горчивите ми сълзи се лееха заедно с желания да бях направил повече за дъщеря ни. ... Ако имах силата на възкресението, щях да бъда изкушен да (я) върна. ... (Но) Исус Христос държи тези ключове и ще ги използва за Емили... и за всички хора в определеното от Господ време“²⁸.

Миналия месец по време на посещенията си сред светиите в Пуерто Рико и спомняйки си опустошителния ураган от миналата година, президент Нелсън говори с любов и състрадание:

„(Това) е част от живота. Затова сме тук. Тук сме, за да получим тела и за да бъдем проверени и изпитани. Някои от тези изпитания са физически, някои са духовни, а вашите изпитания тук са били както физически, така и духовни“²⁹.

„Вие не се отказвате. (Толкова) се гордеем с вас. Вие, верни светии, сте изгубили толкова много, но въпреки всичко сте укрепили вярата си в Господ Исус Христос“³⁰.

„Като спазваме Божиите заповеди, можем да намираме радост дори и при най-тежките обстоятелства“³¹.

Всички сълзи ще бъдат обърсани от очите ни

Мои братя и сестри, мога да ви обещавам, че ако изразвате във вярата

си в Господ, Исус Христос, това ще ви носи допълнителна сила и по-голяма надежда. За вас, праведните, Изцелителят на нашите души в определеното от Него време и по Своя начин ще изцели всички ваши рани³². Някоя несправедливост, никое преследване, изпитание или страдание, никоя тъга, болка или рана, колкото и дълбоки, всеобхващащи и болезнени да са, няма да останат недокоснати от утехата, мира и трайната надежда на Този, Чийто отворени обятия и наранени длани ще ни приемат обратно в Неговото присъствие. Апостол Йоан свидетелства, че през този ден праведните, „които излизат от голямата скръб“³³ ще застанат „облечени в бели дрехи... пред престола на Бога“. Агнецът ще „разпростре скиннията Си върху (нас)... и Бог ще обърше всяка сълза от очите (ни)“³⁴. Този ден ще дойде. За това свидетелствам в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Личен разговор, 26 ян. 2018 г.
2. По време на един разговор по-рано тази година Ричард Норби ми каза: „Действаме според това, което ни се дава“. Той споделя написаното в своя дневник: „Изпитанията и трудностите, които се случват на всеки от нас, ни дават възможността и привилегиите по-добре да опознаваме Спасителя и да разбираме по-дълбоко Неговата Единителна жертва. Той е Този, на Когото разчитаме. Той е Този, Когото търсим. Той е Този, от Когото зависим. Той е Този, в Когото намираме увереност. Той е Този, Когото обичаме с цялото си сърце, безрезервно. Спасителят изцелява всички физически и емоционални болки, които са част от смъртността. Той отнема нашите болки. Той поема нашата тъга“.
3. Вж. Учение и завети 29:39.
4. 2 Нефи 2:11.
5. Матей 5:45.
6. „Господи, ще Те обичам“, *Химни*, № 138.
7. 1 Петър 4:12.
8. „С това ще ги изпитаем, за да видим дали ще вършат всички неща, които Господ, техният Бог, ще им заповяда“ (Авраам 3:25, вж. също Учение и завети 101:4–5).
9. Алма 57:25.
10. Един приятел ми написа: „Почти петгодишна битка с емоционален „мрак и тъма“ в различна степен поставя човек на ръба на способностите, волята, вярата и търпението. Като „страда“ дни наред, човек се уморява. Като „страда“ седмици наред, се изтощава. След месеци „страдания“ започва да губи почва под краката си. След години „страдания“, човек се подава на мисълта, че никога повече няма да бъде добре. Надеждата се превръща в най-ценния и неуловим дар. Накратко, не съм сигурен, че знам какво ми помогна да преодолеем това изпитание, освен (Спасителят). Това е единственото обяснение. Не мога да обясня как знам това, просто го знам. Благодарение на Него преодолех тези изпитания“.
11. Вж. Лука 10:30–35.
12. Luke 4:18 (в Библията на английски), вж. също Исайя 61:1.
13. 3 Нефи 18:32.
14. Алма 7:11–12. „(Той) слезе по-долу от всичко, с което Той схвана всички неща“ (Учение и завети 88:6).
15. „Come, Ye Disconsolate,” *Hymns*, no. 115.
16. Учение и завети 122:7.
17. „Ти познаваш величието Божие; и Той ще посвети страданията ти за твоя полза“ (2 Нефи 2:2). „Знам, че всеки, който се уповава на Бога, ще бъде подкрепен в изпитанията си и в грижите си, и в страданията си и ще бъде вдигнат в последния ден“ (Алма 36:3).
18. 2 Коринтяните 12:9.
19. Вж. Neil L. Andersen, “The Joy of Becoming Clean,” *Ensign*, Apr. 1995, 50–53.
20. Йоан 14:18.
21. „Ако само в тоя живот се надяваме на Христос, то от всичките човеци ние сме най-много за съжаление“ (1 Коринтяните 15:19).
22. В първия стих от Книгата на Мормон Нефи обяснява: „Като бях видял много огорчения в течение на моите дни“ (1 Нефи 1:1). По-късно Нефи казва: „При все това аз обърнах очите си към моя Бог и Го славих през целия ден, и аз не роптах срещу Господа поради злощастията си“ (1 Нефи 18:16).
23. 3 Нефи 25:2.
24. Личен разговор, 26 ян. 2018 г.
25. 2 Коринтяните 4:8–9.
26. Докато посещава Израил, президент Хю Б. Браун е попитан защо на Авраам му е било заповядано да пожертва сина си. Той отговаря: „Нужно е било Авраам да научи нещо за Авраам“ (в Truman G. Madsen, *Joseph Smith the Prophet* [1989], 93).
27. Матей 16:25.
28. Russell M. Nelson, “Children of the Covenant,” *Ensign*, May 1995, 32.
29. Ръсел М. Нелсън, цитиран в Jason Swensen, “Better Days Are Ahead for the People of Puerto Rico,” *Church News*, Sept. 9, 2018, 4.
30. Ръсел М. Нелсън, цитиран в Swensen, “Better Days Are Ahead,” 3.
31. Ръсел М. Нелсън, цитиран в Swensen, “Better Days Are Ahead,” 4.
32. Вж. Ръсел М. Нелсън, „Исус Христос – Главният Лечител“, *Лиахона*, ноем. 2005, с. 85–88.
33. Откровението 7:14.
34. Вж. Откровението 7:13, 15, 17.

От президент Ръсел М. Нелсън

Правилното име на Църквата

Исус Христос ни е заповядал да наричаме Църквата на Негово име, защото това е Неговата Църква, изпълнена с Неговата сила.

Мои възлюбени братя и сестри, през този прекрасен Господен ден се радваме заедно на многото благословии, които получавате от Него. Много сме благодарни за вашите свидетелства за възстановеното Евангелие на Исус Христос, за направените от вас жертви, за да останете или да се завърнете на Неговата заветна пътека, и за вашата посветена служба в Неговата Църква.

Днес се чувствам подтикнат да обсъдя с вас един много важен въпрос. Преди няколко седмици публикувах изявление с тема промяна в подхода към името на Църквата¹. Направих това, защото Господ ми показа колко е важно името, с което Той е заповядал да се нарича Неговата Църква – Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни².

Както може да се очаква, реакциите от това изявление и ревизираното ръководство за стил на писане³ са различни. Много членове незабавно промениха името на Църквата в своите блогове и страници в социалните медии. Други се зачудиха защо, предвид всичко случващо се по света, е необходимо да се набляга на

нещо толкова „незначително“. А някои казаха, че това не може да се постигне, затова – защо да опитваме? Нека обясня защо този въпрос е толкова важен за нас. Но нека първо кажа какво това усилие *не е*:

- Това не е промяна в името.
- Това не е промяна в имиджа ни.
- Това не е нещо козметично.

- Това не е прищявка.
- Това не е нещо незначително.

Вместо всичко това, това е една поправка. Това е заповед от Господ. Не Джозеф Смит е дал име на възстановената чрез него Църква, нито Мормон е направил това. Сам Спасителят казва: „Защото тъй ще се нарича Моята църква през последните дни, тъкмо Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни“⁴.

Също в древността, през 34 г. след Христа, нашият възкресен Господ дава подобно наставление на членовете на Своята Църква, когато ги посещава на Американския континент. Тогава Той казва:

„Вие ще наречете църквата на Мое име. ...

И как да бъде Моя църквата, освен ако не е наречена на Мое име? Защото, ако една църква е наречена на Моисеевото име, тогава тя е църквата на Моисей; или ако тя е наречена на името на човек, тогава тя е църква човешка; но ако тя е наречена на Моего име, тогава тя е Моята църква“⁵.

Затова името на Църквата не подлежи на преговори. Когато Спасителят ясно посочва какво трябва да бъде името на Неговата Църква, като казаното дори се предшества от „тъй ще се нарича Моята

църква“, Той говори сериозно. И ако позволяваме използването на прякори или дори сами ги затвърждаваме, Той не е доволен.

Какво съдържа едно име или в този случай, прякор? Когато става дума за прякори на Църквата, като например „Мормонската църква“ или „Църквата на светиите от последните дни“, най-важното нещо *при* тези имена е *лицата* на името на Спасителя. Премахването на Господното име от Господната църква е важна победа за Сатана. Когато *пренебрегваме* името на Спасителя, ние косвено *омаловажаваме* всичко, което Исус Христос е направил за нас – дори Неговото Единение.

Помислете каква е Неговата гледна точка: преди да се роди Той е Йехова, Богът на Стария завет. Под ръководството на Своя Отец, Той е Създателят на този свят и други подобни светове⁶. Той избира да се подчини на волята на Своя Отец и да направи нещо за всички Божии чеда, непосилно за всеки друг! Благоволявайки да дойде на земята като Единородният на Отца в плътта, Той е хулен, подиграван, заплюван и бичуван най-брутално. В Гетсиманската градина нашият Спасител взема върху Си *всяка* болка, *всеки* грях и *цялото* страдание и мъка, *някога* изпитвани от вас, мен и всеки, който

някога е живял или ще живее. Под тежестта на този смазващ товар Той кърви от всяка пора⁷. Цялото това страдание нараства, когато Той е жестоко разпънат на кръста на Голгота.

Чрез тези мъчителни преживявания и последвалото Възкресение – Неговото безпределно Единение – Той дава безсмъртие на всички и изкупва всеки от нас от последствията на греха, при условие на покаяние.

След възкресението на Спасителя и смъртта на Неговите апостоли светът потъва във векове тъмнина. След което, през 1820 г., Бог Отец и Неговият Син Исус Христос се явяват на Пророка Джозеф Смит, за да дадат начало на Възстановяването на Господната Църква.

След всичко, изгърпано от Него, след всичко, което Той е направил за човечеството, осъзнавам с дълбоко съжаление, че непреднамерено сме се съгласили Господната църква да бъде наричана с други имена, всяко от които пропуска святото име на Исус Христос!

Всяка седмица, като достойно вземаме от причастието, ние подновяваме своето свято обещание пред нашия Небесен Отец, че желаем да вземем върху си името на Неговия Син Исус Христос⁸. Обещаваме да Го следваме, да се покаяваме, да

спазваме Неговите заповеди и *винаги* да Го помним.

Когато пропускаме Неговото име от Неговата Църква, дали по невнимание не пропускаме да направим *Него* основен фокус на нашия живот?

Вземането върху ни на името на Спасителя включва заявяване и свидетелство пред другите – чрез нашите действия и думи – че Исус е Христос. Дали толкова сме се страхували да не *обидим* някого, който ни е нарекъл „мормони“, че да не успеем да *защитим* Самия Спасител, да се застъпим за Него – за самото име, с което е наречена Неговата Църква?

Ако ние, като общност и отделни хора, желаем да имаме достъп до силата на Единението на Исус Христос – тя да ни пречиства и изцелява, да ни укрепва и изгражда, и накрая да ни възвиси – ние трябва ясно да Го назоваваме като източник на тази сила. Можем да започнем, като наричаме Неговата Църква с името, което Той е постановил.

За по-голямата част от света, Господната Църква днес е прикрита под названието „Мормонска църква“. Но ние, като членове на Господната Църква, знаем Кой я оглавява: Самият Исус Христос. За съжаление, когато чуят думата *Мормон*, мнозина могат да си помислят, че се покланяме на Мормон. Не е така! Ние почитаме и уважаваме този велик древноамерикански пророк⁹. Но ние *не сме* ученици на Мормон. Ние сме ученици на Господ.

В ранните дни на възстановената Църква, термини като *Мормонска църква* и *мормони*¹⁰ често се използват като епитети – жестоки и обидни названия – чиято цел е да скрият Божията ръка при възстановяването на Църквата на Исус Христос в тези последни дни¹¹.

Братя и сестри, има множество светски аргументи против налагането на правилното име на Църквата. Поради случващото се в нашия дигитален свят и сайтовете, които почти мигновено ни помагат да открием търсената информация – в това число информация за Господната

Църква – критиците казват, че поправка на името точно сега не е особено мъдро. Други смятат, че защото сме добре известни като „мормони“ и „Мормонска църква“ на повечето хора, ние трябва да извлечем максимална полза от това.

Ако ставаше въпрос за име на създадена от хора организация, тези аргументи биха имали тежест. Но по този така важен въпрос ние трябва да се обърнем към Този, на Когото тази Църква принадлежи, и да приемем, че Господните пътища не са и никога няма да бъдат като човешките пътища. Ако проявяваме търпение и ако си вършим добре работата, Господ ще ни води в изпълнението на тази важна задача. Знаем, че Господ помага на тези, които се стремят да следват Неговата воля, точно както е помагал на Нефи да построи кораб, с който да премине океана¹².

Трябва да бъдем любезни и търпеливи в усилията си да поправяме тези грешки. Отговорните медии ще бъдат съпричастни към нашата молба.

На една минала конференция, старейшина Бенхамин Де Хойос разказва за една такава случка. Той казва:

„Преди няколко години, докато служех в офиса за връзки с обществеността на Църквата в Мексико,

(с един колега) бяхме поканени да участваме в едно радио предаване. ... (Един от програмните директори ни) попита: „Защо Църквата има толкова дълго име?“ ...

Моят колега и аз се усмихнахме на такъв великолепен въпрос и после се захем да обясним, че името на Църквата не е избрано от човек. То е дадено от Спасителя. ... Програмният директор незабавно и с уважение отвърна: „Тогава ние ще го повторим с голяма радост“¹³.

Този разказ ни дава модел за следване. Ще са нужни нашите индивидуални и най-добри усилия да поправим грешки, постепенно налагали се с години¹⁴. В света може да ни последват или не при назоваването ни с правилното име. Но не е правилно да се сърдим, че повечето хора по света наричат нас и Църквата с неправилни имена, ако ние правим същото.

В нашето ревизирано ръководство за стил на писане се казва: „При първоначално споменаване, за предпочитане е да се използва пълното име на Църквата: „Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни“. Когато е нужно (повторно) съкратено име, желателно е да се използват термините „Църквата“ или „Църквата на Исус Христос“. „Възстановената

Църква на Исус Христос“ също е точно и може да се използва“¹⁵.

Ако някой попита: „Ти мормон ли си?“, може да отговорите: „Ако питаш дали съм член на Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, да, такъв съм!“

Ако някой попита: „Ти светия от последните дни ли си?“¹⁶ може да отговорите: „Да. Вярвам в Исус Христос и съм член на Неговата възстановена църква“.

Мои скъпи братя и сестри, обещавам ви, че ако полагаме най-добрите си усилия да налагаме правилното име на Господната Църква, Този, на Когото тази Църква принадлежи, ще излива Своята сила и благословии върху светиите от последните дни¹⁷, по начин, невиждан досега. Ще имаме знанието и силата Божии да ни помагат да отнасяме благословиите на възстановеното Евангелие на Исус Христос на всеки народ, племе, език и люде и да подготвяме света за Второто пришествие на Господ.

И така, какво зависи от името? Когато става дума за името на Господната Църква, отговорът е следният: „Всичко!“. Исус Христос ни е запоявдал да наричаме Църквата на Негово име, защото това е Неговата Църква, изпълнена с Неговата сила.

Знам, че Бог е жив. Исус е Христос. Днес Той води Своята Църква. За това свидетелствам в свящото име на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. „Господ ми е показал колко е важно името, което Той е открил за Своята Църква, именно Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Предстои ни работа, за да приложим Неговата воля. През изминалите седмици, църковни ръководители и отдели са предприели необходимите стъпки за това. Допълнителна информация по този важен въпрос ще се публикува през предстоящите месеци“ (Russell M. Nelson, in “The Name of the Church” [official statement, Aug. 16, 2018], mormonnewsroom.org).
2. Минали президенти на Църквата също са давали подобни напътствия. Например президент Джордж Албърт Смит казва: „Не разочаровайте Господ, като наричате Църквата „Мормонска църква“. Той не я е нарекъл „Мормонска църква“ (in Conference Report, Apr. 1948, 160).
3. Вж. „Ръководство за стил на писане –

- името на Църквата“, mormonnovini.bg.
4. Учение и завети 115:4.
 5. 3 Нефи 27:7–8.
 6. Вж. Моисей 1:33.
 7. Вж. Учение и завети 19:18.
 8. Вж. Мороний 4:3, Учение и завети 20:37, 77.
 9. Мормон е един от четиримата основни автори на Книгата на Мормон, като други са Нефи, Яков и Мороний. Всички те лично са видели Господ, също като нейния вдъхновен преводач, Пророка Джозеф Смит.
 10. Дори думата *мормонити* е била сред използваните обидни названия (вж. *History of the Church*, 2:62–63, 126).
 11. Други епитети изглежда са били използвани в новозаветни времена. По време на съдебния процес пред Феликс, Павел е наречен „водач на назарейската ерес“ (Деянията 24:5). По отношение на израза „един от назаряните“, един коментатор пише: „Това било обикновено презрително название за християните. Те били наричани така, защото Исус бил от Назарет“ (Albert Barnes, *Notes, Explanatory and Practical, on the Acts of the Apostles* [1937], 313).
Друг коментар предлага подобно обяснение: „Тъй като нашият Господ презрително е бил наричан „Назарянина“ (Матей 26:71), затова хората наричали неговите ученици „назаряни“. Те не искали да приемат, че те били християни, т.е. ученици на Месията“ (*The Pulpit Commentary: The Acts of the Apostles*, ed. H. D. M. Spence and Joseph S. Exell [1884], 2:231).
По подобен начин, старейшина Нийл А. Максвел споделя: „В Писанията виждаме повтарящи се усилия да се омаловажават пророците, за да могат да се отхвърлят – да им се поставят етикети с цел принизяване. Повечето, обаче, просто са игнорирани от своите съвременници и от светската история. Дори ранните християни са наричани „назарейската ерес“ (Деянията 24:5)“. (*“Out of Obscurity,”* *Ensign*, Nov. 1984, 10).
 12. Вж. 1 Нефи 18:1–2.
 13. Бенхамин Де Хойос, „Призовани да бъдем светии“, *Лиакхона*, май 2011 г., с. 106.
 14. Дори да нямаме контрол над това, което други хора ни наричат, ние имаме пълен контрол над начина, по който наричаме себе си. Как можем да очакваме другите да уважават правилното име на Църквата, ако ние, като нейни членове, не успяваме да правим това?
 15. „Ръководство за стил на писане – името на Църквата“, mormonnovini.bg.
 16. Терминът *светия* се използва често в Светата Библия. Например в посланието си към ефесяните, Павел използва думата *светия* поне веднъж във всяка глава. Светия е човек, който вярва в Исус Христос и се стреми да Го следва.
 17. Вж. Учение и завети 121:33.

От президент Хенри Б. Айринг
Втори съветник в Първото президентство

Опитвам се, опитвам се, опитвам се

Спасителят изписва името Си върху сърцата ви. А вие чувствате чистата любов Христова към другите и себе си.

Мои скъпи братя и сестри, благодарен съм за възможността да се обърна към вас. Тази конференция имаше въздигащо и назидаващо влияние върху мен. Изпятата музика и казаните слова бяха отнесени в сърцата ни от Светия Дух. Моля се казаното от мен да ви бъде предадено от същия Дух.

Преди много години служих като първи съветник на един президент на окръг в източните Съединени щати. Неведнъж, докато шофирахме до

малките ни клонове, той ми казваше: „Хал, когато се срещаш с някого, ако се отнасяш с него сякаш има сериозни проблеми, повече от половината пъти ще бъдеш прав“. Не само че беше прав, но с годините съм научил, че беше твърде оптимистичен в оценката си. Днес искам да ви насърча във вашите проблеми.

Земният ни живот е създаден от нашия любящ Бог с цел да бъде изпитание и източник на израстване за всеки от нас. Помните Божиите слова по отношение на Неговите чеда при Сътворението на света: „И с това ще ги изпитаме, за да видим дали ще вършат всички дела, които Господ, техният Бог, ще им заповяда“¹.

Още от началото тези изпитания не са били лесни. Имаме изпитания, произлизащи от смъртността на нашите тела. Всички живеем в един свят, в който войната на Сатана срещу истината и нашето щастие става все по-тежка. Светът и вашият живот изглежда изпадат във все по-голямо объркване.

Моето насърчение е следното: любящият Бог, Който позволява да ви се случват тези изпитания, също

така е подготвил сигурни начини да се справяте с тях. Небесният Отец така възлюби света, че е изпратил Своя Възлюбен Син да ни помага². Неговият Син, Исус Христос, е дал живота Си за нас. В Гетсимания и на кръста, Исус Христос е понесъл тежестта на всички наши грехове. Той е бил подложен на цялата тъга и болка и на последствията от нашите грехове, така че да може да ни утешава и укрепва през всяко житейско изпитание³.

Помните какво казва Господ на Своите служители:

„И Отец, и Аз сме едно. Аз съм в Отца и Отец в Мен; и доколкото сте Ме приели, вие сте в Мен и Аз във вас.

Затова Аз съм сред вас и Аз съм добрият пастир и Израилевият камък. Този, който гради върху тази кана, няма никога да падне“⁴.

Нашият пророк, президент Ръсел М. Нелсън, също ни дава същото насърчение. Освен това той описва и един начин да градим върху тази кана и да запазваме Господното име изписано върху сърцата си, за да ни води през нашите изпитания.

Той казва: „Вие, които сте временно обезсърчени, помнете, че не е предвиждано животът да бъде лесен. Изпитанията и тъгата трябва да бъдат изтърпени по пътя. И като помнете, че „за Бога няма нищо

невъзможно“ (Лука 1:37), бъдете сигурни, че Той е ваш Отец. Вие сте син или дъщеря, сътворени по Негов образ, чрез достойнство имащи правото да получавате откровение, което да ви помага в праведните начинания. Можете да вземете върху си святото Господно име. Можете да бъдете достойни да говорите в святото Божие име (вж. У. и З. 1:20)⁵.

Словата на президент Нелсън ни напомнят за обещанието в молитвата за причастието, обещание, което Небесният Отец изпълнява, когато ние вършим обещаното.

Чуйте следните думи: „О, Боже, Вечний Отче, ние те молим в името на Твоя Син Исус Христос да благословиш и осветиш този хляб за душите на всички онези, които вземат от него, за да може да ядат във възпоменание на тялото на Твоя Син и Ти свидетелстват, о, Боже, Вечний Отче, че те желаят да вземат върху си името на Твоя Син и си спомнят винаги за Него, и спазват Неговите заповеди, които Той им е дал, за да може винаги да имат Неговия Дух да бъде с тях. Амин“⁶.

Всеки път, когато бъде казана тази молитва от наше име и ние изречем думата *амин*, вземайки от хляба, ние показваме, че желаем да вземем върху си святото име на Исус Христос и да спазваме Неговите заповеди. А Той на Свой ред обещава, че можем

винаги да имаме Неговия Дух да бъде с нас. Поради тези обещания, Спасителят е сигурната кана, върху която можем да застанем без страх сред всяка житейска буря.

Докато размишлявам над словата и обещаните благословии в завета, съм се питал какво означава да желаем да вземем върху си името на Исус Христос.

Президент Далин Х. Оукс обяснява: „Когато вземаме от причастието е важно да осъзнаваме, че ние не свидетелстваме, че *взимаме върху си* името на Исус Христос. Ние свидетелстваме, че *желаем* да направим това. (Вж. У. и З. 20:77.) Фактът, че ние само свидетелстваме за своето желание, предполага, че трябва да се случи още нещо, преди реално да вземем върху си това свято име в този така важен смисъл“⁷.

Твърдението, че желаем да вземем името на Спасителя върху си, ни показва, че въпреки този процес да е започнал при нашето кръщение, то той не свършва дотам. Трябва да полагаме непрестанни усилия да вземаме върху си Неговото име, включително чрез подновяване на нашите завети чрез причастието и сключване на завети в светите Господни храмове.

Затова всеки от нас трябва да си задава следните два важни въпроса: „Какво трябва да правя, за да вземам

върху си Неговото име?“ и „Как знам, че имам напредък?“.

Казаното от президент Нелсън дава един полезен отговор. Той казва, че можем да вземем върху си името на Спасителя и че можем да говорим в Негово име. Когато говорим в Неговото име, ние Му служим. „Защото как човек може да познава господар, на когото не е служил и който е чужденец за него и е далеч от мислите и намеренията на сърцето му?“⁸

Това да говорим в Негово име изисква молитва с вяра. Необходима е искрена молитва към Небесния Отец, за да научим какво да говорим, за да помагаме на Спасителя в Неговото дело. Ние трябва да сме достойни за Неговото обещание: „Дали чрез Моя собствен глас или чрез гласа на служителите Ми, все едно“⁹.

И все пак, нужно е повече от говорене, за да вземем върху си Негово име. В сърцата ни трябва да има определени чувства, за да бъдем достойни за Негови служители.

Пророкът Мормон описва чувствата, които ни помагат да вземаме върху си Неговото име. Сред тези чувства са вярата, надеждата и милосърдието, чистата любов Христова.

Мормон обяснява:

„Защото смятам поради вашето смирение, че имате вяра в Христа; защото, ако нямате вяра в Него, тогава не сте годни да бъдете причислени към хората на Неговата църква.

И още, възлюбени мои братя, аз бих желал да ви говоря относно надеждата. Как можете да стигнете до вярата, освен ако нямате надежда?

И на какво ще се надявате? Ето, аз ви казвам, че ще имате надежда чрез Единението на Христа и силата на Неговото възкресение да бъдете въздигнати към живот вечен, и това поради вярата ви в Него според обещанието.

Ето защо, ако човек има вяра, той трябва да има надежда, защото без вяра не може да има никаква надежда.

И аз ви казвам и друго: Не може някой да има вяра и надежда, освен ако не бъде кротък и смирен по сърце.

Иначе неговата вяра и надежда са напразни, защото никои не е приемлив пред Бога, освен кротките и смирените по сърце; и ако човек е кротък и смирен по сърце, и изповяда чрез силата на Светия Дух, че Исус е Христос, той трябва да има милосърдие; защото ако няма милосърдие, той не представлява нищо; ето защо, той трябва да има милосърдие“.

След като описва милосърдието, Мормон продължава:

„А милосърдието е чистата любов Христова и устоява навеки; и този, който бъде намерен да го притежава в последния ден, на него ще му бъде добре.

Ето защо, възлюбени мои братя, молете се на Отца с цялото си сърце, за да може да бъдете изгълнени с тази любов, с която Той надари всички, които са истински последователи на Неговия Син Исус Христос; за да може да станете чедата Божии, та когато Той се яви, ние да бъдем подобни

на Него, защото ще Го видим такъв, какъвто е; за да имаме тази надежда и да може да бъдем очистени, тъкмо както Той е чист. Амин“¹⁰.

Имам свидетелство, че Спасителят изписва името Си върху сърцата ви. При много от вас вярата ви в Него се увеличава. Чувствате повече надежда и оптимизъм. Също чувствате чистата любов Христова към другите и себе си.

Виждам това в мисионерите, които служат по целия свят. Виждам го в членовете, които говорят със своите приятели и роднини за Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Мъже, жени, младежи и дори деца служат, подтиквани от обич към Спасителя и своите ближни.

При първите новини за бедствия по света, без да бъдат молени, членовете изготвят планове за помощ, понякога на океани разстояние. Понякога за тях е трудно да чакат, докато в пострадалите райони са готови да ги приемат.

Осъзнавам, че някои от вас днес могат да чувстват, че вашата вяра и надежда се подтискат от проблемите ви. И може да копнеете за чувството на обич.

Братя и сестри, Господ ви дава възможности да чувствате и споделяте Неговата обич. Можете да се молите с увереността, че Господ ще ви покаже как да обичате някого в Негово име. Той отговаря на молитвите на смирени доброволци като вас. Ще чувствате Божията обич към вас и към човека, на когото служите. Като помагате на Божиите чедата с техните проблеми, вашите собствени ще изглеждат по-леки. Вашата вяра и надежда ще бъдат укрепвани.

Свидетел съм на тази истина. През целия си живот моята съпруга е говорила и служила на хората в Господното име. Както споменах, един от нашите епископи веднъж ми каза: „Удивен съм. Всеки път, когато науча, че някой в района има проблем, отивам да помогна. Но когато пристигна, сякаш всеки път съпругата ти вече е била там“. Това

е ставало навсякъде, където сме живели за 56 години.

Сега тя може да изговаря само няколко думи на ден. Посещавана е от хората, които е обичала в Господното име. Всяка вечер и сутрин пея химни с нея и се молим. Аз трябва да казвам молитвите и да пея песните. Понякога виждам как тя движи устни с текста на химните. Предпочита детските песни. Най-предпочитаната от нея тема се обобщава в песента „Да бъда като Исус“¹¹.

Преди няколко дни, след като изпяхме припева „Тъй както Исус се обичайте, доброта във всичко влагайте“, тя каза тихо, но ясно: „Опитвам се, опитвам се, опитвам се“. Мисля, че когато види Спасителя, тя ще открие, че е пазила името Му изписано върху сърцето си и че е станала като Него. Сега Той я носи през нейните проблеми, ще носи и вас през вашите.

Давам ви моето свидетелство, че Спасителят ви познава и обича. Той знае вашето име и вие знаете Неговото. Той познава проблемите ви. Испитал ги е. Чрез Своето Единение, Той е победил света. Чрез вашето желание да взимате върху си Неговото име, ще облекчавате страданието на много други хора. И с течение на времето ще осъзнавате, че опознавате и обичате Спасителя все повече. Неговото име ще бъде в сърцето ви и запечатано в паметта ви. Точно с това име ще бъдете наречени. За това свидетелствам на моите обични хора и на вас, с благодарност за Неговата любяща доброта към мен, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Авраам 3:25.
2. Вж. Йоан 3:16–17.
3. Вж. Алма 7:11–12.
4. Учение и завети 50:43–44.
5. Russell M. Nelson, “With God Nothing Shall Be Impossible,” *Ensign*, May 1988, 35.
6. Учение и завети 20:77.
7. Далин Х. Оукс, “Taking upon Us the Name of Jesus Christ,” *Ensign*, May 1985, 81.
8. Мосия 5:13.
9. Учение и завети 1:38.
10. Мороний 7:39–44, 47–48.
11. Вж. „Да бъда като Исус“, *Сборник с детски песни*, с. 40–41.

от **Брайън К. Аштън**

Втори съветник в Общото президентство на Неделното училище

Бог Отец

Всеки от нас има потенциала да стане като Бог Отец. За да постигнем това, трябва да се покланяме на Отца в името на Сина.

През целия си живот съпругата ми Мелинда се е старала от все сърце да бъде вярна ученичка на Исус Христос. Но, в младостта си тя се чувствала недостойна за любовта и благословиите на Небесния Отец, защото не разбирала Неговия характер. За щастие, Мелинда продължила да спазва заповедите

въпреки тъгата, която изпитвала. Преди няколко години тя премина през поредица от преживявания, които ѝ помогнаха да разбере по-добре Божия характер, включително любовта Му към Неговите чеда и Неговата благодарност за нашите дори и несвършени усилия да вършим делото Му.

Мелинда обясни как ѝ е повлияло това: „Сега се чувствам сигурна, че планът на Отец работи, че Той лично е инвестирал в нашия успех и ни дава уроците и преживяванията, от които се нуждаем, за да се завърнем в Неговото присъствие. Вече в по-голяма степен гледам на себе си и на другите по начина, по който Бог гледа на нас. Способна съм да бъда родител, да преподавам и служа с повече любов и с по-малко страх. Изпитвам мир и увереност, вместо тревожност и несигурност. Вместо да се чувствам съдена, се чувствам подкрепяна. Вярата ми е по-сигурна. Чувствам любовта на моя Отец често и по-дълбоко“¹.

Да имаме „правилна представа за характера, съвършенството и качествата на (Небесния Отец)“ е от съществено значение за упражняването на вяра, достатъчна за възвисяване². Правилното разбиране за характера на Небесния Отец може да променя начина, по който виждаме себе си и другите и да ни помага да разбираме огромната любов на Бог към Неговите чеда и голямото Му желание да ни помага да станем като Него. Неправилната представа за Неговия характер може да ни накара да чувстваме, че не сме способни да се завърнем в присъствието Му.

Целта ми днес е да представя ключови точки на учението относно Отца, които да позволят на всеки един от нас и особено на хората, които се

питат дали Бог ги обича, да разберат по-добре Неговия истински характер и да упражняват вяра в Него, Неговия Син и Неговия план за нас.

Доземният живот

В доземния свят сме били родени като духове на Небесни родители и сме живели с Тях като семейство³. Те са ни познавали, учили и обичали⁴. Желатели сме много да бъдем като нашия Небесен Отец. Обаче, за да постигнем това, ние сме разбрали, че трябва:

1. Да получим прославени, безсмъртни, физически тела⁵,
2. Да сключим брак и създадем семейства чрез запечатващата сила на свещеничеството⁶ и
3. Да придобием пълното знание и сила, както и всички божествени качества⁷.

Следователно, Отец е създал план, който да ни позволи при определени условия⁸ да получим физически тела, които могат да станат безсмъртни и прославени при Възкресението, да сключим брак и създадем семейства по време на земния живот или, за верните, които не са имали тази възможност – в живота след смъртта⁹, да се развиваме към съвършенство и накрая да се завърнем при нашите Небесни родители и да живеем с Тях и семействата ни в състояние на възвисяване и вечно щастие¹⁰.

В Писанията това се нарича планът на спасение¹¹. Били сме толкова благодарни за този план, че когато ни е бил представен, сме възкликнали от радост¹². Всеки от нас е приел условията на плана, включващи преживяванията и трудностите на земния живот, които ни помагат да развиваме божествени качества¹³.

Земен живот

По време на земния живот, Небесният Отец ни осигурява условията, от които се нуждаем, за да се развиваме съгласно Неговия план. Бог Отец позволява Исус Христос да се роди според начина на плътта¹⁴ и Му дава божествена помощ, за да изпълни Своята земна мисия. Небесният Отец също ще помага на всеки от нас, ако се стараем да спазваме Неговите заповеди¹⁵. Бог Отец ни дава свобода на избор¹⁶. Животът ни е в Неговите ръце и „дните ни се знаят“ и „няма да бъдат изброени по-малко“¹⁷. И Той ни уверява, че всичко съдейства за доброто на тези, които Го обичат¹⁸.

Небесният Отец е Този, Който ни осигурява насъщния хляб,¹⁹ което включва както храната, която ядем, така и необходимата ни сила да спазваме Неговите заповеди²⁰. Отец дава добри дарове²¹. Той чува и отговаря на нашите молитви²². Небесният Отец ни избавя от злото, когато Му позволяваме²³. Той плаче за нас, когато страдаме²⁴. В крайна сметка, всички благословии, които получаваме, са от Отца²⁵.

Небесният Отец ни напътства и ни дава необходимия опит, според силните ни и слаби страни, и нашите избори, за да можем да даваме добър плод²⁶. Отец ни укорява, когато е необходимо, защото ни обича²⁷. Той е „Съветник“,²⁸ Който ще събеседва с нас, ако пожелаем²⁹.

Небесният Отец е Този, Който ни дава влиянието и Дара на Светия Дух в нашия живот³⁰. Чрез дара на Светия Дух, славата, или разумът, светлината и силата на Бог Отец могат да обитават в нас³¹. Ако се стремим да увеличаваме светлината и истината в нас, с очи отправени единствено към

Божията слава, Небесният Отец ще изпраща Светия Дух на обещанието да ни запечата за вечен живот и ще разкрива Лицето си пред нас, в този или следващия живот³².

Живот след смъртта

В света на духовете, след смъртта, Небесният Отец продължава да излива Светия Дух и да изпраща мисионери на хората, които се нуждаят от Евангелието. Той отговаря на молитвите и помага на онези, на които им липсват спасителните обреди, да ги получат чрез заместник³³.

Бог Отец вдига Исус Христос от смъртта и Му дава власт да извърши Възкресението,³⁴ чрез което получавате безсмъртни тела. Изкуплението и Възкресението на Спасителя ни връщат обратно в присъствието на Отца, където ще бъдем съдени от Исус Христос³⁵.

Хората, които се осланят на „заслугите, милостта и благодатта на Светия Месия“,³⁶ ще получат прославени тела подобно на Бог Отец³⁷ и ще живеят с Него „в състояние на нескончаемо щастие“³⁸. Там Отец ще обърше всичките ни сълзи³⁹ и ще ни помага да продължим нашето пътуване, за да станем като Него.

Както виждате, Небесният Отец е винаги готов да ни помага⁴⁰.

Характерът на Бог Отец

За да станем като Бог Отец, трябва да развиваме Неговите качества. Съвършенството и качества на Небесния Отец се изразяват в следното:

- Бог Отец е „Безкраен и Вечен“⁴¹.
- Той е съвършено справедлив, милостив, мил, дълготърпелив и желае само най-доброто за нас⁴².
- Небесният Отец е любов⁴³.
- Той спазва обещанията Си в сключените завети⁴⁴.
- Той не се променя⁴⁵.
- Той не може да лъже⁴⁶.
- Бог Отец не гледа на лице⁴⁷.
- Той познава всички неща – минали, настоящи и бъдещи – от началото⁴⁸.
- Небесният Отец притежава

- повече разум⁴⁹ от всички нас⁵⁰.
- Бог Отец има цялата власт⁵¹ и извършва всичко, което реши⁵².

Братя и сестри, можем да вярваме и да се уповаваме на Бог Отец. Понеже има вечна перспектива, Небесният Отец може да вижда неща, които ние не можем. Неговите радост, дело и слава са да се осъществят безсмъртието и вечният ни живот⁵³. Всичко, което Той прави, е за наша полза. Той „желае (нашето) вечно щастие дори повече от самите (нас)“⁵⁴. И Той „не би изискал от (нас) да преживеем и миг повече трудности, отколкото е необходимо за (наша) полза или за ползата на онези, които обичаме“⁵⁵. В резултат на това, Той се стреми да ни помага да се усъвършенстваме, а не да ни съди и упреква⁵⁶.

Да станем като Нашия Отец

Като духовни синове и дъщери на Бог, всеки от нас има потенциала да стане като Бог Отец. За да постигнем това, трябва да се покланяме на Отца в името на Сина⁵⁷. Правим това, като се стремим да бъдем послушни на волята на Отца, подобно на Спасителя⁵⁸ и чрез непрекъснатото покаяние⁵⁹. Като правим тези неща, „получавате благодат след благодат“, докато

получим от пълнотата на Отца⁶⁰ и бъдем надарени с „Неговия характер, съвършенство и качества“⁶¹.

Предвид разликата между нас като смъртни и онова, в което се е превърнал Небесният Отец, не е изненадващо някои хора да смятат, че да станем като Бог Отец е недостижимо. Въпреки това, Писанията са ясни. Ако се придържаме към вярата ни в Христос, покаяваме се и търсим Божията благодат чрез послушание, накрая ще станем като Бог Отец. Намирам голяма утеха във факта, че хората, които се стремят да бъдат послушни ще „получават благодат след благодат“ и накрая ще „получат от Неговата пълнота“⁶². С други думи, не можем да станем като Бог Отец само със собствени сили⁶³. По-скоро, това ще става чрез дарове на благодат – някои големи, но повечето малки – които се надграждат един върху друг, докато получим пълнота. Братя и сестри, това ще стане!

Насърчавам ви да вярвате, че Небесният Отец знае как да ви възвиси; търсете Неговата ежедневна, окрияваща помощ и напредвайте с вяра в Христа, дори когато не можете да чувствате Божията любов.

Има много неща, които не разбираме за начина, по който ставате като Бог Отец⁶⁴. Но аз мога да свидетелствам с увереност, че стремейт да станем като Бог Отец си заслужава всяка една жертва⁶⁵. Жертвите, които правим тук в земния живот, независимо колко са големи, са просто несравними с неизмеримата радост, щастие и любов, които ще чувствате в Божието присъствие⁶⁶. Ако ви е трудно да повярвате, че си заслужават жертвите, които сте молени да правите, Спасителят ви призовава, казвайки: „Все още не сте разбрали колко велики благословии има Отец... приготвени за вас; ... вие не можете да понесете всички неща; при все това, дерзайте, защото Аз ще ви направлявам“⁶⁷.

Свидетелствам, че вашият Небесен Отец ви обича и желае да живеете с Него отново. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Бележки на автора; вж. също D. Melinda Ashton, "The Holy Ghost: Direction, Correction, and Warning" (Brigham Young University Women's Conference, Apr. 28, 2016), byutv.org.
2. *Lectures on Faith* (1985), 38.
3. Вж. „Семейството: прокламация към света“, *Лиахона*, май 2017 г., с. 145; "Mother in Heaven," Gospel Topics, topics.lds.org.
4. Апостол Павел отбелязва, че сме познавали Бог Отец така добре, че душите ни все още жадуват да го нарекат *Ава*, което значи „татко“, термин, запазен за бащите, с които сме изключително близки (вж. Римляни 8:15).
5. Вж. Учение и завети 130:22.
6. Вж. Учение и завети 132:19–20.
7. Вж. Матей 5:48, вж. също 2 Петър 1:3–8.
8. Тези условия включват опазването на първото ни състояние (вж. Авраам 3:26) и след това в земния живот упражняване на вяра в Исус Христос и Неговото Единение, покаяние, кръщение чрез потапяне от някой, притежаващ свещеническата власт от Бог, получаване на Дара на Светия Дух и устояване до края (вж. 3 Нефи 27:16–20).
9. Президент Даин Х. Оукс учи: „Някои, които слушат това послание, вероятно си казват: Важи ли това и за мен? Знаем, че много достойни и чудесни светии от последните дни в момента нямат идеални възможности и съществени условия за своя напредък. Самота, бездетност, смърт и разводи разстройват идеалите и отлагат изгълането на обещаните благословии. ... Но тези моменти на безпокойство и тревога са само временни. Господ е обещал, че във вечността никоя благословия няма да бъде отказана на синовете и дъщерите Му, които спазват заповедите, верни са на заветите си и желаят онова, което е праведно“ ("The Great Plan of Happiness," *Ensign*, Nov. 1993, 75).
10. Вж. Мосия 2:41.
11. Вж. Алма 42:5, нарича се още планът на изкупление (вж. например Яков 6:8) и планът на щастие (вж. Алма 42:8, 16).
12. Вж. Йов 38:4–7.
13. Вж. например Евреите 5:8, 12:11; Етер 12:27. На пръв поглед, поради ограниченото ни разбиране, е възможно да изглежда, че дадени трудности в земния живот могат да ни попречат да получим най-желаните от нас благословии. Въпреки тези привидни противоречия, Бог ще ни дава всяка обещана благословия, ако останем верни.
14. Вж. Лука 1:31–35, Йоан 1:14, 1 Нефи 11:18–21, Ръководство към Писанията „Исус Христос“, scriptures.lds.org.
15. Вж. Учение и завети 93:4–5, 16–17, 19–20.
16. Вж. Моисей 7:32.
17. Учение и завети 122:9.
18. Вж. Римляните 8:28.
19. Вж. Матей 6:11.
20. Вж. N. Eldon Tanner, "The Importance of Prayer," *Ensign*, May 1974, 50–53.
21. Вж. Лука 11:10–13, Послание на Яков 1:17.
22. Вж. Лука 11:5–10, Joseph Smith

- Translation, Luke 11:5–6 (in Luke 11:5, footnote a); 3 Нефи 13:6.
23. Вж. Матей 6:13.
 24. Вж. Моисей 7:31–40.
 25. Вж. Послание на Яков 1:17.
 26. Вж. Йоан 15:1–2; Учение и завети 122:6–7.
 27. Вж. Евреите 12:5–11, Учение и завети 95:1.
 28. Моисей 7:35.
 29. Вж. Алма 37:12, 37.
 30. Вж. Йоан 14:26, 2 Нефи 31:12.
 31. Вж. Йоан 17:21–23, 26; Учение и завети 93:36.
 32. Вж. Учение и завети 76:53, 88:67–68.
 33. Вж. 1 Петър 4:6. Старейшина Мелвин Дж. Баалард, говорейки за причината на кръстен от него човек да се присъедини към Църквата, казва: „Беше ми дадено да разбера, че неговите предци в духовния свят са приели Евангелието преди години и са се молили някой от тяхното семейство на земята да отвори вратата за тях; техните молитви били изгълнени и Господ насочил мисионерите към вратата на този човек“ (в Melvin R. Ballard, *Melvin J. Ballard, Crusader for Righteousness* [1966], 250).
 34. Вж. Мормон 7:5–6, вж. също Йоан 5:21, 26, 1 Коринтяните 6:14, 2 Нефи 9:11–12, Алма 40:2–3, 3 Нефи 27:14.
 35. Вж. Йоан 5:22, Яков 6:9, Алма 11:44, Еламан 14:15–18. Единението на Христос преодолява всички последици от Падението на Адам, включително физическата и духовната смърт, като и двете трябва да бъдат преодоляни, за да може да се завърнем в присъствието на нашия Небесен Отец. Хората, които са се покаjali за греховете си, ще живеят с Бог Отец и Неговия Син във вечността. Но онези, които не са се покаjali, ще изстрадат втората смърт, която е резултат от собствените им грехове (вж. Еламан 14:15–18).
 36. 2 Нефи 2:8.
 37. Вж. Учение и завети 76:56, 88:28–29.
 38. Мосия 2:41.
 39. Вж. Откровението 7:17.
 40. Вж. Моисей 7:30. Небесният Отец

- продължава да се грижи за хората в терестриалното царство, чрез служението на Исус Христос и други селестииални същества (вж. Учение и завети 76:77, 87) и за хората в телестииалното царство, чрез служението на Светия Дух и ангелите (вж. Учение и завети 76:86, 88).
41. Моисей 7:35, вж. също Псалми 90:2.
 42. Вж. Псалми 103:6–8, Лука 6:36, Моисей 7:30.
 43. Вж. 1 Йоан 4:16.
 44. Вж. Учение и завети 84:40.
 45. Вж. Послание на Яков 1:17.
 46. Вж. Числа 23:19.
 47. Вж. Деянията 10:34–35.
 48. Вж. 1 Нефи 9:6, Учение и завети 130:7.
 49. Dictionary.com определя *разума* като „способност за учене, разсъждаване, разбиране и подобни форми на умствена дейност; способност да разбираш истини, отношения, факти, значения и т.н.“ и „знание“.
 50. Вж. Авраам 3:19. Исус Христос като прославена, съвършена Личност също притежава повече разум от всички нас.
 51. Вж. Откровението 21:22.
 52. Вж. Авраам 3:17.
 53. Вж. Моисей 1:39.
 54. Richard G. Scott, "Trust in the Lord," *Ensign*, Nov. 1995, 17.
 55. Richard G. Scott, "Trust in the Lord," 17.
 56. Вж. Йоан 5:22, Моисей 1:39. Сатана и ние самите сме тези, които се осъждаме (вж. Откровението 12:10, Алма 12:14).
 57. Вж. Йоан 4:23, Учение и завети 18:40, 20:29.
 58. Вж. 3 Нефи 11:11, Учение и завети 93:11–19.
 59. Покаянието е процес, чрез който променяме нашата същност, за да ставаме по-подобни на Бог. Нужно е непрекъснато да се покайваме, а не само, когато „направим нещо грешно“.
 60. Вж. Учение и завети 93:19–20.
 61. *Lectures on Faith*, 38; вж. също Мороний 7:48, Мороний 10:32–33, Учение и завети 76:56, 94–95, Учение и завети 84:33–38.
 62. Учение и завети 93:20, курсив добавен.
 63. Вж. Мороний 10:32–33, Учение и завети 76:69, 94–95.
 64. Защо Бог не разкрива повече за процеса, чрез който ставаме по-подобни на Него? Честно казано, не знам всички причини. Но има поне две причини, които разбирам. Първата е, че някои неща са просто неразбираеми в нашето смъртно състояние (вж. Учение и завети 78:17). Може би е подобно на това, да се опитваш да обясняваш Интернет на някой, който е живял в Средновековието. Контекстът и перспективата просто ще липсват. И втората е, че даровете на благодатта често идват при нас, точно защото е нужно да се мъчим и борим чрез непознатото.
 65. Жертвите, които се изискват от нас, могат да бъдат от съществено значение за постигането на съвършенство (вж. Joseph Smith Translation, Hebrews 11:40 в Hebrews 11:40, footnote a).
 66. Вж. Римляните 8:18.
 67. Учение и завети 78:17–18.

От старейшина Робърт К. Гай
От Президентството на седемдесетте

Да вземем върху си името на Исус Христос

Нека с вярност вземаме върху си името на Исус Христос – като виждаме както Той вижда, като служим както Той е служил и като Му имаме доверие, че Неговата благодат е достатъчна.

Мои братя и сестри, наскоро, докато размишлявах над призива на президент Ръсел М. Нелсън да наричаме Църквата с даденото ѝ чрез откровение име, прочетох стиховете, в които Спасителят напътства нефитите относно името на Църквата¹. Докато четях словата на Спасителя, ми направи впечатление как Той също казва: „вие трябва да вземете върху си името на Христа“². Това ме накара да погледна навътре и да попитам: „Вземам ли върху си името на Спасителя, така както иска Той?“³. Днес бих искал да споделя някои от впечатленията, които получих в отговор на моя въпрос.

Първо, да вземем върху си името на Христос означава да се стремим да виждаме така както Бог вижда⁴. Как вижда Бог? Джозеф Смит казва: „Докато една част от човешката раса безжалостно съди и осъжда другата, Великият Родител на вселената гледа на целия човешки род с бащинска грижа и отечески поглед“, тъй като „любовта Му (е) необятна“⁵.

Преди няколко години по-голямата ми сестра почина. Тя

имаше труден живот. Беше ѝ трудно да живее според Евангелието и така и не стана напълно активна. Съпругът ѝ я напусна и остави да се грижи за четири малки деца. Вечерта, в

която почина, в присъствието на нейните деца, ѝ дадох благословия за спокойно завръщане у дома. Тогава осъзнах, че твърде често бях дефинирал живота на сестра си в светлината на нейните изпитания и неактивност. Когато поставих ръце на главата ѝ през онази вечер, бях силно порицан от Духа. Ясно ми беше напомнено за нейната добрина и ми се позволи да я видя такава, каквато Бог я виждаше – не като човек, изпитвал трудности с Евангелието и живота, а като човек, преминал през изпитания, които съм нямал. Видях я като великолепна майка, която, въпреки големите трудности, отгледа прекрасни и удивителни деца. Видях я като приятел на нашата майка – тя се грижеше за нея и ѝ правеше компания след като баща ѝ почина.

По време на тази последна вечер с моята сестра, вярвам, че Бог ме питаше: „Не осъзнаваш ли, че всеки около теб е божествена личност?“

Бригъм Йънг учи:

„Искам да увещая светиите... да виждат мъжете и жените в истинската им същност, а не на повърхността“⁶.

„Колко често се казва: „Този е направил това и това и не може да е светия“. ... Чуваме, че някои псуват и лъжат ... (или) не освещават Господния ден. ... Не съдете такива хора, защото не знаете какви планове има Господ за тях. ... (по-скоро) бъдете търпеливи с тях“⁷.

Можете ли да си представите нашия Спасител да не обръща внимание на нас или нашите трудности? Спасителят гледал самарянина, прелюбодееща, бирника, прокажения, умствено болния и грешника с едни и същи очи. Всички са били чеда на Неговия Отец. Могло е всички да бъдат изкупени.

Можете ли да си представите Той да пренебрегне човек, който изпитва съмнения относно мястото си в Божието царство, или изобщо някого, който страда?⁸ Аз не мога. В очите на Христос, всяка душа е безпределно ценна. Никой не е предопределен за провал. Вечният живот е възможен за всички⁹.

От порицанието на Духа край леглото на сестра ми, научих страховтен урок: че ако виждаме така, както вижда Той, ще имаме двойна победа – изкупление както за нас, така и за хората, с които общуваме.

Второ, за да вземем върху си името на Христос, ние трябва не само да виждаме така, както Бог вижда, но и да вършим Неговото дело и да служим така, както Той е служил. Ние живеем според двете големи заповеди, като се подчиняваме на Божията воля, събираме Израил и позволяваме на светлината си да „свети... пред човешките“¹⁰. Приемаме заветите и обредите на Неговата възстановена Църква и живеем според тях¹¹. Като правим това, Бог ни дава силата да благославяме себе си, семействата си и живота на другите¹². Задайте си следния въпрос: „Познавате ли някого, който да не се нуждае от небесните сили в живота си?“

Бог ще върши чудеса сред нас, когато освещаваме себе си¹³. Ние

освещаваме себе си, като пречистваме сърцата си¹⁴. Пречистваме сърцата си, като Го слушаме,¹⁵ покаяваме се за греховете си,¹⁶ обръщаме се във вярата¹⁷ и обичаме така, както Той обича¹⁸. Спасителят ни пита: „Защото, ако обичате само онези, които обичат вас, каква награда ви се пада?“¹⁹.

Наскоро научих за преживяване на старейшина Джеймс Е. Талмидж, което ме накара да спра и да се замисля как обичам и служа на хората около мен. Като млад професор, преди да стане апостол, по време на тежката дифтеритна епидемия през 1892 г., старейшина Талмидж научава за семейство непознати, които не били членове на Църквата, а живели близо до него и били поразени от болестта. Никой не искал да се излага на риск, като влиза вътре в заразен дом. Обаче старейшина Талмидж веднага отишъл в дома. Открил четири деца: едно на две и половина години мъртво на легло, две на пет и на десет със силни болки и едно на тринадесет години, много отслабнало. Родителите били омаломощени от скръб и умора.

Старейшина Талмидж преоблякъл всички, измел стайте, изнесъл заразното облекло и изгорил замърсените и заразени килими. Работил цял ден и се върнал на сутринта. Десетгодишното дете било умряло през нощта. Той вдигнал и държал пет-годишното. Тя изкашляла кървави хрчки по цялото му лице и дрехи. Той пише: „Не можех да я оставя“ и я държал, докато умира в ръцете му. Той помогнал за погребението и на трите деца и се погрижил да се доставят храна и чисти дрехи на опечаленото семейство. След като се върнал у дома, брат Талмидж изхвърлил дрехите си, изкъпал се в разтвор с цинк, изолирал се под карантина и прекарал лек пристъп на болестта²⁰.

Животът на толкова много хора около нас е застрашен. Светиите вземат върху си името на Спасителя, като се освещават и служат на всички, независимо кои са и какво е положението им – ние спасяваме живот, когато правим това²¹.

Накрая, вярвам, че за да вземем върху си Неговото име, ние трябва да Му се доверяваме. На едно неделно събрание една млада жена каза следното: „Приятелят ми и аз наскоро скъсахме и той избра да напусне Църквата. Каза ми, че никога не е бил по-щастлив. Как може да е възможно това?“

Спасителят отговаря на този въпрос, когато казва следното на нефитите: „Но ако (животът ви) не е изграде(н) върху Моето Евангелие, а е изграде(н) върху делата човешки или делата дяволски, истина ви казвам, че... ще се радват(е) за кратко време на делата си, и скоро идва краят“²² Просто няма трайна радост извън Евангелието на Исус Христос.

Но на онова събрание се замислих за многото добри, но тежко обременени хора, за които спазването на заповедите е изключително трудно. Зададох си следния въпрос: „Какво друго би им казал Спасителят?“²³ Вярвам, че би попитал: „Доверявате ли Ми се?“²⁴ На жената с кръвотечение Той каза: „Твоята вяра те изцели; иди си с мир“²⁵.

Един от любимите ми стихове е Йоан 4:4, който гласи: „И трябваше да мине през Самария“.

Защо обичам този стих? Защото за Исус не е имало *нужда* да ходи в

Самария. Съвременниците Му юдеи ненавиждали самаряните и пътували по път, който заобикалял Самария. Но Исус избрал да отиде там и за първи път да обяви пред целия свят, че е обещаният Месия. За това послание той не само избира една отхвърлена група хора, а една жена – и не просто жена, а жена, която живее в грях – според разбиранията в онези времена, човек с най-ниския статус. Вярвам, че Исус прави това, за да може всеки от нас да разбере, че Неговата обич е по-силна от нашите страхове, рани, пристрастявания, съмнения, изкушения, грехове, разбити семейства, депресия и тревоги, хронично заболяване, бедност, насилие над нас, отчаяние или самота²⁶. Той желае всички да знаят, че няма нищо и никого, които Той да не може да изцели, като даде трайна радост²⁷.

Благодатта Му е достатъчна²⁸. Само Той е слязъл по-ниско от всички. Силата на Неговото Единение е силата да се преодолее всяка една трудност в живота ни²⁹. Посланието на жената при кладенеца е, че Той познава обстоятелствата на живота ни³⁰ и че винаги можем да вървим с Него, независимо какво е положението ни. На нея и на всеки от нас Той

казва: „Който пие от водата, която Аз ще му дам, няма да ожаднее довека, (а ще има) извор на вода, която извира за вечен живот“³¹.

При странстването си в живота, защо бихте се отрекли от единствения Спасител, Който има цялата сила да ви изцели и спаси? Каквато и цена да е необходимо да платите, за да Му се доверите, тя си заслужава. Мои братя и сестри, нека избираме да увеличаваме своята вяра в Небесния Отец и нашия Спасител Исус Христос.

Свидетелствам от дълбините на душата си, че Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни е Църквата на Спасителя, ръководена от живия Христос чрез истинен пророк. Моята молитва е с вяръност да вземаме върху си името на Исус Христос – като виждаме както Той вижда, като служим както Той е служил и като Му имаме доверие, че Неговата благодат е достатъчна да ни спаси у дома и да ни дава трайна радост. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. 3 Нефи 27:3–8.
2. Вж. 3 Нефи 27:5–6, вж. също Учение и завети 20:77 и завета на причастието.
3. Вж. Dallin H. Oaks, *His Holy Name* (1998) за подробно изложение как да вземаме върху си името на Исус Христос и да бъдем свидетели за него.
4. Вж. Моисей 5:2–3. Част от голямата промяна в сърцето сред людето на цар Вениамин, които вземат върху си името на Христос, се състои в това, че очите им виждат „велики видения“. Наследниците на селестияното царство са хора, които „виждат, както са виждани“ (Учение и завети 76:94).
5. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 30.
6. Brigham Young, в *Journal of Discourses*, 8:37.
7. *Discourses of Brigham Young*, sel. John A. Widtsoe (1954), 278.
8. Вж. 3 Нефи 17:7.
9. Вж. Йоан 3:14–17, Деяния 10:34, 1 Нефи 17:35, 2 Нефи 26:33, Учение и завети 50:41–42, Моисей 1:39. Старейшина Д. Тод Кристоферсън също учи: „Ние свидетелстваме с увереност, че Единението на Исус Христос е предвидило и, в крайна сметка, ще възнагради цялото лишение и всяка загуба на хората, които се обръщат към Него. Не съществува човек, който да е предопределен да получи по-малко от всичко онова, което Отец е приготвил

- за Своите чеда“ („Защо брак, защо семейство“, *Лиакхона*, май 2015 г., с. 52).
10. Вж. Матей 5:14–16, 22:35–40, Мосия 3:19, Учение и завети 50:13–14, 133:5, вж. също Ръсел М. Нелсън, „Събирането на разпръснатия Израил“, *Лиакхона*, ноем. 2006 г., с. 79–81.
 11. Вж. Левит 18:4, 2 Нефи 31:5–12, Учение и завети 1:12–16, 136:4, Символът на вярата 1:3–4.
 12. Вж. Учение и завети 84:20–21, 110:9.
 13. Вж. Исус Навин 3:5, Учение и завети 43:16, вж. също Йоан 17:19. Спасителят жертва Себе Си, за да има силата да ни благослава.
 14. Вж. Еламан 3:35; Учение и завети 12:6–9, 88:74.
 15. Вж. Джозеф Смит – История 1:17, първата заповед, дадена във видение на Пророка Джозеф Смит; вж. също 2 Нефи 9:29, 3 Нефи 28:34.
 16. Вж. Марк 1:15, Деяния 3:19, Алма 5:33, 42:22–23, Учение и завети 19:4–20. Също така помислете върху следните размишления относно греха. Първо, Хю Нибли пише: „Грехът е пилеене на време и умения. Той представлява вършене на нещо, вместо вършене на по-добри неща, за които имате способностите“ (*Approaching Zion*, ed. Don E. Norton [1989], 66). Майката на Джон Уесли, Сузана Уесли, пише на сина си: „Следвай следното правило: всичко, което отслабва разума ти, разваля спокойствието на съвестта ти, затъмнява усета ти за Бог, отслабва апетита ти към духовното, ... което увеличава... влиянието на тялото над ума, това за теб е грях, колкото и невинен да изглежда“ (*Susanna Wesley: The Complete Writings*, ed. Charles Wallace Jr. [1997], 109).
 17. Вж. Лука 22:32, 3 Нефи 9:11, 20.
 18. Вж. Йоан 13:2–15, 34. В навечерието на

- Единението, Спасителят измива краката на един, който Го предава, на друг, който се отрича от Него, и на други, които заспиват в най-тежкия за Него час. Тогава Той казва: „Нова заповед ви давам, да се обичате един друг; както аз ви възлюбих, така и вие да се обичате един друг“.
19. Матей 5:46.
 20. Вж. John R. Talmage, *The Talmage Story: Life of James E. Talmage—Educator, Scientist, Apostle* (1972), 112–14.
 21. Вж. Алма 10:22–23; 62:40.
 22. 3 Нефи 27:11.
 23. В Матей 11:28, 30, Господ казва: „Елате при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и аз ще ви успокоя. ... Защото Моето иго е благо, и Моето бреме е леко“. Също помислете върху 2 Коринтяните 12:7–9; Павел описва своето страдание от един „трън в плътта“, за който се моли да бъде махнат. Христос му казва: „Доволно ти е Моята благодат; защото силата Ми в немощ се показва съвършена“. Вж. също Етер 12:27.
 24. Вж. Мосия 7:33, 29:20; Еламан 12:1, Учение и завети 124:87.
 25. Вж. Лука 8:43–48, Марк 5:25–34. Жената с кръвотечението се намира в отчаяна нужда и без останали възможности за подобрене. Страдала е в продължение на 12 години, изхарчила е всичките си средства за лекари и състоянието ѝ се влошава. Изолирана от своята общност и семейство, с голямо усилие тя се придвижва през голяма тълпа и пада пред Спасителя. Тя има пълно доверие и вяра в Спасителя и Той усеща нейното докосване по ръба на дрехата Си. Чрез тази вяра Той незабавно и напълно я изцелява. След това я нарича „дъще“. Тя вече не е прогонена, а е член на Божието семейство. Нейното изцеление

е физическо, социално, емоционално и духовно. Трудностите могат да продължават с години или за цял живот, но Неговото обещание за изцеление е сигурно и абсолютно.

26. Вж. Лука 4:21, Йоан 4:6–26. Лука, не Йоан, записва, че в началото на Своето служение Исус отива в синагогата в родния Му Назарет, прочита откъс от Исайя, след което заявява: „Днес се изпълни това писание пред вас“. Това е първият път, когато Спасителят казва, че е Месията. Обаче при Якововия кладенец Йоан описва първия път, когато Исус обявява, че е Месията пред широката общественост. При тези обстоятелства, тъй като самаряните се считали за неюдеи, Исус също така учи, че Неговото Евангелие е за всички, както юдеи, така и езичници. Това явление се случва през „шестия час“, т.е. по обяд, когато слънцето е най-силно. Якововият кладенец се намира в долината, почти на същото място, където древният Израил сключват завет с Господ, след като навлизат в обетованата земя. Интересното е, че на едната страна на долината се намира суха планина, а на другата страна има планина с много извори с даряваща живот вода.
27. Старейшина Нийл А. Максвел учи: „Когато в състояние на стрес се питаме дали има какво повече да дадем, можем да бъдем утешени от знанието, че Бог, Който съвършено познава нашите способности, ни е поставил на земята, за да успеем. Никой не е предопределен да се провали или да бъде нечестив. ... Когато се чувстваме на края на силите си, нека си спомним обещанието, че Бог няма да ни даде повече, отколкото имаме сили да носим“ (“Meeting the Challenges of Today” [Brigham Young University devotional, Oct. 10, 1978], 9, speeches.byu.edu).
28. Президент Ръсел М. Нелсън учи: „Някой ден вие ще се представите пред Спасителя. Ще бъдете поразени до просълзаване да сте в Неговото свято присъствие. Ще ви е трудно да намерите думи да Му благодарите за това, че се е молил за вашите грехове, че ви е прощавал всяка грубост към другите, че ви е изцелявал от раните и несправедливостите в този живот. Ще Му благодарите, че ви е укрепвал да вършите невъзможното, че е превърнал слабите ви страни в силни и че е направил възможно за вас да живеете с Него и семейството си завинаги. Неговата същност, Неговото Единение и Неговите качества ще станат лични и реални за вас“ („Пророците, ръководителите и божественният закон“, духовно послание за пълнолетни младежи по света, 8 ян. 2017 г., broadcasts.lds.org).
29. Вж. Исайя 53:3–5, Алма 7:11–13, Учение и завети 122:5–9.
30. Вж. Джозеф Смит – История 1:17; Илейн Ш. Доатън, „Той ви познава по име“, *Лиакхона*, май 2005 г., с. 109–111.
31. Йоан 4:14.

От старейшина Матю Л. Карпентър
От Седемдесетте

Искаш ли да оздравееш?

Поради Единението на Исус Христос, ако избираме да се покаяваме и напълно да обръщаме сърцата си към Спасителя, Той ще ни изцелява духовно.

Няколко месеца след началото на своята мисия, нашият най-малък син и колегата му приключвали със своето изучаване, когато синът ни усетил тъпа болка в главата си. Почувствал се много странно – първо загубил контрол над лявата си ръка, след това езикът му изтръпнал. Лявата страна на лицето му се отпуснала. Трудно му било да говори. Знаел, че нещо не е наред. Не знаел, че преживява тежък инсулт в три части на мозъка. Започнал да го обзема страх, докато частично се парализирал. Колко бързо пострадал от инсулт получава медицинска помощ в голяма степен определя степента на възстановяване. Неговият верен колега-мисионер действал решително. След като се обадил на 911, той му дал благословия. По чудо линейката дошла само след пет минути.

След като синът ни бил откаран в болница, лекарите бързо оценили ситуацията и решили да дадат на сина ни медикамент¹, чрез който с течение на времето парализата можело да изчезне. Обаче, ако синът ни не бил получил инсулт, този

медикамент можел да доведе до сериозни последствия, като например мозъчен кръвоизлив. Синът ни трябвало да избере. Избрал да приеме лекарството. Въпреки че за пълно възстановяване бяха необходими няколко операции и много месеци, в крайна сметка синът ни се върна в мисията си и я завърши, след като

последниците от инсульта като цяло бяха преодоляни.

Нашият Небесен Отец е всемогъщ и всезнаещ. Той познава нашите физически трудности. Той знае за нашите физически болки, причинени от болест, старост, инцидент или вродено заболяване. Той знае за емоционални проблеми, свързани с тревожност, самота, депресия или умствено заболяване. Той познава всеки, който е бил подложен на несправедливост или насилие. Той познава нашите слабости и изкушенията, с които се борим.

В смъртността ние биваме изпитвани – дали ще избираме доброто или злото. Тези, които спазват Неговите заповеди, ще живеят с Него „в състояние на нескончаемо щастие“². За да ни помага в нашето развитие да станем като Него, Небесният Отец е дал пълна сила и знание на Своя Син Исус Христос. Не съществува физическо, емоционално или духовно заболяване, което Христос да не може да изцели³.

В Писанията са дадени разкази за много чудодейни събития по време на земното служение на Спасителя, при които Той упражнява Своята божествена сила, за да изцелява хора, които страдат физически.

Евангелието на Йоан разказва за човек, който страда от тежко

заболяване в продължение на 38 години.

„Исус, като го видя да лежи и узна, че от дълго време вече боледувал, му каза: Искаш ли да оздравееш?“

Болният му отговаря, че няма кой да му помогне, когато има най-много нужда от това.

„Исус му каза: Стани, вдигни постелката си и ходи.

И човекът веднага оздравя, вдигна постелката си и започна да ходи“⁴.

Моля обърнете внимание на контраста между това колко дълго страда този човек (38 години) и колко бързо се осъществява изцелението, когато се намесва Спасителят. Изцелението се осъществява „веднага“.

При друг случай една жена с кръвотечение от 12 години, „похарчила по лекари целия си имот“, се приближава зад Него и се допира до полата на дрехата Му, като „начаса“ кръвотечението ѝ *престава*.

„Но Исус каза: Някой се допря до Мене, защото Аз усетих, че сила излезе от мене.

И жената, като видя, че не можа да се скрие, ... извика пред целия народ... как *начаса* оздравя“⁵.

По време на Своего служение Христос учи, че има власт над физическото тяло. Не ние определяме кога Христос ще изцели нашите физически страдания. Изцелението се

осъществява съгласно Неговата воля и мъдрост. В Писанията има хора, страдали в продължение на десетилетия, а други – през целия си смъртен живот. Смъртните страдания могат да ни пречистват и да задълбочават нашето упование в Бог. Но когато позволяваме на Христос да участва, Той винаги ще ни укрепва духовно, за да можем да имаме повече сили да устояваме на нашите трудности.

Знаем, че накрая всяко физическо заболяване, увреждане или несъвършенство ще бъде изцелено при Възкресението. Това е дар за цялото човечество чрез Единението на Исус Христос⁶.

Исус Христос може да изцелява повече от нашите физически тела. Той може да изцелява и нашите духове. От Писанията научаваме как Христос е помагал на хора със слаб дух и ги е изцелявал⁷. Когато размишляваме над тези разкази, нашата надежда и вяра в силата на Спасителя да благославя живота ни се увеличават. Исус Христос може да променя сърцата ни, да ни изцелява от последиците на неправди или насилие и да укрепва способността ни да понасяме загуба и разочарование, като така ни дава мир, който ни помага да устояваме на житейските изпитания, изцелявайки ни емоционално.

Христос също може да ни изцелява, когато допускаме грях. Допускаме грях, когато умишлено нарушаваме някой от Божиите закони⁸. От греха душите ни стават нечисти. Нищо нечисто не може да обитава в Божието присъствие⁹. „Да станем чисти от греха означава да бъдем (изцелени) духовно“¹⁰.

Бог Отец знае, че ще допускаме грехове, но е подготвил начин да бъдем изкупени. Старейшина Лин Г. Робинс учи: „Покаянието не е резервният план (на Бог) в случай, че се провалим. Покаянието е Неговият план, тъй като Той знае, че ще се проваляме“¹¹. Когато допуснем грях, ние имаме възможност да изберем добро вместо зло. Избираме доброто, когато се покаяваме за греха. Чрез Исус Христос и Неговата единителна жертва можем да бъдем изкупени от греховете си и да се завърнем в присъствието на Бог Отец – ако се покаяваме. Духовното изцеление не е едностранен процес – за него са нужни както изкупителната сила на Спасителя, така и искреното покаяние на грешника. Хората, които избират да не се покаяват, отхвърлят предлаганото от Христос изцеление. За тях все едно не е било направено изкупление¹².

Докато съм разговарял с хора, търсещи покаяние, съм се учудвал как за живеещите в грях е трудно да вземат правилни решения. Светият Дух ги напуска и често за тях е трудно да правят изборите, които биха ги доближавали до Бог. Те изпитват трудности в продължение на месеци и дори години, засрамени и уплашени от последиците от своите грехове. Често смятат, че никога не биха могли да се променят или че няма да им бъде простено. Често съм ги чувал да споделят страха си, че ако хората, които ги обичат, научат какво са направили, ще спрат да ги обичат или ще ги напуснат. По силата на тази логика те смятат просто да си мълчат и да отлагат покаянието си. Неправилно считат, че е по-добре да не се покаяват, за да не нараняват още повече хората, които

обичат. Според тях е по-добре да се страда след този живот, отколкото сега да се премине през процеса на покаяние. Братя и сестри, отлагането на вашето покаяние *никога* не е добра идея. Противникът често използва страха, за да ни пречи незабавно да действваме според своята вяра в Исус Христос.

Когато обичните хора разберат истината за греховното поведение, въпреки че може да са дълбоко наранени, често те желаят да помогнат на искрено каещия се грешник да се промени и да се помири с Бог. Наистина, духовното изцеление се ускорява, когато грешникът направи признание и е заобиколен от обичащи го хора, които му помагат да остави греховете си. Моля помнете, че Исус Христос е велик в начина, по който помага на невинните жертви на греха, които се обръщат към Него¹³.

Президент Бойд К. Пакър казва: „Духовете ни се увреждат, когато правим грешки и извършваме грехове. За разлика от смъртните ни тела, когато е завършен процесът на покаянието, не остават никакви белези поради Единението на Исус Христос. Обещанието е: „Ето, този, който се е покаял за греховете си, същият е опростен и аз, Господ, повече не ги помня“ (Учение и завети 58:42)¹⁴.

Когато се покаяваме „с пълно намерение на сърцето си“¹⁵, „ще се осъществи *незабавно* великият план на изкуплението“¹⁶. Спасителят ще ни изцелява.

Колегата на нашия син и лекари-те, които му помогнали при инсулта на мисионерското поле, действали бързо. Синът ни избрал да приеме лекарството за преодоляване на последиците от инсулт. Парализата, която можеше да го затруднява до края на земния му живот, беше преодоляна. По подобен начин, колкото по-скоро се покаем и позволим на Единението на Исус Христос да действа в живота ни, толкова по-скоро можем да бъдем изцелени от последиците от греха.

Президент Ръсел М. Нелсън ни отправя следната покана: „Ако сте се отклонили от тази пътека, ... (аз ви каня): моля върнете се. Каквито и да са притесненията или трудностите ви, за вас има място в тази Църква, в Господната Църква. Вие и вашите все още неродени поколения ще бъдете благословени от решението ви сега да се върнете на заветната пътека“¹⁷.

За да бъдем духовно изцелени, трябва да се подчиняваме на поставените от Спасителя условия. Не трябва да отлагаме! Трябва да действваме веднага! Действайте сега, за да не позволите на духовната парализа да пречи на вечното ви развитие. Ако, докато говорих, сте почувствали необходимостта да поискате прошка от някого, каня ви да действате. Кажете им какво сте направили. Поискайте прошка. Ако сте допуснали грях, който опетнява достойнството ви за храма, каня ви да говорите с епископа си – веднага. Не отлагайте.

Мои братя и сестри, Бог е нашият любящ Отец в Небесата. Той е дал пълна сила и знание на Своя Възлюбен Син Исус Христос. Поради Него цялото човечество един ден ще бъде изцелено от всяка физическа болест. Поради Единението на Исус Христос, ако избираме да се покаяваме и напълно да обръщаме сърцата си към Спасителя, Той ще ни изцелява духовно. Това изцеление може да започне незабавно. Изборът е наш. *Искаме ли да бъдем изцелени?*

Свидетелствам, че Исус Христос е платил цената за нашето изцеление. Но ние трябва да изберем да приемаме предлаганото от Него лекарство. Приемете го днес. Не отлагайте. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Лекарството се нарича tPA (тъканен плазминогенен активатор).
2. Мосия 2:41.
3. Вж. Матей 4:24. Христос изцелява всички болни, дори тези, които са „измъчвани от разни болести и страдания, обладани от бесове“ и „епилептици“.
4. Вж. Йоан 5:5–9, курсив добавен.
5. Вж. Лука 8:43–47, курсив добавен.
6. Вж. Алма 40:23, Еламан 14:17.

7. Вж. Лука 5:20, 23–25, вж. също Joseph Smith Translation, Luke 5:23: „Повече сила е нужна, за да се прощават грехове, отколкото да се стори болните да станат и да ходят?“
8. Вж. 1 Йоан 3:4.
9. Вж. 3 Нефи 27:19.
10. „Евангелието на Исус Христос“, *Провоаядайте Моето Евангелие: ръководство за мисионерска служба*, 2004 г., lds.org/manual/missionary.
11. Лин Г. Робинс, „Седемдесет пъти по седем“, *Лиакхона*, май 2018 г.
12. Вж. Мосия 16:5.
13. Многократно съм бил свидетел на ускорено изцеляване, когато членове на семейството са се обединявали, за да помогнат на нарушилия обети на вяроност и доверие, помагайки му да се обърне към Спасителя по-пълноценно и да получи Неговата изцелителна сила в живота си. Ако истински каещата се душа искрено се стреми към промяна, членовете на семейството, които ѝ помагат с изучаване на Евангелието, искрена молитва и Христова служба, не само помагат на грешника да се променя, но отварят вратата за по-дълбоко изцеление от Спасителя в живота си. Когато е уместно, невинните жертви могат да помагат на грешника, като търсят небесни напътствия какво да изучават заедно, как да служат и как да включват членовете на семейството в подкрепа и укрепване на каещата се душа, която се променя и приема изкупващата сила на Исус Христос.
14. Бойд К. Пакър, „Планът на щастие“, *Лиакхона*, май 2015 г., с. 28.
15. 3 Нефи 18:32.
16. Алма 34:31, курсив добавен.
17. Ръсел М. Нелсън, „Да вървим заедно напред“, *Лиакхона*, апр. 2018 г., с. 7.

От старейшина Дейл Г. Ренлунд

От Кворума на дванадесетте апостоли

Изберете днес

Величието на нашето вечно щастие зависи от това да изберем живия Бог и да се присъединим към Него в Неговото дело.

Измислената героиня Мери Попинз е типичната английска бавачка, която освен това е и вълшебница¹. Тя идва по източния вятър, за да помогне на затрудненото семейство Банкс от „Чери Трий Лейн“ № 17 в Лондон по времето на крал Едуард. Поверена ѝ е отговорността за децата – Джейн и Майкъл. По строг, но мил начин, тя започва да ги учи на ценни уроци с вълшебно докосване.

Джейн и Майкъл постигат значителен напредък, но Мери решава, че е време да си върви. В театралната постановка приятелят на Мери, коминочистачът Бърт, се опитва да я разубеди. Той настоява: „Но те са добри деца, Мери“.

Мери отговаря: „Щях ли да работя с тях, ако не бяха? Но не мога да им помогна, ако не ми позволят, а никой не възприема по-трудно от дете, което знае всичко“.

Бърт пита: „И сега?“

Мери отговаря: „Сега трябва сами да направят следващите няколко стъпки“².

Братя и сестри, подобно на Джейн и Майкъл Банкс, ние сме „добри деца“, с които си струва да се работи. Нашият Небесен Отец желае да ни помага и да ни благославя,

но ние не винаги Му позволяваме. Понякога дори се държим така, сякаш вече знаем всичко. И ние също трябва сами да направим „следващите няколко стъпки“. Затова сме дошли на земята от нашия доземен дом в небесата. Нашите „стъпки“ са да правим избори.

Целта на нашия Небесен Отец, докато ни учи, не е да кара Своите чеда да *постъпват* правилно, а Неговите чеда да *избират* да постъпват правилно и накрая да станат като Него. Ако Той просто искаше да се

подчиняваме, щеше незабавно да ни възнаграждава или наказва, за да влияе на поведението ни.

Но Бог не цели Неговите чеда просто да се превръщат в обучени и послушни „домашни любимци“, които няма да дъвчат чехлите Му във всекидневната в небесата³. Не, Бог желае Неговите чеда да израстват духовно и да се присъединят към Него в делото на Неговото семейство.

Бог е установил план, според който можем да станем наследници в Неговото царство – заветна пътека, която ни води, за да ставаме като Него, да получим живот като Неговия и да живеем завинаги като семейства в Неговото присъствие⁴. Личният избор е бил съществен и все още е в този план, за който сме научили в доземния си живот. Ние сме приели този план и сме избрали да дойдем на земята.

За да може да упражняваме вяра и да се учим да използваме своята свобода на избор правилно, завеса на забравата е поставена в съзнанието ни и така не си спомняме Божия план. Без тази завеса целите на Бог не биха били изпълнени, защото не бихме могли да напредваме и да се превръщаме в доверените наследници, които Той желае да бъдем.

Пророкът Лехий казва: „Затова Господ Бог даде на човека да действа за себе си. Защото човекът не можеше да действа за себе си, освен ако не биваше съблазнен от единия или другия“⁵. При полагането на основата един вариант е представен от Исус Христос, Еднородният на Отца. Другият вариант е представен от Сатана, Луцифер, който желае да унищожи свободата на избор и да получи цялата власт⁶.

В Исус Христос „имаме Ходатай (или Застъпник) при Отца“⁷. След като завършва Своята изкупителна жертва, Исус „се възн(ася) на небето, ... за да изиска от Отца правата Си за милост, които Той има над чадата човешки“. И след като изисква правата на милост, „Той се застъпва за делото на чедата човешки“⁸.

Това, че Христос се застъпва за нас пред Отца, не противоречи на

плана. Исус Христос, Който позволява волята Му да бъде погълната от волята на Отца⁹, не би подкрепила нищо освен това, което Отец е желал от самото начало. Небесният Отец несъмнено се радва на успехите ни и изразява Своето одобрение.

Застъпничеството на Христос следва поне донякъде да ни напомня, че Той е заплатил цената за нашите грехове и всеки може да бъде достигнат от Божията милост¹⁰. Тези, които повярват в Исус Христос, покаят се, бъдат кръстени и устоят до края – един процес, който води до помирение¹¹ – биват опростени от Спасителя, Той ги изцелява и се застъпва за тях. Той ни помага, утешава и се застъпва за нас – засвидетелствайки и подкрепяйки нашето помирение с Бог¹².

Като пълна противоположност Луцифер е клеветник или обвинител. Йоан Откровителят описва крайното поражение на Луцифер: „И чух силен глас на небесата, който казваше: Сега дойде спасението, силата и царството на нашия Бог и властта на Неговия Христос“. Защо? Защото „бе свален клеветникът на нашите братя, който ги клевети денем и нощем пред нашия Бог. А те го победиха чрез кръвта на Агнеца и чрез словото на своето свидетелство“¹³.

Луцифер е този клеветник. Той е говорил срещу нас в доземното съществуване и продължава да ни осъжда в този живот. Той желае да ни повлече надолу. Той желае да ни сповети безкрайна злочестина. Той е този, който ни казва, че не сме способни, той ни казва, че не сме достатъчно добри и че след грешка няма връщане назад. Той е този, който ни мъчи най-много и ни ритва, когато паднем.

Ако Луцифер учеше дете да ходи и детето се спънеше, той би му крещял, би го наказал и би му казал да спре да се опитва. Подходът на Луцифер води в крайна сметка до обезсърчаване и отчаяние, винаги. Бащата на всички лъжи¹⁴ е изворът на измамата и лукавствата, които ни заблуждават и разсейват, „защото той иска всички човеци да бъдат окаяни като него“¹⁵.

Ако Христос учеше дете да ходи и детето се спънеше, Той би му помогнал да се изправи и би го насърчил да продължи напред¹⁶. Христос ни помага и ни утешава. Той носи радост и вдъхва надежда, в крайна сметка и винаги.

Божият план включва насоки за нас, които в Писанията се наричат заповеди. Тези заповеди не са нито просто прищявки, нито списък от произволни правила, наложени ни,

само за да ни научат да се подчиняваме. Те са ни дадени, за да развиваме божествени качества, да се завърнем при нашия Небесен Отец и да получим трайна радост. Подчинението на Неговите заповеди не е сляпо, ние съзнателно избираме Бог и Неговия път към дома. Моделът за нас е същият, какъвто е бил и за Адам и Ева, когато „Бог им даде заповеди, след като им откри плана за изкуплението“¹⁷. Въпреки че Бог желае да вървим по заветната пътека, Той ни предоставя достойнството сами да избираме.

Всъщност, Бог желае, очаква и насочва всяко от Своите чедра да избира само за себе си. Той не би ни принудил. Чрез дара на свободата на избор Бог позволява на Своите чедра „да действат сами за себе си, а не да им се въздейства“¹⁸. Ние сме свободни да избираме дали да вървим по заветната пътека или не. Свободни сме да я напуснем или да останем на нея. Също както не можем да бъдем принудени да се подчиняваме, никой не може да ни накара да не се подчиняваме. Без нашето съдействие никой не може да ни отклони от пътеката. (Това не се отнася за тези, чиято свобода на избор е отнета. Те не са се отклонили от пътеката, те са жертви. Те получават Божието разбиране, любов и състрадание.)

Но когато се отклоняваме, Бог се натъжава, защото знае, че това в крайна сметка неизбежно води до загуба на щастие и благословии. В Писанията отклоняването от пътеката се нарича грях, а последвалата загуба на щастие и благословии се нарича наказание. В този смисъл не Бог ни наказва, а наказанието е следствие на нашите собствени избори, не на Неговите.

Когато открием, че сме се отклонили от пътеката, можем да не променим нищо или поради Единението на Исус Христос можем да изберем да се върнем обратно на нея. В Писанията процесът на вземане на решение за промяна и завръщане на пътеката се нарича покаяние. Липсата на покаяние означава, че сами избираме да не можем да получаваме благословиите, които Бог желае да ни дава. Ако „не иска(ме) да се радва(ме) на онова, което може(м) да получ(им)“, „ще се върн(ем)... на собственото си място, за да се радва(ме) на това, което иска(ме) да получ(им)“¹⁹ – изборът е наш, а не на Бог.

Без значение колко дълго не сме били на пътеката или колко далеч сме се заблудили, в момента, в който решим да се променим, Бог ни

помага да се върнем²⁰. От гледната точка на Бог, когато искрено се покаяваме и бързаме напред с увереност в Христа²¹, веднъж след като се върнем на пътеката, все едно никога не сме я напускали. Спасителят заплаща цената за греховете ни и ни освобождава от неизбежната загуба на щастие и благословии. Това в Писанията се нарича опрощение. След кръщението на всеки се случва да се отклони от пътеката, а някои от нас дори се изгубват. Затова да упражняваме вяра в Исус Христос, да се покаяваме, да получаваме помощ и опрощение от Него не са еднократни действия, а процеси за цял живот, които се повтарят и ни придвижват напред. Така „усто(яваме) до края“²².

Трябва да изберем на кого ще служим²³. Величието на нашето вечно щастие зависи от това да изберем живия Бог и да се присъединим към Него в Неговото дело. Докато се стремим да „правим следващите няколко стъпки“ сами, ние се учим как правилно да използваме своята свобода на избор. Както казват две бивши общи президентки на Обществото за взаимопомощ, не трябва да сме „бебета, нуждаещи се непрестанно от глезене и

напомняне“²⁴. Не, Бог желае да се превръщаме в зрели хора и да се самоконтролираме.

Да изберем да следваме плана на Бог е единственият начин да се превръщаме в наследници в Неговото царство; само тогава Той може да ни има доверие, че дори няма да молим за нещо, което е противно на Неговата воля²⁵. Но трябва да помним, че „никой не възприема по-трудно от дете, което знае всичко“. И така, трябва да имаме желанието да бъдем учени по Господните начини от Самия Господ и Неговите служители. Можем да знаем, че сме възлюбени чедра на Небесни Родители²⁶ и че „си струва да се работи“ с нас, а също и да сме уверени, че „сами“ никога не означава, че сме изоставени.

Заедно с пророка от Яков от Книгата на Мормон ви казвам:

„Прочее, развеселете сърцата си и помнете, че сте свободни да постъпвате сами за себе си – да изберете пътя на вечната смърт или пътя на вечния живот.

Затова, мои възлюбени братя (и сестри), помирете се с волята Божия, а не с волята на дявола, ... и помнете, след като сте помирени с Бога, че това, че сте спасени, е само в и чрез благодатта Божия“²⁷.

Затова, изберете да вярвате в Христа, изберете да се покаете, изберете да бъдете кръстени и получите Светия Дух, изберете съзнателно да се подготвяте за причастието и достойно да вземате от него, изберете да сключите завети в храма и изберете да служите на живия Бог и Неговите чедра. Нашите избори определят кои сме и какви ще станем.

Завършвам с остатъка от благословията на Яков: „Затова дано Бог ви вдигне от... вечната смърт чрез силата на Единението, за да бъдете приети във вечното Божие царство“²⁸. В името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. В своите книги П. А. Травърз вдъхва живот на измислената героиня Мери Попинз. Книгите са основата за музикално-фантастичен филм от 1964 г., продуциран от Уолт Дисни, а също и за по-късна адаптация на филма.

2. Театралната постановка включва описаната сцена. Вж. *Libretto to Mary Poppins: The Broadway Musical*, 70.
3. Вж. Спенсър У. Кимбъл, в Brisbane Agea Conference 1976, 19. Президент Кимбъл предполага: „Първото нещо, което Господ казва преди да създаде този свят тук е: „Ще ви дам свобода на избор. Искан мъже и жени, които са силни, защото е правилно да бъдат силни. Не искам слаби хора, които са праведни, просто защото трябва да бъдат праведни“.
4. Вж. например Ръсел М. Нелсън, „Да вървим заедно напред“, *Лиакхона*, апр. 2018 г., с. 7. Заветната пътека се нарича още план за щастие (вж. Алма 42:8, 16) и план на изкупление (вж. Алма 12:25–35).
5. 2 Нефи 2:16.
6. Вж. Моисей 4:3.
7. 1 Йоан 2:1; вж. също Joseph Smith Translation, 1 John 2:1.
8. Мороний 7:27, 28.
9. Вж. Мосия 15:7.
10. Вж. 1 Йоан 2:2.
11. Вж. 2 Коринтяните 5:16–21, Колосяните 1:19–23, 2 Нефи 10:24.
12. На гръцки думата за застъпник (*paraklēōs*) означава човек, който посредничи, помага, успокоява и утешава (вж. 1 Йоан 2:1; *The New Strong's Expanded Exhaustive Concordance of the Bible* [1984], Greek dictionary section, 55; 2 Нефи 10:23–25, Учение и завети 45:3–5).
13. Откровението 12:10–11.
14. Вж. Етер 8:25.
15. 2 Нефи 2:27; вж. също 2 Нефи 2:6–8, 16, 26.
16. Вж. Fiona and Terry Givens, *The Christ Who Heals* (2017), 29, 124. За оригиналния цитат, вж. Anthony Zimmerman, *Evolution and the Sin in Eden* (1998), 160, цитиращ Denis Minns, *Trepanus* (2010), 61.
17. Алма 12:32.
18. 2 Нефи 2:26, вж. също 2 Нефи 2:16.
19. Учение и завети 88:32.
20. Вж. Алма 34:31.
21. Вж. 2 Нефи 31:20, Мосия 26:29–30, Учение и завети 58:42–43; Бойд К. Пакър, „Планът на щастие“, *Лиакхона*, май 2015 г., с. 28. Президент Пакър казва: „Когато е завършен процесът на покаянието, не остават никакви белези поради Единението на Исус Христос“.
22. 2 Нефи 31:20.
23. Вж. Исус Навин 24:15.
24. Джули Б. Бек, „И на слугите и на слугините ще изливам Духа Си в ония дни“, *Лиакхона*, май 2010 г., с. 12; сестра Бек цитира думите на Илайза Р. Сноу от обръщение към Обществото за взаимопомощ в район Лехий, 27 окт. 1869 г., район Лехий, кол Алпайн (Юта) от Minute Book, 1868–79, Church History Library, Salt Lake City, 26–27.
25. Вж. 2 Нефи 4:35, Еламан 10:5.
26. Вж. „Семейството: прокламация към света“, *Лиакхона*, май 2017 г., с. 145.
27. 2 Нефи 10:23–24.
28. 2 Нефи 10:25.

От старейшина Джак Н. Джерард
От Седемдесетте

Сега е времето

Ако има нещо в живота ви, което трябва да обмислите, сега е времето.

Преди няколко години, докато се подготвах за командировка, започнах да чувствам болка в гърдите. За всеки случай, съпругата ми реши да ме придружи. При първия полет болката се засили дотолкова, че ми беше трудно да дишам. Когато кацнахме, от летището отидохме в местната болница, където след няколко изследвания лекарят ни каза, че е безопасно да продължим пътуването ни.

Върнахме се на летището и се качихме на самолет до крайната ни

дестинация. Докато се снижавахме, пилотът се обади по интеркома и ме помоли да се представя. Стюардът дойде, каза, че са получили спешно обаждане и че на летището ни чака линейка, за да ме закара в болницата.

Качихме се на линейката и бързо ни закараха до местното спешно отделение. Там ни посрещнаха двама обезпокоени лекари, които обясниха, че има грешка при диагнозата ми и всъщност имам сериозна белодробна емболия или съсирек в белия ми дроб, който изисква спешна лекарска

намеса. Лекарите ни уведомиха, че много пациенти не оцеляват при такова състояние. Като знаеха, че сме далече от дома и не бяха сигурни дали сме подготвени за такива повратни събития, лекарите казаха: „Ако има нещо в живота ви, което трябва да обмислите, сега е времето“.

Добре помня как почти веднага в този притеснителен момент цялата ми гледна точка се промени. Това, което преди мигове изглеждаше важно, сега бе маловажно. Умът ми остави уюта и грижите в този живот и прие една вечна гледна точка – мисли за семейството, децата, съпругата ми и накрая оценка на живота ми.

Как се справяхме поотделно и като семейство? Живеехме ли съгласно сключените завети и Господните очаквания или може би неумишлено бяхме допуснали светските грижи да ни разсейват от най-важните неща?

Бих искал да помислите за една важна поука, която научих от това преживяване: да излезете от света и да прецените живота си. Или както каза лекарят: ако има нещо в живота ви, което трябва да обмислите, сега е времето.

Преценка на живота ни

Живеем в свят на информационно претоварване, доминиран от все повече разсейващи фактори, които все повече ни затрудняват да отсяваме през шумотевицата в този живот и да наблягаме на нещата с вечна значимост. В ежедневието сме бомбардирани от впечатляващи заглавия, предлагани от бързо променящи се технологии.

Ако не полагаме усилия за размисъл, може да не осъзнаем влиянието на тази забързана среда върху ежедневието ни и изборите, които правим. Може животът ни да се окаже пълен с тонове информация под формата на мемове, видеа и привличащи вниманието заглавия. Макар и интересни и забавни, повечето от тях имат незначителна връзка с вечния ни напредък, обаче оформят начина, по който гледаме на живота ни в смъртността.

Тези светски разсейващи фактори са подобни на описаните в съня на Лехий. Докато напредваме по заветната пътека, здраво хванали железния прът, ние чуваме и виждаме онези, които „се присмиват и сочат с пръст“ от голямото и обширно здание (1 Нефи 8:27). Може да не

го правим съзнателно, но понякога се спираме и поглеждаме да видим за какво се вдига шум. Някои от нас дори може да пуснат железния прът и да се приближат, за да видят по-добре. Други може съвсем да отпаднат „(поради) онези, които им се подиграва(т)“ (1 Нефи 8:28).

Спасителят ни предупреждава: „внимавайте, да не натежат сърцата ви от... житейски грижи“ (Лука 21:34). Съвременното откровение ни напомня, че мнозина са призвани, но малцина са избрани. Те не са избрани, „защото сърцата им ги теглят... към нещата от този свят и се стремят към почестите на хората“ (Учение и завети 121:35, вж. също стих 34). Като правим оценка на живота си, имаме възможност да отстъпим от света, да помислим къде сме на заветната пътека и при нужда да направим корекции, за да се хванем здраво и да гледаме напред.

Наскоро на едно духовно послание за младежи по света президент Ръсел М. Нелсън покани младежите да отстъпят от света, като се откъснат от социалните медии чрез седемдневен пост. А снощи, на общата сесия на жените, отпрати подобна покана на сестрите. Той покани младежите да обърнат внимание дали има разлика в начина, по който се чувстват, какво мислят и дори как мислят. После каза: „с помощта на Господ да си направите равностетка на всеки аспект от живота ви, ... за да се уверите, че сте стъпили здраво на заветната пътека“. Той ги увери, че ако има неща в живота им, които трябва да се променят, „днес е идеалният момент да се промените“¹.

При преценката на нещата в живота ни, които трябва да се променят, може да си задаваме практическия въпрос: Как да се издигаме над разсейващите фактори в този свят и да не отглеждаме поглед от вечността пред нас?

В една реч на конференция през 2007 г., озаглавена „Добро, по-добро, най-добро“, президент Далин Х. Оукс учи как да

степенуваме избори сред многото разнородни светски изисквания. Той съветва: „Трябва да подминем някои добри неща, за да изберем други, които са по-добри или най-добри, защото развиват вяра в Господ Исус Христос и укрепват нашите семейства“².

Позволете ми да кажа, че най-добрите неща в този живот са съсредоточени върху Исус Христос и разбирането на вечните истини за това Кой е Той и кои сме ние във връзката ни с Него.

Търсете истината

Като се стремим да опознаваме Спасителя, не трябва да пренебрегваме основната истина кои сме и защо сме тук. Амулик ни напомня, че „този живот е времето... да се приготв(им) да срещн(ем) Бога“, времето, „ко(е)то ни е даден(о), за да се приготвим за вечността“ (Алма 34:32–33). Както ни напомня една известна мисъл: „Не сме човешки същества, които имат духовно преживяване. Ние сме духовни същества, които имат човешко преживяване“³.

Разбирането на божествения ни произход е важно за вечния ни напредък и може да ни освободи от разсейващите фактори в този живот. Спасителят учи:

„Ако пребъдвате в Моето учение, наистина сте Мои ученици.

И ще познаете истината и истината ще ви направи свободни“ (Йоан 8:31–32).

Президент Джозеф Ф. Смит заявява: „Най-великото постижение, което човечеството може да направи в този свят, е да се запознае с божествената истина толкова добре и съвършено, че примерът или поведението на никое живо същество на този свят да не може да ги отвърне от познанието, което те са придобили“⁴.

В света днес дебатът за истината е достигнал връх, като всички страни твърдят, че са прави, все едно истината е относителна идея, подлежаща на лично тълкувание. Момчето Джозеф Смит открива, че „безпорядъкът и борбите“ в този живот са толкова големи, че „(е) невъзможно... да дойде до определено заключение кой е прав и кой греша“ (Джозеф Смит – История 1:8). Именно „посред тази словесна война и хаос от мнения“ той се опитва да намери божествена насока, докато търси истина божествена насока при търсенето на истина (Джозеф Смит – История 1:10).

На конференцията през април президент Нелсън учи: „Ако желаем да можем да отсяваме безбройните гласове и философии на хората, които атакуват истината, трябва да се научим да получаваме откровения“⁵. Трябва да се научим да разчитаме на Духа на истината, Когото „светът не може да приеме, защото не Го вижда,

нито Го познава“ (Йоан 14:17).

Докато този свят бързо преминава към алтернативни реалности, трябва да си припомним думите на Яков, че „Духът казва истината и не лъже. Затова той говори за нещата такива, каквито са в действителност и каквито ще станат в действителност, затова тези неща са ни изявени ясно за спасението на душите ни“ (Яков 4:13).

Когато се отдръпнем от света и преценим живота си, това е времето да помислим какви промени трябва да направим. Можем да имаме силна надежда поради знанието, че нашият Пример, Исус Христос, още веднъж ни води по пътя. Преди Своята смърт и Възкресение, докато се стареа да помага на хората около Него да разберат божествената Му роля, Той им напомня: „да имате мир. В света имате скръб; но дерзайте: Аз победих света“ (Йоан 16:33). За Него давам свидетелство, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, „Смели воители на Израил“ (духовно послание за младежи по света, 3 юни 2018 г.), *HomeofIsrael.Lds.org*.
2. Далин Х. Оукс, „Добро, по-добро, най-добро“, *Лиахона*, ноем. 2007 г., с. 107.
3. Цитат, често приписван на Пиер Теяр дьо Шарден.
4. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* (1998), 42.
5. Ръсел М. Нелсън, „Откровение за Църквата, откровение за нашия живот“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 96.

От старейшина Гари Е. Стивънсън
От Кворума на дванадесетте апостоли

Духовни пастири

Ние помагаме на другите с любов, тъй като Спасителят ни е заповядал да правим това.

По време на разговор с мой приятел наскоро, той ми каза, че когато бил млад новопокръстен член на Църквата, изведнъж някак си се почувствал не на място в своя район. Мисионерите, които го учили, вече били преместени и той се почувствал сам. Без приятели в района, той се обърнал към старите си приятели и заедно с тях започнал да участва в дейности, които го отдалечили от Църквата дотолкова, че започнал да се отклонява от пътеката. Със сълзи на очи той описа колко дълбоко благодарен бил, когато член на района решил да му служи и го поканил да се върне по искрен и приятелски начин. След няколко месеца той отново бил в безопасност в стадото, укрепвайки другите, а също и себе си. Не сме ли благодарни за пастира в Бразилия, който потърсил един млад мъж, старейшина Карлос А. Годой, който сега седи зад мен като член на президентството на Седемдесетте?

Не е ли забележително как малките усилия могат да имат вечни последствия? Тази истина е в основата на усилията на Църквата по служението. Небесният Отец може да превърща нашите прости ежедневни усилия в чудни неща. Изминаха само

шест месеца, откакто президент Ръсел М. Нелсън обяви, че „Господ е извършил важни промени в начина, по който се грижим един за друг“¹, като обясни: „Ще приложим един нов, по-свят подход за полагане на грижи и служение към другите. Ще го наречем просто „служение“².

Президент Нелсън също така обясни: „Отличителна черта на истинната и жива Църква на Господ винаги ще бъдат организирани усилия, насочени към служба на отделните Божии чеда и техните семейства. Тъй като това е Неговата Църква, като Негови служители, подобно на

Него, ние ще служим на всички един по един. Ще служим в Неговото име, с Неговата сила и власт, с Неговата любяща доброта“³.

След това обявление вие откликнахте по удивителен начин! Бяхме уведомени за голям успех при прилагането на тези промени в почти всеки кол в света, както бяхме напътствани от нашия жив пророк. Например на служещи братя и сестри е възложено да служат на семейства, сформирани са двойки, включващи млади мъже и жени и се провеждат свързани със служението интервюта.

Не смятам за случайност това, че шест месеца преди пророческото съобщение от вчера за промени, свързани с „ново равновесие и свързаност между преподаването на Евангелието у дома и в Църквата“⁴, бе направено обявлението по служението. Считано от януари, като прекарваме с един час по-малко на събрания, всичко научено от нас по отношение на служението ще ни помага да постигаме това равновесие по един по-свят и съсредоточен върху дома подход за освещаване на Господния ден със семейство и обични хора.

При вече съществуващата организация, бихме се запитали: Как знаем, че служим по Господния начин? Помагаме ли на Добрия пастир по начина, по който Той желае?

При едно скорошно обсъждане, президент Хенри Б. Айринг отправи похвала към светиите за това, че се приспособяват към тези значими промени, но също изрази своята искрена надежда, че членовете осъзнават, че служението е повече от това „просто да бъдем мили“. Не казваме, че да бъдем мили не е важно, но тези, които разбират истинския дух на служението, осъзнават, че то е много повече от това просто да бъдем мили. Изпълнявано по Господния начин, служението може да има трайно влияние за добро, което продължава да се разпростира през цялата вечност, както се случило със старейшина Годой.

„Спасителят показва чрез пример какво означава да служим така, както

е служил Той (от) любов. ... Той... учи, утешава и благославя хората около Себе Си, моли се за тях и кани всички да Го следват. ... Като част от служението (по един по-висш и по-свят начин) членовете на Църквата с молитва се стремят да служат като Него – „да бд(ят) винаги над Църквата и да бд(ат) с членовете, и да ги подсилва(т)“, „да посещава(т) домовете на всички членове“ и да помагат на всеки да се превръща в истински последовател на Исус Христос“⁵.

Ние разбираме, че един истински пастир води овцете си, познава всяка една по име и е „лично загрижен за“ тях⁶.

Мой дългогодишен приятел цял живот работи в ранчо, зает с тежката задача да отглежда крави и овце в суровите Скалисти планини. Веднъж той сподели с мен трудностите и опасностите, свързани с отглеждането на овце. Той описа, че през ранна пролет, когато голяма част от снега по обширните планини се стопи, той отвежда стадо от около 2 000 овце в планината за лятото. Там той бди над овцете си до късна есен, когато ги премества от лятното ранчо до зимното в долината. Той описа как грижата за голямо стадо е трудна – изисква работа от сутрин до вечер, като се става много преди изгрев и се приключва късно след залез. Не е възможно да върши това сам.

Други хора му помагат да се грижи за стадото – няколко опитни работници, подпомагани от помлади, които се учат от мъдростта на колегите си. Той също така разчита на два възрастни коня, два млади жребца, които обучава, две възрастни овчарски кучета и две или три млади кучета. През лятото моят приятел и неговите овце се борят с ветрове и бури, болести, наранявания, суша и почти всяка друга трудност, която човек може да си представи. През някои години се налага да се превозва вода в планината, просто за да оживеят овцете. След това, всяка година късно есен, когато зимата наближава и овцете са отвеждани от

планината и преброявани, обикновено над 200 са изгубени.

Стадото от 2 000, отведено в планината в ранна пролет, намалява до по-малко от 1 800. Повечето от липсващите овце *не* са изгубени поради болести или естествена смърт, а поради хищници, като планински лъвове и койоти. Тези хищници обикновено намират агънцата, които са се отклонили от безопасността на стадото, отдалечавайки се от защитата на своя пастир. Бихте ли се замислили за момент какво представлява това, което току-що описах, в духовен контекст? Кой е пастирът? Кого представлява стадото? Кои са тези, които помагат на пастира?

Самият Господ Исус Христос казва: „Аз съм добрият Пастир. Аз познавам Своите овце и... давам живота Си за овцете“⁷.

Пророкът Нефи с подобни думи учи, че Исус „ще храни овцете Си и в Него те ще намерят паша“⁸. Откривам траен мир в знанието, че „Господ е пастир *мой*“⁹ и че Той познава и се грижи за всеки един от нас. Когато ни сполетяват ветровете и бурите на живота, болестите, нараняванията и сушите, Господ, нашият Пастир, ще ни служи. Той ще възстановява душите ни.

Точно както моят приятел се грижи за овцете си с помощта на млади и възрастни помощници, коне и овчарски кучета, Господ също изисква

съдействие в трудното дело по грижата за овцете от *Неговото* стадо.

Като чеда на любящ Небесен Отец и като овце от Неговото стадо, ние се радваме на благословиите от това Исус Христос да ни служи един по един. Същевременно ние имаме отговорност да оказваме съдействие, като самите ние служим на другите около нас като пастири. Ние се вслушваме в Господните слова: „Ще ми служи(те) и ще тръгне(те) в Моето име, и ще събира(те) наедно овцете Ми“¹⁰.

Кой е пастир? Всеки мъж, жена и дете в Божието царство е пастир. Не се изисква призоваване. От момента, в който излезем от водите на кръщението, ние сме упълномощени да вършим това дело. Ние помагаме на другите с любов, тъй като Спасителят ни е заповядал да правим това. Алма подчертава: „Защото има ли сред вас пастир с много овце, който да не бди над тях, та да не влязат вълци и да изпоядат стадото му? ... Няма ли той да (ги) изгони?“¹¹ Когато нашите близки са в беда, физически или духовно, ние отиваме и им помагаме. Носим един другиму тегобите си, за да може те да са леки. Скърбим с онези, които скърбят. Утешаваме онези, които се нуждаят от утешение¹². Господ с любов очаква това от нас. И ще дойде ден, когато ще бъдем държани отговорни за грижите, които сме полагали, докато служим на Неговото стадо¹³.

Овчарско куче решително води изгубени овце обратно към безопасността на техния пастир и стаго.

Моят приятел-пастир сподели и друг важен елемент в грижата за овцете в ранчото. Той описа, че изгубените овце са особено уязвими за опасността от хищници. Всъщност, около 15 процента от неговото време и това на помощниците му е посветено на търсене на изгубени овце. Колкото по-бързо намират изгубените, преди да са се отдалечили твърде много от стадото, толкова по-малка е вероятността овцете да бъдат наранени. За да се връщат изгубени овце са необходими много търпение и дисциплина.

Преди няколко години открих статия в местен вестник, която беше толкова заинтригуваща, че я запазах. Заглавието на предната страница гласеше: „Отдадено куче решително не изоставя изгубени овце“¹⁴. Тази статия разказва за малък брой овце от ранчо, намиращо се недалеч от това на моя приятел, които някак останали сами в лятното ранчо. Два или три месеца по-късно те били откъснати

от всичко в планината заради снега. Когато овцете били оставени, овчарското куче останало с тях, защото било негов дълг да се грижи за тях и да ги пази. То не спирало да бди! Останало там, обикаляйки изгубените овце в продължение на месеци в студа и снега, служейки като пазач от койоти, планински лъвове или други хищници, които биха ги наранили. То останало до момента, в който могло да води или да подкара овцете до безопасността на пастира и стадото. Снимката на заглавната страница на тази статия ни помага да видим силните качества в характера и поведението на това овчарско куче.

В Новия завет откриваме притча и напътствие от Спасителя, които ни дават допълнително разбиране по отношение на нашата отговорност като пастири, като служещи сестри и братя на изгубените овце:

„Кой от вас, ако има сто овце и му се изгуби една от тях, не оставя деветдесет и деветте в пустинята и

не отива след изгубената, докато я намери?

И като я намери, вдига я на рамената си радостен.

И като си дойде у дома свиква приятелите и съседите си и им казва: Радвайте се с мене, че си намерих изгубената овца“¹⁵.

Обобщавайки урока от тази притча, откриваме следните ценни поуки:

1. Трябва да откриваме кои са изгубените овце.
2. Търсим ги, докато не ги намерим.
3. Когато бъдат намерени, може да се наложи да ги вдигнем на раменете си и да ги отведем у дома.
4. Правим така, че при завръщането си да са заобиколени от приятели.

Братя и сестри, най-тежките трудности и най-големите благословии ни се дават, като служим на изгубени овце. Членовете на Църквата, за които четем в Книгата на Мормон, „бдя(т) над людетe си и ги подхранва(т) с неща, принадлежащи на праведността“¹⁶. Можем да следваме техния пример, като помним, че служението следва да бъде „водено от Духа, гъвкаво и според нуждите на всеки член“. Също така е съществено да се „стрем(им) да помагаме да отделните членове и семейства да се подготвят за следващите обреди, да спазват сключените (от тях) завети и да могат да разчитат на собствените си сили“¹⁷.

Всяка душа е скъпоценна за нашия Небесен Отец. Неговата лична покана да служим е най-ценна и важна за Него, защото това е Неговото дело и слава. Това е буквално делото на вечността. Всяко едно от Неговите чедата има неизмерим потенциал в Неговите очи. Той *ви* обича с любов, която дори не бихте могли да разберете. Подобно на отдаденото овчарско куче, Господ ще стои на планината, за да ви пази по време на ветрове, бури, снегове и много *повече*.

Президент Ръсел М. Нелсън ни учи по време на последната конференция: „Посланието ни към света (и ако мога да добавя „към стадото, на

което служим“) е просто и искрено: ние каним всички Божии чеда от *двете страни на завесата* да дойдат при своя Спасител, да приемат благословиите на светия храм, да изпитват трайна радост и да се подготвят за вечен живот“¹⁸.

Надявам се, че всички ще поглеждат нагоре към това пророческо видение, за да можем като пастири да водим души към храма и в крайна сметка към нашия Спасител Исус Христос. Той не очаква от нас да вършим чудеса. Той само ни моли да водим нашите братя и сестри към Него, защото *Той* има силата да изкупва души. Докато правим това, можем и ще получаваме следното обещание: „И когато се яви Първоначалникът, ще получите венеца на славата, който не похва“¹⁹. Свидетелствам за това, а също и че Исус Христос е нашият Спасител и Изкупител, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, „Да работим с жар“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 118.
2. Ръсел М. Нелсън, „Служение“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 100.
3. Ръсел М. Нелсън, „Служение чрез силата и властта от Бога“, *Лиахона*, май 2018 г., с. 69.
4. Ръсел М. Нелсън, „Откриващи бележки“, *Лиахона*, ноем. 2018 г., с. 8.
5. „Служение чрез укрепени кворуми на свещеничеството на Мелхиседек и Общества за взаимопомощ“, приложение към писмо от Първото президентство, 2 апр. 2018 г., с. 4, ministering.lds.org; Мосия 18:9; Учение и завети 20:51, 53; вж. също Йоан 13:35.
6. Вж. James E. Talmage, *Jesus the Christ* (1916), 417.
7. Йоан 10:14–15.
8. 1 Нефи 22:25.
9. Псалми 23:1, курсив добавен.
10. Мосия 26:20.
11. Алма 5:59.
12. Вж. Мосия 18:8–9.
13. Вж. Матей 25:31–46.
14. Вж. John Wright, „Safe or Stranded? Determined Dog Won't Abandon Lost Sheep,“ *Logan Herald Journal*, Jan. 10, 2004, hjnews.com.
15. Лука 15:4–6.
16. Мосия 23:18.
17. „Служение чрез укрепени кворуми на свещеничеството на Мелхиседек и Общества за взаимопомощ“, с. 5, 6, ministering.lds.org.
18. Ръсел М. Нелсън, „Да работим с жар“, с. 118–119, курсив добавен.
19. 1 Петър 5:4.

От президент Ръсел М. Нелсън

Да се превръщаме в светиите от последните дни за пример

*Оставям ви моята любов и ви благославям да се угощавате със
словата на Господ и да прилагате Неговите учения в своя живот.*

Това беше една вдъхновяваща и забележителна конференция. Гледаме към бъдещето с ентузиазъм. Бяхме мотивирани да се *справяме* по-добре и да *бъдем* по-добри. Прекрасните послания, отправени от този амвон от нашите висши ръководители и служители в общите президентства, а също и

музиката бяха несравними! Увещавам ви да изучавате тези послания, започвайки още днес¹. Те изразяват промисъла и волята на Господ за Неговия народ в наши дни.

Новата, съсредоточена върху дома и подкрепяна от събранията интегрирана програма има потенциала да дава сила на семействата, ако всяко семейство се стреми да я следва съвестно и внимателно, за да превърща своя дом в убежище на вярата. Обещавам ви, че ако усърдно работите, за да превърщате дома си в център на изучаването на Евангелието, с времето Господният ден за *вас* ще стане истинска наслада. Децата *ви* ще се вълнуват да изучават ученията на Спасителя и да живеят според тях, а влиянието на противника в живота и дома *ви* ще намалява. Промените в семейството *ви* ще бъдат значителни и укрепващи.

По време на тази конференция

укрепихме своята решимост да правим съществени усилия да почитаме Господ Исус Христос *всеки* път, когато споменаваме Неговата Църква. Обещавам ви, че нашето усърдие и внимание да използваме правилното име на Църквата на Спасителя и нейните членове ще води до увеличена вяра и достъп до по-голяма духовна сила за членовете на Неговата Църква.

Сега нека поговорим за храмовете. Знаем, че времето, което прекарваме в храма, има ключово значение за нашето спасение и възвисяване, а също и това на семействата ни.

След като получим храмовите обреди за себе си и сключим свещени завети с Бог, всеки един от нас има нужда от продължаващото духовно укрепване и наставление, което е възможно *единствено* в Дома Господен. Също така нашите предци имат нужда да служим като техни заместници.

Замислете се над великата милост и справедливост на Бог, Който преди основаването на света е осигурил начин да предоставя храмовите благословии на тези, които са починали без знание за Евангелието. Тези свещени храмови обреди са древни. За мен тази древност е вълнуваща и е още едно свидетелство за тяхната истинност².

Мои скъпи братя и сестри, атаките на противника стават все повече и повече, все по-интензивни и по-разнообразни³. Нуждата редовно да

посещаваме храма никога не е била толкова голяма. Умолявам ви с молитва да обмислите как използвате времето си. Посвещавайте време на своето бъдеще и това на семейството ви. Ако имате приемлив достъп до храм, аз ви увещавам да намирате начин редовно да си „насрочвате среща“ с Господ – да бъдете в Неговия свят дом, а след това отивайте на тази „среща“ с точност и радост. Обещавам ви, че Господ ще сътворява чудесата, от които знае, че се нуждаете, ако правите жертви да служите и да се покланяте в Неговите свети храмове.

В момента имаме 159 осветени храма. Правилната грижа и поддръжка на тези храмове е много важна за нас. С времето храмовете неизбежно се нуждаят от освежаване и обновяване. С тази цел се планира обновяването на храма Солт Лейк и други храмове от времето на пионерите. Подробности по тези проекти ще бъдат споделени, когато бъдат разработени.

Днес имаме удоволствието да съобщим за планове да бъдат построени още 12 храма. Тези храмове ще бъдат построени на следните места: Мендоса, Аржентина; Салвадор, Бразилия; Юба Сити, Калифорния; Пном Пен, Камбоджа; Прая, Кабо Верде; Иго, Гуам; Пуебла, Мексико; Окланд, Нова Зеландия; Лагос, Нигерия; Давао, Филипините; Сан Хуан, Пуерто Рико и окръг Уошингтън, Юта.

Построяването и поддръжането на тези храмове може да не промени живота ви, но това да сте в храма определено ще го направи. Вие, които дълго време сте били далеч от храма, аз ви насърчавам да се подготвите и да се върнете възможно най-скоро. След това ви каня да се покланяте в храма и да се молителствате да усещате дълбоко безпределната любов на Спасителя към вас, така че всеки от вас да може да получи свое лично свидетелство, че Той ръководи това свещено и вечно дело⁴.

Братя и сестри, благодаря ви за вашата вяра и укрепващи усилия. Оставям ви моята любов и ви благославям да се угощавате със словата на Господ и да прилагате Неговите учения в своя живот. Уверявам ви, че в Църквата продължаваме да получаваме откровения и това ще продължава, „докато целите на Бог бъдат постигнати и великият Йехова каже, че делото е свършено“⁵.

Благославям ви да израствате във вярата си в Него и в Неговото свято дело, с вяра и търпение да устоявате на трудностите във вашия живот. Благославям ви да се превърнете в светии от последните дни за пример. Благославям ви и свидетелствам, че Бог е жив! Исус е Христос! Това е Неговата Църква. Ние сме Неговият народ, в името на Исус Христос, амин. ■

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. посланията от общата конференция онлайн на LDS.org и в приложението Gospel Library. Те ще бъдат отпечатани в списанията *Ensign* и *Лиахона*. Списанията на Църквата, включително *New Era* и *Friend*, разпространявани по пощата или изтегляни от интернет, са важна част от съсредоточената върху дома учебна програма за изучаване на Евангелието.
2. Вж. например Изход 28, 29; Левит 8.
3. Вж. Мосия 4:29.
4. Вж. Wilford Woodruff, “The Law of Adoption,” обръщение по време на обща конференция на Църквата, 8 апр. 1894 г. Президент Уудърф казва: „Получаването на откровения не е приключило. Ние не сме приключили с осъществяването на Божието дело. ... Това дело не ще има край, докато не бъде свършено завършено“ (*Deseret Evening News*, Apr. 14, 1894, 9).
5. *Учения на президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2008 г., с. 474.

Следният списък с избрани преживявания от общата конференция може да бъде ползван при лично изучаване, семейни домашни вечери и друго преподаване. Числото се отнася за първата страница на речта.

Говорител	История
Нийл Л. Андерсън	(83) Осъзнавайки, че Спасителят знае за неговото страдание, верен мисионер преодолява разочарованието, докато се възстановява от рани, получени при терористична бомбена атака. След смъртта на дъщеря си, Ръсел М. Нелсън споделя, че Исус Христос ще използва ключовете за възкресението за всички, които са починали. Ръсел М. Нелсън свидетелства на членовете в Пуерто Рико, че „можем да намираме радост дори и наред най-тежките ни обстоятелства“.
Брайън К. Аштън	(93) Съпругата на Брайън К. Аштън опознава по-добре естеството на Бог, любовта Му към Неговите чеда и благодарността Му към тях.
М. Ръсел Балард	(71) След като изпитва изключителна скръб поради смъртта на свои роднини и милиони, които загиват заради войни и болести, Джозеф Ф. Смит получава „видение за изкуплението на мъртвите“.
Стивън Р. Бангъртър	(15) Внуците на Стивън Р. Бангъртър закопават камъни, символизиращи Исус Христос като основата на щастливия живот. Президент Ръсел М. Нелсън напомня на родителите за тяхната отговорност да учат децата си. Синът на Стивън Р. Бангъртър предлага да помогне на родителите си да отслужат мисия. Светият Дух насочва възрастен мъж да се върне към Църквата и духовната безопасност от детството си.
Шейн М. Боуън	(80) Обръщането на един човек към Църквата чрез силата на Книгата на Мормон прави силно впечатление на Шейн М. Боуън.
М. Джозеф Броф	(12) Докато е на пътешествие в Аляска, САЩ, М. Джозеф Броф научава, че с Бог нищо не е невъзможно. Президент на кол научава, че мирът произлиза от прошката чрез Единението на Исус Христос. Чрез желанието си да отслужи мисия, дъщерята на М. Джозеф Броф го учи да върши трудни неща.
Матю Л. Карпентър	(101) Синът на Матю Л. Карпентър успява да завърши пълновременната си мисия, след като се възстановява от инсулт.
Д. Тод Кристоферсън	(30) Въпреки трудностите, четирима членове на Църквата остават непоклатими във вярата си в Христос и получават подкрепата Му.
Куентин Л. Кук	(8) <i>Следвайте Ме, елате с Мен – за отделни членове и семейства</i> усилва вярата, свидетелството и разбирането за Евангелието на едно семейство в Бразилия.
Бони Х. Кордън	(74) Млада жена и възрастна сестра създават приятелство, което благославя живота им. Бони Х. Кордън и служещата ѝ колежка създават незабавна любяща връзка със сестра, която посещават. Служещ брат създават отношения на близост и доверие с брат, чиято съпруга е опитала да се самоубие.
Мишел Д. Крейг	(52) Камила Кимбъл учи член на района никога да не подтиска добро намерение.
Дийн М. Дейвийз	(34) Президент Гордън Б. Хинкли получава напътствие къде трябва да се построи храма Ванкувър Британска Колумбия.
Хенри Б. Айринг	(58) Хенри Б. Айринг се чуди как майка му намира време и енергия да направи картата с пътуванията на апостол Павел. (90) Хенри Б. Айринг се научава да се държи с хората, все едно че имат „сериозни проблеми“. Спасителят помага на съпругата на Хенри Б. Айринг при трудностите ѝ.
Кристина Б. Франко	(55) Кристина Б. Франко научава, че любовта и жертвата са тайните съставки в шоколадовата торта на учителката ѝ в Неделното училище за деца.
Робърт К. Гай	(97) Светият Дух помага на Робърт К. Гай да вижда сестра си така, както я вижда Бог. Джеймс Е. Талмидж служи на семейство, поразено от дифтерит.
Джак Н. Джерард	(107) След като му е поставена диагноза за животозасрашаващо заболяване, Джак Н. Джерард гледа на живота си от гледна точка на вечността.
Герит У. Гонг	(40) Старейшина Ричард Г. Скот и Герит У. Гонг обсъждат вярата, докато рисуват с водни бои лагерен огън. Носител на свещеничеството помага на неактивна двойка да се завърне в Църквата.
Джефри Р. Холанд	(77) Молба от децата на един баща му помага да прости и да се завърне в Църквата, осигурявайки благословии за семейството си.
Джой Д. Джоунс	(50) Джой Д. Джоунс и съпругът ѝ създават дълготрайно приятелство с неактивно семейство, след като се научават да служат подтиквани от обичта си към Господ.
Ръсел М. Нелсън	(6) На една майка ѝ харесва богослужението да се провежда в дома ѝ, защото благославянето на причастието у дома всяка неделя подтиква съпруга ѝ да използва по-добър език. (68) Ръсел М. Нелсън случайно нарича себе си майка. Син благодари на майка си, след като Светият Дух я насочва да замени смартфона му с обикновен мобилен телефон. (87) Бенхамин Де Хойос обяснява на един програмен директор на радиостанция, че пълното име на Църквата е избрано от Спасителя.
Далин Х. Оукс	(61) Млад бежанец отива в затвора, след като отмъщава на младежи, които го провокират.
Пол Б. Пайпър	(43) Малко момиче, което се подготвя да бъде кръстена, казва, че поемането на името на Исус Христос означава, че тя може да има Светия Дух.
Роналд А. Расбанд	(18) Дъщеря и зет на Роналд А. Расбанд преодоляват страха си да имат деца.
Гари Е. Стивънсън	(110) Член на района помага чрез служението си на отклонилия се Карлос А. Годой. Собственик на ранчо загубва 200 овце поради хищници. Овчарско куче отвежда в безопасност изгубили се овце.

Президент Нелсън ни води по пътя

Президент Ръсел М. Нелсън ни съветва, докато служим на другите, да бъдем по-добри, по-духовни и по-подобни на Христос, като ни дава пример за това чрез своето служение от изминалата обща конференция.

Скоро след общата конференция през април 2018 г. президент Нелсън се отправи на обиколка, която отведе него и съпругата му Уенди, както и старейшина Джефри Р. Холанд от Кворума на дванадесетте апостоли и съпругата му Патриша, до Англия, Израел, Кения, Зимбабве, Индия, Тайланд, Китай и Хавай, САЩ.

На последвало пътуване президент Нелсън се срещна с членове, мисионери, ръководители и приятели на Църквата в Западна, Централна и Източна Канада, Сиатъл, щата Вашингтон, САЩ, и Доминиканска република – където той дълго говори на испански език, първият път, когато президент на Църквата е произнесъл дълга реч на език, различен от английски.

На събрания и вечери край огнището президент Нелсън учи относно правилното име на Църквата; споделянето на Евангелието с другите; цененето на Книгата на Мормон; как животът според Евангелието прави живота по-добър; как

чрез Христос можем да имаме радост и щастие сега и за вечността; молитвите; да превърнем домовете си в светилище за децата; упражняването на свободата на избор, за да преодоляваме изкушения и да следваме Спасителя; грижа за другите и подготовка за получаване на благословиите на храма.

Президент и сестра Нелсън говориха и по време на едно духовно послание за младежи по света на 3 юни 2018 г., на което президент Нелсън каза, че младежите, които се запишат в „Господния батальон“ и помагат за събирането на Израил, имат възможността да бъдат „част от нещо голямо, нещо грандиозно и величествено!“. Той насърчи младежите да се откъснат от постоянното използване на социалните медии, да жертват известно време за Господ, да направят заедно с Господ цялостна преценка на живота си, да се молят ежедневно всички Божии чеда да могат да получат Евангелието и да бъдат светлина за света. ■

За допълнителна информация относно служението на президент Ръсел М. Нелсън отидете на prophets.lds.org. Гледайте цялото излъчване за младежите на HopeofIsrael.lds.org.

Новини относно храмовете

Президент Ръсел М. Нелсън съобщи в заключителните си бележки на общата конференция, че Църквата планира да построи 12 нови храма (вж. с. 113). Той съобщи и за планове да се обнови храма Солт Лейк и други храмове „от времето на пионерите“, като добави, че подробностите ще бъдат публикувани по-късно.

Ще бъдат построени храмове в Мендоса, Аржентина; Салвадор, Бразилия; Юба Сити, Калифорния, САЩ; Пном Пен, Камбоджа; Прая, Кабо Верде; Иго, Гуам; Пуебла, Мексико; Окланд, Нова Зеландия; Лагос, Нигерия; Давао, Филипините; Сан Хуан, Пуерто Рико и окръг Уошингтън, Юта, САЩ.

Скоро ще бъдат осветени четири храма: храмът Консепсион Чили, на 28 октомври, храмът Баранкия Колумбия, на 9 декември, храмът Рим Италия, през седмицата от 10 март до 17 март 2019 г., и храмът Киншаса Демократична република Конго, на 14 април 2019 г.

А два храма бяха наскоро повторно осветени: храмът Хюстън Тексас бе повторно осветен на 22 април 2018 г., а храмът Джордан Ривър Юта бе повторно осветен на 20 май 2018 г. ■

Научете повече на temples.lds.org.

Промени помагат да се балансира преподаването на Евангелието у дома и в Църквата

Като част от продължаващите усилия да се помогне на светиите от последните дни при „изучаване на ученията, укрепване на вярата и подхранване на личното поклонение“, президент Ръсел М. Нелсън обяви промени, които да спомогнат за балансирането и свързването на уникалните и важни начини, по които членовете се покланят и се учат да живеят според Евангелието на Спасителя както по време на неделните събрания, така и у дома.

Църковните ръководители обявиха промени в графика на неделните събрания, в сила от януари 2019 г., във връзка с публикуването на новата учебна програма, съсредоточена върху дома и подкрепяна от събранията в Църквата. Тези и други промени надграждат върху няколко въведени през последните години от Църквата

инициативи, които имат за цел да помагат на членовете в по-голяма степен да съсредоточават живота си върху Небесния Отец и Исус Христос и да задълбочат вярата си в Тях. Тези инициативи се фокусират върху по-съдържателно изучаване на Евангелието у дома, почитане на Господ чрез освещаване на Господния ден и взаимна грижа по начина на Спасителя и според напътствията на Духа.

Тези промени, предвидени да подготвят Неговия народ за завръщането на Господ, имат за цел да задълбочат личното обръщане във вярата, обясни старейшина Куентин А. Кук от Кворума на дванадесетте апостоли, докато изреждаше промените по време на съботната сутрешна сесия на общата конференция.

„Познаваме духовното влияние и дълбокото и трайно обръщане във

вярата, които могат да бъдат постигнати в домашна обстановка... – каза той. – Нашата цел е да балансираме преживяванията на събранията и в дома по начин, който силно да увеличава вярата и духовността, както и да задълбочава обръщането към Небесния Отец и Господ Исус Христос“.

Промени у дома

Църковните ръководители ни канят да наблегнем върху личните и семейните религиозни дейности у дома, включително изучаване на Евангелието у дома в неделя и през седмицата, както и промени в семейната вечер.

Домът, като един вид класна стая и лаборатория, е важен център за изучаване на Евангелието и живот според неговите принципи. Личното и семейно изучаване на Евангелието у дома в неделя и през седмицата предоставя възможности за намиране на духовна сила всеки ден и позволява по-голяма гъвкавост за персонализирано изучаване и получаване на откровение. Да разчитаме само на ограниченото време в рамките на неделните събрания, за да изучаваме Евангелието, създава дисбаланс, който в повечето случаи не създава необходимото дълбоко и трайно обръщане във вярата.

„Всеки от нас е отговорен за своето лично духовно израстване – каза президент Нелсън. – И в Писанията е съвсем ясно, че родителите носят основната отговорност за преподаване на учението на своите деца“.

Промените включват представянето на ново ръководство за изучаване на Евангелието у дома за отделните членове и семейства. Те могат да използват *Следвайте Ме, елате с Мен* – за отделни членове и семейства, ако желаят да насочват изучаването си на Евангелието, когато не са на църква. Новият източник се ползва заедно с ръководствата за учителите

в Неделното училище и Неделното училище за деца, за да се съгласуват неделните уроци с домашното изучаване на Писанията и предложенията за домашна вечер.

Освен че насърчават изучаването на Евангелието, ръководителите на Църквата подновяват поканата си към всички да бъдат част от осветяването на Господния ден, а също и да участват през седмицата, в семейни съвети, домашни вечери, работа по семейна история и храмова работа, служение, лично поклонение и радостни семейни моменти.

Материалите, изпратени на членовете и ръководителите, обясняват, че членовете се насърчават да провеждат домашна вечер и да изучават Евангелието в Господния ден или по друго време, според преценката на отделните членове и семейства. Семейни дейности могат да се провеждат в неделя или по друго време. За тази цел ръководителите следва да не планират църковни събрания и дейности в понеделник вечер. Обаче времето, прекарвано в изучаване на Евангелието у дома и дейностите за семейства и отделни членове следва да се планират според индивидуалните обстоятелства.

Поклонението на Бог по време на църковни събрания, участието в свещени обреди и събирането с цел взаимно обучение, усилване и служба са важни предпоставки за задълбочаване на вярата и личното обръщане във вярата. Намалването на времето, прекарвано на църква, ще има положителен ефект само ако отделните членове и семейства полагат усилия да укрепват домовете си.

Президент Нелсън учи: „Като свети от последните дни сме свикнали да мислим, че „църквата“ се случва в нашите сгради за събрания и се подкрепя от случващото се в дома.

Трябва да въведем промяна в този модел. Дошло е времето за *съсредоточена върху дома Църква*, подкрепяна от случващото се в сградите на нашите клонове, райони и колове“.

Промени в неделните събрания

Промените в провеждането на църковните събрания имат за цел да полагаме повече усилия да изучаваме Евангелието у дома и да бъдем по-усърдни в това да живеем според неговите принципи. Тези промени включват промяна в ежеседмичното неделно разписание, така че то да включва:

- 60-минутно събрание за причастие,
- 10-минутна пауза
- и 50-минутен урок, според описаното в примерното разписание по-долу:

НЕДЕЛНО РАЗПИСАНИЕ, В СИЛА ОТ ЯНУАРИ 2019 Г.	
60 минути	Събрание за причастие
10 минути	Пауза
50 минути	Уроци за възрастни, уроци за младежи, Неделно училище за деца

50-те минути ще са за ежеседмичното Неделно училище за деца, а при възрастните и младежите ще се редуват както следва:

- Първа и трета неделя: Неделно училище.
- Втора и четвърта неделя: кворуми на свещеничеството, Общество за взаимопомощ и Млади жени.
- Пета неделя: събрания на младежите и възрастните членове под напътствието на епископа.

Ако има достатъчно много деца в Неделното училище, за да бъдат разделени на по-малки и по-големи деца, ръководителите трябва да провеждат програмата в обратен ред за половината деца и да коригират времето според нуждите.

РАЗПИСАНИЕ ЗА НЕДЕЛНОТО УЧИЛИЩЕ ЗА ДЕЦА, В СИЛА ОТ ЯНУАРИ 2019 Г.	
25 минути	Молитва, стих от Писанията или точка от Символа на вярата, реч (5 минути). Време за пеене: музика, която подкрепя стиховете от Писанията, изучавани по време на урока (20 минути).
5 минути	Пауза
20 минути	Уроци: урок от <i>Следвайте ме, елате с Мен</i> – за Неделното училище за деца

Промени в учебната програма

Тази промяна в разписанието на събранията върви ръка за ръка с най-новото попълнение в учебната програма *Следвайте Ме, елате с Мен* на Църквата. Считано от януари, тази съсредоточена върху дома и подкрепяна от събранията учебна програма ще приведе в съответствие това, което възрастните, младежите и децата учат в уроците на Неделното училище и Неделното училище за деца, като улесняват семействата при общото изучаване у дома през седмицата.

Указания, уроци и ресурси може да намерите в:

- *Следвайте Ме, елате с Мен* – за кворумите на старейшините

и Обществото за взаимопомощ (намиращо се в ноемврийското издание на *Лиакхона* 2018 г.)

- *Come, Follow Me—For Aaronic Priesthood Quorums*
- *Come, Follow Me—For Young Women*
- *Следвайте Ме, елате с Мен – за Неделното училище*
- *Следвайте Ме, елате с Мен – за Неделното училище за деца*

Посетете comefollowme.lds.org за повече информация.

Сред другите основни промени са следните:

- Събрания на съвета на учителите ще се провеждат веднъж на три-месечие, а не всеки месец.
- Разписанието за уроците на кворума на старейшините и Обществото за взаимопомощ вече няма да включва събрание за съветване през първата неделя или специална тема през четвъртата неделя. Уроците ще наблягат на речи от скорошна обща конференция.
- Времето за пеене ще замени времето за споделяне. Повече няма да се използва *Програма на времето за споделяне*.
- Уроците от ръководството „Евангелски принципи“ ще бъдат преустановени. Всички членове и проявяващи интерес приятели ще бъдат поканени да посещават уроците в Неделното училище – съответно за възрастни или младежи.
- Други уроци, като например такива за укрепване на брака и семейството, подготовка за храма, подготовка за мисия и семейна история, няма да се провеждат по време на Неделното училище. Тези уроци може да се водят по друго време за отделни хора, семейства или групи,

в зависимост от местните нужди и преценката на епископа.

Целите на тези промени

Църковните ръководители се стремят да създадат нов баланс и по-голяма връзка между уникалните силни страни на живота у дома и църковните дейности, като имат предвид конкретни цели.

„Тази промяна се състои в значително повече от намаляване на продължителността на неделните събрания... – каза старейшина Кук – Целите и благословиите на тази промяна и други скорошни промени са както следва:

- Задълбочаване на обръщането към Небесния Отец и Господ Исус Христос и укрепване на вярата в Тях.
- Укрепване на отделните членове и семейства чрез съсредоточена върху дома и подкрепяна

от събранията програма, която допринася за изпълнен с радост живот според Евангелието.

- Освещаване на Господния ден с фокус върху обряда на причастието.
- Подпомагане на всички чеда на Небесния Отец и от двете страни на завесата чрез мисионерска работа и приемане на обредите, заветите и благословиите на храма“.

За съобщението за тези промени вж. Ръсел М. Нелсън, „Откриващи бележки“, на с. 6 от това списание; Куентин Л. Кук, „Дълбоко и трайно обръщане към Небесния Отец и Господ Исус Христос“, на с. 8. За повече информация относно тези промени, посетете sabbath.lds.org, за да намерите писмо от Първото президентство, отговори на често задавани въпроси и допълнителни ресурси, които могат да помагат на отделните членове и семейства да освещават Господния ден. ■

Вземете участие в съставянето на новите издания на сборниците с химни и детски песни

Църквата подготвя нови издания както на *Химни*, така и на *Сборник детски песни* и събира предложения и нови химни от членове на Църквата по целия свят.

На адрес NewMusic.lds.org/bul, можете да:

Давате предложения – любимите ви настоящи химни или детски песни, предложения за химни от съществуващите сборници на Църквата или такива, които не са притежавани от Църквата, настоящи химни или песни, които да не бъдат включени, затруднения при настоящите музикални сборници и други отзиви.

Предавате оригинални материали – химни, текстове на химни, детски песни или текстове на детски песни. Музиката трябва да е подходяща за събрание за богослужение. Ще бъдат разгледани материалите на всички езици и от всички културни стилове. Лица под 18-годишна възраст могат да предават материали, ако предоставят позволение от родител или настойник. Новите материали трябва да бъдат получени до 1 юли 2019 г. ■

Старейшина Брук П. Хейлз

Висш ръководител седемдесетник

На възраст осем или девет години, старейшина Брук П. Хейлз присъства на събрание за пост и свидетелства, на което баща му председателства като епископ. Баща му кани конгрегацията да дадат свидетелствата си и почти всички присъстващи правят това. „Беше вероятно първият път, когато почувствах Духът да ми свидетелства за истинността на Евангелието“ – си припомня старейшина Хейлз.

Оттогава той много пъти чувства това свидетелство, особено докато служи като секретар към Първото президентство от 2008 г. насам. Когато президент Томас С. Монсън е подкрепен като пророк и президент на Църквата, и отново, когато президент Ръсел М. Нелсън е подкрепен, той вижда как „мантията на пророка пада на всеки от тези мъже и аз знаех без съмнение, че те са избрани и призвани да бъдат президенти на Църквата за предоставения им период“.

Старейшина Хейлз е призван като висш ръководител седемдесетник на 17 май 2018 г. и е подкрепен на 6 октомври 2018 г. Той ще продължи да бъде секретар към Първото президентство.

Старейшина Хейлз е роден в Огдън, щата Юта, на 7 април 1956 г. в семейството на Клий и Глен Филип Хейлз. Той завършва банково дело и финанси в Уибър Стейт Колидж (сега университета Уибър Стейт) през 1980 г. След това, работи в областта на търговските банкови операции, като в същото време работи в църковния отдел „Финанси и архиви“. Сключва брак с Денис Имлей Хейлз през 1981 г.; те са родители на четири деца. Старейшина Хейлз е служил като пълновременен мисионер в мисия Франция Париж, съветник в епископство, ръководител на групата на висшите свещеници, епископ, президент на кол, органист при свещеничеството, учител в Неделното училище и служител в храма, извършващ запечатващите обреди.

В онзи ден, когато е малко момче, старейшина Хейлз не споделя свидетелството си. Но от тогава насам то е ставало все по-силно. „Евангелието на Исус Христос е било възстановено чрез пророка Джозеф Смит, Книгата на Мормон е истинна, Бог ни обича съвършено и желае да ни благославя, Исус е нашият Спасител и сме благословени да имаме постоянното спътничество на Светия Дух, когато сме достойни за него“ – казва той. ■

СЛЕДВАЙТЕ МЕ, ЕЛАТЕ С МЕН

за кворума на
старейшините и
Обществото за
взаимопомощ

октомври 2018 г.

*Намерете тези материали в
приложението Gospel Library и на
comefollowme.lds.org.*

Защо провеждаме събрания на кворума и Обществото за взаимопомощ?

В тези последни дни Бог е възстановил свещеничеството и е организирал кворуми на свещеничеството и Обществото за взаимопомощ, за да помагат в осъществяването на Неговото дело по спасение. Поради това всяка неделя ние се събираме като кворум на старейшините и Общество за взаимопомощ, за да обсъждаме и планираме какво ще правим, за да помагаме за осъществяването на Божие дело. За да бъдат ефективни, тези събрания трябва да бъдат повече от уроци. Те са също възможности да се съветваме за делото на спасение, да се учим заедно от ученията на ръководителите на Църквата относно това дело, да планираме и да се организираме, за да го осъществяваме.

Програма за октомври – декември 2018 г.

През 2018 г. неделните събрания на кворума на старейшините и Обществото за взаимопомощ ще следват следната месечна програма:

Първа неделя: Съветвайте се заедно относно местните отговорности, възможности и трудности и разработвайте планове за действие.

Втора и трета неделя: Изучавайте скорошни послания от общата конференция, избрани от членовете на президентството или понякога от епископа или президента на кол.

Четвърта неделя: Обсъждайте конкретна тема, избрана от Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли. От октомври до декември 2018 г. темата е лично и семейно изучаване на Писанията.

Пета неделя: Под ръководството на епископството.

„Сигурни сме, че ще се съветвате заедно в търсене на откровения при въвеждането на тези промени. ... (От новата неделна програма) ще произлязат големи благословии за тези, които с ентузиазъм (я) прилагат и търсят напътствията на Светия Дух. Ще се доближаваме в по-голяма степен към нашия Небесен Отец и нашия Господ и Спасител Исус Христос“.

Старейшина Куентин Л. Кук
Кворумът на дванадесетте апостоли

Нова програма за 2019 г.

Считано от януари 2019 г., събранията на кворума на старейшините и Обществото за взаимопомощ ще се провеждат само през втората и четвъртата неделя на всеки месец. Тези събрания ще се съсредоточават върху послания от най-скорошната обща конференция. Предложения за преподаване по време на тези събрания ще бъдат давани в изданията за общата конференция на *Лиахона* през май и ноември и в приложението Gospel Library.

Други промени, считано от 2019 г., включват:

- Повече няма да се провеждат събрания за съветване през първата неделя. Обаче, ако е необходимо, част от времето през втората или четвъртата неделя може да се използва от кворумите на старейшините и Обществата за взаимопомощ за съветване по важни теми.
- Повече няма да се провеждат откриващи дейности, при които кворумите на свещеничеството на Аарон и Мелхиседек или сестрите от Обществото за взаимопомощ и Младите жени се събират заедно.
- Събранията на кворума на старейшините и Обществото за взаимопомощ няма да започват с откриващ химн или молитва, но ще завършват с молитва.

Да се учим от послания от общата конференция (2018 и 2019 г.)

Ученията на живите пророци, гледачи и откровители могат да дават вдъхновени напътствия за работата на кворумите на старейшините и Обществата за взаимопомощ. През седмиците, когато се изучават послания от общата конференция, членовете на президентството на кворума на старейшините или Обществото за взаимопомощ ще избират за разглеждане послания от конференцията въз основа на нуждите на членовете. Понякога епископът или президентът на кол също може да предложи послание. Ръководителите следва да се съсредоточават върху послания от членовете на Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли. Въпреки това членовете на президентството могат да изберат всяко послание от най-последната обща конференция въз основа на нуждите на местните светии и вдъхновение от Духа.

Ръководителите и учителите трябва да намират начини да насърчават членовете да четат избраните послания предварително. Те трябва да насърчават членовете да идват на събранията подготвени да споделят научени от тях истини от Евангелието и идеи как да действат според тези истини. Предложените по-долу дейности за изучаване, основаващи се на принципи, преподадени в *Да преподаваме като Спасителя*, могат да помагат на членовете да се учат от посланията от общата конференция.

Божие чедра? Поканете членовете да споделят как са се научили да преодоляват страховете си и да живеят с вяра.

Дейвид А. Беднар, „Да се събере в Христос всичко“

Бихте могли да донесете въже и списък със задачи, които да изложите. Поканете членовете да обсъдят разликата между това да гледаме на истините от Евангелието и програмите в Църквата като на въже и като просто списък с отделни теми и задачи. Насърчете членовете да потърсят прозрения в примерите в посланието на старейшина Беднар. Какво означава да „събере(м) в Христос всичко“? (Вж. Ефесяните 1:10.) Какво можем да правим, за да получим обещанието в заключението на посланието на старейшина Беднар?

Далин Х. Оукс, „Истината и планът“

Как това да разбираме „възстановените евангелски истини“ ни помага, когато се натъкваме на противопоставяне на нашите вярвания и практики? За да отговорят на този въпрос, членовете биха могли да разгледат примерите за основни истини в раздел II на посланието на президент Оукс. Те също така биха могли да разгледат примери за прилагането на тези истини (вж. раздел III). Може да е от полза

Куентин Л. Кук, „Дълбоко и трайно обръщане към Небесния Отец и Господ Исус Христос“

Може да бъде интересно за членовете да чуят от другите какви са били техните първоначални реакции, когато са чули за промените, описани в посланието на старейшина Кук. Какво биха казали, ако те хен приятел от друга вяра ги попита защо Църквата прави тези промени? Насърчете ги да потърсят възможни отговори в посланието на старейшина Кук. Какво можем да правим като отделни членове и семейства, а също и като кворум или Общество за взаимопомощ, за да се грижим промените да водят до осъществяване на Господните намерения? Като част от това обсъждане също така бихте могли

да споделите прозрения от Откриващи бележки на президент Нелсън, които вдъхновяват членовете „с ентузиазъм (да) прилагат“ тези промени.

Роналд А. Расбанд, „Не се смущавайте“

Посланието на старейшина Расбанд набляга на няколко стиха от Писанията, които могат да ни помагат да разсейваме всички стракове, които може да имаме в опасните времена, в които живеем. Помолете членовете да потърсят в тези стихове съвет, който биха могли да споделят с някого, който се страхува за бъдещето. Какво още биха могли да споделят от посланието на старейшина Расбанд? Как страхът може да „ограничава перспективата на

за членовете да пресъздадат как биха използвали някои от тези основни истини, за да отговорят на критики по отношение на ученията или практиките на Църквата.

Д. Тод Кристоферсън,

„Непоколебими и постоянни в Христовата вяра“

Бихте могли да започнете обсъждане на това послание, като нарисувате на дъската линия с надпис *социално мотивираното участие* от едната страна и *подобна на Христовата отдаденост* от другата страна. Поканете членовете да прочетат абзаца, който започва с „Повечето от нас в този момент се намират на скалата“ и да помислят къде смятат, че се намират на тази скала. Какво научаваме от примерите в посланието на старейшина Кристоферсън, които ни вдъхновяват да бъдем непоколебими и постоянни в страданията? (Вж. също Алма 36:27–28.) Насърчете членовете да споделят примери за свои познати, които са проявили Христова отдаденост на Евангелието, дори и в страданията си.

Юлисис Соарес, *„Единни в Христа“*

Как според старейшина Соарес река Амазонка представлява членовете на Възстановената Църква на Исус Христос? Какво научаваме от това сравнение за влиянието, което новите членове могат да имат върху Църквата? Как като кворум или Общество за взаимопомощ можем да следваме съвета на старейшина Соарес да насърчаваме, подкрепяме и обичаме наскоро обрънатите във вярата? (Вж. Мороний 6:4–5.) Няколко от членовете биха могли да споделят няколко, които са имали като нови членове на Църквата и как други членове са им помогнали. Също така бихте могли да обсъдите начини, по

които новите членове са укрепвали вашия район или клон.

Герит У. Гонг, *„Нашият лагерен огън на вярата“*

Бихте могли да покажете картина на лагерен огън и да поканите някой да сподели преживяване, при което е бил благодарен да има лагерен огън. Помолете членовете да обсъдят за какво говори старейшина Гонг, когато използва израза „лагерен огън на вярата“. След това бихте могли да разделите членовете на групи и да поканите всяка да разгледа и сподели един от петте начина, по които старейшина Гонг предлага, че „лагерният огън на вярата“ може да ни насърчава. Предоставете на членовете време да размишляват как могат да укрепват своята собствена вяра или вярата на някой друг.

Дитер Ф. Ухтдорф, *„Вярвайте, обичайте, действайте“*

Бихте могли да започнете обсъждане на това послание, като напишете на дъската *безнадеждност* и *щастие*. Поканете членовете да потърсят в посланието начини на отношение или вярвания, които водят до безнадеждност и щастие и да направят списък на дъската. Поканете членовете да споделят начини, по които са изпитвали щастието, което идва от това да вярваме, да обичаме и да действаме, както учи старейшина Ухтдорф. Насърчете членовете да открият насърчаващи цитати от посланието, които да изложат в дома си или да споделят с приятел.

Джой Д. Джоунс, *„Заради Него“*

Бихте могли да споделите историята в началото на посланието на сестра Джоунс и да помолите членовете да помислят за

моменти, когато тяхната служба и усилия да служат сякаш „не се забелязват, биват неоченени или дори нежелани“. След като обсъдите историята, бихте могли да напишете на дъската: *Защо трябва да служим?* Поканете членовете да отговорят на този въпрос, като разгледат останалата част от посланието на сестра Джоунс и търсят прозрения (вж. също Учение и завети 59:5). Как съветът на сестра Джоунс може да промени начина, по който служим и се грижим един за друг?

Мишел Д. Крейг, *„Божествена неудовлетвореност“*

Сестра Крейг говори за „пропасть между това, къде сме и кои сме и къде и кои искаме да бъдем“. Какво Бог желае да мислим във връзка с тази пропаст? Какво Сатана иска да мислим? Всеки член може да разгледа един от трите раздела на посланието на сестра Крейг и да потърси отговори на тези въпроси. Какво можем да правим, за да се грижим нашата „божествена неудовлетвореност“ да не се превръща в „парализиращо обезсърчение“?

Кристина Б. Франко, *„Радостта от безкористната служба“*

За да учи, че „любовта става свещена посредством жертва“, сестра Франко споделя две истории – за Виктория и за една вдовица. Бихте могли да поканите двама членове да дойдат подготвени да споделят какво научават за любовта и жертвата от тези истории. Какви други свързани с този принцип преживявания можем да споделим? Ако покажете видео, което представя как Спасителят служи на другите (като например „Light the World—Follow the Example of Jesus Christ“ на LDS.org), това би могло да доведе до обсъждане как можем да следваме Неговия пример за „служба, примесена с любов и жертва“.

Хенри Б. Айринг, *„Жените и изучаването на Евангелието у дома“*

Откъси от Писанията и цитати от „Семейството: прокламация към света“, които президент Айринг използва в своето послание, осигуряват прозрения за важноста на влиянието на жените у дома. Членовете биха могли да работят заедно, за да открият тези откъси и цитати и да обсъдят какво научават. Какви

покани отправя президент Айринг? Какви обещания дава? Обмислете как това да изпее или прочетете думите на химн за дома, като например „Земен рай ще е домът“ (*Химни*, №183), може да подчертае основната тема на обсъждането.

Далин Х. Оукс, *„Родители и деца“*

Докато се подготвяте да преподавате, обмислете коя част от посланието на президент Оукс е най-подходяща за хората от вашия кворум или вашето Общество за взаимопомощ. Следват възможни въпроси, които бихте могли да зададете, за да насърчите обсъждане на неговото послание: Как споменатите в раздел I на посланието на президент Оукс съвременни тенденции действат срещу плана на Небесния Отец? Какви примери за верни жени можем да споделим, за да илюстрираме твърдения за жените от раздел II? Как можем да насърчаваме младите жени, които познаваме, да следват конкретния съвет на президент Оукс към тях в раздел III?

Ръсел М. Нелсън, *„Участието на сестрите в събирането на Израил“*

Ако преподавате в Обществото за взаимопомощ, бихте могли да разделите сестрите на четири групи и да помолите всяка група да прочете за една от четирите покани в посланието на президент Нелсън. Групите биха могли да обсъдят какво ги впечатлява по отношение на съответната покана, преживявания, когато са действали според нея, а също и идеи как да

действат според нея в бъдеще. След това всяка група може да сподели обсъденото с всички. Ако преподавате на носители на свещеничеството, бихте могли да ги помолите да открият твърдения в посланието на президент Нелсън, които показват чувствата на Небесния Отец към Неговите дъщери. Какво можем да правим, за да подкрепяме и насърчаваме сестрите да участват в събирането на Израил?

М. Ръсел Балард, *„Видението за изкуплението на мъртвите“*

Бихте могли да поканите членовете да приемат поканата на президент Балард и да прочетат Учение и завети 138 преди обсъждането. По време на събирането молете членовете да споделят свои преживявания и прозрения от този раздел. Въпроси като следните биха могли да помогнат на членовете да разберат важността на това откровение: Как това откровение ни дава утеха? и Кои съдържания се в това откровение истини могат да влияят на „начина, по който живеем всеки ден“?

Бони Х. Кордън, *„Да се превръщаме в пастири“*

За да помогнете на членовете да обмислят начини, по които биха могли да подобрят своите усилия по служението, бихте могли да ги разделите на три групи и да помолите всяка група да прочете един от трите раздела със заглавия от посланието на сестра Кордън. Поканете ги да споделят научените от тях принципи

на служението. Как стремежът да следваме тези принципи ни помага да „се превръщаме в пастирите, които Господ има нужда да станем“? Поканете членовете да споделят преживявания, когато служението на друг човек им е помогнало да усетят, че Спасителят ги познава и обича.

Джефри Р. Холанд, *„Служението на помирение“*

Бихте могли да започнете обсъждане на посланието на старейшина Холанд, като поканите членовете да помислят за взаимоотношения в живота им, които се нуждаят от изцеление или помирение. След това биха могли да разгледат посланието на старейшина Холанд, като търсят как Брад и Пам Боуън са успели да помогнат на своя баща да получи изцеление. Какви са били благословиите от тези усилия? Какви прозрения са получили членовете, които могат да им помагат при изцеляването на техните взаимоотношения?

Нийл Л. Андерсън, *„Наранени“*

За да представите посланието на старейшина Андерсън, бихте могли да прочетете заедно Лука 10:30–35 или да гледате видеото „Parable of the Good Samaritan“ (LDS.org). По какво прилича на човека, който попаднал сред крадци? Според старейшина Андерсън по какъв начин Исус Христос е „нашият Добър самарянин“? Как можем да приемаме Неговото изцеление? Бихте могли да поканите членовете да споделят начини, по които Спасителят е изцелявал наранените им души или раните на техни близки. Те също така биха могли да потърсят в думите на старейшина Андерсън послание, което могат да споделят с наранен човек.

Ръсел М. Нелсън, *„Правилното име на Църквата“*

Исус Христос е заповядал Църквата да бъде наречена с Неговото име. Бихте могли да помогнете на членовете да имат по-голямо желание да следват това напътствие, като ги поканите да разгледат посланието на президент Нелсън и да потърсят причините, поради които „името на Църквата не подлежи на преговори“. След това ги поканете да разгледат края на посланието на президент Нелсън, като търсят обещанията, които той казва, че

ще бъдат изпълнени, ако работим за да „налагаме правилното име на Господната Църква“. Какво можем да направим, за да помагаме в тези усилия?

Хенри Б. Айринг, „*Опитвам се, опитвам се, опитвам се*“

Президент Айринг представя „два важни въпроса“: „Какво трябва да правя, за да вземам върху си (името на Спасителя)?“ и „Как знам, че имам напредък?“ Бихте могли да напишете тези въпроси на дъската и да поканите членовете да споделят прозрения, които получават по отношение на тези въпроси от посланието на президент Айринг и примера на сестра Айринг. Президент Айринг също така се позовава на песента „Да бъда като Исус“ (*Сборник детски песни*, с. 40–41). Какво може да се включи в обсъждането въз основа на думите на песента?

Дейл Г. Ренлънд, „*Изберете днес*“

Членовете биха могли да помислят за човек, когото биха искали да насърчат да следва плана на Небесния Отец, например член на семейството им или някой, на когото служат. След това биха могли да разгледат посланието на старейшина Ренлънд, за да открият какви са чувствата на Небесния Отец и Исус Христос към нас. Как Те ни помагат да избираме да се подчиняваме? Какво научаваме от Техния пример за това как можем да подобряваме своите усилия в семействата и служението си?

Гари Е. Стивънсън, „*Духовни пастири*“

Тези, на които преподавате, може да зададат въпрос, подобен на този от посланието на старейшина Стивънсън: „Как знаем, че служим по Господния начин?“ Може да бъде от полза за тях да обсъдят възможни отговори на този въпрос, които откриват в това послание. Вместо това също така бихте могли да донесете картина, изобразяваща Спасителя като пастир (вж. *Евангелски произведения на изкуството*, 2009 г., № 69) и да поканите членовете да споделят истина от посланието на старейшина Стивънсън, представена на тази картина. След това членовете биха могли да споделят неща, които са получили прозрение да направят въз основа на обсъждането.

Събрания през четвъртата неделя (октомври – декември 2018 г.)

ЛИЧНО И СЕМЕЙНО ИЗУЧАВАНЕ НА ПИСАНИЯТА

През четвъртата неделя през 2018 г. кворумите на старейшините и Обществата за взаимопомощ ще обсъждат личното и семейното изучаване на Писанията. Ръководителите или учителите могат да избират да водят обсъждания въз основа на някой от дадените по-долу принципи.

Лично изучаване на Писанията

За да вдъхновите членовете да изучават Писанията редовно, бихте могли да поканите всеки от членовете да избере някой от следните откъси: Исус Навин 1:8; 2 Тимотей 3:15–17; 1 Нефи 15:23–25; 2 Нефи 32:3; Учение и завети 11:22–23, 33:16–18. След като сте им предоставили достатъчно време да четат и размишляват, те биха могли да споделят с някой друг в стаята какво научават за изучаването на Писанията от своя откъс.

Също така бихте могли да поканите членовете да споделят своите свидетелства за благословиите, които получават, когато изучават Писанията. От полза за членовете е да се слушат един друг как споделят какво правят, за да може да имат съдържателно изучаване на Писанията (няколко примера

са дадени в „Идеи за подобряването на личното ви изучаване на Писанията“ в *Следвайте Ме, елате с Мен – за отделни членове и семейства*). Също така бихте могли да споделите с членовете, че старейшина Куентин Л. Кук учи за „целите и благословиите на тази промяна (в програмата за неделните събрания) и други скоросни промени“ (вж. „Дълбоко и трайно обръщане към Небесния Отец и Господ Исус Христос“ *Лиахона*, ноем. 2018 г.). Членовете биха могли да обсъдят как нашите усилия да подобряваме своето лично изучаване може да ни помагат да постигаме тези цели. Следните клипчета на LDS.org също биха могли да вдъхновят членовете: „Words with Friends“, „The Blessings of Scripture“, „Daily Bread: Pattern“ и „What Scriptures Mean to Me“.

Последователност при изучаването на Евангелието

Старейшина Дейвид А. Беднар сравнява това да сме постоянни при семейното изучаване на Писанията и други праведни навици с докосвания с четка, създаващи красива картина. За да помогнете на членовете да разберат какво учи старейшина Беднар, бихте могли да изложите картина, в която се виждат докосванията на четката. След това членовете могат да прочетат сравнението, което старейшина Беднар прави в „По-усърдни и загрижени у дома“ (*Лиахона*, ноем. 2009 г., с. 19–20) и да обсъдят по какво докосванията с четката в тази картина приличат на изучаването на Писанията. Какво ни е помагало да преодоляваме трудностите, които ни пречат да сме последователни в изучаването на Писанията, независимо дали става дума за лично или семейно изучаване? Какво обещава президент Ръсел М. Нелсън на тези, които „усърдно работ(ят), за да превръщат дома си в център на изучаването на Евангелието“ (вж. „Да се превръщаме в светиите от последните дни за пример“, *Лиахона*, ноем. 2018 г.). Предоставете на членовете време да размишляват и да споделят какво са вдъхновени да правят въз основа на наученото днес.

Обсъждане на Евангелието у дома и в Църквата

Един начин да помагате на членовете да разбират важноста на обсъждането на Евангелието у дома и в Църквата може да бъде да поканите дете и родител да изпеят „Учи ме да ходя в светлина“ (*Химни*, № 189). Какво научаваме за изучаването на Евангелието от думите, които си разменят детето и родителят, докато пеят тази песен? Възможно е някои членове да имат желание да споделят своите мисли по отношение на това как обсъжданията на Евангелието да се превръщат в естествена и редовна част от семейния живот. Следните стихове могат да им дадат идеи: Второзаконие 11:18–20, 1 Петър 3:15, Мосия 18:9, Мороний 6:4–5, 9, Учение и завети 88:122. Как нашите обсъждания у дома и в Църквата ни приближават към Небесния Отец и Исус Христос?

ИДЕИ, КОИТО ДА ПОДПОМАГАТ ИЗУЧАВАНЕТО НА ПИСАНИЯТА У ДОМА ПРЕЗ 2019 Г.

През 2019 г. всички членове на райони ще изучават Новия завет както у дома, така и в Неделното училище и Неделното училище за деца. По време на събранията на кворума и Обществото за взаимопомощ ръководителите и учителите трябва да напомнят на членовете за откъсите за следващата седмица в Следвайте Ме, елате с Мен – за отделни членове и семейства, които биха могли да изучават у дома. Това кратко напомняне може да бъде направено писмено, устно или и двете.

Ръководителите и учителите в кворума на старейшините и Обществото за взаимопомощ биха могли да насърчават това изучаване на Писанията, като намират възможности да споделят прозрения от Новия завет по време на събранията. Ръководителите и учителите в кворума на старейшините и Обществото за взаимопомощ биха могли например да правят следното:

- Обръщат внимание как изучаваните истории или учения са свързани с урока в кворума на старейшините или Обществото за взаимопомощ. Ръководителите и учителите биха могли да споделят тези прозрения по време на неделно събрание.
- Споделят с членовете как историите или ученията от Новия завет се отнасят за техните отговорности в кворума на старейшините или Обществото за взаимопомощ.
- Споделят с членовете положителни преживявания, които са имали, докато са изучавали Новия завет у дома и насърчават членовете също да споделят подобни преживявания.

„Нашият Господ и Спасител Исус Христос, чрез неизмеримия дар на Своето Единение, не само ни спасява от смъртта и ни предлага чрез покаяние да получаваме опрощение за греховете ни, но Той също така е готов да ни спасява от скърбите и болките на ранените ни души.

Спасителят е нашият добър самарянин, изпратен да „превърж(е) съкрушените сърца“ (Лука 4:18). Той идва при нас, когато другите ни отминават. Със състрадание Той помазва раните ни със Своя изцеляващ балсам и ги превързва. Носи ни. Грижи се за нас. Той ни казва: „Дойд(ете) при Мене... и аз ще (ви) изцеля“ (3 Нефи 18:32)“.

Старейшина Нийл Л. Андерсън от Кворума на дванадесетте апостоли, „Наранени“, с. 84–85.

Добрият самарянин,
от Ани Хенри Нейдър

„Новата съсредоточена върху дома, подкрепена от събранията, интегрирана програма има потенциала да дава сила на семействата, ако всяко семейство се стреми да я следва съвестно и внимателно, за да превърща своя дом в убежище на вярата – каза президент Ръсел М. Нелсън по време на заключителната сесия на 188-ата полугодишна обща конференция на Църквата. – Обещавам ви, че ако усърдно работите, за да превърщате дома си в център на изучаването на Евангелието, с времето Господният ден за *вас* ще стане истинска наслада. Децата *ви* ще се вълнуват да изучават ученията на Спасителя и да живеят според тях, а влиянието на противника в живота и дома *ви* ще намалява. Промените в семейството ви ще бъдат значителни и укрепващи”.

ЦЪРКВАТА НА
ИСУС ХРИСТОС
НА СВЕТИИТЕ
ОТ ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ